

Iamblichus, Protrepticus

IAMBlicHI
PROTREPTICUS

AD FIDEM CODICIS FLORENTINI

EDIDIT

HERMENEGILDUS PISTELLI

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXXVIII

10

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

Græc.
Harrass.
10-22-26
13347

PRAEFATIO.

Iamblichi Protrepticum qui ante me ediderunt Iohannes Arcerius Theodoretus (Franekerae a. 1598) et Theophilus Kiessling (Lipsiae a. 1813) codicibus usi sunt mendis turpissimis scatentibus, quorum exiguum admodum partem sustulit editorum sollertia. Ac 'bonus' quidem Arcerius ita frequenter et vehementer vituperatus est ab doctis hominibus, ut pudeat nunc maledicta maledictis addere¹⁾. Aliquanto melior est Kiesslingii editio, qui nonnulla et ipse ex ingenio emendavit²⁾, saepius autem nova damna intulit, cum locos non paucos vel sanissime traditos 'corrigeret', id est foedissime corrumperet. Exempla colligat quivis ex quavis fere pagina: adferam nonnulla. P. 60, 21 distinguit θεωρίας ἀμηχάνους, τὸ κάλλος ἀτενέ-

1) Quae ab Arcerio dicenda erant dixit Nauckius in Prolegom. ad Vit. Pyth. p. V adn. Neque desunt in Protreptico Arcerii emendationes et correctiones quae iniquius esse Cobeti iudicium testentur.

2) Invenerat p. 9, 7 τῷ σώματι vel τῷ σώματι τὸ σῶμα, 15 τε, 16, 1 ἀποτρέπει, 18, 21 οὕτως vel ὅντως, 29, 10 ταῦτα, 36, 24 τοιαῦτα, 49, 12 ἕνεκα τούτου etc.; coniecit τῷ τὸ σῶμα, γε, προτρέπει, ὅντως, ταύτης, τοιαῦται, ἕνεκά του etc., quae nunc omnia ut Kiesslingius correxerat obtulit codex Florentinus. Praeterea cf. Adnot. Crit.

ζοντες κτλ. ('difficillimis contemplationibus occupati, pulchritudinem animo intuentes' etc.), quamvis vel Arcerius verum vidisset. P. 116, 13 de coniectura scribit *μη παρορᾶν τὰ ἀπολλύμενα καὶ διαφθ.*, ἔτε τῆς τοῦ κόσμου κτλ., nimirum quia non intellexerat participia ex verbo *παρορᾶν* (i. *περιορᾶν*) pendere. P. 122, 20 addidit post *μεταλαβεῖν* voculam *ἐξ*, 'quum *δοκιμάζεσθαι* non cum simplici genitivo construatur'! Contra p. 57, 16 quod pro absurdo *ποιητοῦ* verissime coniecerat Vulcanius (immo Anonymus) *ποιητικοῦ*, sprevit Kiessling, 'nam τὸ *ποιητὸν* nonnumquam idem est quod τὸ *ποιητικόν*'; neque felicius p. 34, 24 ex vitiosa apographorum scriptura *αὶ δ' ἄλλαι τὴν* elicuit *αὶ τὴν ἄλλην*, cum dudum rem acu tetigisset Vulcanii (i. Anonymi) coniectura *αὶ δι' ἄλλο* (at *ἄλλα* cod. Flor.) *τὴν*. Accedit quod et ipsis subsidiis quae ad manum haberet, Arcerianam dico editionem et Cizensem codicem, satis neglegenter usus est¹⁾; neque Parisiensem librum ipse vidit neque Scaligeri emendationes; sed perscrutatus est editionis Arcerianae exemplum in bibliotheca Senatus Lipsiensis asservatum, cuius marginibus vir quidam doctus adscripsit quae ex codice Parisiensi in Berolinense editionis Arcerianae exemplum Nicolaus Rigaltius transtulerat (v. Kiesslingii Praefat. p. XII). Ita factum est ut interdum Scaligero libri Parisiensis vitiosas scripturas tribueret (ex. gr. p. 121, 15 *ὑπέριστατον* pro *ὑπὲρ πάντων*), Scaligeri autem coniecturas

1) Ex. gr. p. 15, 6 extat *ἡγεμόνι* in editione Arceriana, omittit Kiesslingius etiam in interpretatione latina. De Codice Cizensi cf. Nauck p. XL sqq. et quae ipse disputavi in Comparetti *Mus. ital. d'antich. class.* II p. 466.

vel omnino praetermitteret vel libro Parisiensi adscriberet (ex. gr. p. 110, 15 *ὅγκου* [sic etiam cod. Flor.] pro *ὀλκου*).

Latina etiam Kiesslingii interpretatio, quamquam longe exsuperat bonitate Arcerianam qua nihil potest esse mendosius, omnibus numeris absoluta in Platoniceis¹⁾ praesertim et Aristotelicis excerptis iudicari nequit. Ab ea tamen me esse adiutum ingenue fateor; neque Kiesslingio sunt omnia vitia opprobrio vertenda, cum loci permulti graviter corrupti neque verti neque intellegi ullo modo possent.

Longe meliora me praestitisse in editione mea sine arrogantiae crimine affirmare possum, siquidem non ex ingenio et doctrina editoris haec laus accessit, sed ex virtute codicis Florentini (Laurent. LXXXVI, 3; cf. Bandini III, 286 sq. Cobet, *Mnemos.*² II [1874], 261 sqq. Nauck l. c. p. XXXIII sqq.), quem archetypum esse omnium quotquot extant librorum primus edixit Cobetus, firmissimis autem, ut opinor, argumentis ipse demonstrare conatus sum *Mus. ital.* l. c. p. 457 sqq. Florentini igitur archetypi ope innumera vitia sunt sublata vel saltem detecta, manent alia quae meliore nunc spe licet procurent ingeniosi homines de tradita scriptura edocti²⁾. Equidem non hoc mihi

1) In Platoniceis excerptis Ficinum est plerumque secutus Kiesslingius (cf. Praef. p. XV), ita ut locorum quos Iamblichus mutaverit, immo vero corruperit, nullam rationem in interpretatione haberet.

2) Codicis Florentini lectiones tantum non omnes iamdudum publici iuris fecerant Cobetus (op. cit.), Hillerus (*Jahrbücher für Phil.* CVII [1873], p. 387 sq.), Vitellius (*Mus. it.*

proposui ut Iamblicheum centonem emendarem, verum ut codicis Florentini scripturas quam accuratissime referrem. Codicem igitur ita contuli, ut nulla me effugisse memoratu digna acriter contendam; et quamquam, paucis exceptis locis, priorum editionum discrepantes scripturas in adnotatione non commemoravi, fidem mihi vel tacenti haberi velim; quod ab omnibus me facile impetraturum confido qui sciant singulas editionis meae plagulas cum Cod. Flor. ab H. Vitellio rursum esse conlatas. Litterarum compendia aliquoties in adnotatione critica commemoravi, cum propter perplexas eorum formas (quo de diligenter disseruit Nauckius l. c. p. XXXVII sqq.) quid in Florentino legeretur in dubium vocari posset: in *ν ἐφελκυστικῶ* ante consonantes ponendo, in *ὕγεία* vel *ὕγίεια* scribendo, *τέλειος* vel *τέλειος*, *τελεοῦσθαι* vel *τελειοῦσθαι*, *γίνεσθαι* vel *γίγνεσθαι*, *οὔτω* vel *οὔτως* sim. optimum codicem sum secutus. Ubique vero scripsi *ζῶον*, *σῶζειν*, *θνήσκειν*, *μυμνήσκειν* sim., quamvis *ζῶον*, *σῶζειν* etc. constanter praebeat codex, et in verbis *σῶζειν θνήσκειν μυμνήσκειν* *ι* perperam additum putet Cobet, Miscell. Crit. p. XV. Praeterea tacite plerumque mutavi interpunctionem et, cum a recepto usu discreparent, accentus. Numerorum notas marginibus in codice adscriptas,

di antich. class. I p. 10 sqq.), unde multo emendatiora proponere poterat doctissimus Aristoteleorum fragmentorum editor Valentinus Rose (in exemplo Teubneriano). Martinus quoque Schanzius, in Platonis dialogis, quos post annum MDCCCLXXIV locupletissimis adnotationibus instructos edendos curavit, utitur quidem Cobeto, sed desultoria ut videtur opera: v. ad Gorg. 493 A. Menexen. 248 A etc.

quibus *εὐνοίας* bona *ἀνοίας* mala (p. 101, 17 — 103, 20) numerabantur, omnino abiciendas duxi, cum neque ordine distribui possent, neque rebus ab Iamblichio disputatis satis responderent, neque illius loci difficultatibus explanandis ullo modo inservire viderentur.

Praeter Arcerium et Kiesslingium operam Protreptico emendando dederunt Anonymus quidam¹⁾, Scaliger²⁾, Fabricius (Zeitschr. für die Alterthumsw. 1840, n. 1 sqq.), Hemsterhusius (ib. 1838, n. 111), quorum tamen coniecturas plerasque silentio praeterii (quas enim vitiosas scripturas temptaverant Florentinus codex plerumque sanavit); itemque apographorum nullam habui rationem, cum neque in Vaticano neque in Laurent. LXXXVI, 29, quos libros ipse contuli, quamquam ceteris omnibus longe praestant, ullam lectionis discrepantiam invenerim, quam equidem memoratu dignam iudicarem. Sed non inutile videtur omnia recensere apographa quotquot mihi huc usque innotuerunt.

I. Vatican. Gr. 1028, saeculi, ut opinor, (cf. Vitelli, praefat. in Philopon. Phys. p. XV) XIV. — II. Laur. LXXXVI, 29, saec. XV. — III. Paris. gr. 1981,

1) Anonymi (de quo v. Nauck, l. c. p. IV, itemque *Mus. ital.* l. c. p. 468) emendationes vel coniecturas in adnotatione ad pp. 19, 9. 34, 19. 47, 21. 59, 28. 60, 7. 113, 3. 118, 10. 123, 27. Kiesslingii errore deceptus Vulcanio tribui.

2) De Scaligero cf. Nauck, l. c. p. XXIX sq. *Museo ital.* l. c. p. 468. Emendationem *διαβάθρας* (p. 125, 4) Scaligero dubitanter tribui; abest enim nota *Sc.* vel *Scal.* quae in Exempl. Arcer. Berol. Scaligeri coniecturis adponitur.

saec. XVI. — IV. Paris. gr. 2093, saec. XV. — V. Marc. Ven. 243, saec. XV. — VI. Cizens., saec. XVI. — VII. Franequeranus, saec. XVI (a. 1548). — VIII. Memmian., ex quo Sam. Tennulius quartum Iamblichi librum descripsit. — IX. Neapolit. III B 20, saec. XVI.¹⁾

Testimonia qua potui diligentia collegi. Quae ad cap. vicesimum afferrem nulla inveni. Aristotelem et in hac Protreptici parte latere censuit Hirzel, argumenta attulit nulla. Item ex Aristotele fluxisse putat Diels (p. 489 dissertationis in Addend. ad p. 24, 14 laudatae) quae leguntur p. 7, 12 sqq. editionis nostrae et alterum Iamblichei Protreptici caput praenunciant. Multa quidem in medium proferre poteram testimonia ubi (cap. XXI) de Symbolis Pythagoricis disputat Iamblichus; quod non feci ne *πάρεργον ἔργον ὡς ποιεῖσθαι* viderer.

Indices huic editioni addi volui duos²⁾, alterum *nominum*, scriptores praesertim complexum quos Iamblichus compilavit vel commemoravit, alterum *verborum* in quem omnia quibus utitur vocabula recepi, praeter quae vel admodum vulgaria essent, vel

1) His codicibus addas: 1. cod. Vindobon. (Nessel, catal. IV p. 8 sq. cod. XI); 2. cod. Monacens. 392 quem commemorat Rose, *Arist. fragm.* ed. Teubn. p. 66; 3. cod. Escorial. (Graux, *Essai sur le fond grec de l'Esc.*, p. 265 Y — I — 1, cf. p. 442); 4. cod. Taurin. (Pasini, catal. I p. 327 sq.). Et hos omnes ex uno codice Florentino fluxisse satis superque ipsae Protreptici et libri quarti in Nicomachi Arithmeticam inscriptiones ostendunt.

2) In Indice nominum latine scripsi quae ad testimonia pertinerent. Uncis adhibitis indicavi quae ex Scholiis excerpti.

in Platonis locis tantum aut in Pseudoarchytæ¹⁾ fragmentis reperirentur.

Quae silentio praeterii ne adnotationem scripturarum haud satis probabilium farragine onerarem, item observationes et emendationes quas dum hic liber typis describebatur H. Vitelli mecum communicavit, omnia denique quae retractanda viderentur coniciam nunc in

Addenda et Corrigenda.

P. 7, 2 'Verba πάσας δὲ παιδείας si auctoris nostri in scribendo diligentia esset maior, delenda censerem' K || p. 10, 5 lege τὰ μικρὰ || p. 14, 11 de v. ἐπεισοδιώδη (coniectura eam assecuti erant Hemsterhusius et Christ. Godofr. Müller) cf. Iamblich. ap. Stob. Ecl. II 8, 4 (v. II p. 175, 4 Wachsm.). Friedlein, Index ad Procl. in Euclid. s. v. Busse praef. in Porphyrr. Isag. p. VII. ἐπουσιώδη scripserat K de Scaligeri coniectura (ἐπεισιώδη Laur. 86, 29 et A) || p. 15, 18 et 16, 3 'paenitet me nunc futilis coniecturae, qua Crotone saniora verba φύσεων et φύσιν attrectavi'. Vitelli || p. 16, 20 πράγμασιν] omnibus in rebus humanis et N. Scutellius vertit (de secta Pyth. p. 28); qui codice, ut videtur, non spernendo usus quaedam ex Protreptico latine excerptis in libro qui inscribitur 'Iambl. de Myster. Aegypt. etc. Nicolao Scutellio interprete. Adiecti de vita et secta Pythagorae Flosculi, ab eodem Scutellio ex ipso Iamblichio collecti' (Romae a. 1556) || p. 18, 27 verba καὶ ἐπεσημύνατο vel propter communem formam suspecta non respicit Iambl. in explicatione p. 19, 18 sq. || p. 19, 7 'Schneider in lexico suo

1) Archytæ philosopho Tarentino adscribenda esse quae ex libro Περὶ σοφίας adferuntur (pp. 16—24) fragmenta, vix erit qui credat. Si quis aliter censeat, per me licet restituat doricam dialectum qualem Archytæ restituendam ducit Blassius in *Mélanges Graux* p. 573 sqq. Ego contra bene multas vulgares formas patienter tuli, sed in aperto est ne personatum quidem Archytam modo ἐντί modo ἐστὶ scribere potuisse.

dubitat de forma *ὀπτιζειν* K, qui tamen addit 'quo iure, non video'. Dielesio venit in mentem Dorica vox *ὀπτίλλος*: 'der metonymische Gebrauch des Wortes *ὀφθαλμός* (Xenoph. Oec. 12, 20 *δεσπότον ὀφθαλμός*, vgl. Aesch. Cho. 933. Pers. 171 etc.) würde den halbpoetischen Ausdruck erklären.' || p. 20, 8 *ὁρμή* et *ἀρχή* etiam alibi confunduntur, velut Arist. Phys. B 1, 192^b, 18 (cf. Philopon. ad h. l. p. 203, 18 ed. Berol.) || p. 21, 19 *ἀντᾶς*] *ἐκάστω* perperam Mullach || p. 23, 8 *ἀναλύειν* voluit Anon. cf. p. 26, 16. 30, 11. 70, 14. 93, 25 al.; at p. 83, 27 sq. *εἰ βουλομένητα ὄντως εὐδαιμονήσειν*. || p. 23, 14 *ἱκανὸς ἦ* scr. K. || p. 24, 14 *Πυθ. διαιρ.*] v. nunc H. Diels, Zu Aristoteles Protreptikos und Ciceros Hortensius (Arch. für Gesch. der Philos. I, 4) p. 489 n. 20 || p. 27, 1 codicis *ποιεῖσθαι* vertit 'per alios faciendum curare' et *καὶ <τὸ> χρῆσθαι* scribi vult Cobet (Mnemos.³ II p. 264), qui Platonis verba (Euthyd. p. 289 B) non agnovisse videtur || p. 30, 25 certum est Platonem solis genuinisque formis uti *φιλόνομος*, *φιλονομία* etc. Sed dudum ante Iamblichum (in Vit. Pyth. *φιλόνομος*, *φιλονομία* constanter praebet F) irrepserant *φιλόνομος*, *φιλονομία* etc., quas vel sano alioquin iudicio grammatici defendere conati erant. Item p. 62, 13 *θρυλλοῦσιν*, p. 68, 8. 11 *ἐργμοῦ* codicis scripturas servavi || p. 31, 1 *φιλομαθείας* poterat fortasse servari || p. 34, 5 adn. adde Dielesii dissertationem in Addendis ad p. 24, 14 laudatam || p. 34, 7 l. *εἰκῇ* || p. 34, 13 sq. *τὸ δ' οὐκ ἔχον*] *τὸ δ' ἄλογον* K ex apogr. Ciz. || p. 34, 19 *mentis igitur et intelligentiae causa* vertit Scutellius (l. c. p. 32) || p. 35, 22 *συνάψαντας* malit K || p. 36, 27 cf. Diels op. cit. p. 485 n. 13 || p. 37, 3—9 cf. Aristot. ap. Stob. Flor. III, 54 (Fr. 57, Rose ed. Teubn.). Diels op. cit. p. 480 sqq. || p. 37, 6 *πλέον θάτερον ἀπεργάζεσθαι* Plat. Phaedon. p. 114 E (infra p. 71, 11). Cf. Euthydem. p. 280 E (supra p. 25, 17) || p. 37, 23 adn. ante 41, 2 adde 40, 13 || p. 40, 23 sq. subestne senarius *πονείν γὰρ οὐδεὶς βούλεται πολὺν χρόνον?* || p. 41, 16 sq. cf. supra p. 27, 13 sq. (Plat. Phaed. p. 80 A) || p. 42, 19 *κνβερ* l. *κνβερ-* || p. 43, 1 l. *φρονήσεως* || p. 43, 3 *κρίνεται* Scaliger || p. 45, 7 'Perverse in verbis *τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων οὐσίαν* eiecit Kiessling praepositionem, neque feliciter ipse *κατ' ἀνθρώπων* conieci. Ut enim Lysias Plato

Aeschines alii (v. Steph. Thes. s. v. ἄνθρωπος p. 785 D) ἐξ ἀνθρώπων dixerunt τὰς γραφάς, τὰς πληγὰς, τὰ πράγματα, τὴν εὐδαιμονίαν, τὸ κάλλος (τὸν ἐξ ἀνθρώπων πλοῦτον Dionys. Hal. A. R. Excerpt. l. XII, 1 p. 173, 10 Kiessl. 686, 22 Prou; quo de v. Cobet, Obs. ad Dion. Hal. p. 13), ita nullus nunc dubito quin scripserit Aristoteles τὴν ἐξ ἀνθρώπων οὐσίαν (*divitias hominum modum excedentes*). Sed si ipsis Aristotelis libris adhaeserat interpretamentum μεγίστην, non is erat Iamblichus qui putidum emblema detegeret: certe idem sexcentas codicum platoniorum corruptas scripturas integra fide servavit. In Iamblichō igitur retinendum fortasse μεγίστην, sed ἀπ' in ἐξ utique mutatum oportuit'. Vitelli || p. 45, 21 τοῦ φρονεῖν abesse malim || p. 46, 19 verba καὶ τὸ δῆλον et 20 καὶ τὸ σαφὲς delet Rose || p. 47, 14 πῶς voluit et A in Castigg. || p. 47, 21 πολὺ τι. τίς ἂν scr. K || p. 48, 4 in *Tyrrhenia* vertit Scutellius (p. 34) || p. 48, 7 memor erat Vitelli loci Platonici ab ipso Iamblichō (p. 68, 7) descripti || p. 48, 25 τὸν κατὰ νοῦν βίον scribendum videtur, cl. p. 4, 2. 19. 56, 13 al. || p. 49, 16 interpolatum esse ὅτι et res ipsa docet et similis locus Aristot. de part. anim. A 1. 639^b, 18 sq. Nimirum ἀποδίδωσιν ὁ τὴν τέχνην ἔχων λόγον δι' ὃν γράφει καὶ οὐ ἔνεκα, sed ignorat idem καθὸ τεχνίτης quae ad philosophum pertinent, melius esse scilicet τὸ οὐ ἔνεκα quam τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον. Ceterum paulo ante scribendum ὁ τὴν γραφικὴν ἔχων vel ὁ τὴν <γραφικὴν> τέχνην ἔχων (cf. p. 50, 7 sq.) suspicabatur Vitelli || p. 51, 13 ἐρώτησιν. l. ἐρώτησιν, || p. 51, 22 ψυχὴν l. ψυχῇ || p. 52, 3 post τέλος adde comma || p. 52, 7 adn. coniectura τῷ Scaligero debetur || p. 53, 23 adn. similiter ἐπιδώσω pro ἐπιθήσω scribi vult Nauck in versu Iliadis Ψ 796 || p. 53, 24 ἐλοίμεθ' ἂν debetur A in Castigg. || p. 55, 1 ne δὴ conicias cf. Bonitz, Index Arist. p. 167^a, 15 sqq. || p. 55, 7 sqq. cf. Diels op. cit. p. 492 sq. || p. 55, 18 πράττει voluit et Scaliger (erat in A πράττειν) || p. 55, 18sq. μιμούμενος καὶ ἀποβλέπων de altera Vitellii coniectura scribendum erat, cl. Iambl. lib. III p. 224, 24 Villos. πρὸς ἅπερ ἀποβλέπων τις καὶ μιμούμενος || p. 56, 8 lege ἤμεν et dele adnotationem || p. 59, 14 num delendum ἀπὸ? || p. 60, 12 adn. αἰσθάνεσθαι l. αἰσθάνοιτο || p. 61, 5 adn. scilicet et hic et in

summario coniecerat Vitelli *παρά* || p. 69, 20 adn. l. delevit. A in Castigg. || p. 70, 2 l. *Πηνελόπης* || p. 71, 17 adn. l. Plat. apol. Socr. p. 29 D—30 B || p. 72, 4 adn. post 91, 26 sqq. adde 99, 16 || p. 73, 18 adn. pro PK l. PAnon. || p. 74, 22 l. *καταφαίνεται* || p. 78, 26 adn. l. A et Cobet ex P || p. 80, 3 *προσβάλλοντα* et Anonymus voluit || p. 86, 3 *ἐναργῶς* scribendum, ut A coni. in Castigg.; cf. p. 5, 20 || p. 95, 6 adn. excidit accentus in vocola *ἄν* || p. 96, 29 'praetulerim *οὐχ οἶόν τε (οὕτε) ὁπὲ ἀρξαμένην οὔτε κτλ.*' Vitelli || p. 97, 23 sq. *καταχρώμενος* — *πονηρά[χρώμενος]*, vel *χρώμενος* — *πονηρὰ καταχρώμενος* malit Vitelli || p. 98, 6 adn. excidit accentus in verbis *εὖ ποιητικὸς* || p. 98, 19 adn. cf. etiam p. 95, 6 || p. 98, 24 adn. *ταύτὸν ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ* l. *ταύτὸν ἡ ζωὴ ἐστὶ καὶ* || p. 99, 27 *λείπεσθαι* *ἀνταλλάττεσθαι* (vel *ἀλλάττεσθαι*) coni. Vitelli. de *ἀθάνατον* = *ἀθάνατόν τι* v. Krüger ad Thuc. 2, 91, 3 || p. 104, 27 fort. *τῆς <Πυθαγορικῆς> αἰρέσεως*, vel cl. p. 105, 21 *<τῆςδε> τῆς αἰρέσεως* || p. 106, 9 calidius fortasse recepi *ἀλλήλους* ex Vit. Pyth. cf. Rittershusius ad Porphy. Vit. Pyth. p. 21 Kuster || p. 106, 10 sq. cf. et Vit. Pyth. p. 158, 9 sq. Nauck || p. 106, 15 *ἀκροαματικὸν* A in interpretatione latina, itemque in Castigg. || p. 106, 19 sqq. cf. et Vit. Pyth. p. 61, 10 sqq. Nk. || p. 108, 5 *μὴ* l. *μὴ* || p. 108, 14 *μεταφύετε*? cf. 125, 12 sqq. || p. 108, 17 Vitellii emendationem *κατ' ἰδίαν* δὲ praecepit Scutellius (p. 44) qui vertit: *communiter quidem — privatim vero* || p. 110, 6 adn. l. *τούτοις*, sed praestat fortasse totam adnotationem induci || p. 113, 3 *ὠνέεται*] cf. U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Homerische Untersuchungen p. 317 n. 26 || p. 113, 13 verba *ξεῖ — θαλπόμενος* post *καλοῦμεν* (v. 12) transposuerit Vitelli || p. 113, 15 adn. excidit accentus in voce *γνώμην* || p. 113, 24 l. *ῥαθυμίας* || p. 115, 20 an *ἐκείνο προλέγει*? || p. 116, 1 adn. l. τὸ alterum addidit K || p. 116, 8 *ζφωδίας* legendum esse viderant A in Castigg., Anonym., Scutellius, qui vertit (p. 48) *cum sensualitate* || p. 116, 13 adn. cf. etiam Cobet, Miscell. Crit. p. 581 || p. 116, 25 *philosophandum ergo est* vertit Scutellius (p. 48) || p. 117, 4 adn. pro 15, 14 et 36, 11 l. 15, 4 et 32, 11 || p. 117, 8 *benignus esto et dapsilis*, ut A voluit, vertit Scutellius (p. 48) || p. 118, 4 *σχίζον* coni. Goettling || p. 119, 24 *αὐτὴν* pro *ἐαυτὴν* requirit Anon. || p. 120, 10

προσέχεσθαι scripserat K || p. 120, 20 alterum μὴ deleri iussit Anon. || p. 121, 19 adn. αὐτὸν debetur Arcerio (in Castigg.) || p. 122, 12 sq. *sed ad sacrificia, quamvis alio tempore sint neglecti, adduc ipsos ad te* vertit Scutellius (p. 50), Kiesslingii emendationem occupans || p. 123, 8 *neque propinquorum* (τῶν πέλας) *clade laetatur* vertit Scutellius (p. 51) || p. 124, 10 adn. post littera ρ adde ἔ || de forma ἐρῶθῖνον nunc dubito, nam veriloquium quod Iamblichus subicit commendare videtur alteram formam ἐρῶθῶνον. Potuit certe ἐρῶθαινώμενον pro ἐρῶθριῶντα scribere || p. 125, 4 adn. excidit accentus in voce διαβάθρας || p. 128, 19 dele cancellos et adnotationem || p. 128, 25 l. οὐχ (est in Cod. οὐκ).

Restat ut amplissimis viris, quorum humanitate in hoc opere perficiendo sum potissimum adiutus, in primis Hermanno Diels, a quo nonnullas emendationes et correctiones accepi, et Ottoni Hense, cui debetur si quae ex Iamblichi Protreptico (p. 8, 17—19. p. 8, 20—p. 9, 2. p. 9, 8—11. p. 32, 13—15) excerpserit in Florilegio Stobaeus critico quem vocant apparatu instructa proponere potui, gratias maximas agam, maiores etiam habere profitear. Hieronymo Vitelli, qui auctor mihi fuit ut Protrepticum edendum susciperem, quid et ipse debeam et haec Iamblichei operis editio primo quidem adspectu docti homines iudicabunt. Neque minori me beneficio obstrinxere Laurentianae Bibliothecae, itemque Vaticanae Marcianae Berolinensis Parisiensis Praefecti, qui et Iamblicheorum librorum copiam fecerunt et quae mea scire interesset mecum liberalissime communicaverunt.

Scr. Florentiae mense Septembri
a. MDCCCLXXXVIII.

H. Pistelli.

Notarum explicatio.

F = Laur. LXXXVI, 3, ex quo in adnotatione refertur
nulla nota adhibita.

A = Arcerius.

K = Kiessling.

P = Plato.

Florilegi
Stobaeensis { A = cod. Vindobon.
L = cod. Laur. VIII, 22.
Br = cod. Bruxell.
M = cod. Escorial (de M^d cf. Mus. Rhen. 39 p. 359 n.).
A = cod. Paris. 1984.
Tr = ed. Trincav.

NB. In adnotatione critica Summariis subiecta, notis 'h. l.'
(= hoc loco) Summaria indicavi quae in codice ante Protrep-
ticum leguntur, foliorum numeris eadem Summaria iterum in
marginibus paginarum singula singulis capitibus adscripta.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ
ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

- A* Τίς ἡ ἀρχὴ κατὰ Πυθαγόραν τῆς εἰς παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν εἰσαγωγῆς, καὶ πῶς κοινοτάτη ἐστὶ καὶ εἰς πάντα τὰ εἰς φιλοσοφίαν ἀγαθὰ διατείνουσα, τίς τε αὐτῆς ἡ τάξις καὶ ὅτι τριχῇ διαιρεῖται, καὶ πῶς αἰεὶ 5 πρόεισιν ἐπὶ τὸ καθαρώτερον.
- B* Γνωμικὰ ὁμοιώματα προτρεπτικὰ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν πᾶσι κινοῦντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν ἐπὶ τὸ γενναίως ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς κοινῶς κατὰ πᾶσαν αἴρεσιν νοουμένης ἀρετῆς. 10
- Γ* Πυθαγορικὰ γνῶμαι προτρεπτικαὶ ἕμμετροι, εἰς πᾶσαν τὴν ἀρίστην καὶ θειοτάτην φιλοσοφίαν παρακαλεῖν δυνάμεναι.
- Δ* Ἐπιστημονικὰ ἔφοδοι εἰς προτροπὴν τείνουσαι τῆς θεωρητικῆς φιλοσοφίας μετὰ τοῦ καὶ διδασκαλίαν παρ- 15
- p 4 K.* ἔχειν ὅσον τε καὶ ἡλίκον ἀγαθὸν ἐστὶν ἡ σοφία καὶ διὰ τίνεας αἰτίας περισπούδαστον τοῖς εὖ φρονοῦσι.
- E* Πυθαγορικὰ ἰδίως προτροπαὶ πολὺν παραλλάττουσαι τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις παρακλήσεις καὶ ἰδίας ποιούμεναι τὰς ἐφόδους. 20
- F* Σύμμικτοι προτροπαὶ πρὸς τε τὴν πρακτικὴν καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν καὶ πρὸς τὴν τῆς τελειοτέρας κατὰ νοῦν σοφίας κτήσιν τε καὶ χρῆσιν.

1 De Summariis cf. Nauck Vit. Pyth. p. 1 || 2 τίς ἀρχὴ fol. 47 b || 16 ἐστὶν ἀγαθὸν h. l.

Ἰδιαίξουσai παρακλήσεις πρὸς τὴν θεωρητικὴν φιλο- Z
σοφίαν καὶ διαφερόντως τὴν κατὰ τοῦτον ζώην, αἱ μὲν
ἀπὸ τῆς τοῦ ὄντως ἀνθρώπου φύσεως. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν
ἐναργῶν ὑπομνησκουσai τοιῦτὶ τὸ προκείμενον.

5 Ἐπομνήσεις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν παραμυθοί- Η
μεναι τὸ πρῶτως ὀρεκτὸν καὶ δι' ἐαυτὸ αἰρετὸν φιλο-
σοφίας, ἐναργῶς τε προάγουσαι εἰς τὴν προτροπὴν ἀπὸ
τῶν γνωρίμων τοῖς πᾶσιν.

Ἀπὸ τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐφοδος εἰς προ- Θ
10 τροπὴν κατὰ τὴν Πυθαγόρου ἀπόκρισιν, ἣν εἶπε τοῖς
ἐν Φλιοῦντι πυνθανομένοις τίς ἐστὶ καὶ τίνοος ἔνεκα
γέγονε· ταύτῃ γὰρ ἐπομένως συλλογιζόμεθα τὴν προ- p. 5 K
τροπὴν ὅλην.

Ὅτι καὶ μεγάλας ὠφελείας παρέχεται πρὸς τὸν βίον I
15 ἡ θεωρητικὴ φρόνησις, ὑπομνήσεις πλείονες καὶ ἀπὸ
πλείονων ἀφορμῶν τρόποι τε τῆς χρείας ὑποδείκνυνται
διάφοροι καὶ πρὸς πολλὰ τέλη τῶν συμφερόντων ἡμῖν
συμβαλλόμενοι.

Ὅτι τῷ τὸν κατὰ νοῦν ἐλομένῳ βίον καὶ τὸ χαῖρον ΙΑ
20 διαφερόντως ὑπάρχει.

Ἀπὸ τοῦ πρὸς εὐδαιμονίαν φέρειν φιλοσοφίαν τε- IB
λέως καὶ ἀληθῶς ἐφοδος εἰς προτροπὴν τοῦ φιλοσοφεῖν
τελέαν καὶ ἀνυσιμωτάτην.

Ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας ἐννοιῶν ἐφοδοὶ εἰς προ- ΙΓ
25 τροπὴν κατὰ τὰς Πυθαγορικὰς ὑποθέσεις καὶ κατὰ τὰς
ἀληθεῖς περὶ ψυχῆς δόξας.

Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῆς ὅλης ΙΔ
ζωῆς τοῦ φιλοσόφου ἀφορμαὶ εἰς προτροπὴν, ὁμοῦ ἐξ

1 Summaria ε' et ζ' h. l. coniuncta sunt || 3 ὄντως fol. 57 a:
ὄντος h. l. || 6 πρῶτον fol. 58 b || αὐτὸ h. l. || 8 πᾶσι fol. 58 b || 19 fort.
χαίρειν cl p. 160, 6 et 170, 3 Kiessl. || 23 τελέαν fol. 62 b: τελέως h. l.

ἀντιπαραθέσεως ἐπιδεικνύουσai ὅσῳ δὴ τινι προέχει ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν ἄλλων τῶν δοκούντων εὐδοκίμων εἶναι βίων.

IE Ἀπὸ τῆς παιδείας καὶ ἀπαιδευσίας ἡ προτροπή, εἰ
p. 6 K. τὸ μὲν μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ τῶν κακῶν μέγι- 5
στον, εἰ καὶ αὐτά τέ ἐστὶ τοιαῦτα καὶ ἔοικε τοιοῦτοις
τισὶν ἑτέροις οἷαπέρ ἐστὶν αὐτά, καὶ ὅτι φιλοσοφία μὲν
παιδείας ἐστὶν ἡγεμῶν, τὸ δὲ ἐναντίον κατάρχει ἀπαι-
δευσίας.

IF Ἄλλαι ἔφοδοι ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παιδείας προ- 10
τρέπουσαι ἐπὶ τὴν συγγενῇ πρὸς τὸ παιδεύεσθαι φιλο-
σοφίαν, τό τε ἔργον ὁμοῦ τῆς φιλοσοφίας ἐπιδεικνύουσai
καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς ἐπιμέλειαν περὶ τὰς ἀρίστας ἐνερ-
γείας τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων.

IZ Ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ τῶν ἱερῶν μύθων τῶν 15
τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθαγορικῶν ὑπομνήσεις εἰς προ-
τροπὴν ἐπὶ τὸν σώφρονα καὶ μέτριον καὶ κεκοσμημένον
βίον· αἱ δὲ αὐταὶ μεταβάλλουσι τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἐκ
τοῦ πρὸς τὴν ἀκολασίαν καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡδονὴν βίου.

IH Ἀπὸ τῶν ἐναργῶς περὶ τὸ σῶμα φαινομένων τά- 20
ξεων καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸ κόσμου κατὰ τὴν ἀνάλογον
μετάβασιν τῆς διανοίας ἐπὶ ψυχὴν μεταβαίνοντες ποιού-
μεθα τὴν προτροπὴν γνωρίμως τοῖς ἀκούουσι καὶ πι-
θανῶς διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἐναργῶν αὐτὴν προεῖναι.

IO Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἔφοδος εἰς προτρο- 25
πὴν ὥς ὄντων κυριωτάτων εἰς εὐδαιμονίαν, καὶ ἀπὸ
p. 7 K. τῶν ἀρετῶν ὥς αὐτάρκων ὑπαρχουσῶν πρὸς τὸν μακά-
ριον βίον ἢ ὁμοία παράκλησις.

12 τό τε fol. 69 b: τό τε γὰρ h. l. || 15 sq. τῶν τε] τῶν om. h. l. ||
16 πυθαγορείων p. 246, 13 Kiessl. || 18 sq. ἡμῶν πρὸς τὴν ἀκολ.
καὶ τὸν κατὰ τὴν ἡδ. βίον h. l. || 23 γνωρίμοις h. l. || 24 προσεῖναι h. l.

Μεμιγμέναι ὑποθῆκαι προτροπαῖς κοινῇ διήκουνσαι *K*
ἐπὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μέρη πάντα τὰ ἐν φιλο-
σοφίᾳ καὶ τὰ τέλη τοῦ βίου, ὧν στοχάζεται ἡ ἀρετή.

Τίς ἡ συμβολικὴ προτροπὴ καὶ πῶς γίνεται διὰ *KA*
5 συμβόλων, ἀνάπτυξις τε καὶ κοινῇ τῶν συμβόλων καὶ
ιδία ἐκάστου, μόνον ἀπ' αὐτῶν τὸ προτρεπτικὸν ἐξη-
γουμένη ποσαχῶς γίνεται, τὴν δὲ ἄλλην πραγματεῖαν
περὶ τῶν συμβόλων ἀλλαχοῦ ὑπεριθεμένη.

IAMBAIXΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΗΣ P. 1 A. P. 8 K.

10

ΣΤΡΙΑΣ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ.

I. Περὶ μὲν Πυθαγόρου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν βίου
τῶν τε Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν τὰ σύμμετρα ἐν τοῖς πρὸ
τούτων εἰρήκαμεν, ἀρχώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ τῆς
15 αἰρέσεως ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς πᾶσαν παιδείαν καὶ μά-
θησιν καὶ ἀρετὴν παρασκευῆς, ἥτις οὐ κατὰ μέρος
ἀπολαβοῦσα πρὸς ἓν τι τῶν πάντων παρασκευάζει τὸν
ἄνθρωπον ἐπιτήδειον, ἀλλ' ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν τὰς ἐν
αὐτῷ προθυμίας προτρέπει εἰς πάντα μὲν τὰ μαθη-

2 τὰ πάντα τὰ ἀγ. h. l.: πάντα ἀγ. fol. 73 a || πάντα ἐν φιλ.
h. l. || 4 γίγνεται h. l. || 5 sq. κοινῇ τῶν συμβ. καὶ διὰ ἐκάστου αὐτοῦ
h. l. || 7 ποσαχῶς] πῶς ἀρχῇ fol. 76 b || 10 sq. προτρεπτικός ἐπὶ φιλο-
σοφίαν in indice libr. Iambl. (f. 1 a): πυθαγορείων ὑπομνημάτων
περιέχ' τοὺς προτρεπτικούς λόγους εἰς φιλοσοφίαν (cf. lemmata
Stobaei floril. II 40. XLIII 71. VI 41, itemque XLVI 70) in in-
scriptione: πυθαγ. ὑπομνημ. <λόγος δεύτερος> περιέχων τοὺς
προτρ. λόγ. εἰς φιλ. Fabricius (Zeitschr. für die Alterthumsw.
1838, 111) || 14 ἀρχώμεθα A: ἀρχόμεθα.

- ματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ
 10 K. βίῳ καλὰς καὶ γενναίας πράξεις, πάσας δὲ παιδείας,
 καὶ ὥς ἐπος εἰπεῖν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. οὔτε
 γὰρ ἄνεν τοῦ προτραπῆναι οἷόν τε ἐστὶν ὁρμῆσαι ἐπὶ
 τὰ καλὰ καὶ γενναῖα ἐπιτηδεύματα, οὔτε οἷόν τε εὐθὺς 5
 2 A. ἐπὶ τὸ ἀκρότατον καὶ τελειότατον ἀγαθὸν προευνρε-
 πίζειν τινὰ πρὶν ἐμποιῆσαι ὑποκατασκευὴν τῆς ψυχῆς
 διὰ τῆς προτροπῆς· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ κατὰ βραχὺ
 πρόεισιν ἐπὶ τὰ μείζονα ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, διὰ πάν-
 των τε διέξεισι τῶν καλῶν, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τὰ τε- 10
 λεώτατα ἀγαθὰ εὐρίσκει, οὕτως καὶ τὴν προτροπὴν
 δεῖ ὁδῶ προῖεναι ἀρχομένην ἀπὸ τῶν κοινῶν. εἰς γὰρ
 φιλοσοφίαν ἀπλῶς παρορμήσει καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ φιλο-
 12 K. σοφεῖν συλλήβδην καθ' ἡντινοῦν ἀγωγὴν, μηδεμιᾶς
 τῶν αἰρέσεων ἄντικρυς προκρινομένης, ἀλλὰ κοινῶς 15
 κατὰ γένος ἀπασῶν ἐπαινουμένων καὶ παρὰ τὰ ἀνθρώ-
 πινα ἐπιτηδεύματα πρεσβευομένων κατὰ τινα κοινὸν
 καὶ δημῶδη προτρεπτικὸν τρόπον. μετὰ δὲ ταῦτα μέση
 τινὶ μεθόδῳ χρηστέον, οὔτε παντάπασι δημῶδει οὔτε
 μὴν ἄντικρυς Πυθαγορικῇ, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένη 20
 ὁλοσχερῶς ἐκατέρου τοῦ τρόπου τούτου. ἐν δὲ ταύτῃ
 κοινὰς τε πάσης φιλοσοφίας τάξομεν παρορμήσεις, ὥστε
 3 A. κεραισθαι αὐτὰς Πυθαγορικοῦ βουλήματος κατὰ γε
 τοῦτο, συμμιζομεν δὲ ἐγκαιρότατα καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν
 τούτων κυριωτάτας δόξας [εἰς ἃς προτρέπειν τῶν Πυ- 25
 θαγορικῶν], ὥστε οἰκεῖον γίγνεσθαι [τὸν τρόπον] τῶν

18 sqq. cf. infra c. XXI p. 306, 6 sqq. Kiessl.

18 μετὰ δὲ] hinc alterum caput in codice: ipse K et ca-
 pitis α' summarium sequor || 19 sq. οὔτε μὴν (ex p. 306, 11 Kiessl.)
 reposui: οὐδὲ μὴν || 25 sq. εἰς ἃς (οἷας vel ἱκανὰς coni. et τῶν
 Πυθ. del. Vitelli) πρ. τῶν Πυθαγορικῶν et τὸν τρόπον deleui.

Πυθαγορικῶν ἀνδρῶν κατὰ γε τοῦτο τὸν τρόπον τῶν λόγων· ἂφ' οὗ δὴ λεληθότως, ὥς τὸ εἰκός, ἀπὸ μὲν τῶν ἑξωτερικῶν ἐννοιῶν ἀποστησόμεθα, μεταβησόμεθα ¹⁴ K δὲ καὶ οἰκειωσόμεθα ταῖς κατὰ τὴν αἴρεσιν τεχνολογούμεναις ἀποδείξεσιν, οἷον διὰ τινος γεφύρας ἢ κλίμακος κάτωθεν εἰς ὕψος ἀνιόντες. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τὰ ἴδια προτρεπτικὰ τῆς Πυθαγορικῆς αἰρέσεως συντάξομεν, ἀλλότρια καὶ ἀπόρρητα τρόπον τινὰ πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγὰς ὑπάρχοντα.

¹⁰ II. Ἀρξώμεθα δὲ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῶν ὡς πρὸς ἡμᾶς πρώτων. ἔστι δὴ τὰ ἐναργῆ ταῦτα καὶ φαινόμενα πᾶσι καὶ μηδέπω προειληφότα τὴν οὐσίαν τῆς ἀρετῆς, κατὰ δὲ τὰς κοινὰς ἐννοίας περὶ αὐτῆς ἀνεγείροντα ἡμῶν τὴν προθυμίαν κατὰ τινας γνωρίμους τοῖς πολλοῖς ¹⁵ γνώμας, ἀπεικαζομένους πρὸς τὰ ἐναργῆ δείγματα τῶν ὄντων. ἔχουσι δὲ αὐταὶ ὥδέ πως·

Ψυχῇ ζῶντας ἡμᾶς τῇ ταύτης ἀρετῇ ῥητέον εὖ ζῆν, ὡς ὀφθαλμοῖς ὁρῶντας τῇ τούτων ἀρετῇ καλῶς ⁴ A. ὁρᾶν. οὔτε χρυσοῦ νομιστέον ἰόν, οὔτ' ἀρετῆς αἶσχος ¹⁶ K. ²⁰ ἄπτεσθαι. καθάπερ εἰς ἄσυχλον τέμενος τὴν ἀρετὴν

⁵ διὰ τινος γεφύρας κτλ.] cf. Nicomach. Arithm. I 3, 6 (p. 7, 21 sqq. Hoche). Iambl. in Villoison Anecd. II p. 189, 13 || 17 sqq. cf. Mullach Fragm. Philos. Graec. I 492 sqq. || 17. 19. ψυχῇ — ὁρᾶν Stob. Flor. I 58 Br. Tr. (lemma ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου Tr.: τοῦ αὐτοῦ Br., ubi praecedat Iamblichi excerptum editum ab O. Hense, De Stob. Flor. Excerpt. Bruxell. [Friburgi i. Br. 1882] p. 33) || 20. p. 9, 2 καθάπερ — ἐκδοτοὶ Stob. Flor. I 59 MATr. (lemma Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτικῶν λόγων [λόγον M] MA: in Tr. cohaeret cum I 58).

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον || 11 δὴ τοὶ ἐναργῆ et 12 περιειληφότα Hemsterhusius (Zeitschr. für die Alterthumsw. 1840, 1) || 14 <καὶ> κατὰ? Vitelli

- ὀρμητέον, ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀγεννη ψυχῆς ὕβριν
 ὤμεν ἐκδοτοί. [περὶ κοινωνίας βίου καὶ παραμονῆς.]
 ἀρετῇ μὲν θαρσυντέον ὥς σώφρονι γαμετῇ, τύχῃ δ' ὥς
 ἀστέα πιστευτέον ἐταίρα. κρεῖττον μετὰ πενίας ἀρε-
 τὴν ὑποληπτέον ἢ πλοῦτον μετὰ κακίας, ὀλιγοσιτίαν ⁵
 μετὰ ὑγείας ἢ πολυφαγίαν μετὰ νόσου. βλαβερά μάλ-
 ιστα τροφῆς μὲν ἀφθονία τῷ τὸ σῶμα, κτήσεως δὲ
 18 K. τῷ τὴν ψυχὴν διακειμένῳ κακῶς. καὶ ἐπισφαλὲς καὶ
 ὁμοιον μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν καὶ μοχθηρῷ δύνα-
 μιν. καθάπερ τῷ ἐμπύῳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ δια- ¹⁰
 μένειν, καὶ τῷ μοχθηρῷ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. τῶν
 κατὰ σοφίαν θεωρημάτων ἀπολαυστέον ἐφόσον οἶόν τε,
 καθάπερ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος· ἀκῆρατόν τε γὰρ τὸ
 ἀπ' αὐτῶν ἡδὺ καὶ † τὸ θεῖον τὸ μεγαλόψυχον † δύ-
 νηται [τε] ποιεῖν, καὶ εἰ μὴ ἀπείρους, ἀδίδων γε ἐπι- ¹⁵
 20 K. στήμονας. εἰ εὐκτὸν ἢ εὐαίσθησία, μᾶλλον σπουδαστὸν
 5 A. ἢ φρόνησις· ἔστι γὰρ τοῦ ἐν ἡμῖν πρακτικοῦ νοῦ οἰονεῖ
 τις εὐαίσθησία· δι' ἣν μὲν γὰρ ἐν οἷς πάσχομεν οὐ
 παραισθανόμεθα, δι' ἣν δὲ ἐν οἷς πράττομεν οὐ παρα-

6 sq. cf. Menandr. inc. fab. fragm. 65 (Com. Gr. IV 252 Mein.) ||
 8. 10 ὁμοίως ἐπισφαλὲς μαιν. — δύναμιν Stob. Flor. II 40 MA
 Br. XLIII 71 SMA (lemma: II Ἐκ τῶν προτρεπτικῶν εἰς φιλο-
 σοφίαν [ἐκ φιλοσόφῳ M^a] λόγων MA, om. Br.: XLIII Ἰαμβλι^x S,
 cum XLIII 67 cohaer. in MA) || 10. 11 καθάπερ — ζῆν Stob. Flor.
 XLVI 70 SMA (lemma Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν προτρεπτ. εἰς (sic M:
 πρὸς A) φίλος. λόγων MA: Ἰαμβλί^x S).

1 πρὸς] εἰς Stob. Tr. || τύχης Stobaeus; quod si verum est,
 scribas in proximis ἐκδοτοί || 2 περὶ — παραμονῆς deleuit Hem-
 sterhusius: loco inscriptionis habenda putat K || 4 ἀπιστητέον
 Cobet || 8 καὶ ἐπισφαλὲς καὶ ὁμοιον] immo ὁμοίως ἐπισφαλὲς
 cum Stobaeo || 9 μοχθηρῷ] πονηρῷ Stobaei (t. II) codex A ||
 10 ὑποπύῳ et καίεσθαι Stobaeus, ubi mox οὕτω (sic MAS) καὶ τῷ ||
 14 καὶ [τὸ] θεῖον, καὶ μεγαλόψυχους tentabat Diels || 15 τε deleui.

λογιζόμεθα. καὶ τὸν θεὸν σεβόμεθα κατὰ τρόπον, εἰ
τὸν ἐν ἡμῖν νοῦν παρασκευάσαιμεν πάσης κακίας
ὥσπερ τινὸς κηλίδος καθαρὸν. κοσμητέον ἱερὸν μὲν
ἀναθήμασι, τὴν δὲ ψυχὴν μαθήμασιν. ὥς πρὸ τῶν
5 μεγάλων μυστηρίων τὸ μικρὰ παραδοτέον, καὶ πρὸ
φιλοσοφίας παιδεῖαν. ὁ μὲν τῆς γῆς καρπὸς δι' ἐνι-
αυτοῦ, καθ' ἕκαστον δὲ ὥρας μόριον ὁ <τῆς> φιλο-
σοφίας ἀποδίδεται. καθάπερ χώρας μάλιστα ἐπιμελη-
τέον τῷ τῆς ἀρίστης ἐπιτυχόντι, καὶ ψυχῆς, ὅπως τῆς
10 φύσεως ἄξιον ἐνέγκηται τὸν καρπὸν.

Τοιαῦτα ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐναργῶν γνωμικὰ ὁμοιώ-
ματα παρατιθέμενος κοινῶς ἂν εἰς φιλοσοφίαν προ-
τρέψειεν.

III. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τύπος γνώμαις χρώμενος ^{22 K.}
15 καὶ αὐτός, οὐκ ἐτι δὲ διὰ παραβολῆς ἀντιπαρατιθεῖς τὰς ^{6 A.}
ὁμοιώσεις, ἔμμετρος καὶ ἐναρμόνιος, γνήσιος τῶν ἀν-
δρῶν τούτων, ὃν ἔχομεν παρειληφότες ἐν ἄλλοις τε
καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεσιν, ὧν ὀλίγα ἄττα δείγματα
παραθετέον τὰ τοιαῦτα·

20 ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε·
ταῦτά σε τῆς θείας ἀρετῆς εἰς ἔχνια θήσει.

διὰ γὰρ τούτων εἰς πάντα τὰ καλὰ μαθήματά τε
καὶ ἐπιτηδεύματα προτρέπει, μήτε πόνων φείδεσθαι
οἰόμενος δεῖν, μήτε μελέτην ὑφιέναι μηδεμίαν, εἰς
25 ἔρωτά τε καὶ προθυμίαν τῶν καλῶν διεγείρων, καὶ

3. 4 κοσμητέον — μαθήμ.] cf. Stob. Ecl. II 31, 53 (v. II
p. 210, 16 sq. Wachsm.) || 4. 6 ὥς — παιδεῖαν] cf. Stob. l. c. 27
(p. 206, 26 sqq.) || 20 sq. Carm. Aur. vv. 45 sq.

1 καὶ delet Vitelli || 7 τῆς addidit K || 10 ἐνέγκη καὶ coni. K ||
18 ἄττα || 20 ταῦτ' ἐκπο^ν || 24 μελέτης ὑφιέναι μηδεμιᾶς vel με-
λέτην ἀφιέναι μηδεμίαν Hemsterhusius.

πάντα ταῦτα ἀνάγων εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν
οὐχ ἀπλῶς τῆς τυχοῦσης, ἀλλ' ἥτις ἡμᾶς ἀφίστησι
24 K. μὲν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐπὶ δὲ τὴν θεῖαν οὐσίαν
καὶ τὴν γυνῶσιν τῆς θείας ἀρετῆς καὶ τὴν κτῆσιν αὐτῆς
περιάγει. ἀλλὰ μὴν εἰς γε τὴν θεωρητικὴν σοφίαν 5
διὰ τούτων παρακαλεῖ·

τούτων δὲ κρατήσας

γνώσκει ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται ἥ τε κρατεῖται·
γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην, 10
ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.

τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλα θαυμασιώτερα τοῖς εὖ
1 A. πεφυκόσιν εἰς τὸ παρορμαῖσθαι γενναίως εἰς τὴν θεω-
ρητικὴν φιλοσοφίαν. ἡ μὲν γὰρ γυνῶσις τῶν θεῶν ἀρετὴ
τέ ἐστι καὶ σοφία καὶ εὐδαιμονία τελεία, ποιεῖ τε ἡμᾶς 15
τοῖς θεοῖς ὁμοίους, ἡ δὲ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιστήμη
τάς τε ἀνθρωπίνους ἀρετάς παρέχει καὶ τῶν ἡμετέρων
πραγμάτων ἐμπείρους ποιεῖ, τὰ τε ἀπὸ τούτων ὠφέ-
λιμα καὶ βλαβερά διακρίνει, καὶ τὰ μὲν φυλάττεται
τὰ δὲ περιποιεῖ, καὶ ὅλως τὴν σύστασιν ἥτις ἐστὶ τῆς 20
ἀνθρωπίνης ζωῆς λόγῳ τε καὶ ἔργῳ καταμανθάνει.
26 K. τὸ δὲ θαυμασιώτατον ἐκεῖνο διδάσκεται ἀπὸ τῆς τοιαύ-
της εἰδήσεως, κατὰ τί διέρχεται εὐλύτως καὶ ἀκωλύτως
ἕκαστα τῶν ἐν ἡμῖν, ὅσα ἐστὶ τῆς κρείττονος μοίρας,
καὶ κατὰ τί κρατεῖται καὶ κωλύεται, ὥστε μὴ δύναι- 25
σθαι ῥαδίως ἐξιέναι καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύεσθαι.

7 sqq. Carm. Aur. vv. 49—53.

11 ἄελπτα || 14 θεῶν Reinesius, cf. Nauck ad Vit. Pyth.
p. 89, 14. Plutarch. Plac. I Prooem. (ap. Diels, Doxograph.
p. 273, 12) || 16 ἀνθρώπων ex apographo Cizensi K || 18 ἐπὶ τού-
των coni. A.

Ἡ δὲ μετὰ ταύτην γνώμη εἰς φυσιολογίαν ποιεῖται τὴν παράκλησιν καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρίαν. ἡ γὰρ τοῦτου φύσις αἰεὶ ἐστὶν ὁμοία κατὰ τὴν αὐτὴν περιφορὰν ὡσαύτως περιούσα, ἣν ἔάν τις καταμάθῃ, οὐτ' ἂν ἀπροσδόκητά ποτε προσδοκήσειεν, οὐτ' ἂν ἀγνοήσῃε τι τῶν κατ' ἀνάγκην αὐτῷ μελλόντων 8 A. συμβαίνειν.

Αἱ δὲ ἐπὶ τούτοις γινώμμαι ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦνται τὴν παράκλησιν, οἷον
10 γνώση δ' ἀνθρώπους ἀνθαιρετα πῆματ' ἔχοντας τλήμονας.

εἰ γὰρ ἀρχαὶ τῶν πράξεων εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ 28 K. δύναμιν ἔχουσιν ἐξ ἑαυτῶν οἰκείαν εἰς αἴρεσιν τῶν ἀγαθῶν καὶ φυχῆν τῶν κακῶν, ὁ μὴ χρώμενος ταύτῃ 15 τῇ δυνάμει τῶν δοθέντων ἐκ φύσεως αὐτῷ πλεονεκτημάτων ἐστὶν ἀνάξιος. οὐδὲν οὖν ἄλλο λέγει ἢ τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς τὸν δαίμονα αἰρούμεθα, καὶ ὅτι αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐσμεν ἐν τύχῃ τάξει καὶ δαίμονος, καὶ ὅτι εὐδαίμονας αὐτοὶ ἑαυτοὺς παρασκευάζομεν· ὁ πρὸς 20 μόνον τὸ καλὸν προτρέπει καὶ τὴν τοῦτου τιμὴν δι' ἑαυτὸ αἰρετὴν ἐπιδείκνυσιν.

Παραπλήσια δὲ τούτῳ καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν·

10 sq. Carm. Aur. vv. 54 sq.

4 περιούσα A: περιούσαν (cf. Plat. Theaet. p. 153 C) Hemsterhusius: vel hoc vel <καὶ> κατὰ scripserit K. servandam duxi atticam verbi περιέναι formam: cf. Voemel ad Demosth. IV 10 (Thuc. 1, 30, 3. Xen. Hell. 3, 2, 25), Epicurus ap. D. L. X 114 (Usener, Epicur. p. 53, 17), et comicorum loci quos composuit Iacobi in Indice dict. com. p. 832 s. v. περιέμι || 5 οὐτ' ἂν (priore loco) A: οὐ τὰ || 10 δὲ. || 21 αὐτὸ Hemsterhusius: 'auctor in animo habuit μόνον τὸ καλὸν καὶ δι' ἑαυτὸ αἰρετόν' K || αἰρετὴν A: ἀρετὴν.

οἷ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐτ' ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾷσι.

τὸ γὰρ ἐγγὺς εἶναι τὰγαθὰ καὶ συμπεφυκέναι ἡμῶν
τῇ ψυχῇ πάντων δὲ ὑπάρχειν οἰκειότατα ἡμῖν, θαν-
μαστῶς ἐστὶ προτρεπτικά. καὶ τὸ μήτε ὄρᾶν μήτε 5
ἀκούειν, ὑπὸ δὲ τῆς αἰσθήσεως ἐπισκοτεῖσθαι, δαι-
30 Κ. μονίως εἰς τὴν νοερὰν ζωὴν παρακαλεῖ, ὥς τοῦ νοῦ
μόνου καὶ ὄρῶντος πάντα καὶ ἀκούοντος. ἡ δὲ ἀπαλ-
9 Α. λαγὴ τῶν κακῶν, ἣν ὀλίγοι καθορῶσι, προτρέπει εἰς
τὴν λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὴν ζωὴν τὴν 10
καθ' ἑαυτὴν τῆς ψυχῆς, ἥντινα μελέτην θανάτου
προσαγορεύομεν.

Καὶ ἄλλος δ' ἐστὶ προτρεπτικὸς τρόπος ἐφεξῆς
ἀπὸ τῆς διαβολῆς τῶν κακῶν. οὐ γὰρ ἀνεκτόν ἐστι
κυλινδροῖσι εἰκότας

15

ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρεσθαι, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντας.

τὸ γὰρ βίαιον καὶ ἀλόγιστον καὶ εἰκῇ φερόμενον καὶ
ἄλλοτε ἄλλοιον καὶ μάλιστα τὸ ἀπέραντον ἢ κακία
παρίστησιν, ἃ δεῖ διαφερόντως φεύγειν.

Ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη·

20

λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

ἐνταῦθα καὶ τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπέ-
δειξε, καὶ τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως

1 sqq. Carm. Aur. vv. 55 sq. || 5 sqq. cf. Epicharm. ap. Mulla-
lach I p. 144 (Lorenz, p. 255 sq.). Vit. Pyth. p. 158, 16 sqq. Nauck
et infra Protr. p. 178, 16 sqq. Kiessl. || 11 cf. Plat. Phaedon. p. 67 D
(Stallbaum ad p. 64 A) || 16 et 21 sq. Carm. Aur. vv. 58—60.

2 λύσιν et συνίαισι || 15 κυλίνδροις Α.

ἀλλότριον ζῶον, ὅπερ οἱ μὲν πολυκέφαλον θηρίον,
 οἱ δὲ θνητόν τι ζῶης εἶδος, ἄλλοι δὲ φύσιν γενεσιουργ-
 γόν καλοῦσιν· ἐνταῦθα δὲ ἔριν σύμφυτον ἐπω-
 νόμασεν, οὐχ ὥς ἴσῃν τάξιν ἔχουσαν ἡμῶν πρὸς τὴν
 5 κυριωτάτην ζώην, ἀλλ' ὥς συνοπαδὸν συνακολουθοῦ- 32 K
 σαν τῇ πρεσβυτέρᾳ ζῳῇ. ταύτην δὴ οὖν παραγγέλλει
 φεύγειν, ἀντὶ δὲ ταύτης ἀνταλλάττεσθαι τὴν ἄνευ
 ἐναντιώσεως ἐνοειδῇ νοερὰν ἐνέργειαν, ἣτις ἀντὶ μὲν 10 A
 τοῦ βλέπειν ἀγαθοειδῆς ἐστίν, ἀντὶ δὲ τοῦ ῥέπειν
 10 εἰς ὄλεθρον σωτηρίας ἀρχὴν παρέχει, καὶ τὴν μὲν
 ἐπεισοδιώδη καὶ δευτέραν συνεπομένην ὑπόστασιν
 ὥς ἀλλοτρίαν ἐκτὸς μεθίησι, τὴν δὲ πρωτουργὸν καὶ
 ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐν ἑαυτῇ πάντα ἔχουσαν τελεωτάτην
 ζώην προσείληφε. διὰ πάντα οὖν ταῦτα ἐκείνην
 15 μὲν ὥς ἐπὶ βραχύτατον συστέλλειν ἄξιον, ταύτην 34 K
 δὲ προάγειν ὥς ἐπὶ πλεῖστον· καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ
 νοῦν ζώην ἢ τοιαύτη προτροπὴ γέγονεν ἀνυσιμωτάτη.
 Πρὸς γε μὴν τὴν θείαν τελειότητα καὶ τὴν μετὰ
 θεῶν συνεπομένην ἀρίστην κατάστασιν αἱ τοιαῦται
 20 γινῶμαι παρακαλοῦσι·

Ζεῦ πάτερ, ἡ πολλῶν γε κακῶν παύσειας ἅπαντας,
 εἰ πᾶσιν δείξεις οἷῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
 ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.

ἐν δὴ τούτοις μία μὲν ἀρίστη παράκλησις εἰς τὴν
 25 θείαν εὐδαιμονίαν ἢ μεμιγμένη ταῖς εὐχαῖς καὶ ἀνα-
 κλήσεσι τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ βασιλέως αὐτῶν

1 πολυκ. θηρ.] Plat. Civit. IX p. 588 C || 21 sqq. Carm. Aur.
 vv. 61—63.

3 ἐπωνόμασεν scripsit K: ἐπωνόμασαν || 21 γε] τε. cf. Nauck
 ad h. vers. || 22 πᾶσι || δείξεις Carm. Aur.

Διός, δευτέρα δὲ ἡ τοῦ δοθέντος καὶ συγκληρωθέν-
 τος ἡμῖν ἀπὸ τῶν θεῶν δαίμονος δεῖξις ἐμφανῆς καὶ
 11 A. δι' αὐτοῦ πάλιν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναγωγή. οὐδὲ γὰρ
 ἂν ἄλλως τις δυνηθείη πρὸς τὸ θειότατον ἑαυτοῦ
 καὶ κυριώτατον τῆς οὐσίας ἀναδραμεῖν, εἰ μὴ τῷ 5
 36 K. τοιοῦτῳ δαίμονι ἡγεμόνι χρῆσαιτο, ὃν δεῖ πάντα τὸν
 ἐραστὴν τῶν θεῶν γνησίως ἀποκαθαίρειν. ἀφ' οὗ δὴ
 πρώτη μὲν ἔσται κακῶν παῦλα τῶν συμπεφυκότων
 ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἔπειτα γυνῶσις ἡμῖν ἀληθινῇ
 παρέσται τῆς δαιμονίας καὶ μακαρίας ζωῆς, ὅση τίς 10
 ἔστι καὶ ὅποια· μεθ' ἧς ἀνιόντες τὸ ἀρχηγὸν θεῖον
 γένος τῶν ἀνθρώπων κατοψόμεθα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐνι-
 δρυθέντες τέλος ἔξομεν τοῦ προτεθέντος ὑπὸ τῶν
 θεῶν τοῖς ἀνθρώποις μακαριωτάτου βίου.

Ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸς τὴν μετὰστασιν τῆς ψυχῆς 15
 προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτήν, καθ'
 ἣν ἀπήλλακται τοῦ σώματος καὶ τῶν τῷ σώματι συν-
 ηρτημένων φύσεων. λέγει δὲ οὕτως·

ἡνίοχον γνώμην στήσον καθύπερθεν ἀρίστην,
 ἣν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς, 20
 ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

τὸ μὲν οὖν ἐν τῇ ἀνωτάτῳ τάξει τὸν ἄριστον νοῦν
 ἡγεμόνα προστήσασθαι, τῆς ψυχῆς ἀκραιφνή τὴν
 38 K. ὁμοιότητα διασφῆζει πρὸς τοὺς θεοὺς, εἰς ἣν καὶ

19 sqq. Carm. Aur. vv. 69—71.

2 fort. καὶ <ῆ> || 10 sq. ὅση (η ex corr.) et ὅποια || 18 et p. 16, 3
 φύρσεων et φύρσιν? Vitelli, cui tum vocis φύραμα usus (ex gr.
 Marc. Anton. Comm. 7, 68 p. 94, 20 Stich.), tum alii scriptorum loci
 obversabantur, imprimis Plat. Phaedon. p. 66 C (infra p. 184, 1
 Kiessl.). praeterea conferri iubet Valckenaer ad Eur. Hipp. 1114
 p. 283. at cf. Phaedon. p. 67 A (infra p. 186, 16 Kiessl.)? || 23 di-
 stinguat post ψυχῆς.

προτρέπει πρῶτως· τὸ δ' ἀπολιπεῖν τὸ σῶμα καὶ μεταστῆναι εἰς τὸν αἰθέρα, μεταλλάττειν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν καθαρότητα ^{12 A.} καὶ ἀντὶ θνητοῦ βίου ἀθάνατον ζωὴν προαιρεῖσθαι, ⁵ εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν τε ἀποκαθίστασθαι παρέχει καὶ μετὰ θεῶν περίοδον, ἥνπερ εἴχομεν καὶ πρότερον πρὶν ἔλθειν εἰς ἀνθρώπινον εἶδος. πέφηνεν ἄρα καὶ ἡ τῶν τοιούτων παρακλήσεων μέθοδος εἰς ὅλα τὰ γένη τῶν ἀγαθῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ εἶδη τῆς βελ- ¹⁰ τίονος ζωῆς ἡμᾶς προτρέπουσα.

IV. Εἰ δὲ δεῖ λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὰς ἐσωτερικὰς τε καὶ ἐπιστημονικὰς προτροπὰς ὁρμῆσαι, προχειρισώμεθα πρῶτας ἐκείνας, ὅσαι μετὰ τοῦ διδασκῆναι παρέχουσιν τῶν κυριωτάτων καὶ πρώτων οὐσιῶν ὁμοῦ καὶ προτρέ- ¹⁵ πουσιν ἐπὶ τὴν θεολογικὴν καὶ νοερὰν αὐτῶν ἀνεύρεσίν τε καὶ μάθησιν, καὶ πρὸς τὴν πρεσβυτάτην σοφίαν παρακαλοῦσιν. Ἀρχύτας τοίνυν ἐν τῷ Περι σοφίας εὐθύς ἀρχόμενος προτρέπει οὕτως· 'τοσοῦτον ^{40 K.} διαφέρει σοφία ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρωπίνοις ²⁰ πράγμασιν, ὅσον ὅψις μὲν αἰσθασίων σώματος, νόος δὲ ψυχᾶς, ἥλιος δὲ ἄστρων. ὅψις τε γὰρ ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τᾶν ἁλλῶν αἰσθασίων ἐντὶ καὶ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίᾳ τὸ δέον ἐπικραίνων καὶ ὅψις καὶ ²⁵ δύναμις τῶν τιμιωτάτων ὑπάρχων. ἥλιός γε μὴν ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἔχον- ^{13 A.}

18 sqq. Archytae fragmenta v. in Mullach I p. 558 sqq.

²⁰ πράγμασιν m. rec. marg. Laur. 86, 29: σώμασιν || ²³ ἐντι K: ἐστὶ || λόγῳ || ²⁴ et p. 17, 26 διανοίας (cl. p. 18, 1) con. K: διανοία || ²⁴ Galei (opusc. Mythol. p. 732) coniecturam ἐπικραίνων improbat I. Conr. Orelli (opusc. vet. sentent. II p. 682).

- των· ὁρῆται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεν-
νῆται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα
δὲ τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῆται μετ'
αἰσθάσιος· πάνυ ἐπιστημονικῶς ἐνταῦθα τὴν τε
φύσιν καὶ ἐνέργειαν τῆς σοφίας ἐπιδείκνυσι, καὶ ἀπὸ 5
- 42 K. τοῦ χρησιμωτάτην αὐτὴν εἶναι καὶ ἡγεμονικωτάτην
ποιεῖται τὴν προτροπὴν ἐπὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν θεωρίαν.
καὶ ἄλλο δὲ θαυμάσιον οἶον εἰς προτροπὴν ἀγαθὸν
παρέχεται· ἀπὸ γὰρ τῶν γνωρίμων ποιεῖται τὴν ὑπό-
μνησιν δι' ἀναλογίας ἐναργοῦς. τὸ γὰρ ὕψιν εἶναι 10
ὀξυτάτην τῶν αἰσθήσεων καὶ ἀκριβεστάτην καὶ τιμιω-
τάτην πᾶσι πρόδηλον, καὶ τὸ τὸν ἥλιον τῶν ἄστρον
ὑπερέχειν οὐδένα λέληθε, καὶ τὸ τὸν νοῦν τῆς ψυ-
χῆς εἶναι ἐξάρχοντα ἐν ταῖς κοιναῖς ἐννοαῖς προ-
ειλήφαμεν. ἀπὸ δὴ τούτων τὸ διαφέρειν παραδηλοῖ 15
τῆς σοφίας πρὸς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα
γνωρίμως καὶ ἐπιστημονικῶς, ὥστε εὐμαθὲς εἶναι τὸ
ἀληθὲς καὶ εὐληπτον τοῖς ἀκούουσι τὸ κρυπτόμενον
ἐν ἀφανεί. πρὸς τοῦτοις τοίνυν καὶ ἀπὸ τῶν δια-
φορῶν ἐκάστου ἢ τε εἰδησις τῆς σοφίας καὶ ἢ πρὸς 20
αὐτὴν προτροπὴ ἀναδιδάσκεται. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ ἡ
- 14 A. ὄψις ἐκαβολεστάτα καὶ πολυειδεστάτα τᾶν ἀλλᾶν
αἰσθασίων ἐντί, καὶ ἡ σοφία κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ
πορρωτάτω ἀφεστηκότα ὥς παρόντα νοεῖ καὶ πάντων
τῶν ὄντων τὰ εἰδη περιεῖληφεν ἐν ἑαυτῇ· τοῦτο δέ, 25
εἰ ὁ νόος ὑπατος λόγῳ καὶ διανοίας τὸ δέον
- 44 K. ἐπικραίνων καὶ ὄψις καὶ δύναμις τῶν τιμιω-
τάτων ὑπάρχων, πάντως που καὶ ἡ σοφία ὡσαύτως

3 τε post τράφεται transposui, quod post ζωπυρῆται lege-
batur; cf. ad p. 18, 9 || 15 num ἀποδηλοῖ? || 23 ἐντί K: ἐστὶ ||

24 πορρωτέρῳ.

ὑπερέχει λόγου καὶ διανοίας καὶ ταῖς ἀπλουστέραις
 τούτων ἐπιβλητικαῖς νοήσεσι τὰ ὄντα θεωρεῖ, τὰ τε
 ἀγαθὰ κρίνει ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐπιτελεῖ ἐν ἑαυτῇ, τῶν
 τε νοητῶν ἐστὶν ὅψις καὶ δύναμις τῶν θειοτάτων καὶ
 5 τελειοτάτων ἐνεργειῶν ὑπάρχει· τοῦτο δ' αὖ, εἰ ὁ
 ἥλιος ὀφθαλμός ἐντι καὶ ψυχὰ τῶν φύσιν ἐχόν-
 των· ὀρῇται τε γὰρ δι' αὐτῷ πάντα καὶ γεννῇ-
 ται καὶ νοῆται, ῥιζωθέντα καὶ γενναθέντα δὲ
 τράφεται τε καὶ ἀέξεται καὶ ζωπυρῇται μετ'
 10 αἰσθάσιος· δῆλόν που καὶ ἀπὸ τούτων γίννεται ὥς
 ὀφθαλμός ἐστι καὶ ζωὴ τῶν νοερῶν ἢ σοφία, καὶ τὸ
 ὁρᾶσθαι τοῖς νοουμένοις παρέχει πᾶσι καὶ τὸ εἶναι 15 A.
 τοῖς οὖσι, δημιουργίας τε πάσης ἀρχηγὸς γίννεται ἐν
 τῷ κόσμῳ καὶ γεννήσεως τῆς πρώτης καὶ τάξεως, καὶ
 15 δὴ καὶ ἐν ἡμῖν ὡσαύτως. τὴν δὴ τοιαύτην τε καὶ
 τοσαύτην αἰτίαν καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ παρέχουσιν τῷ 46 K.
 οὐκ ἂν μετὰ μεγάλης σπουδῆς μεταθέοι ἂν προθύμως,
 βουλούμενος τῆς ἀρίστης εὐδαιμονίας μεταλαμβάνειν;
 Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τίμιον εἶναι τὴν σοφίαν
 20 προοῦσα εἰς προτροπὴν ἐφοδὸς ἐστὶ τοιαύτη, ἢ δὲ ἀπὸ
 τοῦ ὄντως ἀνθρώπου ὑπομιμνήσκουσα τῆς ἐπὶ τὰ αὐτὰ
 προτροπῆς διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιδείκνυνται τῶν οὕτω λεγο-
 μένων· ἄνθρωπος πάντων ζώων ἐπὶ πολλὸν
 γέγονε σοφώτατος· θεωρῇσαί τε γὰρ δυνατός
 25 ἐντι τὰ ἐόντα καὶ ἐπιστάμαν καὶ φρόνασιν
 λαβὲν αὐτῶν ἀπάντων. παρὸ καὶ ἐνεχάραξε
 [καὶ ἐπεσημήνατο] τὸ θεῖον αὐτῷ τὸ τῷ παντὸς
 λόγῳ σύσταμα, ἐν ᾧ τὰ τε εἶδεα πάντα τῷ

7 γεννᾶται || 9 τε post τράφεται traieci; est in codice
 post ἀέξεται || 25 ἐντι K: ἐστι || 26 λαβὲν Gale p. 733: λάβεν ||
 27 καὶ ἐπεσημήνατο delevit Vitelli.

- 48 K ἐόντος ἐνδέδασται καὶ ταὶ σαμασίαι [τε] τῶν
 ὀνυμάτων τε καὶ ῥημάτων. τοῖς μὲν γὰρ φθόγ-
 γοις τὰς φωνὰς τόπος ἀφώρισται φάρυγξ καὶ
 στόμα καὶ ῥῖνες. ὥσπερ δὲ τῶν φθόγγων, δι'
 ὧν τὰ ὀνύματά τε καὶ ῥήματα τυπούμενα σαμασί- 5
 νεται, γέγονεν ἄνθρωπος ὄργανον, οὕτω δὲ
 • 16 A. καὶ τῶν νοαμάτων ἐν τοῖς ἐόντεσσιν ὅπτιζο-
 μένοις. ἔργον σοφίας τοῦτο δοκεῖ μοι ἤμεν,
 ποθ' ὅπερ καὶ γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος
 καὶ ὄργανα δὲ καὶ δυνάμεις ἐλάφε παρὰ τῷ 10
 θεῷ. αὕτη ἡ ἐφοδος ἐπὶ τὴν προτροπὴν ἀπὸ τῆς
 φύσεως γέγονε τοῦ ἀνθρώπου. εἰ γὰρ σοφώτατός
 ἐστι καὶ θεωρῆσαι τὰ ὄντα δυνατός, τῆς θεωρητικῆς
 αὐτὸν καὶ θεολογικῆς σοφίας δεῖ ἀντιποιεῖσθαι· καὶ
 εἴπερ ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν λαβεῖν ἀπάντων δύναιμι 15
 50 K. ἔχει παρὰ τῆς φύσεως, τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην
 αὐτὸν δεῖ μεταδιώκειν καὶ τὴν κατὰ φρόνησιν ἀρετὴν
 ὥς μάλιστα αὐτῷ πρέπουσαν. διότι γε μὴν ἐνετυ-
 πώσατο ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον τὸ τοῦ παντός λόγου
 σύστημα, ἐν ᾧ καὶ τὰ εἶδη πάντα τῶν ὄντων καὶ αἱ 20
 σημασίαι ἐνυπάρχουσι τῶν ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων,
 διὰ τοῦτο τῆς λογικῆς αὐτὸν φιλοσοφίας πάσης ἀντι-
 λαμβάνεσθαι προσήκει, ἐπειδὴ οὐ τῶν σημαινομένων
 μόνον <διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον> γέγονεν ὁ ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ καὶ τῶν νοημάτων τῶν ἐν τοῖς οὖσι 25

1 ἐνδέδασται] cf. Kiessling ad Vit. Pyth. p. 410 (§ 201) ||
 ταί] ται || τε delet K || 3 τὰς φωνὰς || 7 ὀπτιζομένοις corrup-
 tum: ὀπτιζομένων Gale: ὀπτιζομένοις θεαρός. καὶ τοῦτο δοκεῖ
 (deletis ἔργον σοφίας) scripsit K || 8 σοφίας· τοῦτο || 9 ποθ' ὅπερ
 Vulcanius: πόθ' ἅπερ || 18 ἐνετυπώσατο Vitelli: ἀνετυπώσατο ||
 24 διὰ τῶν φθόγγων ὄργανον addidi: διὰ τῶν φθόγγων μόνον
 γέγ. ὁ ἄνθρ. ὄργανον coni. K.

- θεωρὸς ὑπάρχει, καὶ πρὸς τοῦτο γέγονε καὶ ὄργανα καὶ δυνάμεις εἴληφε παρὰ τοῦ θεοῦ. διὰ ταῦτα δὴ πάλιν περὶ πᾶν τὸ ὄν, ἢ ὄν, τῆς θεωρητικῆς σοφίας ἐφίεσθαι αὐτὸν χρή, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ κριτήρια ^{17 A.}
- ⁵ πάσης γνώσεως μεταθεῖν ἐπιστημονικῶς περὶ πάντα τὰ γένη τῶν ὄντων· αὐτόν τε τὸν νοῦν καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸν καθαρώτατον λόγον ἐπισκοπεῖσθαι ἄξιον· καὶ ὅσαι ἀπ' αὐτοῦ ἀρχαὶ ἐνδίδονται εἰς τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ ὅσα περὶ ἀρετῶν
- ¹⁰ ἐπιλογιζόμεθα καθόλου, καὶ ὅσα περὶ μαθημάτων ἢ ἄλλων τινῶν τεχνῶν ἢ ἐπιτηδευμάτων μανθάνομεν, προσήκει προθύμως ἀναδιδάσκεσθαι. καὶ οὕτω πρὸς ^{52 K.} ὅλην τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου ὀρμωμένη γέγονε παράκλησις.
- ¹⁵ Ποιεῖται δὲ καὶ ἄλλην σύμμικτον ἐφοδὸν ἐπὶ τὰ αὐτὰ προτρέπουσαν ὧδέ πως· 'γέγονε καὶ συνέστα ὁ ἄνθρωπος ποττὸ θεωρῆσαι τὸν λόγον τὰς τῷ ὄλῳ φύσιος· καὶ τὰς σοφίας ὧν ἔργον <κτᾶσθαι> καὶ θεωρὲν τὰν τῶν ἐόντων φρόνασιν.' ὁ δὲ φάμεν
- ²⁰ ἐν τούτοις σύμμικτον, ἐκεῖνό ἐστι· τῇ γὰρ ἰδίᾳ φύσει τὴν κοινὴν συνεκέρασεν, ὥς ἔχουσιν τούτων συμφωνίαν πρὸς ἀλλήλας. εἰ γὰρ ὅ τε λόγος τοῦ ἀνθρώπου θεωρητικός ἐστίν ἐν τῷ λόγῳ τὰς τῷ ὄλῳ φύσιος καὶ ἡ σοφία τοῦ ἀνθρώπου κτᾶται καὶ θεωρεῖ τὰν
- ²⁵ τῶν ἐόντων φρόνασιν, ὁμοῦ μὲν ὁμολογία οὕσα ἀποδέδεικται τῆς μεριστῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς τοῦ ^{51 K. 18 A.} ὄλου νοεραῆς φύσεως, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ προτροπὴ τελεω-

16. 19 γέγονε — φρόνασιν Perictione ap. Stob. Flor. I 62.

8 ὄρμαι Vitelli || 18 σοφίας ὧν scripsit K: σοφίας· ὧν || κτᾶσθαι addidit K || 19 θέωρεν || 23 τῷ ὄλῳ Gale: τῷ λόγῳ.

τέρα γέγονεν. οὐ γὰρ ἄλλως διαβιωσόμεθα κατὰ φύσιν, οὐ πάντες διαφερόντως ἐφιέμεθα, ἐὰν μὴ κατὰ λόγον ζῶμεν τὸν θεῖον καὶ τὸν ἀνθρώπινον, οὐδὲ ἄλλη πη εὐδαιμονήσομεν, ἐὰν μὴ κτησώμεθα διὰ φιλοσοφίας καὶ θεωρήσωμεν τὴν τῶν ὄντων φρόνησιν. ἄλλη ⁵ τοίνυν ἐν τούτοις τοιαύτη νοείσθω σύμμιξις· ἐν ταύτῃ γὰρ παρορμᾶν ἐπιχειρεῖ εἰς τε τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. τὸ μὲν γὰρ κτήσασθαι φρόνησιν ποιητικῆς τινός ἐστι καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς ἔργον, ἧς τέλος οὐ τὸ κατιδεῖν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ ¹⁰ τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ τῶν ἐνεργειῶν, τό γε μὴν θεωρῆσαι τοῦ θεωρητικοῦ νοῦ ἐνέργημα ὑπῆρχε. πρὸς ἀμφοτέρω τοίνυν ἡ προτροπὴ δεόντως γέγονεν.

Ἐπεὶ τοίνυν μᾶλλον τὸ κοινὸν καὶ διατείνον ἐπὶ πάντα τῆς σοφίας ἀγαθὸν διαφαίνεται, καὶ ἡ προτροπὴ ¹⁵ τελεωτέρα πρὸς αὐτὸ γίνεται διὰ τῶν τοιούτων· ἡ σοφία οὐ περὶ τι ἀφωρισμένον ἐντὶ τῶν ὄντων, ^{56 K.} ἀλλ' ἀπλῶς περὶ πάντα τὰ ὄντα, καὶ δεῖ μὴ πρῶταν αὐτὰν τὰς ἀρχὰς αὐτᾶς ἀνευρεσθαι, ἀλλὰ τὰς ^{19 A.} κοινὰς τῶν ὄντων· οὕτω γὰρ ἔχει σοφία περὶ ²⁰ πάντα τὰ ὄντα ὥς ὅψις περὶ πάντα τὰ ὄρατά. τὰ ὧν καθόλου πᾶσι συμβεβακότα συνιδὲν καὶ θεωρὲν τᾶς σοφίας οἰκῆον, καὶ διὰ τοῦτο σοφία τὰς τῶν ὄντων ἀπάντων ἀρχὰς ἀνευρίσκει. πάλιν γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἀφορίζει περὶ τι ²⁵

16. 25 ἡ σοφία — ἀνευρίσκει] cf. Perictione ap. Stob. Flor. I 63.

10 κατιδεῖν <τὸ ἀγαθόν>? cf. Schol. || 16 τελεωτέρα || 19 αὐτὰς (vel αὐτανύτας) Vitelli: αὐτὰς || 22 ὧν K: ὧν || 22 et p. 22, 5 καθό || συμβεβηκότα et 23 οἰκειον: doricas formas servavit Stobaeus.

μέρος τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, ἀλλὰ κοινῇ διήκειν φησὶν ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα, τὰς τε ἀρχὰς τὰς κοινὰς τῶν ὅλων φησὶν αὐτὴν ἐπισκοπεῖν καὶ κατὰ γένη ταῦτα θεωρεῖν καὶ κατὰ ἀπλουσιότητας ἐπιβολάς, ὥσπερ ἡ ὕψις τοῖς
 5 ὁρατοῖς ἐπιβάλλει, τοὺς τε καθόλου λόγους πάντων φησὶν αὐτὴν περιέχειν, καὶ πρὸς τούτῳ θεωρεῖν καὶ διαλογίζεσθαι· μόνην δὲ καὶ ἀνυπόθετον εἶναι ἐπιστήμην, ἅτε δὴ τῶν ὄντων πάντων τὰς ἀρχὰς ἀνευρίσκουσιν καὶ περὶ τῶν οἰκείων ἑαυτῆς ἀρχῶν δυνα-
 10 μένην λόγον διδόναι. εἰς καλὸν ἄρα συμβαίνει ἡ ἔφοδος τῆς προτροπῆς· εἰ γὰρ τῆς τοιαύτης σοφίας οὔτε καθολικωτέραν οὔτε τελειότεραν οὔτε κοινοτέραν 58 K. οὔτε αὐταρκεστέραν οὔτε ἀγαθοειδεστέραν ἢ καλλίονα δυνατὸν λογισμῷ λαβεῖν, ταύτης ἐφίεσθαι χρὴ τοὺς
 15 βουλομένους κατὰ λόγον καὶ νοῦν εὐδαιμονεῖν.

Ἐν τῷ τέλει τοίνυν πρὸς αὐτὸ τὸ ἀκρότατον ἄνεισιν ἡ παράκλησις ὧδε πως· ὅστις ὢν ἀναλῦσαι οἶός τε 20 A. ἐντι πάντα τὰ γένηα ὑπὸ μίαν τε καὶ τὰν αὐτὰν ἀρχὰν καὶ πάλιν συνθεῖναι τε καὶ συναριθ-
 20 μήσασθαι, οὗτος δοκεῖ μοι καὶ σοφώτατος ἡμεν καὶ παναλαθέστατος, ἔτι δὲ καὶ καλὰν σκοπιὰν εὐρηκέναι, ἃφ' ἧς δυνατὸς ἐσσεῖται τὸν θεὸν κατοψεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ
 συστοιχίᾳ καὶ τάξει τῷ ἐκείνῳ κατακεχωρι-
 25 σμένα, καὶ ταύταν ἀρματήλατον ὁδὸν ἐκπορι- 60 K.

17. 24 ὅστις ὢν — κατακεχωρισμένα Perictione l. c.

6 τοῦτο fort. recte K, nescio unde || 7 πρώτῃ Vitelli || 17 ὅστις ὢν] hinc novum caput (IV) in A || τ' ἐντὶ K: τέ ἐστι || 19 συναριθμᾶσθαι coniecit K || 21 παναλαθέστατος Gale: παναληθέστατος || 24 τάξει Mullach (II p. 33) || ἐκείνῳ K: ἐκείνου || 25 ταύταν τὰν K, nescio unde.

σάμενος τῷ νόῳ κατ' εὐθεΐαν ὁρμαθῆμεν καὶ
 τελεοδρομάσαι τὰς ἀρχὰς τοῖς πέρασι συν-
 ἄψαντα καὶ ἐπιγνόντα διότι ὁ θεὸς ἀρχὰ τε καὶ
 τέλος καὶ μέσον ἐντὶ πάντων τῶν κατὰ δίκαν
 τε καὶ τὸν ὁρθὸν λόγον περαινομένων. σαφῶς 5
 δὴ καὶ ἐν τούτοις τὸ τέλος ἐπέθηκε τῆς θεολογικῆς
 προτροπῆς, μὴ ἴστασθαι ἀξιῶν ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀρχῶν
 καὶ πάντων τοῦ ὄντος γενῶν, ἀναλύσειν δὲ προθυ-
 μούμενος ὑπὸ μίαν τε καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα,
 ἀπὸ δὲ τῆς μιᾶς διαιρῶν κατὰ ἀριθμὸν ὁρισμένον τὰ 10
 πλησίον τοῦ ἑνὸς καὶ οὕτως ἀεὶ τὰ πορρωτέρω ἀφι-
 στάμενα καὶ διστάμενα ἐπισκοπῶν, ἕως ἂν ἐπὶ τὰ
 σύνθετα καὶ ἐκ πολλῶν συνεστηκότα συναριθμήσῃται
 21 A. τὸ πλήθος· ἐπ' ἅμφω τε οὕτω προῖων ἱκανὸς ἦν ἀνάγειν
 τε ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐπὶ τὸ ἓν καὶ κατάργειν 15
 ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ πλήθος. ἐπεὶ δὲ μάλιστα ἀλη-
 62 K. θείας καὶ σοφίας ἐφιέμεθα, προτρέπων ἐπὶ τὴν τοι-
 αύτην ἐπιστήμην σοφώτατον καὶ παναληθεστάτον φησιν
 εἶναι τὸν τὴν τοιαύτην διαιρετικὴν ἔχοντα ἐπιστήμην
 διὰ τῶν πρώτων εἰδῶν καὶ γενῶν, συνάγοντά τε αὐτὴν 20
 εἰς ἓν διὰ τῆς ὁριστικῆς ἐπιστήμης, τοῦ τε ἑνὸς ὄντα
 θεωρητικόν, ὅπερ τέλος ἐστὶ πάσης θεωρίας. καὶ τούτου
 δ' ἔτι κυριώτερον ἀγαθὸν ἐπήγαγε, τὸ ὥσπερ ἀπὸ
 σκοπιᾶς ἐντεῦθεν δύνασθαι τὸν θεὸν καθορᾶν καὶ
 πάντα τὰ ἐν τῇ συστοιχίᾳ τοῦ θεοῦ. εἰ γὰρ πάσης 25
 ἀληθείας καὶ εὐδαιμονίας οὐσίας τε καὶ αἰτίας καὶ
 τῶν ἀρχῶν ὁ θεὸς ἐξηγείται, σπουδαστέον ἐν τούτῳ

2 τελεοδρομάσαι || συνάψας τε καὶ ἐπιγνοὺς Mullach: contra
 p. 22, 25 ἐκπορισάμενον I. Conr. Orelli (Opusc. vet. sentent. II
 p. 665) || 4 ἐντὶ Mullach: ἐστι || 8 malim ἀναλύειν vel, cum Scali-
 gero, ἀναλῦσαι || 14 ἧ scripsit K || 20 αὐτὰ Vitelli || 25 συστού.

μάλιστα ἐκείνην τὴν ἐπιστήμην κτήσασθαι, δι' ἧς
 ἀτενίσει τις αὐτὸν καθαρὸν καὶ δι' ἧς πλατεῖαν εὐρήσει
 τὴν πρὸς αὐτὸν πορείαν καὶ δι' ἧς τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς
 συνάψει. τελεωτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη ζωὴ καὶ εὐδαι-
 5 μονία, οὐκ ἐτι διωρισμένως τὰ τελευταῖα ἀπὸ τῶν
 πρώτων διακρίνουσα, ἀλλ' εἰς ἓν τὰ συναμφοτέρα
 ταῦτα συλλαβοῦσα ἀρχάς τε καὶ τέλος καὶ μέσον ὁμοῦ
 συνέχουσα. τοιαύτη γὰρ ἐστὶν ἡ θεία αἰτία, ἧς δεῖ
 ἀντέχεσθαι τοὺς μέλλοντας εὐδαιμονήσειν. οὕτω μὲν
 10 οὖν ἡ προτροπὴ διὰ πάντων διεξεληθοῦσα τῶν τε ἐν 64 K.
 ἡμῖν καὶ τῶν ἐν τῇ φύσει καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν διὰ πάν-
 των τῶν ὄντων, συνεκεφαλαιώσατο πάσας τὰς ἐφόδους 22 A.
 εἰς μίαν τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνήκουσαν ἀναγωγὴν.

V. Δεῖ δὲ λοιπὸν αὐταῖς ταῖς Πυθαγορικαῖς διαι-
 15 ρέσεσι προσχρῆσθαι εἰς τὸ προτρέπειν. πάνυ γὰρ
 ἐντρεχῶς καὶ τελειότατα καὶ πρὸς τὰς ἄλλας φιλο-
 σοφίας ἐξηλλαγμένως οἱ κατὰ τήνδε τὴν αἴρεσιν διήρουν
 ἐπόμενοι ταῖς ἐκείνου διδασκαλίαις τὸν εἰς παρόρμησιν
 ἐπὶ φιλοσοφίαν λόγον, εὐμηχάνως ἐπιρρωννύντες καὶ
 20 πιστούμενοι ἀποδείξεσιν ἐπιστημονικωτάταις μηδὲν ἀνα-
 κόλουθον συναγαγούσαις. εἰσὶ δὲ τοιαῦται·

Πάντες ἄνθρωποι βουλόμεθα εὖ πράττειν, εὖ δὲ
 πράττομεν, εἰ ἡμῖν πολλὰ ἀγαθὰ παρείη. ἀγαθὰ δὲ
 τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ σῶμα, ὥστε ἱκανῶς αὐτὸ παρ-
 25 εσκευάσθαι πρὸς τὴν κατὰ φύσιν συμμετρίαν καὶ 66 K.
 κρᾶσιν καὶ ῥώμην· τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐκτός, ὥσπερ εὐγέ-
 νειαι καὶ δυνάμεις καὶ τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι·

22. p. 27, 2 cf. Plat. Euthyd. pp. 278 E—289 B.

2 fort. τις <εἰς> || 16 τελειῶ' || 19 ἐπιρρωννύντες || 24 fort. κατὰ <τὸ> σῶμα cl. Plat. l. c. p. 279 A.

τὰ δὲ περὶ ψυχὴν, ὥς τὸ σώφρονα τε εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ διαφερόντως τὸ σοφὸν εἶναι· μεθ' ὧν οὐ μικρὸν διαφέρει τὸ συνεπιλαμβάνειν καὶ τὴν εὐτυχίαν ταῖς ὁρθαῖς πράξεσιν, ἥτοι ὑπὸ τῆς σοφίας ἐπιφερομένην, ἣ καὶ καθ' αὐτὴν ἔχουσιν ἰδίαν τινὰ 5

23 A. δύνανται. ἀλλ' οὐκ εὐθὺς εὐδαιμονοῦμεν διὰ τὰ παρόντα ἀγαθὰ, εἰ μηδὲν ἡμᾶς ὠφελοῖ. ὠφελεῖ δὲ οὐδέν, εἰ εἴη μόνον ἡμῖν, χρῶμεθα δὲ αὐτοῖς μὴ. οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν παρὸν διὰ τὴν κτήσιν ὠφελεῖ ἄνευ τοῦ χρησθαι αὐτῷ, οὐδ' εἴ τις οὖν πλοῦτον καὶ ἂ νῦν 10 δὴ ἐλέγομεν ἀγαθὰ κεκτημένος εἴη, χρῶτο δὲ αὐτοῖς μὴ, οὐκ ἂν εὐδαιμονοῖ διὰ τὴν τούτων τῶν ἀγαθῶν κτήσιν. δεῖ ἄρα μὴ μόνον κεκτησθαι τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα ἔσεσθαι, ἀλλὰ καὶ χρησθαι αὐτοῖς, ἣ οὐδὲν ὕψελος τῆς κτήσεως γίγνεται. 15 ἀλλ' οὐδὲ τὸ χρησθαι μόνον ἔξαρκεί, ἀλλὰ δεῖ προσ-

68 K. εἶναι τὸ ὁρθῶς χρησθαι. πλέον γὰρ θάτερόν ἐστιν, ἔάν τις χρηται μὴ ὁρθῶς ὁτρωοῦν πράγματι, ἣ ἔαν ἑᾶ· τὸ μὲν γὰρ κακόν, τὸ δὲ οὔτε κακὸν οὔτε ἀγαθόν. ἀλλὰ μὴν ἔν γε τῇ χρησέει τε καὶ ἐργασίᾳ πάσῃ τῇ 20 περὶ ὁτιοῦν τὸ ἀπεργαζόμενον τὸ ὁρθῶς χρησθαι ἐπιστήμη παρέχεται· καὶ περὶ τὴν χρεῖαν οὖν ὧν ἐλέγομεν τὸ πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, πλούτου τε καὶ ὑγιείας καὶ κάλλους, τὸ ὁρθῶς πᾶσι χρησθαι τοῖς τοιοῦτοις ἐπιστήμη ἡγουμένη καὶ κατορθοῦσά ἐστι τὴν πρᾶξιν. οὐ 25 μόνον οὖν εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν ἣ ἐπιστήμη

24 A. παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει, καὶ οὐδὲν ὕψελος τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονήσεώς τε καὶ σοφίας. τί γὰρ ὕψελος κεκτησθαι πολλὰ

καὶ πολλὰ πράττειν νοῦν μὴ ἔχοντα μᾶλλον ἢ ὀλίγα;
οὐχ ὁ μὲν ἐλάττω πράττων ἐλάττω ἐξαμαρτάνει, ἐλάττω
δ' ἐξαμαρτάνων ἦττον ἂν κακῶς πράττοι, ἦττον δὲ
κακῶς πράττων ἄθλιος ἂν ἦττον εἴη; συγχωρεῖν ἀναγ-
5 καῖον τούτοις, καὶ ὅτι ὁ μὲν τὰ εἰρημένα ἀγαθὰ κεκτη-
μένος ἄνευ νοῦ πλείονα πράξει, ὁ δὲ τὰ ἐναντία ἔχων
[τὰ κακὰ] ἐλάττωνα. ἐν κεφαλαίῳ ἄρα κινδυνεύει
πάντα ἂ τὸ πρῶτον ἔφαμεν ἀγαθὰ εἶναι, οὐ περὶ
τούτου αὐτοῖς ὁ λόγος εἶναι, ὅπως αὐτὰ γε καθ'
10 αὐτὰ πέφνκεν ἀγαθὰ εἶναι, ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ὧδε ἔχει· 70 K.
ἐὰν μὲν αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία, μείζω κακὰ εἶναι τῶν
ἐναντιῶν, ὅσῳ δυνατότερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ
κακῷ ὄντι· ἐὰν δὲ φρόνησις καὶ σοφία, μείζω ἀγαθὰ
αὐτὰ δὲ καθ' αὐτὰ οὐδέτερα αὐτῶν οὐδενὸς ἄξια εἶναι.
15 μόνη τοίνυν ἡ μὲν σοφία ἀγαθὸν ἐστίν, ἡ δὲ ἀμαθία
κακόν. ἐπειδὴ τοίνυν εὐδαιμόνες μὲν εἶναι προθυμοί· 25 A.
μεθὰ πάντες, ἐφάνημεν δὲ τοιοῦτοι γιγνόμενοι ἐκ τοῦ
χρησθῆναι τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι, τὴν δὲ
ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ παρέχουσα,
20 δεῖ δὴ, ὥς ἔοικεν, ἐκ παντὸς τρόπου πάντα ἄνδρα
παρασκευάζεσθαι, ὅπως ὥς σοφώτατος ἔσται· μόνον
γὰρ τοῦτο τῶν ὄντων εὐδαιμόνα καὶ εὐτυχῇ ποιεῖ τὸν
ἄνθρωπον. ἀναγκαῖον οὖν φιλοσοφεῖν τοῖς βουλομέ-
νοις εὖ πράττειν· ἡ δὲ φιλοσοφία ὕρεξις ἐστὶ καὶ κτῆ-
25 σις ἐπιστήμης, οὐχ ἥτις κτητικὴ μόνον ἐστὶ τῶν δο-
κούντων ἀγαθῶν, οὐδ' ἥτις ποιητικὴ αὐτῶν, χρηστικὴ
δὲ οὐ. τοιαύτης οὖν δεῖ ἐπιστήμης, ἐν ᾗ συμπέπτωκεν

2 sqq. cf. Trag. adesp. fr. 259, et quos ibidem locos attulit Nauck.

7 τὰ κακὰ deleui || 26 οὐδ'] fort. οὐδ'.

ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι καὶ χρῆσθαι τούτῳ
 72 K. ὃ ἂν ποιήσῃ. εἰ τοίνυν αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι ἐπιστῆμαι
 θηρευτικάι τινές εἰσι καὶ παρασκευαστικά τῶν ἀγαθῶν,
 μόνη δὲ ἡ τελέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις τὴν κατ'
 ἀξίαν χρῆσιν ποιοῦνται ἐκάστῳ καὶ ἀναφέρουσι ταύτην 5
 πρὸς τὸν ἡγεμόνα νοῦν, αὕτη ἂν εἴη ἥς δεῖ ἀντι-
 ποιεῖσθαι. καὶ γὰρ τὸ θεωρεῖν καὶ κρίνειν ἐν αὐτῇ
 ἔχει καὶ τὰς ἀρχὰς ἔχει τῆς ὀρθῆς χρήσεως τῶν ἀγα-
 θῶν, ἥς τυχόντες καλῶς ἂν τὸν ἐπίλοιπον βίον διεξέλ-
 26 A. θοιμεν. τοιαύτη τίς ἐστίν ἡ ἐκ τῆς <πρώτης> διαίρε- 10
 σεως προτρεπτικὴ ἐφοδος.

Ἄλλη δὲ ἐστὶ παρὰ αὐτοῖς τοιαύτη διαίρεσις· ὥς
 ἐστὶ μὲν τι ψυχὴ ἐστὶ δὲ τι σῶμα ἐν ἡμῖν, καὶ τὸ
 μὲν ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ'
 ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ᾧ χρῆται, καὶ τὸ μὲν θεῖον καὶ 15
 ἀγαθὸν καὶ οἰκειότατον ἡμῖν, τὸ δὲ ἄλλως συνηρη-
 μένον ὑποουργίας τινὸς ἕνεκα καὶ χρείας ἐχόμενον τῆς
 εἰς τὸν κοινὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον. δεῖ τοίνυν τοῦ
 ἄρχοντος μᾶλλον ἀλλὰ μὴ τοῦ ἀρχομένου, καὶ τοῦ θειο-
 τέρου καὶ οἰκειότερου ἡμῖν ἀλλὰ μὴ τοῦ καταδεεστέρου 20
 ἐπιμελεῖσθαι.

74 K. Ταύτη δ' ἐστὶ παραπλησία τοιαύτη διαίρεσις· ὥς
 τριχῇ τὰ ἡμέτερα πάντα διήρηται, εἰς τε ψυχὴν καὶ
 σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος· τούτων δὲ τὰ μὲν ἐστὶ
 πρῶτα, τὰ δὲ δεύτερα, τὰ δὲ τρίτα· καὶ προηγουμένως 25

9 sq. ἥς — διεξέλθοιμεν] cf. Plat. Euthyd. p. 293 A.

1 ἐπίστασθαι ex P scripsi: ποιεῖσθαι || 5 ἐκάστου Vitelli ||
 7 ἐν ἑαυτῇ (αὐτῇ scripsi) scripsit K: ἑαυτὴν || 10 πρώτης (scil. A,
 quod facili errore excidit ante Δ) addidit Vitelli: <ταύτης> τῆς
 scripserat K: possis etiam <τῆσδε> τῆς || 13 μὲν τι scripsit K:
 μέντοι || 15 οἶον ᾧ] οἷῳ scripsit fortasse recte K.

μὲν δεῖ στοχάζεσθαι τῶν τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἄλλα τῆς
 ψυχῆς ἔνεκα πράττειν· καὶ γὰρ τοῦ σώματος ἐπιμελεῖ-
 σθαι χρὴ ἀναφέροντας αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν ἐπὶ τὴν
 τῆς ψυχῆς ὑπερσείαν, καὶ τὰ χρήματα κτᾶσθαι δεῖ διὰ
 5 τὸ σῶμα, πάντα δὲ τῆς ψυχῆς ἔνεκα διατάττειν καὶ
 τῶν τῆς ψυχῆς ἀρχουσῶν δυνάμεων. εἰ δὴ τοῦτο οὐ-
 τως ἔχει, οὐδὲν τῶν δεόντων πράττουσιν ὅσοι χρη-
 μάτων μὲν πέρι τὴν πᾶσαν σπουδὴν ἔχουσι, δικαιο- 27 A.
 σύνης δὲ ἀμελοῦσι δι' ἣν ἐπιστάμεθα ὀρθῶς χρῆσθαι
 10 τοῖς χρήμασι, καὶ τοῦ μὲν ζῆν καὶ ὑγιαίνειν φροντί-
 ζουσι τῷ σώματι, τοῦ δὲ ὀρθῶς χρῆσθαι τῇ ζωῇ καὶ
 τῇ ὑγείᾳ ἀμελοῦσι, καὶ τῆς μὲν ἄλλης παιδείας ἐπιμε-
 λοῦνται δι' ἣν οὐδέποτε ὁμοιοητικὴν φιλίαν κτήσα-
 σθαι δύνανται, τὴν δὲ τῆς ὁμοιοίας ἀρχηγὸν ἐπιστή-
 15 μὴν παρορῶσιν ἥτις διὰ φιλοσοφίας μόνης κάλλιστα
 παραγίνεται, καὶ ταῖς μὲν πράξεσιν ἐπιχειροῦσι, τὸ δὲ
 πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστον τῶν ἔργων οὔτε ἴσασιν οὔτε
 λογίζονται.

Ἄπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς διαιροῦσι τὰ τοιαῦτα· χωρὶς 76 K.
 20 δῆπουθεν ἔστιν αὐτὸς ἕκαστος, τὸ ἑαυτοῦ, ἃ ἔστι τῶν
 αὐτοῦ. αὐτὸς μὲν οὖν ἕκαστός ἐστιν ἡμῶν ἡ ψυχῆ,
 τὸ δ' αὐτοῦ ἔστι τὸ σῶμα καὶ τὰ τοῦ σώματος, ἃ δ'
 ἔστι τῶν αὐτοῦ, τὰ χρήματά ἐστιν, ὅσα τοῦ σώματος
 ἔνεκα κτῶμεθα. καὶ ἐπιστήμαι τοίνυν τρεῖς εἰσιν ἐπὶ
 25 τοῖς τρισὶ τούτοις πράγμασιν. ὁ μὲν οὖν τὰ τοῦ
 σώματος γινώσκων, τὰ αὐτοῦ ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν.

7 sq. οὐδὲν — ἔχουσι] cf. Plat. Clitoph. p. 407 B || 19. p. 29, 10
 Plat. Alcib. I p. 130 E sqq.

4 τῇ ψυχῇ praetulerit Vitelli || 7 post ὅσοι est μη deletum ||
 21 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 23 ἔστι <καὶ> ὅσα?

ὅθεν οἱ ἰατροὶ οὐχ ἑαυτοὺς γινώσκουσι καθόσον
 ἰατροί, οὐδὲ οἱ παιδοτρῖβαι καθόσον παιδοτρῖβαι. καὶ
 ὅσοι δὲ πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν τὰ περὶ τὸ σῶμα
 γινώσκουσιν, οἷς τοῦτο θεωραπεύεται, ὥς οἱ γεωργοί
 28 A. καὶ οἱ ἄλλοι δημιουργοί, πολλοῦ δὴ δέουσιν ἑαυτοὺς 5
 γινώσκειν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὗτοι γινώσκουσι.
 διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνανσοι αὐταὶ αἱ τέχναι δοκοῦσιν
 εἶναι. μόνη δὲ σωφροσύνη ἐστὶν ἡ τῆς ψυχῆς γνῶσις,
 καὶ τῷ ὄντι ἡμετέρα ἀρετὴ μόνη ἐκείνη ὑπάρχει, ἥτις
 τὴν ψυχὴν βελτίονα ἀπεργάζεται. ταύτης ἄρα μάλιστα 10
 ἀντιποιεῖσθαι ἄξιον τοὺς βουλομένους ὁμολογουμένως
 78 K. τῇ ἑαυτῶν οὐσίᾳ διακοσμεῖν τὸν ἑαυτῶν βίον καὶ
 ἑαυτοὺς ἀπεργάζεσθαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ τῷ ὄντι
 ἑαυτῶν ἐπιμελεῖσθαι προαιρουμένους.

Τῆς δὲ αὐτῆς ἔχεται γνῶμης καὶ ταῦτα· ὥς τῶν 15
 ἡμετέρων κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον οἰκείο-
 τатόν τέ ἐστι, τὰ δ' ἡμέτερα διττὰ πάντα ἐστὶ πᾶσι,
 τὰ μὲν κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα, τὰ δὲ ἥττω
 καὶ χείρω δοῦλα. τὰ δεσπόζοντα οὖν προτιμητέον
 τῶν δουλευόντων. οὕτως οὖν τὴν ψυχὴν μετὰ θεοὺς 20
 τῶν ἄλλων προτιμητέον πάντων· τιμᾷ δὲ αὐτὴν οὐχ
 ὁ χείρονα ἐκ βελτίονος ἀπεργαζόμενος, οὐδ' ὁ κακῶν
 καὶ μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν, οὐδ' ὁ φεύγων τοὺς
 ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας καὶ
 λύπας (ἔτιμον γὰρ αὐτήν ἀπεργάζεται ὁ τοιοῦτος), οὐδ' 25
 ὁ φεύγων τὸν θάνατον (τὴν γὰρ λύσιν τὴν ἀπὸ τοῦ
 σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν καθ' ἑαυτὴν ζωὴν δυσχεραί-
 νοιτο ἂν ὁ τοιοῦτος), οὐδ' ὁ πρὸ ἀρετῆς προτιμῶν

15. p. 30, 2 Plat. Legg. V pp. 726—728 A.

3 δὲ] γὰρ K nescio unde: cf. Plat. Alc. I p. 131 A || 10 ταῦτ'.

κάλλος ἢ χρήματα (τῶν γὰρ χειρόνων οὕτω τὴν κρείτ- 29 A.
 τονα ψυχὴν καταδεστέραν ἀποφαίνει). μία τοίνυν
 ἔσται τιμὴ τῆς ψυχῆς ἢ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ζωὴ καὶ 80 K.
 κατὰ νοῦν τελειότης τῆς ψυχῆς καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς
 5 οὖσιν ἀρίστοις παραδείγμασι καὶ τὸ τοῖς ἀμείνοσιν
 ἔπεσθαι τὰ χεῖρονα, ὅσα γενέσθαι βελτίω δύναται, καὶ
 τὸ φεύγειν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεῦσαι δὲ καὶ εἰλεῖν τὸ
 πάντων ἄριστον, καὶ ἐλόντα αὖ κοινῇ ξυνοικεῖν τὸν
 ἐπίλοιπον βίον. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ δεόντως
 10 φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου φιλοσοφητέον
 τοῖς βουλομένοις εὐδαιμονεῖν.

Τελέως δ' ἂν καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ διαίρεσεως
 ἐπέλθοιμεν. τρία τριχῇ ψυχῆς ἐν ἡμῖν εἶδη κατ' ὀκρίσται,
 τὸ μὲν ᾧ λογιζόμεθα, τὸ δὲ ᾧ θυμούμεθα, τρίτον δὲ ᾧ
 15 ἐπιθυμούμεν. τυγχάνει δ' ἕκαστον αὐτῶν κινήσεις ἔχον-
 τὸ μὲν οὖν αὐτῶν ἐν ἀργίᾳ διάγον καὶ τῶν ἑαυτοῦ
 κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίνεσθαι,
 τὸ δὲ ἐν γυμνασίοις ἐρωμενέστατον· διὸ φυλακτέον,
 ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἀλλήλας συμμέτρους.
 20 διαφερόντως δὲ δὴ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς εἶδος,
 ὅπερ δαίμονα ὁ θεὸς ἑκάστῳ δέδωκε καὶ ὅπερ ἀπὸ γῆς 82 K.
 ἡμᾶς αἶρει πρὸς τὴν ἐν οὐρανῷ ξυγγένειαν ὡς ὄντας
 φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον, τοῦτο δὴ μάλιστα 30 A.
 ἀσκητέον. τῷ μὲν γὰρ περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ περὶ
 25 φιλονεικίας ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα σφόδρα διαπονοῦντι
 πάντα τὰ δόγματα ἀνάγκη θνητὰ ἐγγεγονέναι, καὶ
 παντάπασι καθόσον μάλιστα δυνατόν γίνεσθαι θνητῷ,
 τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν, ἅτε τὸ τοιοῦτον ἡύξη-

13. p. 31, 19 Plat. Timae. pp. 89 E—90 D.

4 τελειῷ || 13 et 20 ψυχῇ || 19 ἄλληλα P.

νότι· τῷ δὲ περὶ φιλομάθειαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀλη-
 θείας φρονήσεις ἐσπουδακότι καὶ ταῦτα μάλιστα τῶν
 αὐτοῦ γεγυμνασμένῳ, φρονεῖν μὲν ἀθάνατα καὶ θεῖα,
 ἔνπερ ἀληθείας ἐφάπτηται, πᾶσα ἀνάγκη πον, καθόσον
 δ' αὖ μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, 5
 τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν, ἅτε δὴ αἰ θεραπεύ-
 οντα τὸ θεῖον ἔχοντά τε αὐτὸν εὖ κεκοσμημένον τὸν
 84 K. δαίμονα ξύνοικον ἑαυτῷ, διαφερόντως εὐδαίμονα εἶναι.
 Θεραπεία δὲ δὴ παντὶ παντὸς μία, τὰς οἰκείας ἐκάστω
 τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι· τῷ δ' ἐν ἡμῖν θεῶ 10
 ξυγγενεῖς εἰσι κινήσεις αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ
 31 A. περιφοραί. ταύταις δὴ οὖν ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ
 τὰς περὶ τὴν γένεσιν ἐν τῇ κεφαλῇ διεφθαρμένας
 ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦν, διὰ τὸ καταμανθάνειν τὰς
 τοῦ παντὸς ἁρμονίας καὶ περιφοράς, τῷ κατανοομένῳ 15
 δὲ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιωσάι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν,
 ὁμοιώσαντα δὲ τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις
 ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
 ἔπειτα χρόνον. οὐ γὰρ δὴ λυσιτελεῖ τὸ παντοδαπὸν
 θηρίον ὥσπερ τὴν ἐπιθυμίαν εὐωχοῦντας ποιεῖν ἰσχυ- 20
 ρόν, οὐδὲ τὸν λέοντα οἶον τὸν θυμὸν καὶ τὰ περὶ
 τὸν λέοντα τρέφειν ἄξιον καὶ ἰσχυρὰ ποιεῖν ἐν ἡμῖν,
 86 K. τὸν δὲ ἄνθρωπον ὥσπερ τὸν λόγον λιμοκτονεῖν καὶ
 ποιεῖν ἀσθενῆ, ὥς ἔλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον
 ἄγῃ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐτέρῳ συνεθίζειν μηδὲ φίλον 25
 ποιεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὸν ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρω-
 πον τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐγκρατῇ ποιητέον,

19. p. 33, 27 Plat. Civit. IX pp. 588 E—591 E.

1 φιλομάθειαν PK: φιλομαθείας || 8 ξυνοικόν || ἐν αὐτῷ PK ||
 12 ταύταις] hinc novum caput (VI) in AK.

ὅπως ἂν τὰ μὲν ἡμέρα τῶν ἐπιθυμιῶν εἶδη τρέφῃ καὶ
 τιθασσεύῃ, τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύῃ φύεσθαι, σύμμαχον
 ποιησάμενος τὴν τοῦ θυμοῦ φύσιν καὶ κοινῇ πάντων
 κηδόμενος, φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτῷ, ^{32 A}
⁵ οὕτως αὐτὰ θρέψει. καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος κατὰ πάντα
 ἔσται ἄριστος, ὁ δ' ἐναντίος οὐδὲν ὑγιὲς ἔχει. καὶ
 τὸ μὲν καλὸν ἐν τῷ τοιούτῳ διαφαίνεται (ὑπὸ γὰρ τῷ
 θείῳ τὰ θηριώδη τῆς φύσεως ὑποτάσσεται), τὸ δ'
 αἰσχρὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ· ὑπὸ γὰρ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἡμέρον
¹⁰ δουλοῦται, καὶ τὸ βέλτιστον ὑπὸ τῷ μοχθηροτάτῳ καὶ
 τὸ ἑαυτῷ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρω-
 τάτῳ δουλοῦται καὶ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ψυχῇ πλημμελεῖ.
 καὶ μὴν τό γε ἀκολασταίνειν διὰ τὰ τοιαῦτα πάλαι ^{88 K.}
 ψέγεται, ὅτι ἀνίσταται ἐν τῷ τοιούτῳ τὸ ἐπιθυμητικὸν
¹⁵ εἰς ἑλευθερίαν πέρα τοῦ δέοντος. καὶ ἡ αὐθάδεια δὲ
 καὶ δυσκολία ψέγεται, ὅταν ὁ θυμὸς ἀναρμόστως
 αὔξηται καὶ συντείνηται. τρυφή δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ αὐτοῦ
 ἀνέσει ψέγεται, ὅταν ἐν αὐτῷ δειλίαν ἐμποιῇ. κολακεία
 δὲ καὶ ἀνελευθερία παρενοχλεῖ, ὅταν τις τὸ θυμοειδὲς
²⁰ ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ, καὶ ἔνεκα χρημάτων καὶ
 τῆς ἐκείνου ἀπληστίας προπηλαμιζόμενον ἐθίξῃ ἐκ νέου
 ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίνεσθαι. καὶ τᾶλλα δὲ ἀπὸ
 τούτου δῆλα ὥς ἐστὶ δεινὰ, ὅσα τὸ βέλτιστον ἐν ἡμῖν ^{33 A.}
 εἶδος ἀσθενὲς ἀπεργάζεται. μόνως τοίνυν εὐδαιμονή-
²⁵ σομεν ὑπὸ τοῦ θείου καὶ φρονίμου ἀρχόμενοι. οὕτω
 γὰρ εἰς δύναμιν πάντες ὅμοιοι ἐσόμεθα καὶ φίλοι τῷ

13. 15 καὶ μὴν — δέοντος Stob. Flor. VI 41 LMA (lemma
 εἰς [sic M^aA: ὁ rubro L] φιλοσοφίαν λόγων).

11 ἑαυτοῦ PK: fort. ἐν αὐτῷ || 12 αὐτοῦ K: αὐτοῦ || 13 διὰ
 τὰ τοιαῦτα om. Stobaeus || 19 παρενοχλεῖ scripsit K: παρενοχλῇ.

αὐτῷ κυβερνώμενοι. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ νόμος ὅτι τὸ τοιοῦτον βούλεται, πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὢν· καὶ ἡ τῶν παιδῶν ἀρχή, τὸ μὴ ἔαν ἐλευθέρους εἶναι, ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν, καὶ τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες τῶν παρ' ἡμῖν, 5 τούτῳ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὅμοιον καὶ ἄρχοντα

90 K. ἐν αὐτῷ, καὶ τότε δὴ ἐλευθέρου ἀφίεμεν. οὐκοῦν ὁ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται, πρῶτον μὲν μαθήματα τιμῶν ἃ τοιαύτην αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπεργάσεται, τὰ δὲ ἄλλα ἀτιμάζων, 10 ἔπειτα τὴν τοῦ σώματος ἕξιν καὶ τροφὴν οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ὑγείαν βλέπων, οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων, ὅπως ἰσχυρὸς ἢ ὑγιής ἢ καλὸς ἔσται, ἔαν μὴ καὶ σωφρονήσῃν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν· ἀλλ' αἰὲν 15 τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἔνεκα ξυμφωνίας ἁρμονιζόμενος φανεῖται, ἔανπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι. οὐκοῦν καὶ τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσῃ σύνταξιν οὐκ εἰς ἄπειρον ἀυξήσει

34 A. ἀπέραντα κακὰ ἔχων, ἀλλ' ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐν 20 ἑαυτῷ πολιτείαν καὶ φυλάττων, μὴ τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα, οὕτω κυβερνῶν προσθήσῃ καὶ ἀναλώσῃ τῆς οὐσίας καθόσον

92 K. ἂν οἶός τε. ἀλλὰ μὴν καὶ τιμὰς γε εἰς ταῦτόν ἀποβλέπων τῶν μὲν μεθέξει ἐκόν, ὡς ἂν οἴηται ἀμείνω 25 αὐτόν ποιήσῃν, τὰς δὲ φεύξεται ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὡς ἂν ἡγῆται λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν. καὶ ἐνὶ δηλονότι τῷ πάντα τὰ ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι ἐπιχειρήσῃ ἐνὸς τούτου μόνου, τοῦ φρόνησιν κτήσασθαι,

3 ἔαν ἐλευθέρους PK: ἀνελευθέρους || 5 τῷ παρ' ἡμῖν, τοιοῦτόν P || 8 et 21 αὐτοῦ || 24 οἶός τ' ἢ P || 26 αὐτόν PK: αὐτόν.

καὶ πάντα πράξει δουλεύων τῇ τοῦ νοῦ κτήσει. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ κατὰ ταύτην τὴν διαίρεσιν πάντων μάλιστα φιλοσοφητέον τοῖς βουλομένοις εὖ πράττειν.

- 5 Εἰς ταὐτὸ δὲ φέρει τέλος καὶ ἡ τοιαύδε ἐφοδος. πᾶσα φύσις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐθὲν μὲν εἰκῇ ποιεῖ, ἔνεκα δέ τινος πάντα, καὶ μᾶλλον τοῦ ἔνεκά τινος τὸ εἰκῇ ἐξορίσασα πεφρόντικεν ἥπερ αἱ τέχναι, ὅτι καὶ φύσεως αἱ τέχναι ἦσαν μιμήματα. τοῦ δὲ ἀνθρώπου συνεστῶτος
- 10 φύσει ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος, βελτίονος δὲ οὔσης τῆς ψυχῆς τοῦ σώματος καὶ αἰ τοῦ βελτίονος ἔνεκα ὑπηρετουμένου τοῦ χειρόνος, καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ^{35 A.} ἔνεκά ἐστι. τῆς ψυχῆς δὲ τὸ μὲν ἦν ἔχον λόγον, τὸ δ' οὐκ ἔχον, ὅπερ καὶ χειρόν· ὥστε τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ ^{94 K.}
- 15 λόγον ἔχοντος. ἐν δὲ τῷ λόγον ἔχοντι ὁ νοῦς· ὥστε τοῦ νοῦ ἔνεκα πάντα εἶναι ἀναγκάζει ἡ ἀπόδειξις. τοῦ δ' αὖ νοῦ αἱ νοήσεις ἐνέργειαι, ὁράσεις οὔσαι νοητῶν, ὡς τοῦ ὁρατικοῦ ἐνέργεια ὁρᾶν τὰ ὁρατά. νοήσεως οὖν καὶ νοῦ <ἔνεκα> πάντα αἰρετὰ τοῖς
- 20 ἀνθρώποις, εἶπερ τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἔνεκα αἰρετά, νοῦς δὲ τὸ βέλτιστον τῶν κατὰ ψυχὴν μόνον, τοῦ δὲ βελτίστου τὰ ἄλλα συνέστηκε χάριν. πάλιν δὲ τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι μὲν ἦσαν ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δούλαις δὲ ἐοικυῖαι αἱ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν
- 25 ἀπερείδουσαι· κρεῖττον δὲ πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ δι' ἄλλο, ὅτι καὶ τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου. χρωμένων δὲ τῶν πράξεων τῇ διανοίᾳ, κὰν αὐτὸς

5 πᾶσα κτλ. usque ad medium c. XII excerpta sunt Aristotelica. Cf. Bywater, Journ. of Phil. II 55 sqq. Hirzel, Herm. X [1876] 83 sqq.

10 βελτίονος δὴ? || 13 ἐστι Vitelli: εἶναι || 19 (non 16) ἔνεκα addidit Vulcanius || 21 μόνον suspectum || 27 αὐτὸς ὁ νοῦς Schol.

- ὑποβάλλη τὸ συμφέρον καὶ ταύτῃ ἡγήται, ἀλλ' ἐπεται
 96 K. γε ταύταις καὶ δεῖται γε καὶ τοῦ διακονήσοντος σώ-
 ματος καὶ ἀναπίμπλαται γε καὶ τῆς τύχης, ὑπερ ὧν
 36 A. ἀποδίδωσι τὰς πράξεις ὧν ὁ νοῦς κύριος, καὶ διὰ
 σώματος αἱ πολλαί. ὥστε τῶν διανοήσεων αἱ δι' αὐτὸ 5
 ψιλὸν τὸ θεωρεῖν αἰρεταὶ τιμιώτεραι καὶ κρείττους
 τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων· δι' αὐτὰς δὲ τίμιοι αἱ
 θεωραὶ καὶ αἰρετὴ ἐν ταύταις τοῦ νοῦ ἡ σοφία, διὰ
 δὲ πράξεις αἱ κατὰ φρόνησιν· ὥστε τὸ ἀγαθὸν καὶ
 τίμιον ἐν ταῖς κατὰ σοφίαν θεωραῖς, θεωραῖς δὲ οὐ 10
 δήπου πάλιν ταῖς τυχούσαις· οὐ γὰρ πᾶσα ἀπλῶς
 κατάληψις τίμιον, ἀλλ' ἡ τοῦ ἔρχοντος σοφοῦ ὄντος
 καὶ τῆς ἐν τῷ παντὶ ἀρχῆς, αὕτη καὶ σοφία σύνοικος
 καὶ οὐκείως ἂν ὑποκείτο. αἰσθήσεως μὲν οὖν καὶ
 νοῦ ἀφαιρεθεὶς ἄνθρωπος φυτῷ γίγνεται παραπλή- 15
 σιος, νοῦ δὲ μόνου ἀφηρημένος ἐκθηριούται, ἀλο-
 98 K. γίας δὲ ἀφαιρεθεὶς μένων δ' ἐν τῷ νῷ ὁμοιοῦται
 θεῷ. καταργητέον οὖν εἰς δύναμιν τῆς ἀλογίας τὰ
 πάθη, ταῖς δὲ τοῦ νοῦ καθαραῖς ἐνεργείαις καὶ εἰς
 ἑαυτὸν καὶ τὸ θεῖον ἀφορώσαις χρηστέον, καὶ ταῖς 20
 διεξόδοις τοῦ νοῦ ζῆν μελετητέον, πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς
 37 A. ὄμμα καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τοῦτον συνάψαντα. οὐ γὰρ
 δὴ τὰ περὶ τὸν θεὸν καὶ τὰ θεῖα θεωρητέον τῶν πρά-
 ξεων ἕνεκα. οὐ γὰρ φασι θεμιτὸν εἶναι χραινέιν τὴν
 θέαν τοῦ θεοῦ καταδουλούμενον τῷ τοῦ χρησίμου 25
 ἀνθρώποις ἀναγκάει, οὐδ' ὅλως τὸν νοῦν ἀσπαστέον
 διὰ τὰς χρείας * * * εἰκὼς πρὸς ταύτας (μόνος δὲ πασῶν

1. 4 non intellego || 5 αὐτὸ A: αὐτὸ || 8 αἰρετὴ A: ἀρετὴ ||
 22 τοῦτο A || 27 lacunam signavit Vitelli, qui <οὐδὲ συντακτέον>
 εἰκὴ tentabat: τὸν νοῦν κατασπάσασθαι τὰς χρείας εἰκὼς (at εἰκὼς
 h. e. εἰκὼς codex) scripsit K || δὴ] γὰρ? Vitelli.

τῶν ἄλλων ὡς ἔχομεν ἐπιτυχῆς δυνάμεων), ἔμπαλιν δὲ
 καὶ τὰς πράξεις καὶ πάντα τὰ ἄλλα πρὸς νοῦν καὶ τὸν
 θεὸν συντακτέον, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ τῶν κατὰ μέρος
 καθηκόντων τὸ εὐλόγιστον ἀναμετρητέον. δικαία τε
 5 γὰρ καὶ κατ' ἀξίαν ἡ κρίσις καὶ μόνῃ πασῶν ἱκανῇ
 τὴν ἀληθινὴν ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν παρασκευάζειν. 100 K.
 ὧ γὰρ τῶν ἄλλων διαφερόμεν ζῶων, ἐν μόνῳ δὲ τούτῳ
 τῷ βίῳ διαλαμβάνει, ὧ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ οὐ μεγάλην
 ἔχον ἀξίαν. λόγου μὲν γὰρ καὶ φρονήσεως μικρά τινα
 10 καὶ ἐν ἐκείνοις αἰθύγματα, σοφίας δὲ θεωρητικῆς ταῦτα
 μὲν παντελῶς ἄμοιρα, μόνοις δὲ μέτεστι θεοῖς· ὥς
 αἰσθήσεσσι γε καὶ ὁρμαῖς πολλῶν ἤδη ζῶων τῆς ἀκρι-
 βείας καὶ τῆς ἰσχύος λείπεται ἄνθρωπος, καὶ μόνον
 τοῦτο ὄντως ἀγαθὸν ἀναφαίρετον, ὃ δὴ περιέχειν συγ-
 15 χωροῦσι τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἔννοιαν, οὐδαμῶς μὲν τοῖς 38 A.
 τυχηροῖς ὑποτάττοντος ἑαυτὸν κατὰ τοῦτον τὸν βίον
 τοῦ σπουδαίου, ἀπὸ δὲ τῶν ὑποχειρίων τῇ τύχῃ μά-
 λιστα δὴ πάντων ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος. διὸ καὶ τὸ
 θαρρεῖν ἐξ ὅλης τῆς γνώμης ἐν τούτῳ διατελοῦντα
 20 ἔνεστι τῷ βίῳ. τίνος γὰρ τίς αὐτὸν ἀφαιρήσεται τὸν
 πάλαι τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε ἑαυτὸν ἀλλοτριώσαντα, 102 K.
 ἔχοντα δὲ τὸν ὄντως ἑαυτὸν καὶ ζῶντα ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
 καὶ τρεφόμενον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμετρήτου ὧ
 συνῆπται θεοῦ εὐζωίας; τοιαῦτα μὲν οὖν ἡμῖν ἔστω-
 25 σαν αἱ πρὸς τὴν τελειοτάτην σοφίαν Πυθαγορικαὶ
 παρακλήσεις.

VI. Ἐπεὶ δὲ ἀνθρώποις διαλεγόμεθα, ἀλλ' οὐχὶ
 τοῖς τὴν θείαν μοῖραν τῆς ζωῆς πρόχειρον ἔχουσι, δεῖ

20 τ/ς scr. K: τις || τὸν] τῷ^δ || 21 ἀλλοτριώσαντ^ε, item 22
 ἔχοντ^ε et ζῶντ^ε et 23 τρεφόμενον ex τρεφομένῳ || 27 c. VI. VII
 = c. VII ap. AK.

συμμιγνύναι ταῖς τοιαύταις παρακλήσεσι τὰς πρὸς τὸν πολιτικὸν καὶ πρακτικὸν βίον προτροπὰς. ὧδε οὖν λέγωμεν· τὰ ὑποκείμενα πρὸς τὸν βίον ἡμῖν, οἷον <τὸ> σῶμα καὶ <τὰ> περὶ τὸ σῶμα, καθάπερ ὄργανά τινα ὑπόκειται, τούτων δ' ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ χρῆσις, καὶ 5 πλέον θάτερον ἀπεργάζεται τοῖς μὴ δεόντως αὐτοῖς

39 A. χρωμένοις. δεῖ τοίνυν ὀρέγεσθαι τῆς ἐπιστήμης κτᾶσθαι τε αὐτήν καὶ χρῆσθαι αὐτῇ προσηκόντως, δι' ἧς

104 K. πάντα ταῦτα εὖ θησόμεθα. φιλοσοφητέον ἄρα ἡμῖν, εἰ μέλλομεν ὀρθῶς πολιτεύσεσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν βίον 10 διάξειν ὠφελίμως. ἔτι τοίνυν ἄλλαι μὲν εἰσιν αἱ ποιοῦσαι ἕκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτημάτων ἐπιστήμαι, ἄλλαι δὲ αἱ χρώμεναι ταύταις, καὶ ἄλλαι μὲν αἱ ὑπηρετοῦσαι, ἕτεραι δὲ αἱ ἐπιτάττονσαι, ἐν αἷς ἐστιν ὥς ἂν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρχούσαις τὸ κυρίως ὂν ἀγα- 15 θόν. εἰ τοίνυν μόνῃ ἡ τοῦ κρίνειν ἔχουσα τὴν ὀρθότητα καὶ ἡ τῷ λόγῳ χρωμένη καὶ ἡ τὸ ὅλον ἀγαθὸν θεωροῦσα, ἣτις ἐστὶ φιλοσοφία, χρῆσθαι πᾶσι καὶ ἐπιτάττειν κατὰ φύσιν δύναται, φιλοσοφητέον ἐκ παντὸς τρόπου, ὥς μόνῃς φιλοσοφίας τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ 20 τὴν ἀναμάρτητον ἐπιτακτικὴν φρόνησιν ἐν ἑαυτῇ περιεχούσης. ἔτι τοίνυν, ἐπεὶ τὰ δυνατὰ καὶ ὠφελίμα πάντες αἰροῦμεθα, παραδεικτέον ὥς τῷ φιλοσοφεῖν ἀμφοτέρω ταῦτα ὑπάρχει, καὶ ὅτι τὴν χαλεπότητα τῆς κτήσεως ὑποδεεστέραν ἔχει τοῦ μεγέθους τῆς ὠφελείας· 25 τὰ γὰρ ὅλῳ πάντες ἡδίων πονοῦμεν. ὅτι μὲν οὖν τὰς

26. p. 41, 5 Aristot. Protr. fr. 52 Rose (ed. Teubn. p. 60, 17—63, 16).

3 τὸ et 4 τὰ addidit K: equidem verba οἷον σῶμα καὶ περὶ τὸ σῶμα abesse malim || 13 ταύταις] τούτοις scripsit K || 23 scribendum videtur (cl. p. 41, 2) ἀποδεικτέον.

περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων, ἔτι δὲ περὶ ⁴⁰ Α. φύσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης ἀληθείας ἐπιστήμας δυνατοὶ ¹⁰⁶ Κ. λαβεῖν ἔσμεν, ῥᾶδιον ἐπιδειξαι. ἀεὶ γὰρ γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων καὶ τὰ βελτίω τὴν φύσιν ⁵ τῶν χειρόνων. τῶν γὰρ ὠρισμένων καὶ τεταγμένων ἐπιστήμη μᾶλλον ἔστιν ἢ τῶν ἐναντίων, ἔτι δὲ τῶν αἰτίων ἢ τῶν ἀποβαινόντων. ἔστι δ' ὠρισμένα καὶ τεταγμένα τὰ γὰρ τὰ τῶν κακῶν μᾶλλον, ὥσπερ ἄνθρωπος ἐπιεικῆς ἀνθρώπου φαύλου· τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχειν ¹⁰ ἀναγκαῖον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα διαφοράν. αἰτία τε μᾶλλον τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων· ἐκείνων γὰρ ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὰ τὴν οὐσίαν ἐξ ἐκείνων ἔχοντα, μήκη μὲν ἀριθμῶν, ἐπίπεδα δὲ μηκῶν, στερεὰ δὲ ἐπιπέδων[, στοιχεῖα δὲ τῶν ὀνομαζομένων συλλαβῶν]. ὥστε ¹⁵ εἶπερ ψυχὴ μὲν σώματος ἄμεινον (ἀρχικώτερον γὰρ τὴν φύσιν ἔστί), περὶ δὲ σῶμα τέχνη καὶ φρονήσεις εἰσὶν ἱατρικὴ τε καὶ γυμναστικὴ (ταύτας γὰρ ἡμεῖς ἐπιστήμας τίθεμεν καὶ κεκτηῖσθαι τινὰς αὐτάς φαμεν), δῆλον ὅτι ¹⁰⁸ Κ. καὶ περὶ ψυχὴν καὶ τὰς ψυχῆς ἀρετάς ἔστί τις ἐπιμέ- ²⁰ λεια καὶ τέχνη, καὶ δυνατοὶ λαβεῖν αὐτὴν ἔσμεν, εἶπερ γε καὶ τῶν μετ' ἀγνοίας πλείονος καὶ γυνῶναι χαλεπωτέρων. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν περὶ φύσεως· πολὺ γὰρ πρότερον ἀναγκαῖον τῶν αἰτίων καὶ τῶν στοιχείων

3. p. 41, 2 cf. Iambl. in libro III (Villoison, Anecd. II p. 217, 35—218, 25. Cod. Laurent. 86, 3 f. 109a sqq.).

3 γνωριμώτερα ἀμφοτέρω, τὰ lib. III || 13 ἀριθμῶν] an στιγμῶν (cl. Ar. Top. Z 4. 141^a, 6)? at cf. lib. III p. 214, 14 || 14 στοιχεῖα — συλλαβῶν del. Rose, om. lib. III. certe dicendum erat συλλαβαὶ δὲ τῶν ὀνομ. στοιχείων; nam Pythagoreorum συνθετοῖς στοιχείοις, de quibus cogitaverat Kiessling, nullus hic locus (cf. p. 39, 7 sq.).

41 A. εἶναι φρόνησιν ἢ τῶν ὑστέρων. οὐ γὰρ ταῦτα τῶν ἄκρων οὐδ' ἐκ τούτων τὰ πρῶτα πέφυκεν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνων τὰλλα γίννεται καὶ συνίσταται φανερώς. εἴτε γὰρ πῦρ εἴτ' ἀήρ εἴτε ἀριθμὸς εἴτε ἄλλαι τινὲς φύσεις αἰτίαι καὶ πρῶται τῶν ἄλλων, ἀδύ- 5 νατον τῶν ἄλλων τι γινώσκειν ἐκείνας ἀγνοοῦντας· πῶς γὰρ ἂν τις ἢ λόγον γνωρίζοι συλλαβὰς ἀγνοῶν, ἢ ταύτας ἐπίσταιτο μηδὲν τῶν στοιχείων εἰδώς;

Ὅτι μὲν οὖν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς περὶ ψυχὴν ἀρετῆς ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ διότι δυνατοὶ λαβεῖν αὐτάς 10 ἐσμεν, ταῦτα ἡμῖν εἰρήσθω περὶ αὐτῶν· ὅτι δὲ μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων ὠφελιμώτατον τῶν ἄλλων, ἐκ τῶνδε δῆλον. πάντες γὰρ ὁμολογοῦμεν ὅτι δεῖ μὲν τὸν σπουδαιότατον ἄρχειν καὶ τὸν τὴν φύσιν κράτιστον, τὸν δὲ νόμον ἄρχοντα καὶ κύριον εἶναι μόνον· οὗτος 15

110 K. δὲ φρόνησίς τις καὶ λόγος ἀπὸ φρονησεώς ἐστίν. ἔτι δὲ τίς ἡμῖν κανὼν ἢ τίς ὄρος ἀκριβέστερος τῶν ἀγαθῶν πλὴν ὁ φρόνιμος; ὅσα γὰρ ἂν οὗτος ἔλοιτο κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰρούμενος, ταῦτ' ἐστὶν ἀγαθὰ, καὶ κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτοις. ἐπεὶ δὲ πάντες αἰροῦνται 20 μάλιστα τὰ κατὰ τὰς οἰκείας ἕξεις (τὸ μὲν γὰρ δικαίως

42 A. ζῆν ὁ δίκαιος, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὁ τὴν ἀνδρείαν ἔχων, ὁ δὲ σώφρων τὸ σωφρονεῖν ὁμοίως), δῆλον ὅτι καὶ τὸ φρονεῖν ὁ φρόνιμος αἰρήσεται πάντων μάλιστα· τοῦτο γὰρ ἔργον ταύτης τῆς δυνάμεως. ὥστε φανερόν 25 ὅτι κατὰ τὴν κυριωτάτην κρίσιν κράτιστόν ἐστι τῶν

2 ἀρχῶν coni. K: fort. πρώτων || 3 καὶ τὰλλα et 11 ὅτι δὲ καὶ liber III, ubi εἴτε γὰρ — περὶ αὐτῶν (4. 11) om. || 20 τὰ-ναντία lib. III, ubi καὶ (ante κακὰ) et κατὰ τὴν ἐπιστήμην αἰ-ρούμενος desunt || 21 τὰ om. lib. III || 23 ante ὁμοίως distinguit lib. III.

ἀγαθῶν ἢ φρόνησις. οὐ δὴ δεῖ φεύγειν φιλοσοφίαν, εἴπερ ἐστὶν ἢ μὲν φιλοσοφία, καθάπερ οἴομεθα, κτῆσις τε καὶ χρῆσις σοφίας, ἢ δὲ σοφία τῶν μεγίστων ἀγαθῶν· οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' 5 Ἡρακλέους στήλας καὶ πολλάκις κινδυνεύειν, διὰ δὲ φρόνησιν μηδὲν πονεῖν μηδὲ δαπανᾶν. ἢ μὴν ἀνδραποδῶδες γε τοῦ ζῆν ἀλλὰ μὴ τοῦ ζῆν εὖ γλίχεσθαι, καὶ ταῖς τῶν πολλῶν αὐτὸν ἀκολουθεῖν δόξαις ἀλλὰ 112 K. μὴ τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν χρή- 10 ματα ζητεῖν τῶν δὲ καλῶν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποι-εῖσθαι τοπαράπαν.

Καὶ περὶ μὲν ὠφελείας καὶ μεγέθους τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι νομίζω, διότι δὲ πολλῶν ῥάσθη τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἢ κτῆσις αὐτῆς, ἐκ τῶνδε 15 πεισθεῖη τις ἂν. τὸ γὰρ μῆτε μισθοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων γινομένου τοῖς φιλοσοφοῦσι, δι' ὃν συντόμως 43 A. οὕτως ἂν διαπονήσειαν, πολὺ τε προεμένους εἰς τὰς ἄλλας τέχνας ὅμως ἐξ ὀλίγου χρόνου θέοντας παρεληλυθέναι ταῖς ἀκριβεῖαις, σημεῖόν μοι δοκεῖ τῆς περὶ 20 τὴν φιλοσοφίαν εἶναι ῥαστώνης. ἔτι δὲ τὸ πάντας φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ καὶ βούλεσθαι σχολάζειν ἀφεμένους τῶν ἄλλων ἀπάντων, οὐ μικρὸν τεκμήριον ὅτι μεθ' ἡδονῆς ἢ προσεδρεῖα γίνεται· πονεῖν γὰρ οὐδεὶς ἐθέλει πολὺν χρόνον. πρὸς δὲ τούτοις ἢ χρῆσις πλεῖ- 25 στον διαφέρει πάντων· οὐδὲ γὰρ δέονται πρὸς τὴν 114 K. ἐργασίαν ὀργάνων οὐδὲ τόπων, ἀλλ' ὅπη τις ἂν θῇ

9 ἀξιοῦν ταῖς αὐτοῦ (sic) correxit manus recens marg. Laurent. 86, 29: ἀξιοῦντες αὐτοῦ (ὅ fort. ex ὅ) || 15 πέπεισμαι lib. III || 16 φιλοσόφοις liber III || 17 εἰς om. liber III || 21 ἐπ' delet Rose || 23 προσεδρεῖα (non aliter)] προσεδρεῖα ex apogr. Rose: liber III προσεδρεῖα f. 109^b (= Villos. p. 218, 21) et προσεδρεῖαν f. 106^b (= Villos. p. 214, 14) || 25 οὐδὲν γὰρ liber III.

τῆς οἰκουμενῆς τὴν διάνοιαν, ὁμοίως πανταχόθεν ὥσπερ παρούσης ἄπτεται τῆς ἀληθείας. οὐκοῦν ἀποδέδεικται καὶ ὅτι δυνατόν καὶ διότι μέγιστον τῶν ἀγαθῶν καὶ κτήσασθαι ῥάδιον ἢ φιλοσοφία, ὥστε πάντων ἕνεκα προθύμως αὐτῆς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. 5

- VII. Ἴδοι δ' ἄν τις τὸ αὐτὸ γνωριμώτερον ἀπὸ τούτων. τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐστὶν αἰρετὸν καθ' αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις (οὐδὲ γὰρ ζῆν δυνατόν ὡς ἀνθρώποις ἄνευ τούτων), χρήσιμόν τε εἰς τὸν βίον ὑπάρχει.
- 44 A. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἀγαθὸν παραγίνεται, ὅ τι μὴ λογισα-
 μένοις καὶ κατὰ φρόνησιν ἐνεργήσασιν τελειοῦται. καὶ
 μὴν εἴτε τὸ ζῆν εὐδαιμόνως ἐν τῷ χαίρειν ἐστὶν εἴτε ἐν
 τῷ τὴν ἀρετὴν ἔχειν εἴτε ἐν τῇ φρονήσει, κατὰ ταῦτα
 πάντα φιλοσοφητέον· ταῦτα γὰρ μάλιστα καὶ εἰλικρινῶς
 διὰ τοῦ φιλοσοφεῖν ἡμῖν παραγίνεται. ἔτι τοίνυν τὸ 15
 μὲν ἐστὶ ψυχὴ τῶν ἐν ἡμῖν τὸ δὲ σῶμα, καὶ τὸ μὲν
 ἄρχει τὸ δὲ ἄρχεται, καὶ τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ὑπόκειται
 ὡς ὄργανον. αἰεὶ τοίνυν πρὸς τὸ ἄρχον καὶ τὸ χρώ-
 μενον συντάττεται ἢ τοῦ ἀρχομένου καὶ τοῦ ὀργάνου
 χρεία. τῆς δὲ ψυχῆς τὸ μὲν λόγος ἐστὶν ὅπερ κατὰ 20
- 116 K. φύσιν ἄρχει καὶ κρίνει περὶ ἡμῶν, τὸ δ' ἔπεται τε καὶ
 πέφυκεν ἄρχεσθαι. πᾶν δὲ εὖ διάκειται κατὰ τὴν
 οἰκείαν ἀρετὴν· τὸ γὰρ τετυχηκέναι ταύτης ἀγαθὸν
 ἐστὶ. καὶ μὴν ὅταν γε ἔχη τὰ μάλιστα καὶ κυριώτατα
 καὶ τιμιώτατα τὴν ἀρετὴν, τότε εὖ διάκειται· τοῦ 25
 βελτίονος ἄρα φύσει βελτίων ἐστὶν ἢ κατὰ φύσιν
 ἀρετῇ. βέλτιον δὲ τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον καὶ
- 45 A. μᾶλλον ἡγεμονικόν, ὡς ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἄλλα ζῷα·
 οὐκοῦν ψυχὴ μὲν σώματος βέλτιον (ἀρχικώτερον γάρ),
 ψυχῆς δὲ τὸ λόγον ἔχον καὶ διάνοιαν· ἔστι γὰρ τοι- 30
 οὔτον ὃ κελεύει καὶ κωλύει, καὶ δεῖν ἢ μὴ δεῖν φησι

- πράττειν. ἥτις ποτὲ οὖν ἐστὶν ἀρετὴ τούτου τοῦ
μέρους, ἀναγκαῖον εἶναι πάντων αἰρετωτάτην ἀπλῶς
τε πᾶσι καὶ ἡμῖν· καὶ γὰρ ἂν τοῦτο, οἶμαι, θείῃ τις,
ὥς ἦτοι μόνον ἢ μάλιστα ἡμεῖς ἐσμεν τὸ μόριον τοῦτο.
5 ἔτι τοίνυν ὅταν ὁ πέφυκεν ἔργον ἐκάστου μὴ κατὰ
συμβεβηκὸς ἀλλὰ καθ' αὐτὸ λεγόμενον κάλλιστα ἀπο-
τελῇ, τότε καὶ τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι λεκτέον, ταύτην τε 118 K.
ἀρετὴν θετέον κυριωτάτην, καθ' ἣν ἕκαστον αὐτὸ
τοῦτο πέφυκεν ἀπεργάζεσθαι. τοῦ μὲν οὖν συνθέτου
10 καὶ μεριστοῦ πλείους καὶ διάφοροί εἰσιν ἐνέργειαι,
τοῦ δὲ τὴν φύσιν ἀπλοῦ καὶ μὴ πρὸς τι τὴν οὐσίαν
ἔχοντος μίαν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν καθ' αὐτὸ κυρίως
ἀρετὴν. εἰ μὲν οὖν ἀπλοῦν τι ζῷόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος
καὶ κατὰ λόγον καὶ νοῦν τέτακται αὐτοῦ ἡ οὐσία, οὐκ
15 ἄλλο ἐστὶν αὐτοῦ ἔργον ἢ μόνη ἡ ἀκριβεστάτη ἀλή-
θεια καὶ τὸ περὶ τῶν ὄντων ἀληθεύειν· εἰ δ' ἐστὶν
ἐκ πλειόνων δυνάμεων συμπεφυκός, δηλὸν ἐστὶν ὡς
ἀπ' οὗ πλείω πέφυκεν ἀποτελεῖσθαι, αἰὲν τούτων τὸ
βέλτιστον ἔργον ἐστίν, οἷον ἰατρικοῦ ὑγεία καὶ κυβερ 46 A.
20 νήτου σωτηρία. βέλτιον δὲ οὐδὲν ἔχομεν λέγειν ἔργον
τῆς διανοίας ἢ τοῦ διανοουμένου τῆς ψυχῆς ἡμῶν
ἀληθείας. ἀλήθεια ἄρα τὸ κυριώτατον ἔργον ἐστὶ τοῦ
μορίου τούτου τῆς ψυχῆς. τοῦτο δὲ ὁρᾷ κατ' ἐπι- 120 K.
στήμην ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον ἐπιστήμην,
25 ταύτῃ δ' ἐστὶ θεωρία τὸ κυριώτατον τέλος. ὅταν γὰρ
δυοῖν ὄντοι θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν ᾗ, βέλτιον
ἐστὶ τοῦτο καὶ μᾶλλον αἰρετὸν δι' ὅπερ αἰρετόν ἐστι
καὶ θάτερον, οἷον ἡδονὴ μὲν τῶν ἡδέων, ὑγεία δὲ
τῶν ὑγιεινῶν· ταῦτα γὰρ ποιητικὰ λέγεται τούτων.

6 καθ' αὐτὸ scripsit K: κατ' αὐτὸ || 17 συμπεφυκώς ex
apogr. Cizensi K || 23 τούτου scripsit K: τοῦ.

οὐκοῦν τῆς φρονήσεως, ἣν φαμεν δύναμιν εἶναι τοῦ κυριωτάτου τῶν ἐν ἡμῖν, οὐκ ἔστιν αἰρετώτερον οὐδέν, ὥς ἔξισ πρὸς ἔξιν κρίνεσθαι· τὸ γὰρ γνωστικὸν μέρος καὶ χωρὶς καὶ συγκεείμενον βέλτιόν ἐστι πάσης τῆς ψυχῆς, τούτου δὲ ἐπιστήμη ἀρετῆ. οὐκ ἄρα ἔστιν ἔργον αὐτῆς οὐδεμία τῶν κατὰ μέρος λεγομένων ἀρετῶν· πασῶν γὰρ ἐστι βελτίων, τὸ δὲ ποιούμενον τέλος αἰεὶ κρεῖττον ἐστι τῆς ποιούσης ἐπιστήμης· οὐδὲ μὴν

122 K. ἅπασα τῆς ψυχῆς ἀρετῆ οὕτως ἔργον οὐδ' ἡ εὐδαι-
 47 A. μονία. εἰ γὰρ ἔσται ποιητικῇ, ἑτέρα ἑτέρων ἔσται, 10 ὥσπερ οἰκοδομικῇ οἰκίας, ἣτις οὐκ ἔστι μέρος τῆς οἰκίας, ἡ μέντοι φρόνησις μῦθον τῆς ἀρετῆς ἐστι καὶ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ γὰρ ἐκ ταύτης ἡ ταύτην φάμεν εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν. οὐκοῦν καὶ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπιστήμην ποιητικὴν· βέλ- 15 τιον γὰρ δεῖ τὸ τέλος εἶναι τοῦ γιγνομένου, οὐδὲν δὲ βέλτιον εἶναι φρονήσεως, πλὴν εἴ τι τῶν εἰρημένων, τούτων δὲ οὐδὲν ἕτερον αὐτῆς ἐστὶν ἔργον. θεωρητικὴν τινα ἄρα φατέον εἶναι ταύτην τὴν ἐπιστήμην, ἐπέπερ ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος. τὸ φρονεῖν 20 ἄρα καὶ τὸ θεωρεῖν ἔργον τῆς ἀρετῆς ἐστὶ καὶ τοῦτο πάντων ἐστὶν αἰρετώτατον τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ οἶμαι καὶ τὸ τοῖς ὄμμασιν ὁρᾶν, ὃ καὶ ἔλοιτό τις ἂν ἔχειν, εἰ καὶ μὴ τι μέλλοι γίγνεσθαι δι' αὐτὸ παρ' αὐτὴν τὴν ὄψιν ἕτερον. ἔτι εἰ τὸ ὁρᾶν ἀγαπῶμεν δι' 25 ἑαυτό, ἱκανῶς μαρτυρεῖ τοῦτο ὅτι πάντες τὸ φρονεῖν καὶ τὸ γινώσκειν ἐσχάτως ἀγαπῶσιν. ἔτι εἰ τις

124 K. ἀγαπᾷ τὸδε τι διὰ τὸ συμβεβηκέναι ἕτερον αὐτῷ τι, δῆλον ὅτι μᾶλλον οὗτος βουλήσεται ᾧ μᾶλλον ὑπάρχει

τοῦτο· οἷον εἰ τυγχάνει τις αἰρούμενος τὸ περιπατεῖν
 ὅτι ὑγεινόν, εἴη δὲ μᾶλλον αὐτῷ ὑγεινὸν τὸ τρο-
 χάζειν καὶ δυνατὸν παραγενέσθαι, μᾶλλον αἰρήσεται
 τοῦτο κἂν ἔλοιτο γνοῦς θᾶττον. εἰ τοίνυν ἐστὶν
 5 ἀληθῆς δόξα φρονήσει ὅμοιον, εἴπερ αἰρετὸν τὸ δοξά- 48 A.
 ξειν ἀληθῶς ταύτην καὶ κατὰ τοσοῦτον καθόσον ὅμοιον
 τῇ φρονήσει διὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰ μᾶλλον τοῦτο τῷ
 φρονεῖν ὑπάρχει, μᾶλλον αἰρετὸν τὸ φρονεῖν ἔσται
 τοῦ δοξάζειν ἀληθῶς. ἀλλὰ μὴν τό γε ζῆν τῷ αἰσθᾶ-
 10 νεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν, καὶ ταύτης παρουσίας
 καὶ δυνάμει τὸ ζῆν διώρισται, καὶ ταύτης ἐξαιρου-
 μένης οὐκ ἔστιν ἄξιον ζῆν ὥσπερ ἀναιρουμένου τοῦ
 ζῆν αὐτοῦ διὰ τὴν αἰσθησιν. τῆς δὲ αἰσθήσεως ἡ τῆς
 ὕψεως διαφέρει δύναμις τῷ σαφεσιτάτῃ εἶναι, καὶ διὰ
 15 τοῦτο καὶ μάλιστα αἰρούμεθα αὐτήν· αἰσθησις δὲ
 πᾶσα δύναμις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώματος, ὥσπερ ἡ 126 K.
 ἀκοή τοῦ ψόφου αἰσθάνεται διὰ τῶν ὧτων. οὐκοῦν
 εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶν αἰρετὸν διὰ τὴν αἰσθησιν ἢ δ'
 αἰσθησις γνωσίς τις, καὶ διὰ τὸ γνωρίζειν αὐτῇ δύ-
 20 νασθαι τὴν ψυχὴν αἰρούμεθα, πάλοι δὲ εἴπομεν ὅτι-
 περ δυοῖν ἀεὶ μᾶλλον αἰρετὸν ὃ μᾶλλον ὑπάρχει
 ταύτόν, τῶν μὲν αἰσθήσεων τὴν ὕψιν ἀνάγκη μάλιστα
 αἰρετὴν εἶναι καὶ τιμίαν, ταύτης δὲ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπασῶν αἰρετωτέρα καὶ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἡ φρόνησις κυ-
 25 ριωτέρα τῆς ἀληθείας· ὥστε πάντες ἄνθρωποι τὸ
 φρονεῖν μάλιστα διώκουσι. τὸ γὰρ ζῆν ἀγαπῶντες τὸ
 φρονεῖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἀγαπῶσι· δι' οὐδὲν γὰρ 49 A.
 ἕτερον αὐτὸ τιμῶσιν ἢ διὰ τὴν αἰσθησιν καὶ μάλιστα

6 'immo ταύτη' Vitelli || 10 ταύτης] 'quasi pro τῷ αἰσθᾶ-
 νεσθαι scriptum fuerit (v. 9) τῇ αἰσθήσει' K || 20 πάλοι scil.
 p. 43, 29 || ὅτιπερ marg.: ὥσπερ in textu.

διὰ τὴν ὕψιν· ταύτην γὰρ τὴν δύναμιν ὑπερβαλλόντως φαίνονται φιλοῦντες· αὕτη γὰρ πρὸς τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὥσπερ ἐπιστήμη τις ἀτεχνῶς ἐστίν.

- VIII. Οὐ χεῖρον δ' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ὑπομνήσαι τὸ προκείμενον, ἀπὸ τῶν ἐναργῶς 5 πᾶσι φαινομένων. παντὶ δὴ οὖν τοῦτο γε πρόδηλον, ὥς οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο ζῆν ἔχων τὴν μεγίστην ἀπ' ἀνθρώπων
- 128 K. οὐσίαν καὶ δύναμιν, ἐξεστηκῶς μέντοι τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος, οὐδ' εἰ μέλλοι τὰς νεανικωτάτας ἡδονὰς † ζῶειν χαίρων, ὥσπερ ἔνιοι τῶν παραφρονούντων δι- 10 ἄγουσιν. οὐκοῦν ἀφροσύνην, ὥς ἔοικε, μάλιστα πάντες φεύγουσιν. ἐναντίον δὲ φρόνησις ἀφροσύνη, τῶν δ' ἐναντίων ἐκάτερον τὸ μὲν φευκτὸν ἐστὶ τὸ δὲ αἰρετόν.
- 50 A. ὥσπερ οὖν τὸ κάμνειν φευκτόν, οὕτως αἰρετόν ἡμῖν τὸ ὑγιαίνειν. φρόνησις οὖν, ὥς ἔοικε, καὶ κατὰ τοῦτον 15 τὸν λόγον φαίνεται τὸ πάντων αἰρετώτατον οὐ δι' ἕτερόν τι τῶν συμβαινόντων, ὥς μαρτυροῦσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι. εἰ γὰρ καὶ πάντα τις ἔχοι, διεφθαρμένος δὲ εἴη καὶ νοσῶν τῷ φρονοῦντι, οὐχ αἰρετὸς ὁ βίος· οὐδὲν γὰρ ὕψελος οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 20 ὥστε πάντες καθόσον αἰσθάνονται τοῦ φρονεῖν καὶ γεύεσθαι δύνανται τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲν οἶονται τᾶλλα εἶναι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὗτ' ἂν μεθύων οὔτε παιδίον οὐδ' ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶναι διὰ τέλους τὸν βίον. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸ καθ- 25

6. p. 47, 4 Arist. fr. 55 R. (p. 65, 4—66, 20).

1 ὑπερβαλόντως hic et p. 46, 13 || 5 <καὶ> ἀπὸ con. A || 7 ἀπ' om. apogr. Cizense: κατ' ἀνθρώπον Vitelli || 10 ζῶειν corruptum: διώκειν? Diels: διάγειν? Vitelli || 21 τοῦ φρονεῖν post τοῦ πράγματος collocavit Rose, nescio qua ratione motus || 25 τὸν βίον deleri vult Scaliger.

εὐδεν ἡδιστον μὲν οὐχ αἰρετὸν δέ, καὶ ὑποθώμεθα
 πάσας τῷ καθεύδοντι παρούσας τὰς ἡδονάς, διότι τὰ
 μὲν καθ' ὑπνον φαντάσματα ψευδῆ, τὰ δ' ἐρηγορόσιν ^{130 K.}
 ἀληθῆ. διαφέρει γὰρ οὐδενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν
 5 καὶ τὸ ἐρηγορεῖν πλήν τῷ τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολ-
 λάκις ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ αἰεὶ διεψεῦσθαι· τὸ
 γὰρ τῶν ἐνυπνίων εἰδωλὸν ἐστὶ καὶ ψεῦδος ἅπαν.

Καὶ τὸ φεύγειν δὲ τὸν θάνατον τοὺς πολλοὺς
 δείκνυσι τὴν φιλομάθειαν τῆς ψυχῆς. φεύγει γὰρ ἃ
 10 μὴ γινώσκει, τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ μὴ δῆλον, φύσει ^{51 A.}
 δὲ διώκει τὸ φανερόν καὶ τὸ γνωστὸν. διὸ καὶ μάλιστα
 τοὺς αἰτίους ἡμῖν τοῦ τὸν ἥλιον ἰδεῖν καὶ τὸ φῶς,
 αὐτοὺς φαμεν δεῖν τιμᾶν ὑπερβαλλόντως καὶ σέβεσθαι
 πατέρα καὶ μητέρα ὡς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους· αἵτιοι
 15 δέ εἰσιν, ὡς ἔοικε, τοῦ φρονῆσαι τι καὶ ἰδεῖν. διὰ τὸ
 αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ χαίρομεν τοῖς συνήθεσι καὶ πράγ-
 μασι καὶ ἀνθρώποις, καὶ φίλους τούτους καλοῦμεν
 τοὺς γνωρίμους. δηλοῖ οὖν ταῦτα σαφῶς ὅτι τὸ
 γνωστὸν καὶ <τὸ> φανερόν καὶ τὸ δῆλον ἀραπητόν
 20 ἐστίν· εἰ δὲ τὸ γνωστὸν καὶ τὸ σαφές, δῆλον ὅτι καὶ
 τὸ γινώσκειν ἀναγκαῖον καὶ τὸ φρονεῖν ὁμοίως.

Πρὸς δὴ τούτοις, ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐσίας οὐχ ἡ ^{132 K.}
 αὐτὴ κτήσις ἔνεκα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ζῆν εὐδαιμόνως
 τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως καὶ ἐπὶ φρονήσεως οὐ τῆς
 25 αὐτῆς οἶμαι δεόμεθα πρὸς τε τὸ ζῆν μόνον καὶ πρὸς
 τὸ ζῆν καλῶς. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς πολλὴ συγγνώμη
 τοῦτο πράττειν (εὐχονται μὲν γὰρ εὐδαιμονεῖν, ἀγα-
 πῶσι δὲ καὶ μόνον δύνωνται ζῆν), ὅστις δὲ οἶεται μὴ

19. 20 καὶ φανερόν — εἰ δὲ τὸ γνωστὸν om. marg. adscr. ||
 19 prius τὸ add. Rose || 24 ἐπὶ Vitelli: περὶ (ἐ).

52 A. πάντα τρόπον ὑπομένειν αὐτὸ δεῖν, καταγέλαστον ἤδη
τὸ μὴ πάντα πόνον ὑπομένειν καὶ πᾶσαν σπουδὴν
σπουδάζειν ὅπως κτήσεται ταύτην τὴν φρόνησιν ἣτις
γνώσεται τὴν ἀλήθειαν.

Γνοίῃ δ' ἂν τις τὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τούτων, εἰ 5
θεωρήσειεν ὑπ' αὐγὰς τὸν ἀνθρώπειον βίον. εὐρήσει
γὰρ τὰ δοκοῦντα εἶναι μεγάλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα
ὄντα σκιαγραφίαν. ὁθεν καὶ λέγεται καλῶς τὸ μηδὲν
εἶναι τὸν ἀνθρώπου καὶ τὸ μηδὲν εἶναι βέβαιον τῶν
ἀνθρωπίνων. ἰσχύς τε γὰρ καὶ μέγεθος καὶ κάλλος 10
γέλως ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄξια, κάλλος τε παρὰ τὸ μηδὲν

134 K. ὁρᾶν ἀκριβὲς δοκεῖ εἶναι τοιοῦτον. εἰ γὰρ τις ἐδύνατο
βλέπειν ὅξυ καθάπερ τὸν Λυγκέα φασίν, ὃς διὰ τῶν
τοιχῶν ἑώρα καὶ τῶν δένδρων, πότ' ἂν ἔδοξεν εἶναι
τινα τὴν ὄψιν ἀνεκτόν, ὁρῶν ἐξ οἶων συνέστηκε κακῶν; 15
τιμὰ δὲ καὶ δόξαι τὰ ζηλούμενα μᾶλλον τῶν λοιπῶν
ἀδιηγήτου γέμει φλυαρίας· τῷ γὰρ καθορῶντι τῶν
αἰδίων τι ἡλίθιον περὶ ταῦτα σπουδάζειν. τί δ' ἐστὶ
μακρόν ἢ τί πολυχρόνιον τῶν ἀνθρωπίνων; ἀλλὰ διὰ
τὴν ἡμετέραν ἀσθενείαν, οἶμαι, καὶ βίου βραχύτητα καὶ 20
τοῦτο φαίνεται πολὺ. τίς ἂν οὖν εἰς ταῦτα βλέπων

53 A. οἶοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον εὐθὺς
φύσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς
λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίᾳ πάντες; τοῦτο γὰρ
θείως οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν 25

5. p. 48, 21 Arist. fr. 59. 60. 61 R. (p. 70, 1—72, 22 || 8 cf. Soph. Ai. 125 sq. || 9 cf. Diphil. inc. fab. fr. 27^a (IV 424 Mein.) || 23 οἱ τὰς τελ. κτλ.] cf. Lobbeck Aglaoph. p. 796 itemque p. 89 sqq.

2 πόνον πονεῖν em. Rose || 11 τε] γε Rose || 13 λυγγέα || 14 πότ'] πῶς scr. K || 15 ἀνεκτόν ὁρᾶν Rose || 19 τί superscr. || 21 πολὺ. τίς ἂν Vulcanius: πολὺ τι. ἔαν || 22 οἱ ex Ciz. Rose: οἱ: οἷς A.

ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων ^{136 K.}
 τινῶν ἀμαρτημάτων. πάνν γὰρ ἡ σύζευξις τοιοῦτῳ
 τινὶ ἔοικε πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. ὥσπερ γὰρ τοὺς
 ἐν τῇ *Τυρρηνίᾳ* φασὶ βασανίζειν πολλάκις τοὺς ἀλι-
 5 σκομένους προσδεσμεύοντας κατ' ἀντικρὺ τοῖς ζῶσι
 νεκροὺς ἀντιπροσώπους ἕκαστον πρὸς ἕκαστον μέρος
 προσαρμότιντας, οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι
 καὶ προσκεκολληθῆσαι πᾶσι τοῖς αἰσθητικοῖς τοῦ σώ-
 ματος μέλεσιν. οὐδὲν οὖν θεῖον ἢ μακάριον ὑπάρχει
 10 τοῖς ἀνθρώποις, πλὴν ἐκεῖνό γε μόνον ἄξιον σπουδῆς,
 ὅσον ἐστὶν ἐν ἡμῖν νοῦ καὶ φρονήσεως· τοῦτο γὰρ
 μόνον ἔοικεν εἶναι τῶν ἡμετέρων ἀθάνατον καὶ μόνον
 θεῖον. καὶ παρὰ τὸ τῆς τοιαύτης δυνάμεως δύνασθαι
 κοινωνεῖν, καίπερ ὧν ὁ βίος ἄθλιος φύσει καὶ χαλεπός,
 15 ὅμως οὕτως ᾠκονόμηται χαριέντως, ὥστε δοκεῖν πρὸς
 τὰ ἄλλα θεὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ^{138 K.}
 ὁ θεός', εἶτε *Ἐρμότιμος*· εἶτε *Ἀναξαγόρας* εἶπε τοῦτο, ^{54 A.}
 καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος'. ἡ
 φιλοσοφητέον οὖν ἢ χαίρειν εἰποῦσι τῷ ζῆν ἀπιτέον
 20 ἐντεῦθεν, ὥς τὰ ἄλλα γε πάντα φλυαρία τις ἔοικεν
 εἶναι πολλὴ καὶ λήρος.

Οὕτως ἂν τις τὰς ἀπὸ τῶν <κοινωνῶν> ἐννοιῶν
 ἐφόδους συγκεφαλαιώσαιτο δεόντως εἰς προτροπὴν τοῦ
 δεῖν φιλοσοφεῖν θεωρητικῶς καὶ ζῆν ὅτι μάλιστα τὸν
 25 κατ' ἐπιστήμην καὶ τὸν τοῦ νοῦ βίον.

7 ἔοικεν ἡ ψυχὴ διατετάσθαι κτλ.] cf. Themist. ap. Stob.
 Flor. CXX 28 (IV p. 108, 25 sqq. Mein.) || 16 sqq. cf. Nauck ad
 Eurip. fr. 1007: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός || 18 sqq.
 cf. infra p. 60, 7 sqq.

4 *Τυρρηνία* A: *τυραννία* || 5 πρὸς ἀντικρὺ Rose, nescio
 unde || 7 διαδεδεδῆσθαι et 16 ἄλογα Vitelli || 22 κοινωνῶν addidit K.

IX. Ἄνωθεν δὲ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τῆς φύσεως
 βουλήματος ἐπὶ τὴν αὐτὴν προτροπὴν προχωροῦμεν
 οὕτως. τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀπὸ τινος διανοίας καὶ
 τέχνης γίνεται, οἷον οἰκία καὶ πλοῦον (ἀμφοτέρων γὰρ
 τούτων αἰτία τέχνη τίς ἐστὶ καὶ διάνοια), τὰ δὲ διὰ 5
 τέχνης μὲν οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ διὰ φύσιν· ζώων γὰρ καὶ
 φυτῶν αἰτία φύσις, καὶ κατὰ φύσιν γίνεται πάντα τὰ
 τοιαῦτα. ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τύχην ἔνια γίνεται τῶν
 140 K. πραγμάτων· ὅσα γὰρ μῆτε διὰ τέχνην μῆτε διὰ φύσιν
 μῆτ' ἐξ ἀνάγκης γίνονται, τὰ πολλὰ τούτων διὰ τύχην 10
 γίνεσθαι φαμεν. τῶν μὲν οὖν ἀπὸ τύχης γιγνομένων
 55 A. οὐδὲν ἔνεκά του γίνονται, οὐδ' ἐστὶ τι τέλος αὐτοῖς·
 τοῖς δὲ ἀπὸ τέχνης γιγνομένοις ἔνεστι καὶ τὸ τέλος
 καὶ τὸ οὗ ἔνεκα (ἀεὶ γὰρ ὁ τὴν τέχνην ἔχων ἀπο-
 δώσει σοι λόγον δι' ὃν ἔγραψε καὶ οὗ ἔνεκα), καὶ 15
 τοῦτο [ὅτι] βέλτιόν ἐστιν ἢ τὸ διὰ τοῦτο γιγνόμενον.
 λέγω δ' ὅσων καθ' αὐτὴν ἡ τέχνη πέφυκεν αἰτία καὶ
 μὴ κατὰ συμβεβηκός· ὑγείας μὲν γὰρ ἰατρικὴν μᾶλλον
 ἢ νόσον κυρίως ἂν θελήμεν, οἰκοδομικὴν δὲ οἰκίας,
 ἀλλ' οὐ τοῦ καταβάλλειν. πᾶν ἄρα ἔνεκά του γίνονται 20
 τὸ κατὰ τέχνην, καὶ τοῦτο τέλος αὐτῆς τὸ βέλτιστον,
 τὸ μέντοι διὰ τύχην οὐ γίνεται ἔνεκά του· συμβαίη
 μὲν γὰρ ἂν καὶ ἀπὸ τύχης τι ἀγαθόν, οὐ μὴν ἀλλὰ
 κατὰ γε τὴν τύχην καὶ καθόσον ἀπὸ τύχης οὐκ ἀγα-
 θόν, ἀόριστον δ' ἀεὶ τὸ γιγνόμενόν ἐστι κατ' αὐτήν. 25
 ἀλλὰ μὴν τό γε κατὰ φύσιν ἔνεκά του γίνονται, καὶ
 142 K. βελτίονος ἔνεκεν ἀεὶ συνίσταται ἢ καθάπερ τὸ διὰ
 τέχνης· μιμεῖται γὰρ οὐ τὴν τέχνην ἢ φύσιν ἀλλὰ

16 ὅτι delevi || τὸ <οὐ> διὰ scripsit K, qui et conii. τὸ δι' οὐ; at cf. ex gr. p. 43, 15 sq. 51, 16 sqq.

αὐτὴ τὴν φύσιν, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῷ βοηθεῖν καὶ τὰ
 παραλειπόμενα τῆς φύσεως ἀναπληροῦν. τὰ μὲν γὰρ
 ἔοικεν αὐτὴ δύνασθαι δι' αὐτῆς ἢ φύσις ἐπιτελεῖν καὶ
 βοηθείας οὐδὲν δεῖσθαι, τὰ δὲ μόλις καὶ παντελῶς
 5 ἀδυνατεῖν, οἷον αὐτίκα καὶ περὶ τὰς γενέσεις· ἔνια 56 A.
 μὲν δὴπου τῶν σπερμάτων εἰς ὁποῖαν <ἄν> ἐμπέσῃ
 γῆν ἄνευ φυλακῆς γεννῶσιν, ἔνια δὲ προσδεῖται τῆς
 γεωργικῆς τέχνης· παραπλησίως δὲ καὶ τῶν ζώων τὰ
 μὲν δι' αὐτῶν ἄπασαν ἀπολαμβάνει τὴν φύσιν, ἄν-
 10 θρωπος δὲ πολλῶν δεῖται τεχνῶν πρὸς σωτηρίαν κατὰ
 τε τὴν πρώτην γένεσιν καὶ πάλιν κατὰ τὴν ὑστέρα
 τροφήν. εἰ τοίνυν ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν, ἀπὸ
 ταύτης ἡκολούθηκε καὶ ταῖς τέχναις τὸ τὴν γένεσιν
 ἄπασαν ἔνεκά του γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὀρθῶς γιγνό-
 15 μενον ἅπαν ἔνεκά του γίνεσθαι θελήμεν ἄν. οὐκοῦν
 τό γε καλῶς, ὀρθῶς· καὶ τὸ μὲν γιγνόμενον γίγνεται,
 γέγονε δὲ τὸ γεγονὸς τό γε μὴν κατὰ φύσιν ἅπαν
 καλῶς, εἴπερ τὸ παρὰ φύσιν φαῦλον καὶ τῷ κατὰ 144 K.
 φύσιν *** γένεσις ἔνεκά του γίγνεται. καὶ τοῦτο ἴδοι
 20 τις ἄν καὶ ἀφ' ἐκάστου τῶν ἐν ἡμῖν μερῶν· οἷον εἰ
 κατανοοῖς τὸ βλέφαρον, ἴδοις ἄν ὥς οὐ μάρτην ἀλλὰ
 βοηθείας χάριν τῶν ὁμμάτων γέγονεν, ὅπως ἀνάπανσιν
 τε παρέχῃ καὶ κωλύῃ τὰ προσπίπτοντα πρὸς τὴν ὕψιν.
 οὐκοῦν ταυτὸν ἔστιν οὗ τε ἔνεκα γέγονέ τι καὶ οὗ
 25 ἔνεκα δεῖ γεγονέναι· οἷον εἰ πλοῖον ἔνεκα τῆς κατὰ
 θάλατταν κομιδῆς ἔδει γίνεσθαι, διὰ τοῦτο καὶ γέγονε.
 καὶ μὴν τὰ γε ζῶα τῶν φύσει <τε καὶ κατὰ φύσιν>

6 ἄν addidit K || 17 γεγονός· τό || 18 sq. post τῷ κατὰ φύσιν
 lacunam signavit Vitelli explendam <ἐναντίον· ἡ οὖν κατὰ φύ-
 σιν> vel plenius <ἐναντίον· εἰ δὲ καλῶς, ὀρθῶς· εἰ δὲ ὀρθῶς,
 ἔνεκά του. ἅπαντα οὖν ἡ κατὰ φύσιν>: ἡ pro τῷ scripserat K ||
 27 τε καὶ κατὰ φύσιν addidit Vitelli.

- γεγεννημένων ἐστὶν ἤτοι πάντα τοπαράπαν ἢ τὰ βέλ-
 57 A. τιστα καὶ τιμιώτατα· διαφέρει γὰρ οὐδὲν εἴ τις αὐτῶν
 τὰ πολλὰ παρὰ φύσιν οἰεται γεγενῆσθαι διὰ τινὰ
 φθορὰν καὶ μοχθηρίαν. τιμιώτατον δὲ γε τῶν ἐν-
 • ταῦθα ζώων ἀνθρωπὸς ἐστίν, ὥστε δῆλον ὅτι φύσει 5
 τε καὶ κατὰ φύσιν γέγρονε. καὶ τοῦτό ἐστι τῶν ὄντων
 οὗ χάριν ἢ φύσις ἡμᾶς ἐγέννησε καὶ ὁ θεός. τί δὴ
 τοῦτό ἐστι Πυθαγόρας ἐρωτώμενος, 'τὸ θεάσασθαι' εἶπε
 146 K. 'τὸν οὐρανόν', καὶ ἑαυτὸν δὲ θεωρὸν ἔφασκεν εἶναι τῆς
 φύσεως καὶ τούτου ἔνεκα παρεληλυθῆναι εἰς τὸν βίον. 10
 καὶ Ἀναξαγόραν δὲ φασιν εἰπεῖν ἐρωτηθέντα τίνας ἂν
 ἔνεκα ἔλοιτο γενέσθαι τις καὶ ζῆν, ἀποκρίνασθαι πρὸς
 τὴν ἐρώτησιν· ὥς 'τοῦ θεάσασθαι [τὰ περὶ] τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ <τὰ> περὶ αὐτὸν ἄστρα τε καὶ σελήνην καὶ
 ἥλιον', ὥς τῶν ἄλλων γε πάντων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων. 15
 εἰ τοίνυν παντὸς ἀεὶ τὸ τέλος ἐστὶ βέλτιον (ἔνεκα
 γὰρ τοῦ τέλους πάντα γίγνεται τὰ γιγνόμενα, τὸ δ'
 οὐ ἔνεκα βέλτιον καὶ βέλτιστον πάντων), τέλος δὲ κατὰ
 φύσιν τοῦτό ἐστιν ὃ κατὰ τὴν γένεσιν ἐφύκεν ὑστάτον
 ἐπιτελεῖσθαι περαινομένης τῆς γενέσεως συνεχῶς· οὐκ- 20
 οὖν πρῶτον μὲν τὰ κατὰ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων
 λαμβάνει τέλος, ὕστερον δὲ τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν, καί
 πως ἀεὶ τὸ τοῦ βελτίονος τέλος ὑστερίζει τῆς γενέσεως.
 58 A. οὐκοῦν ψυχὴ σώματος ὕστερον, καὶ τῶν τῆς ψυχῆς
 τελευταῖον ἢ φρόνησις· τοῦτο γὰρ ὑστάτον ὀρωμεν 25

8 ἐρωτ.] ἐν Φλιοῦντι addunt summaria p. 4, 11; cf. Cic.
 l. c. ad p. 53, 19 || 11 sqq. cf. Eudem. Eth. A 5 p. 1216^a, 11 sqq.
 Sternbach ad Gnom. Vat. 114 (Wiener Studien X 20).

6 sq. καὶ τοῦτο τῶν ὄντων — θεός, τί δὴ malit K: καὶ τί ποτ'
 ἐστὶ τῶν ὄντων — θεός; τί δὴ? Vitelli || 11 'εἰπεῖν redundat' K.
 at cf. Eudem. || 13 τὰ περὶ deleui || 14 τὰ addidi || 20 περαινο-
 μένης scripsi: περαιουμένης marg., παιρομένοις in textu.

γιγνόμενον φύσει τοῖς ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὸ γῆρας
 ἀντιποιεῖται τούτου μόνου τῶν ἀγαθῶν· φρονήσεις ἄρα
 τις κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ τὸ τέλος καὶ τὸ φρονεῖν
 ἐσχατον οὐ χάριν γεγόναμεν. οὐκοῦν εἰ γεγόναμεν, 148 K.
 5 δῆλον ὅτι καὶ ἐσμὲν ἔνεκα τοῦ φρονήσαι τι καὶ μαθεῖν. •
 καλῶς ἄρα κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον Πυθαγόρας
 εἶρηκεν ὥς ἐπὶ τὸ γινῶναι τε καὶ θεωρῆσαι πᾶς ἄν-
 θρωπος ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνέστηκεν. ἀλλὰ τοῦτο τὸ
 γνωστὸν πότερον ὁ κόσμος ἐστὶν ἢ τις ἑτέρα φύσις,
 10 σκεπτέον ἴσως ὕστερον, νῦν δὲ τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν
 πρώτην ἡμῖν. εἰ γὰρ ἐστὶ κατὰ φύσιν τέλος ἢ φρο-
 νήσεις, ἄριστον ἂν εἴη πάντων τὸ φρονεῖν. ὥστε τὰ
 μὲν ἄλλα δεῖ πράττειν ἔνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γιγνομένων
 ἀγαθῶν, τούτων δὲ αὐτῶν τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι τῶν
 15 ἐν <τῇ> ψυχῇ, τὴν δὲ ἀρετὴν τῆς φρονήσεως· τοῦτο
 γὰρ ἐστὶν ἀκρότατον. τὸ δὲ ζητεῖν ἀπὸ πάσης ἐπι-
 στήμης ἕτερόν τι γενέσθαι καὶ δεῖν χρησίμην αὐτὴν
 εἶναι, παντάπασιν ἀγνοοῦντός τινός ἐστιν ὅσον διέστηκεν
 ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα· διαφέρει γὰρ
 20 πλείστον. τὰ μὲν γὰρ δι' ἕτερον ἀγαπώμενα τῶν 59 A.
 πραγμάτων, ὧν ἄνευ ζῆν ἀδύνατον, ἀναγκαῖα καὶ 150 K.
 συναίτια λεκτέον, ὅσα δὲ δι' αὐτά, καὶ ἀποβαίνῃ
 μηδὲν ἕτερον, ἀγαθὰ κυρίως· οὐ γὰρ δὴ τόδε μὲν
 αἰρετὸν διὰ τόδε, τόδε δὲ δι' ἄλλο, τοῦτο δὲ εἰς
 25 ἅπειρον οἴχεται προῖόν, ἀλλ' ἴσταται πού. γελοῖον οὖν
 ἡδὴ παντελῶς τὸ ζητεῖν ἀπὸ παντός ὠφέλειαν ἑτέραν
 παρ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ 'τί οὖν ἡμῖν ὄφελος;' καὶ
 'τί χρήσιμον;' ἐρωτᾶν. ὥς ἀληθῶς γὰρ, ὅπερ λέγομεν,

16. p. 54, 5 Arist. fr. 58 R. (p. 68, 19. 69, 26).

7 τὸ] fort. τῷ || 15 τῇ addidit K || 21 ἀναγκαῖα.

οὐδὲν ἔοικεν ὁ τοιοῦτος εἰδότες καλὸν ἀγαθὸν οὐδὲ τί
 αἴτιον τῷ διαγιγνώσκοντι καὶ συναίτιον. ἴδοι δ' ἂν
 τις ὅτι παντὸς μᾶλλον ἀληθῆ ταῦτα λέγομεν, εἴ τις
 ἡμᾶς οἶον εἰς μακάρων νήσους τῇ διανοίᾳ κομίσσειεν.
 ἐκεῖ γὰρ οὐδενὸς χρεῖα οὐδὲ τῶν ἄλλων τινὸς ὕψελος 5
 ἂν γένοιτο, μόνον δὲ καταλείπεται τὸ διανοεῖσθαι καὶ
 θεωρεῖν, ὅνπερ καὶ νῦν ἐλεύθερόν φαμεν βίον εἶναι.
 εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, πῶς οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο
 δικαίως ὅστις ἡμῶν ἐξουσίας γενομένης ἐν μακάρων
 οἰκῆσαι νήσοις ἀδύνατος εἴη δι' ἑαυτόν; οὐκοῦν οὐ 10
 μεμπτὸς ὁ μισθὸς ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης τοῖς ἀνθρώποις,
 οὐδὲ μικρὸν τὸ γιγνόμενον ἀπ' αὐτῆς ἀγαθόν. ὥσπερ
 γὰρ τῆς δικαιοσύνης, ὥς φασιν οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν,
 ἐν Ἄιδου κομιζόμεθα τὰς δωρεάς, οὕτω τῆς φρονήσεως
 152 K. ἐν μακάρων νήσοις, ὥς ἔοικεν. οὐδὲν οὖν δεινόν, ἂν 15
 μὴ φαίνεται χρησίμη οὕσα μηδ' ὠφέλιμος· οὐ γὰρ
 60 A. ὠφέλιμον ἀλλ' ἀγαθὴν αὐτὴν εἶναι φαμεν, οὐδὲ δι'
 ἕτερον ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν αἰρεῖσθαι αὐτὴν προσήκει.
 ὥσπερ γὰρ εἰς Ὀλυμπίαν αὐτῆς ἔνεκα τῆς θέας ἀπο-
 δημοῦμεν, καὶ εἰ μηδὲν μέλλοι πλεῖον ἀπ' αὐτῆς 20
 ἔσεσθαι (αὐτὴ γὰρ ἡ θεωρία κρείττων πολλῶν ἐστὶ
 χρημάτων), καὶ τὰ Διονύσια δὲ θεωροῦμεν οὐχ ὥς
 ληψόμενοι τι παρὰ τῶν ὑποκριτῶν ἀλλὰ καὶ προσ-
 θέντες, πολλὰς τε ἄλλας θέας ἐλοίμεθα <ἂν> ἀντὶ
 πολλῶν χρημάτων· οὕτω καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ παντὸς 25
 προτιμητέον πάντων τῶν δοκούντων εἶναι χρησίμων.

3 sq. cf. Arist. polit. I (H). 1334^a, 31 || 19 sqq. cf. Cicer. Tusc. 5, 3, 8 sq. Iambl. Vit. Pyth. 58 p. 39, 16 sqq. Nauck.

2 τῷ deleverim || 23 προσδόντες Diels. cf. Nauck ad V. P. 128 (p. 93, 12 Addend.) || 24 ἂν addidit K, nescio unde.

οὐ γὰρ δῆπου ἐπὶ μὲν ἀνθρώπους μιμουμένους γύναια
καὶ δούλους, τοὺς δὲ μαχομένους καὶ θέοντας, δεῖ
πορεύεσθαι μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι
αὐτούς, τὴν δὲ τῶν ὄντων φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν
5 οὐκ οἰεσθαι δεῖν θεωρεῖν ἀμισθί. οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ
τοῦ βουλήματος τῆς φύσεως ἐπιόντες προετρέψαμεν ἐπὶ
τὸ φρονεῖν ὥς ἐπὶ ἀγαθόν τε ὑπάρχον καὶ δι' αὐτὸ
τίμιον, κἂν μηδὲν ἀπ' αὐτοῦ χρήσιμον γίγνηται ὥς
πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

- 10 X. Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ ὠφελείας τὰς μεγίστας 154 K.
ἡμῖν πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον παρέχεται ἡ θεωρητικὴ
φρόνησις, εὐρήσει τις ῥαδίως ἀπὸ τῶν τεχνῶν. ὥσπερ 61 A.
γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅσοι κομποὶ καὶ τῶν περὶ τὴν γυ-
μναστικὴν οἱ πλεῖστοι σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ὅτι δεῖ τοὺς
15 μέλλοντας ἀγαθοὺς ἰατροὺς ἔσεσθαι καὶ γυμναστὰς
περὶ φύσεως ἐμπείρους εἶναι, οὕτω καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
νομοθέτας ἐμπείρους εἶναι δεῖ τῆς φύσεως, καὶ πολὺ
γε μᾶλλον ἐκείνων. οἱ μὲν γὰρ τῆς τοῦ σώματος
ἀρετῆς εἰσι δημιουργοὶ μόνον, οἱ δὲ περὶ τὰς τῆς
20 ψυχῆς ἀρετὰς ὄντες καὶ περὶ πόλεως εὐδαιμονίας καὶ
κακοδαιμονίας διδάξειν προσποιούμενοι πολὺ δὴ μᾶλλον
προσδέονται φιλοσοφίας. καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις
τέχναις ταῖς δημιουργικαῖς ἀπὸ τῆς φύσεως εὐρήται
τὰ βέλτιστα τῶν ὀργάνων, οἷον ἐν τεκτονικῇ στάθμη
25 καὶ κανὼν καὶ τόρνος † τὰ μὲν ὕδατι καὶ φωτὶ καὶ ταῖς
ἀύραις τῶν ἀκτίνων ληφθέντων, πρὸς ἃ κρίνοντες τὸ
κατὰ τὴν αἰσθησιν ἱκανῶς εὐθὺ καὶ λείον βασανίζο-

1 <τοὺς μὲν> μιμουμ. Rose, at v. Sauppe ad Plat. Protag. p. 330 A. Vahlen ad Ar. Poet. 1447^b, 14 (p. 91⁸) || 7 ἀγαθόν τι scr. K || 21 διδάξειν in marg., ἐπάξειν in textu || 25 τὰ μὲν] τᾶλλ<α>, ἐν? Vitelli: [τὰ] ἐν Diels || 26 ληφθέντα coniecit verisimiliter K, scripsit autem ληφθεισῶν.

- 156 K. **μεν**, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν πολιτικὸν ἔχειν τινὰς ὄρους
 δεῖ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρὸς
 οὓς κρινεῖ τί δίκαιον καὶ τί καλὸν καὶ τί συμφέρον.
 ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τῶν ὁργάνων ταῦτα διαφέρει πάντων,
 οὕτω καὶ νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν 5
- 62 A. **κείμενος**. τοῦτο δ' οὐχ οἶόν τε μὴ φιλοσοφήσαντα
 δύνασθαι ποιεῖν μηδὲ γνωρίζαντα τὴν ἀλήθειαν. καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν τὰ τε ὄργανα καὶ τοὺς λογι-
 σμοὺς τοὺς ἀκριβεστικατοὺς οὐκ ἀπ' αὐτῶν τῶν πρώτων
 λαβόντες σχεδὸν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δευτέρων καὶ 10
 τρίτων καὶ πολλοστῶν, τοὺς τε λόγους ἐξ ἐμπειρίας
 λαμβάνουσι· τῷ δὲ φιλοσόφῳ μόνῳ τῶν ἄλλων ἀπ'
 αὐτῶν τῶν ἀκριβῶν ἡ μίμησις ἐστίν· αὐτῶν γὰρ ἐστι
 θεατῆς, ἀλλ' οὐ μιμημάτων. ὥσπερ οὖν οὐδ' οἰκο-
 δόμος ἀγαθὸς ἐστίν οὗτος ὅστις κανόνι μὲν μὴ χρῆται 15
 μηδὲ τῶν ἄλλων μηδενὶ τῶν τοιούτων ὁργάνων, ἑτέροις
 δὲ οἰκοδομήμασι παραβάλλων, ὁμοίως ἴσως καὶ εἰ τις
- 158 K. **ἢ νόμους τίθεται πόλεσιν ἢ πράττει πράξεις ἀποβλέπων**
 καὶ μιμούμενος πρὸς ἑτέρας πράξεις ἢ πολιτείας ἀν-
 θρωπίνης Λακεδαιμονίων ἢ Κρητῶν ἢ τινων ἄλλων 20
 τοιούτων, οὐκ ἀγαθὸς νομοθέτης οὐδὲ σπουδαῖος· οὐ
 γὰρ ἐνδέχεται μὴ καλοῦ μίμημα καλὸν εἶναι, μηδὲ
 θείου καὶ βεβαίου τὴν φύσιν ἀθάνατον καὶ βέβαιον,
 ἀλλὰ μόνον ὅτι μόνου τῶν δημιουργῶν τοῦ φιλοσόφου
 καὶ νόμοι βέβαιοι καὶ πράξεις εἰσὶν ὀρθαὶ καὶ καλαί. 25
- 63 A. **μόνος γὰρ πρὸς τὴν φύσιν βλέπων** ζῇ καὶ πρὸς τὸ
 θεῖον, καὶ καθάπερ ἂν εἰ κυβερνήτης τις ἀγαθὸς ἐξ

8 sqq. cf. Archyt. ap. Stob. Ecl. I 48, 6 (p. 316, 9 sqq. Wachsm.).

18 **πράττει** scripsi: **πράττη**. ex contrario **τίθεται** (immo **τι-
 θήται**) scr. K, cf. Vahlen ad Ar. Poet. p. 1447^a, 25 (p. 88³ sq.) ||
 19 καὶ **μιμούμενος** delet Vitelli || 24 **μόνον**] **δῆλον** Vitelli.

αἰδίων καὶ μονίμων ἀναψάμενος τοῦ βίου τὰς ἀρχὰς
 ὀρμεῖ καὶ ζῇ καθ' ἑαυτόν. ἔστι μὲν οὖν θεωρητικὴ ἡδε
 ἢ ἐπιστήμη, παρέχει δ' ἡμῖν τὸ δημιουργεῖν κατ' αὐτὴν
 ἅπαντα. ὥσπερ γὰρ ἡ ὕψις ποιητικὴ μὲν καὶ δημιουργὸς
 5 οὐδενός ἐστι (μόνον γὰρ αὐτῆς ἔργον ἐστὶ τὸ κρίνειν
 καὶ δηλοῦν ἕκαστον τῶν ὁρατῶν), ἡμῖν δὲ παρέχει τὸ
 πράττειν τι δι' αὐτὴν καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πράξεις ἡμῖν
 τὰ μέγιστα (σχεδὸν γὰρ ἀκίνητοι παντελῶς ἂν εἴμεν
 στερηθέντες αὐτῆς), οὕτω δὴλον ὅτι καὶ τῆς ἐπιστήμης
 10 θεωρητικῆς οὔσης μυρία πράττομεν κατ' αὐτὴν ὅμως
 ἡμεῖς, καὶ τὰ μὲν λαμβάνομεν τὰ δὲ φεύγομεν τῶν πραγ- 160 K.
 μάτων, καὶ ὅλως πάντα τὰ ἀγαθὰ δι' αὐτὴν κτώμεθα.

XI. Ὅτι τοίνυν τοῖς ἐλομένοις τὸν κατὰ νοῦν βίον
 καὶ τὸ ζῆν ἡδέως μάλιστα ὑπάρχει, δὴλον ἂν γένοιτο ἐν-
 15 τεῦθεν. φαίνεται διττῶς λέγεσθαι τὸ ζῆν, τὸ μὲν κατὰ
 δύναμιν τὸ δὲ κατ' ἐνέργειαν· ὁρῶντα γὰρ εἶναι φαμεν
 ὅσα τε ἔχει τῶν ζώων ὕψιν καὶ δυνατὰ πέφυκεν ἰδεῖν,
 καὶ μύοντα τυγχάνη, καὶ τὰ χρώμενα τῇ δυνάμει καὶ
 προσβάλλοντα τὴν ὕψιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίστασθαι 64 A.
 20 καὶ τὸ γιγνώσκειν, ἐν μὲν τὸ χρῆσθαι καὶ θεωρεῖν
 λέγομεν, ἐν δὲ τὸ κεκτῆσθαι τὴν δύναμιν καὶ τὴν
 ἐπιστήμην ἔχειν. εἰ τοίνυν τῷ μὲν αἰσθάνεσθαι τὸ
 ζῆν διακρίνομεν καὶ τὸ μὴ ζῆν, τὸ δ' αἰσθάνεσθαι
 διττόν, κυρίως μὲν τὸ χρῆσθαι ταῖς αἰσθήσεσιν ἄλλως
 25 δὲ τὸ δύνασθαι (διόπερ φαμὲν αἰσθάνεσθαι * * * καὶ

23 sqq. cf. Arist. Top. E 2. 129^b, 33 sqq.

2 ὀρμεῖ Vitelli: ὀρμᾶ || 8 εἴμεν apogr. Franeq. teste A:
 ἡμεν || 24 τὸ ante χρῆσθαι et 25 ante δύνασθαι scripsit K: τῷ
 utrobique || 25 ante καὶ lacunam statuit Vitelli explendam fere
 <καὶ τὸν ἐρηγορότα καὶ τὸν καθεύδοντα, διὰ τὸ δύνασθαι εἰς
 αἰσθησιν μεταβάλλειν αἰσθάνεσθαι>.

τὸν καθεύδοντα λέγοντες, ὥς ἔοικε), δῆλον ὅτι καὶ τὸ
 ζῆν ἀκολουθήσει διττῶς λεγόμενον· τὸν μὲν γὰρ ἐργη-
 γορότα φατέον ζῆν ἀληθῶς καὶ κυρίως, τὸν δὲ καθεύ-
 δοντα διὰ τὸ δύνασθαι μεταβάλλειν εἰς ταύτην τὴν
 162 K. κίνησιν, καθ' ἣν λέγομεν ἐργηγορέναι τε καὶ τῶν πραγ- 5
 μάτων αἰσθάνεσθαι τινος. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοῦτο
 βλέποντες, ὅταν οὖν λέγηται τι ταῦτὸν ἐκάτερον δυοῖν
 ὄντοιν, ἥ δὲ θάτερον λεγόμενον ἢ τὸ ποιεῖν ἢ τὸ πά-
 σχειν, τούτῳ μᾶλλον ἀποδώσομεν ὑπάρχειν τὸ λεχθέν,
 οἷον ἐπίστασθαι μὲν μᾶλλον τὸν χρώμενον τοῦ τὴν 10
 ἐπιστήμην ἔχοντος, ὁρᾶν δὲ τὸν προσβάλλοντα τὴν
 ὄψιν τοῦ δυναμένου προσβάλλειν. οὐ γὰρ μόνον τὸ
 μᾶλλον λέγομεν καθ' ὑπεροχὴν ὧν ἂν εἰς ἡ λόγος,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ πρότερον εἶναι τὸ δὲ ὕστερον, οἷον
 τὴν ὑγείαν τῶν ὑγιεινῶν μᾶλλον ἀγαθὸν εἶναι φαμεν, 15
 65 A. καὶ τὸ καθ' αὐτὸ τὴν φύσιν αἰρετὸν τοῦ ποιητικοῦ.
 164 K. καίτοι τὸν γε λόγον ὁρῶμεν ὥς οὐχ ἡ ἔστι κατηγορού-
 μενος ἀμφοῖν, ὅτι ἀγαθὸν ἐκάτερον ἐπὶ τε τῶν ὠφε-
 λίμων καὶ τῆς ἀρετῆς. καὶ ζῆν ἄρα μᾶλλον φατέον
 τὸν ἐργηγορότα τοῦ καθεύδοντος καὶ τὸν ἐνεργοῦντα 20
 τῇ ψυχῇ τοῦ μόνον ἔχοντος· διὰ γὰρ ἐκείνον καὶ τοῦ-
 τον ζῆν φαμεν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἐκεῖνος πάσχειν
 ἢ ποιεῖν. οὐκοῦν τό γε χρῆσθαι παντὶ τοῦτ' ἐστίν,
 ὅταν εἰ μὲν ἐνὸς ἡ δύναμις ἐστι, τοῦτο αὐτὸ πράττει
 τις, εἰ δὲ πλειόνων τὸν ἀριθμόν, ὃ ἂν τούτων τὸ βέλ- 25
 τιστον, οἷον αὐλοῖς, ἥτοι μόνον ὅταν αὐλῇ χρῆται τις
 ἢ μάλιστα· ἴσως γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν ἄλλων.

8 ἢ τὸ utrobique A: ἢ τῷ || 14 κατὰ τὸ <τὸ μὲν> exspectes,
 at cf. ad p. 54, 1 || 17 οὐχ ἢ Vitelli: οὐχ || 18 de ὅτι post ὥς
 v. Bonitz, Ind. Aristot. p. 872^a, 1 sqq. || 22 fort. οἷος <ὥς> ἐκεῖ-
 νος vel οἷος ἐκείνως.

οὐκοῦν καὶ μᾶλλον χρῆσθαι τὸν ὁρθῶς χρῶμενον φα-
 τέον· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ καὶ ὡς πέφυκεν ὑπάρχειν τῷ χρῶ-
 μένῳ καλῶς καὶ ἀκριβῶς. ἔστι δὴ καὶ ψυχῆς ἥτοι
 μόνον ἢ μάλιστα πάντων ἔργον τὸ διανοεῖσθαι τε καὶ
 5 λογίζεσθαι. ἀπλοῦν ἔρα ἥδη τοῦτο καὶ παντὶ συλλογι-
 ζεσθαι ῥᾶδιον ὅτι ξῆ μᾶλλον ὁ διανοούμενος ὁρθῶς
 καὶ μάλιστα πάντων ὁ μάλιστα ἀληθεύων, οὗτος δὲ 166 K.
 ἔστιν ὁ φρονῶν καὶ θεωρῶν κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
 ἐπιστήμην· καὶ τό γε τελέως ξῆν τότε καὶ τούτοις
 10 ἀποδοτέον, τοῖς φρονούσι καὶ τοῖς φρονίμοις. εἰ δὲ 66 A.
 τὸ ξῆν ἔστι τῷ ζῶν γε ταῦτόν παντὶ ὅπερ εἶναι, δῆλον
 ὅτι καὶ εἴη γε μάλιστα καὶ κυριώτατα πάντων ὁ φρόνι-
 μος, καὶ τότε μάλιστα τοῦ χρόνου παντὸς ὅταν ἐνεργῇ
 καὶ τυγχάνῃ θεωρῶν τὸ μάλιστα τῶν ὄντων γνῶριμον.
 15 ἀλλὰ μὴν ἢ γε τελεία ἐνέργεια καὶ ἀκώλυτος ἐν ἑαυτῇ
 ἔχει τὸ χαίρειν, ὥστε ἂν εἴη ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια
 πασῶν ἡδίστη. ἔτι τοίνυν ἑτερόν ἐστιν τὸ ἡδόμενον
 πίνειν καὶ τὸ ἡδέως πίνειν· οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ
 διψῶντά τινα μὴδὲ οἷον χαίρει πόματι προσφερόμενον
 20 πίνοντα χαίρειν, μὴ τῷ πίνειν ἀλλὰ τῷ συμβαίνειν
 ἅμα θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι καθήμενον. οὐκοῦν τοῦ-
 τον ἡδεσθαι μὲν καὶ ἡδόμενον πίνειν φήσομεν, ἀλλ'
 οὐ τῷ πίνειν οὐδὲ ἡδέως πίνειν. οὐκοῦν οὕτως καὶ
 βάδισιν καὶ καθέδραν καὶ μάθησιν καὶ πᾶσαν κίνησιν
 25 ἐροῦμεν ἡδεῖαν ἢ λυπηράν, οὐχ ὅσων συμβαίνειν λυπεῖ- 168 K.
 σθαι παρουσῶν ἡμᾶς ἢ χαίρειν, ἀλλ' ὧν τῇ παρουσίᾳ
 καὶ λυπούμεθα πάντες καὶ χαίρομεν. καὶ ζωὴν οὖν
 ἡδεῖαν ὁμοίως ἐροῦμεν, ἥς ἡ παρουσία τοῖς ἔχουσιν

2 ᾧ καὶ ὡς Vitelli; ὁ καὶ ὡς || πέφυκεν, ὑπάρχει scripse-
 rat K || 11 τῷ ζῶν A: τὸ ζῶν.

ἡδεῖα, καὶ ζῆν ἡδέως οὐ πάντας ὅσοις ζῶσι συμβαίνει
χαίρειν, ἀλλ' οἷς αὐτὸ τὸ ζῆν ἡδὺ καὶ χαίρουσι τὴν
ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν. οὐκοῦν τὸ ζῆν ἀποδίδομεν τῷ μὲν
67 A. ἐργηγορῶτι μᾶλλον ἢ τῷ καθευδοντι, τῷ φρονοῦντι
δὲ ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον, τὴν δ' ἀπὸ ζωῆς ἡδονήν τὴν 5
ἀπὸ τῆς χρήσεως γιγνομένην φαμὲν εἶναι τῆς ψυχῆς·
τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ζῆν ἀληθῶς. εἰ τοίνυν καὶ πολλὰ
ψυχῆς εἰσι χρήσεις, ἀλλὰ κυριατάτη γε πασῶν ἡ τοῦ
φρονεῖν ὅτι μάλιστα. δῆλον τοίνυν ὅτι καὶ τὴν γιγνο-
μένην ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ θεωρεῖν ἡδονήν ἢ μόνην 10
ἢ μάλιστα ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ ζῆν εἶναι. τὸ ζῆν ἄρα
ἡδέως καὶ τὸ χαίρειν ὡς ἀληθῶς ἦτοι μόνους ἢ μάλιστα
ὑπάρχει τοῖς φιλοσόφοις. ἢ γὰρ τῶν ἀληθεσιτάτων
νοήσεων ἐνέργεια καὶ ἀπὸ τῶν μάλιστα ὄντων πληρου-
170 K. μένη καὶ στέγουσα ἀεὶ μονίμως τὴν ἐνδιδομένην τελειό- 15
τητα, αὕτη πασῶν ἐστὶ καὶ πρὸς εὐφροσύνην ἀνυσιμω-
τάτη. ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τὸ χαίρειν τὰς ἀληθεῖς καὶ
ἀγαθὰς ἡδονὰς φιλοσοφητέον ἐστὶ τοῖς νοῦν ἔχουσιν.

XII. Εἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν μερῶν τοῦτο
συλλογίσασθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὅλης εὐδαιμονίας ἄνω- 20
θεν τὸ αὐτὸ κατασκευάσαι, λέγωμεν διαρρηθῆναι ὅτι δὴ
ὡς ἔχει πρὸς εὐδαιμονίαν τὸ φιλοσοφεῖν, οὕτω καὶ πρὸς
τὸ σπουδαῖον ἡμῖν ἢ φαῦλον εἶναι αὐτὸ διακεῖσθαι.
πάντα γὰρ τὰ μὲν πρὸς τοῦτο τὰ δὲ διὰ τοῦτο πᾶσιν
68 A. αἰρετέον εἶναι, καὶ τὰ μὲν ὡς ἀναγκαῖα τῶν πραγμά- 25
των τὰ δὲ ἡδέα δι' ὧν εὐδαιμονοῦμεν. οὐκοῦν τὴν
εὐδαιμονίαν τιθέμεθα ἦτοι φρόνησιν εἶναι καὶ τινα
σοφίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἢ τὸ μάλιστα χαίρειν <ἢ> πάντα

23 ἡμῖν <μᾶλλον> ἢ coni. K: verisimilius v. 22 εὐδαιμονίαν
<ἢ κακοδαιμονίαν> conicias, sed neutrum necessarium videtur ||
25 εἶναι induxerim || 28 ἢ extremum addidit Vulcanius.

ταῦτα. οὐκοῦν εἴτε φρόνησίς ἐστι, φανερόν ὅτι μόνοις
 ἂν ὑπάρχοι τοῖς φιλοσόφοις τὸ ζῆν εὐδαιμόνως, εἴτε ^{172 K.}
 ἀρετὴ ψυχῆς ἢ τὸ χαίρειν, κἂν οὕτως ἢ μόνοις ἢ
 μάλιστα πάντων· ἀρετὴ γάρ ἐστι τὸ κυριώτατον τῶν
 5 ἐν ἡμῖν, ἥδιστόν τε πάντων ἐστὶν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἢ
 φρόνησις. ὁμοίως δὲ κἂν ταῦτα πάντα ταῦτὰ φῆ τις
 εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν, ὁριστέον ἐστὶ τὸ φρονεῖν. ὥστε
 φιλοσοφητέον ἂν εἴη πᾶσι τοῖς δυναμένοις· ἢ γὰρ τοι
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ τελέως εὖ ζῆν, ἢ μάλιστα γε πάντων ὡς
 10 ἐν εἶπεν αἷτιον ταῖς ψυχαῖς. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν διὰ
 τὸ παρὰ φύσιν ἴσως εἶναι τὸ γένος ἡμῶν χαλεπὸν τὸ
 μανθάνειν τι καὶ σκοπεῖν ἐστι, καὶ μόλις αἰσθάνοιτο,
 διὰ τὴν ἀφυΐαν καὶ τὴν παρὰ φύσιν ζωὴν· ἂν δέ
 ποτε δυνηθῶμεν σωθῆναι πάλιν ὅθεν ἐληλύθαμεν, δῆ-
 15 λον ὡς ἥδιον καὶ ῥᾶον αὐτὸ ποιήσομεν πάντες. νῦν
 μὲν γὰρ ἀφειμένοι τῶν ἀγαθῶν διατελοῦμεν πράττον-
 τες τὰ ἀναγκαῖα, καὶ μάλιστα πάντων οἱ μάλιστα μα-
 κάριοι δοκοῦντες εἶναι τοῖς πολλοῖς· ἐὰν δὲ τῆς οὐρα-
 νίας ὁδοῦ λαβώμεθα καὶ ἐπὶ τὸ σύννομον ἄστρον τὴν ^{174 K.}
 20 ζωὴν τὴν ἑαυτῶν ἀπερείσωμεν, τότε φιλοσοφήσομεν
 ζῶντες ἀληθῶς καὶ θεώμενοι θεωρίας ἀμηχάνους τὸ
 κάλλος, ἀτενίζοντες τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ἀληθινὰν ἀρα-
 ρότως καὶ θεώμενοι τὴν τῶν θεῶν ἀρχήν, εὐφραυνό-
 μενοι καὶ χαίροντες συνεχῶς ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν, ἡδόμενοι

19 ἐπὶ τὸ σύνν. ἄστρον] cf. Plat. Tim. p. 42 B. || 21 sq. cf. Plat. Civit. X p. 615 A θεῶς ἀμηχάνους τὸ κάλλος.

7 αἰρετέον emendat Vulcanius || 12 <ᾶν> αἰσθάνοιτο scribendum: τις addi voluit A, quo facile carebimus (cf. Bonitz, Ind. Arist. p. 589^b, 47 sqq.). conicias etiam plura excidisse post αἰσθάνεσθαι || 19 σύννομον A in Castigati.: σύννομον in textu et rurs. in marg.

χωρὶς πάσης λύπης. οὕτως οὖν ἐπιόντες εἰς πᾶσαν εὐδαιμονίαν εὐρίσκομεν ἡμῖν συμβαλλόμενον τὸ φιλοσοφεῖν· διόπερ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον ὡς σπουδαιοτάτου καὶ μάλιστα ἡμῖν προσήκοντος.

XIII. Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν περὶ φιλοσοφίας 5 ἐννοιῶν ποιήσασθαι τινα ἐπὶ τοῦτο παρὰ κλησιν, ἴθι δὴ καὶ ἀπὸ τούτων ἐπέλθωμεν οὕτως. κινδυνεύουσιν ὅσοι τυγχάνουσιν ὀρθῶς ἀπτόμενοι φιλοσοφίας λεληθέναι τοὺς ἄλλους, ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι. καὶ μάλιστα 10 εἰκότως. λέληθε γὰρ τοὺς πολλοὺς ἢ τε θανατῶσι καὶ ἢ ἄξιοι εἰσι θανάτου καὶ οἷον θανάτου οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι. θάνατος μὲν οὖν ἐστὶν οὐκ ἄλλο τι ἢ ἡ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγὴ, καὶ 70 A. ἔστι τοῦτο τὸ τεθνάναι, χωρὶς μὲν ἀπὸ τῆς ψυχῆς 15 ἀπαλλαγὴν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἀπαλλαγείσαν αὐτὴν καθ' αὐτὴν εἶναι. τούτου δὴ οὖν οὕτως ἔχοντος, εἰκότως δὴ οὐκ ἔστι φιλοσόφου ἀνδρὸς ἐσπουδακέναι περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε, οἷον σίτων 20 τε καὶ ποτῶν, οὐδὲ τὰς τῶν ἀφροδισίων· ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας ἐντίμους ἡγήσεται ὁ τοιοῦτος, οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις καὶ ὑποδημάτων, καὶ τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα οὐ τιμᾷ, ἀτιμάζει δὲ καθόσον μὴ πολλῇ 25 178 K. ἀνάγκῃ μετέχειν αὐτῶν. ὅλως δοκεῖ ἢ τοῦ τοιούτου πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, ἀλλὰ καθόσον

7. p. 62, 29 Plat. Phaedon. p. 64 A—65 D.

5 περὶ tuentur etiam summaria p. 4, 24 || 6 τοῦτο Scaliger: τούτου.

δύναται ἀφεστάναι αὐτοῦ, πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν τετρά-
 φθαι. καὶ ἐν τοῖς τοιοῦτοις οὖν δηλὸς ἐστὶν ὁ φιλό-
 σοφος ἀπολύων ὅτι μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ
 σώματος κοινωνίας διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
 5 καὶ δοκεῖ γέ πον διὰ τοῦτο τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις,
 ὧς μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν, οὐκ
 ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι
 ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν αἰ διὰ τοῦ σώματός
 εἴσι. καὶ μὴν περὶ γε αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως
 10 κτῆσιν ἐμπόδιον τὸ σῶμα, ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσῃ 71 A.
 κοινωνὸν συμπααραλαμβάνῃ. οἷον τὸ τοιόνδε λέγω·
 οὐκ ἔχει ἀλήθειάν τινα ὅψις τε καὶ ἀκοή τοῖς ἀνθρώ-
 ποις· τὰ γὰρ τοιαῦτα οἱ ποιηταὶ αἰὶ ἡμῖν θρυλλοῦσιν,
 ὅτι οὔτε ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν. καίτοι
 15 εἰ αὐταὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς
 εἴσι μηδὲ σαφεῖς, σχολῇ αἶ γε ἄλλαι· πᾶσαι γὰρ πον
 τούτων φανυλότεραι εἴσιν. οὐκοῦν εἰ ἡ ψυχὴ τῆς ἀλη- 180 K.
 θείας ἀποτυγχάνει, ὅταν μετὰ τοῦ σώματος ἐπιχειρῇ τι
 σκοπεῖν (δηλὸν γὰρ ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ' αὐτοῦ),
 20 πάντως πον ἐν τῷ λογίζεσθαι, εἶπερ πον ἄλλοθι,
 κατὰδηλον αὐτῇ γίγνεται τι τῶν ὄντων. λογίζεται δέ
 γέ πον τότε κάλλιστα, ὅταν αὐτὴν τούτων μηδὲν παρα-
 λυπῇ, μήτε ἀκοή μήτε ὅψις μήτε ἀλγηδὼν μηδέ τις
 ἡδονή, ἀλλ' ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὐτὴν γίγνεται
 25 ἔωσα χαίρειν τὸ σῶμα, καὶ καθόσον δύνηται μὴ κοινω-
 νοῦσα αὐτῷ μηδὲ ἀπτομένη ὁρέγεται τοῦ ὄντος. οὐκ-
 οῦν καὶ ἐνταῦθα ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχὴ μάλιστα
 ἀτιμάζει τὸ σῶμα καὶ φεύγει ἀπ' αὐτοῦ, ζητεῖ δὲ αὐτὴ
 καθ' αὐτὴν γίγνεσθαι.

Μάλιστα δὲ ἔσται τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς τῶν εἰδῶν

- 72 A. θεωρίας. τὸ γὰρ δίκαιον αὐτὸ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν
καὶ πάντα οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τὸ ὃ ἔστιν, οὐδεπώποτε
τις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν, οὐδὲ ἄλλη τινὶ αἰσθήσει
τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψατο αὐτῶν, ἀλλ' ὅς ἂν 5
- 182 K. μάλιστα ἡμῶν καὶ ἀκριβέστατα παρασκευάσῃται αὐτὸ
ἕκαστον διανοηθῆναι περὶ οὗ σκοπεῖ, οὗτος ἂν ἐγγύ-
τατα ᾖ τοῦ γινῶναι ἕκαστον. οὐκοῦν ἐκείνος ἂν τοῦτο
ποιήσκειν καθαρῶτατα, ὅστις ὃ τι μάλιστα αὐτῇ τῇ
διανοίᾳ ᾖ ἐφ' ἕκαστον, μήτε τὴν ὕψιν παρατιθέμενος 10
ἐν τῷ διανοεῖσθαι μήτε ἄλλην αἰσθησιν ἐφέλκων μηδε-
μίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ, ἀλλ' αὐτῇ καθ' αὐτὴν εἰλι-
κρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἰλικρινές
ἕκαστον ἐπιχειροῖν θηρεύειν τῶν ὄντων, ἀπαλλαγείς
ὃ τι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὤτων καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν 15
ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὡς ταράττοντος καὶ οὐκ ἔωντος
τὴν ψυχὴν κτήσασθαι ἀλήθειάν τε καὶ φρόνησιν, ὅταν
κοινωνῇ. οὗτος γὰρ ἔστιν, εἶπερ τις ἄλλος, ὁ τευξό-
μενος τοῦ ὄντος. ἀνάγκη δὴ οὖν ἐκ πάντων τούτων
παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίοις φιλο- 20
σόφοις, ὥστε καὶ πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἅττα λέγειν,
ὅτι κινδυνεύει τι ὥσπερ ἀτραπὸς ἐκφέρειν ἡμᾶς μετὰ
- 73 A. τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει, ὅτι, ἔως ἂν τὸ σῶμα ἔχωμεν
- 184 K. καὶ ξυμπεφυρμένην <ἧ> ἡμῶν ἢ ψυχῇ μετὰ τοιούτου
κακοῦ, οὐ μήποτε κτησώμεθα ἱκανῶς οὗ ἐπιθυμοῦμεν· 25
φαινόμεν δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές. μυρίας μὲν γὰρ
ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν

2. p. 65, 6 Plat. Phaedon. p. 65 D—67 B.

3 οὐδὲ πώποτε, ut solet || 21 ἅττα || 22 τοι vel τις Platonis
codd. || 24 ἧ ex P addidit A || 25 κτησόμεθα Scaliger.

- τροφήν· ἔτι δὲ ἂν τινες νόσοι προσπέσωσιν, ἐμποδί-
 ζουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. ἐρώτων δὲ καὶ
 ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ
 φλυαρίας ἐμπύπλησιν ἡμᾶς, ὥστε τὸ λεγόμενον ὡς
 5 ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγί-
 γνεται οὐδέποτε οὐδέν. καὶ γὰρ πολέμους καὶ στάσεις
 καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα καὶ αἱ τού-
 του ἐπιθυμίαι. διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν
 πάντες οἱ πόλεμοι γίνονται, τὰ δὲ χρήματα ἀναγκα-
 10 ζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα, δουλεύοντες τῇ τούτου
 θεραπείᾳ· καὶ ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας
 πέρι διὰ πάντα ταῦτα. τὸ δὲ ἐσχατον πάντων ὅτι,
 εἰς τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τρα-
 πώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι, ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὐ-
 15 πανταχοῦ παραπίπτον θόρυβον παρέχει καὶ ταραχὴν
 καὶ ἐκπλήττει, ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ' αὐτοῦ καθορᾶν
 τάληθές, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται ὅτι, εἰ μέλλομέν ^{186 K.}_{74 A.}
 ποτε καθαρῶς τι εἶσεσθαι, ἀπαλλακτέον αὐτοῦ καὶ
 αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα· καὶ τότε,
 20 ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἔσται οὗ ἐπιθυμοῦμέν τε καὶ φαμεν
 ἐρασταὶ εἶναι, φρόνησις, ἐπειδὴν τελευτήσωμεν, ὡς ὁ
 λόγος σημαίνει, ζῶσι δὲ οὐ. εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ
 τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γινῶναι, δυοῖν τὰ ἕτερα,
 ἢ οὐδαμοῦ ἔστι κτήσασθαι τὸ εἰδέναι ἢ τελευτήσασθαι.
 25 τότε γὰρ αὐτὴ καθ' αὐτήν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ
 σώματος, πρότερον δὲ οὐ. καὶ ἐν ᾧ ἂν ζῶμεν, οὕτως
 ὡς ἔοικεν ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, εἰς ὃ τι
 μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν,
 ὃ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη, μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου

- φύσεως ἀλλὰ καθαρεύωμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ἄν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς. καὶ οὕτω μὲν καθαροὶ ἀπαλλατ-
τόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης, ὥς τὸ εἰκός, μετὰ
188 K. τοιούτων ἐσόμεθα καὶ γνωσόμεθα δι' ἡμῶν αὐτῶν
πάν τὸ εἰλικρινές· τοῦτο δ' ἐστὶν ἴσως τὸ ἀληθές. 5
μὴ καθαροῦ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ἦ.
κάθαρσις δὲ τοῦτο ξυμβαίνει, ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ
λέγεται, τὸ χωρίζειν ὅ τι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος
75 A. τὴν ψυχὴν καὶ ἐθίσει αὐτὴν καθ' αὐτὴν πανταχόθεν
ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαί τε καὶ ἀθροίζεσθαι, καὶ 10
οἰκεῖν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ
ἐν τῷ ἔπειτα μόνῃν καθ' αὐτήν, ἐκλυομένην ὥσπερ
ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος. τοῦτο δὲ θάνατος ὀνο-
μάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.
λύειν δὲ γε αὐτήν, ὥς φάμεν, προθυμοῦνται ἀεὶ μά- 15
λιστα καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφοῦντες ὀρθῶς, καὶ τὸ μελέ-
τημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρι-
σμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. ὥστε τὸ μέγιστον ἡμῖν
ἀγαθὸν ἡ φιλοσοφία παρέχουσα, τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν
ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γενέσει δεσμῶν, περισπούδαστος ἂν 20
εἴη διαφερόντως.
- 190 K. Ἄλλὰ μὴν καὶ ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία τοῖς οὕτω
διακειμένοις μάλιστα προσήκει, καὶ ἡ σωφροσύνη, ἣν
καὶ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσι σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς
ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῇσθαι ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ 25

7. 18 Plat. Phaedon. p. 67 C—D || 22. p. 67, 16 Plat. Phae-
don. p. 68 C—69 D.

2 οὐτό || 6 sq. θεμιτὸν ἦ. κάθαρσις (ex P) Cobet: θεμιτόν.
ἡ καθ'. || 7 τούτῳ et 8 τῷ || 8 μάλιστα (ex P) Scaliger: καθ' αὐ-
τήν || 16 μόνοι PK: μόνῃν: an μόνον?

κοσμίως, τούτοις μόνοις προσήκει, τοῖς μάλιστα τοῦ
 σώματος ὀλιγοροῦσί τε καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν. εἰ
 γὰρ ἐθέλεις ἐννοῆσαι τὴν γε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν τε
 καὶ σωφροσύνην, δόξει σοι εἶναι ἄτοπος. οἴσθα γὰρ 76 A.
 5 δῆπου ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν
 μεγάλων κακῶν. οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων ὑπομένουσιν
 αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσι. τῷ
 δεδιέναι ἄρα καὶ δεῖ ἀνδρεῖοι εἶσι πάντες πλὴν οἱ
 φιλόσοφοι. καίτοι ἄλογόν γε δεῖ τινὰ καὶ δειλιά
 10 ἀνδρεῖον εἶναι. τί δὲ οἱ κόσμιοι αὐτῶν; οὐ ταύτων
 τούτῳ πεπόνθασιν; ἀκολασίᾳ τινὲ σώφρονές εἰσι; καί-
 τοι φασὲν γε ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμ-
 βαίνει τούτῳ ὅμοιον τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν 192 K.
 εὐήθη σωφροσύνην· φοβούμενοι γὰρ ἐτέρων ἡδονῶν
 15 στερηθῆναι καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκείνων, ἄλλων ἀπέ-
 χονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. καίτοι καλοῦσί γε
 ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι· ἀλλ' ὅμως
 συμβαίνει αὐτοῖς κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖν
 ἄλλων ἡδονῶν. τοῦτο δ' ὁμοίον ἐστὶν ὃ νῦν δὴ
 20 ἔλεγον, τρόπον τινὰ δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρο-
 νίσθαι. οὐ τοίνυν αὕτη ἐστὶν ἡ ὀρθὴ πρὸς ἀρετὴν
 ἀλλαγὴ, ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας
 καὶ φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι, μείζω πρὸς
 ἐλάττω, ὥσπερ νομίσματα, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο μόνον τὸ 77 A.
 25 νόμισμα ὀρθόν, ἀντὶ οὗ δεῖ πάντα ταῦτα καταλλάτ-
 τεσθαι, φρόνησις, καὶ τούτου μὲν πάντα καὶ μετὰ
 τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ἢ καὶ
 ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ συλλήβδην
 ἀληθῆς ἀρετὴ μετὰ φρονήσεως, καὶ προσγινομένων 191 K.

11 εἶσι (sic) pr., corr. εἶναι || 19 ἄλλων] sic || fort. τούτῳ, at
 cf. P ubi φ νῦν δὴ ἐλέγετο, τῷ κτλ. || 20 ἔλεγε' || 24 et 27 ἢ] ἢ et ἡ.

καὶ ἀπογιγνόμενων καὶ ἡδονῶν καὶ φόβων καὶ τῶν
 ἄλλων πάντων τῶν τοιούτων· χωριζόμενα δὲ φρονή-
 σεως καὶ ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων σκιαγραφία τίς
 ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀρετὴ καὶ τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε
 καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ ἀληθὲς ἔχει, τὸ δὲ ἀληθὲς τῷ ⁵
 ὄντι ἐστὶ κἀθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων, καὶ ἡ
 σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτὴ
 ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ἤ. καὶ κινδυνεύουσι καὶ
 οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι
 εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαί αἰνίττεσθαι ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος ¹⁰
 ἢ ἀτέλεστος εἰς Αἶδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται,
 ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικό-
 μενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶ γὰρ δὴ, φασὶν οἱ περὶ
 τὰς τελετὰς, ἡραθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάρκχοι δὲ τε
¹⁹⁶ K. παῦροι, οὗτοι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὐκ ἄλλοι ¹⁵
 ἢ οἱ πεφιλοσοφηκότες. εἰ τοίνυν καὶ ἀρετὴν τελείαν
⁷⁸ A. καὶ κἀθαρσιν τῆς ψυχῆς φιλοσοφία μόνη παρέχειν
 πέφυκε, μόνῃς αὐτῇς ἀντιλαμβάνεσθαι ἄξιον. εἰς γὰρ
 θεῶν γένος μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ
 ἀπιδόντι οὐ θέμις ἀφικνεῖσθαι ἄλλῳ ἢ τῷ φιλομαθεῖ. ²⁰
 ἀλλὰ τούτων ἔνεκα οἱ ὀρθῶς φιλόσοφοι ἀπέχονται τῶν
 κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἀπασῶν καὶ καρτεροῦσι καὶ
 οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς αὐτούς, οὐχὶ οἰκοφθορίαν τε
 καὶ πενίαν φοβούμενοι, ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρή-
 ματοι· οὐδὲ αὖ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας ²⁵
 δεδιότες, ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ οἱ φιλότιμοι, ἐπειτα
 ἀπέχονται αὐτῶν. τοιγάρτοι τούτοις μὲν ἄπασιν ἐκείνοι
 οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματι πλάτ-

18. p. 70, 9 Plat. Phaedon. p. 82 B—84 B.

23 αὐτούς || 28 σῶ, quod et σώματα esse potest.

τοντες ζῶσι, χαίρειν εἰπόντες οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ πορεύ- 198 K.
 ονται αὐτοῖς, ὥς οὐκ εἰδόσιν ὅπῃ ἔρχονται, αὐτοὶ δὲ
 ἡγούμενοι οὐ δεῖν ἐναντία τῇ φιλοσοφίᾳ πράττειν καὶ
 τῇ ἐκείνης λύσει τε καὶ καθαρωῶ ταύτῃ τρέπονται
 5 ἐκείνῃ ἐπόμενοι, ἣ ἐκείνῃ ὕφηγεῖται. γινώσκουσι
 γὰρ οἱ φιλομαθεῖς ὅτι παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν
 ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ
 προσκεκολλημένην, ἀναγκαζομένην δὲ ὥσπερ δι' ἐργ-
 μοῦ διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα ἀλλὰ μὴ αὐτὴν 79 A.
 10 δι' αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην, καὶ
 τοῦ ἐργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι' ἐπιθυμίας
 ἐστίν, ὥς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ
 εἴῃ τῷ δεδέσθαι, — ὅπερ οὖν λέγω, γινώσκουσιν
 οἱ φιλομαθεῖς ὅτι οὕτω παραλαβοῦσα ἡ φιλοσοφία
 15 ἔχουσιν αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡρέμα παραμυθεῖται καὶ
 λύειν ἐπιχειρεῖ, ἐνδεικνυμένη ὅτι ἀπάτης <μὲν> μεστὴ
 ἡ διὰ τῶν ὁμμάτων σκέψις, ἀπάτης δὲ ἡ διὰ τῶν
 ὥτων καὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, πείθουσα δὲ ἐκ
 τούτων μὲν ἀναχωρεῖν ὅσον μὴ ἀνάγκη αὐτοῖς χρῆ-
 20 σθαι, αὐτὴν δὲ εἰς αὐτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι
 παρακελευομένη, πιστεύειν δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ἄλλ' ἣ 200 K.
 αὐτὴν αὐτῇ, ὃ τι ἂν νοήσῃ αὐτὴ καθ' αὐτὴν αὐτὸ
 καθ' αὐτὸ τῶν ὄντων, ὃ τι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ
 ἐν ἄλλοις ὄν ἄλλο, μηδὲν ἡγεῖσθαι ἀληθές· εἶναι δὲ
 25 τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν, ὃ δὲ αὐτὴ
 ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀειδές. ταύτῃ οὖν τῇ λύσει οὐκ
 οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἢ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλο-
 σόφου ψυχῇ οὕτως ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπι-

5 ἐκείνῃ utrobique || 8 et 11 ἐργμοῦ P || 16 μὲν ex P ad-
 didit K || 20 εἰς αὐτὴν || 22 αὐτῇ || 26 ἀειδές PA: ἀηδές.

- θυμῶν καὶ λυπῶν καθόσον δύναται, λογιζομένη ὅτι,
 80 A. ἐπειδὴν τις σφόδρα ἡσθῇ ἢ λυπηθῇ ἢ φοβηθῇ ἢ ἐπι-
 θυμήσῃ, οὐδὲν τοσοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ' αὐτῶν ὥς
 ἂν τις οἰηθείη, οἶον ἢ νοσήσας ἢ τι ἀναλώσας διὰ
 τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὃ πάντων μέγιστόν τε κακῶν καὶ 5
 ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει καὶ οὐ λογίζεται αὐτό,
 ὅτι δὴ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου ἀναγκάζεται ἅμα τε
 ἡσθῆναι σφόδρα ἢ λυπηθῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ ἡγεῖσθαι,
 περὶ ὃ ἂν πάσῃ μάλιστα τοῦτο, τοῦτο ἐναργέστατον
 202 K. τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον, οὐχ οὕτως ἔχον· ταῦτα δὲ 10
 μάλιστα ὁρατά. οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα
 καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος, ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ καὶ
 λύπη ὥσπερ ἦλον ἔχουσα προσηλοῖ αὐτὴν πρὸς τὸ
 σῶμα καὶ προσπερουῖ καὶ ποιεῖ σωματοειδῆ, δοξάζουσιν
 ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ. ἐκ γὰρ 15
 τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρειν ἀναγ-
 κάζεται, οἶμαι, ὁμότροπός τε καὶ ὁμότροφος γίνεσθαι
 καὶ οἷα μηδέποτε εἰς Ἄιδου καθαρῶς ἀφικέσθαι, ἀλλ'
 αἰεὶ ἀναπλέα τοῦ σώματος ἐξιέναι, ὥστε ταχὺ πάλιν
 πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα καὶ ὥσπερ σπειρομένη [μὴ] 20
 81 A. ἐμφύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἅμοιρος εἶναι τῆς τοῦ θείου
 τε καὶ καθαροῦ καὶ μονοειδοῦς συνουσίας. τούτων
 τοίνυν ἔνεκα οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοί εἰσι καὶ
 ἀνδρεῖοι, οὐχ ὧν οἱ πολλοὶ ἔνεκά φασιν. ἀλλ' οὕτω
 λογίσαιτ' ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου, καὶ οὐκ ἂν 25
 οἰηθείη τὴν μὲν φιλοσοφίαν χρῆναι ἑαυτὴν λύειν,
 λυούσης δὲ ἐκείνης αὐτὴν παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς

1 λυπῶν καὶ φόβων P || 4 ἢ τί || 6 οὐ λογίζεται PK: συλλο-
 γίζεται || 8 ἐπὶ τῷ P || 10 τοιαῦτα δὲ (non τε) Scaliger || 11 τὰ
 ὁρατά Heindorf. || 12 ἐπεὶ ἐκάστη ἡδονὴ scripsit K: ἐπὶ ἐκάστη
 ἡδονῇ || 20 μὴ delevit K || 27 αὐτὴν] sic.

καὶ λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν καὶ ἀνήνυτον ^{204 K.}
 ἔργον πράττειν, Πενελόπης τινὰ ἐναντίως Ἰστὸν μετα-
 χειριζομένης· ἀλλὰ γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα,
 ἐπομένη τῷ λογισμῷ καὶ αἰὲν ἐν τούτῳ οὔσα, τὸ ἀληθές
⁵ καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη καὶ ὑπ'
 ἐκείνου τρεφομένη, ζῆν τε οἶεται οὕτω δεῖν ἕως ἂν ζῇ,
 καὶ ἐπειδὴν τελευτήσῃ εἰς τὸ ξυγγενές καὶ εἰς τὸ
 τοιοῦτον ἀφικομένη ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων
 κακῶν. ἐκ δὴ τῆς τοιαύτης ἐφόδου φαίνεται ἡμῖν
¹⁰ φιλοσοφία ἀπαλλαγὴν τῶν ἀνθρωπίνων δεσμῶν παρ-
 ἔχειν καὶ λύσιν τῆς γενέσεως καὶ περιαγωγὴν ἐπὶ τὸ
 ὄν καὶ γνῶσιν τῆς ὄντως ἀληθείας καὶ κάθαρσιν ταῖς
 ψυχαῖς. εἰ δὲ ἐν τούτῳ μάλιστα ἐστὶν ἡ ὄντως εὐδαι-
 μονία, σπουδαστέον περὶ αὐτήν, εἴπερ ὄντως βουλό-
¹⁵ μεθα μακάριοι εἶναι.

Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε διανοηθῆναι ἄξιον, ὅτι εἴπερ ^{82 A.}
 ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπιμελείας δὴ δεῖται οὐχ ὑπὲρ τοῦ
 χρόνου μόνου τούτου ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ'
 ὑπὲρ τοῦ παντός, καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν
²⁰ ἂν δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει. εἰ μὲν γὰρ
 ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντός ἀπαλλαγὴ, ἔρμαιον ἂν ἦν ^{206 K.}
 τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι τοῦ τε σώματος ἅμα ἀπηλ-
 λάχθαι καὶ τῆς αὐτῶν κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς· νῦν
 δὲ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὔσα, οὐδεμία ἂν εἴη
²⁵ αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν οὐδὲ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς
 βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι. οὐδὲν γὰρ
 ἄλλο ἔχουσα εἰς Αἶδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς
 παιδείας τε καὶ τροφῆς, ἃ δὴ καὶ λέγεται μέγιστα
 ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα εὐθύς ἐν ἀρχῇ

τῆς ἐκεῖσε πορείας. ἡ μὲν γὰρ ἀμείνων ψυχὴ μετὰ
 θεῶν οἰκεῖ καὶ περιπορεύεται κατ' οὐρανὸν βελτιονός
 τε λήξεως τυγχάνει, ἡ δὲ ἀδίκων ἔργων ἀψαμένῃ καὶ
 ἀνοσιουργίας πλησθεῖσα καὶ ἀσεβείας εἰς τὰ ὑπὸ γῆν
 δικαιοτῆρια ἐλθοῦσα δίκης τῆς προσηκούσης μεταλαγ- 5
 χάνει. ὧν δὴ ἔνεκα χρὴ πᾶν ποιεῖν, ὥστε ἀρετῆς καὶ
 φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν· καλὸν γὰρ τὸ ἄθλον
 88 A. καὶ ἡ ἐλπίς μεγάλη. καὶ τούτων δὴ ἔνεκα θαρρεῖν χρὴ
 περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα, ὅστις ἐν τῷ βίῳ τὰς μὲν
 ἄλλας ἡδονὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα καὶ τοὺς κόσμους εἶασε 10
 χαίρειν, ὥς ἄλλοτρίους τε ὄντας καὶ πλέον θάτερον
 208 K. ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ περὶ τὸ μανθάνειν
 ἐσπούδασέ τε καὶ κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἄλλοτρίῳ
 ἀλλὰ τῷ ἑαυτῆς κόσμῳ, σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη
 καὶ ἀνδρεία καὶ ἐλευθερία καὶ ἀληθεία, οὕτω περι- 15
 μένει τὴν εἰς Αἰδοῦ πορείαν, ὥς πορευσόμενος ὅταν
 ἡ εἰμαρμένη καλῇ. τούτων δὴ οὖν οὕτως ἐχόντων οὐ
 χρημάτων δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἔσται ὥς πλείστα,
 οὐδὲ δόξης καὶ τιμῆς, ἀλλὰ φρονήσεως καὶ ἀληθείας
 καὶ τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς βελτίστη ἔσται. οὐ γὰρ δεῖ 20
 τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι, τὰ δὲ
 φανυλότερα περὶ πλείονος. οὕτε σωμαίων οὖν ἐπι-
 μελεῖσθαι οὕτε χρημάτων δεῖ πρότερον, οὐδὲ οὕτως
 σφόδρα ὥς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὥς ἀρίστη ἔσται· οὐ γὰρ
 ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται, ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς χρήματα 25
 καὶ τᾶλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις πάντα καὶ ἰδία καὶ

3. 5 ἡ δὲ ἀδίκων — μεταλαγχάνει] cf. Plat. Phaedr. p. 249 A ||
 6. 17 Plat. Phaedon. p. 114 C—115 A || 17. p. 72, 1 cf. Plat. apol.
 Socr. p. 30 A—B.

δημοσίᾳ. ἔν τι οὖν τοῦτο διανοεῖσθαι δεῖ ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔσται ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου ^{84 A.} πράγματα, ὥστε εἰς ἑαυτὸν διανοητῆσθαι πάντα τὰ ^{210 K.} 5 ἀγαθὰ τὰ εἰς εὐδαιμονίαν φέροντα, καὶ ὁ τούτου ἐγγύτατα παρεσκευασμένος οὗτος ἂν μάλιστα μακαριώτατος διαζήσειεν. τοιαῦται ἔστωσαν καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὴν εἰς φιλοσοφίαν προτροπὴν ἔφοδοι.

XIV. Δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βίου τῶν κορυφαίων ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν ἐπομένως ταῖς Πυθαγόρου ὑποθήκαις ποιήσασθαι τὴν προτροπὴν. οἱ γὰρ τοιοῦτοί που ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν, οὐδὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον, νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρᾷσιν οὔτε ἀκούουσι· σπουδαὶ δὲ ἐταιρειῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν ἀνελκτοῖσι κῶμοι, οὐδὲ ὅναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἡ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστίν ἐκ προ- 20 γόνων γερονδὺς ἢ πρὸς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες. ^{212 K. 85 A.} καὶ ταῦτα πάντα οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπι- 25 δημεῖ, ἢ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ

1. 4 Plat. apol. Socr. p. 41 C—D || 4 ὥστε εἰς ἑαυτὸν κτλ.] cf. Plat. Menex. p. 247 E (infra p. 91, 26 sqq.) || 11. p. 77, 25 Plat. Theaet. p. 173 C—177 B.

4 δὴ ἀνηρτῆσθαι? || 5 τοῦ || 18 sq. εὖ δὲ ἡ κακῶς τίς (superscr. τι) γέγονεν ἐν πόλει ἢ τί τὸ κακόν (superscr. τίς τῶν κακῶν) ἐστίν ἐκ προγόνων γερονδὺς (sic); cf. P.

καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ πέτεται κατὰ Πίνδαρον
 τὰ τε γὰρ ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα,
 οὐρανοῦ τε ὑπὲρ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν
 ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἐκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγύς
 οὐδὲν ἑαυτὴν συγκαθιεῖσα. ὥσπερ δὴ καὶ Θαλῆν 5
 ἀστρονομοῦντα καὶ ἀναβλέποντα πεσόντα εἰς φρέαρ
 Θοῤῥτά τις ἐμμελῆς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀπο-
 σκῶφαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο
 εἰδέναι, τὰ δὲ ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λαν-
 214 K. θάνοι αὐτόν. ταῦτόν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας 10
 ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι. τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοι-
 οῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον
 ὃ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ <εἰ> ἄνθρωπος ἐστὶν ἢ
 τι ἄλλο θρέμμα· τί δὴ ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί
 τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διαφέρον τῶν ἄλλων ἢ 15
 86 A. ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερε-
 νώμενος. τοιγάρτοι ἰδίᾳ τε συγγιγνώμενος ὁ τοιοῦτος
 ἐκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ ἢ πον ἄλλοθι
 ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θοῤῥταῖς 20
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἄλλῳ ὅχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν
 ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη
 δεινὴ, δόξαν ἀβελτηρίας παρεχομένη. ἐν τε γὰρ ταῖς
 λαιδοφαίαις ἰδίῳ ἔχει οὐδὲν οὐδένα λαιδορεῖν αὐτὸς
 οὐκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετη- 25
 κέναι· ἀπορῶν οὖν γελοῖος φαίνεται· ἐν τε τοῖς ἐπαί-
 νοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις οὐ προσποιήτως,

1 distinctio post οὐδέν est in codice || 3 ὑπεραστρονομοῦσα ||
 6 ἄνω βλέποντα et 9 ἐμπροσθεν P || 13 εἰ ex P addidit A || 14 δὴ ||
 δέ PA || ἄνθρωπος cum Cobeto malim || 17 συγγιγνώμενος PA:
 συγγιγνομένοις || 18 ἐκάστῳ PK: ἕκαστος || 24 αὐτός] αὐτ' P ||
 27 προσποιητῶς.

ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἐνδηλος γιγνόμενος ληρώδης δοκεῖ ²¹⁶ κ.
 εἶναι. τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον
 ἕνα τῶν νομέων οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἢ τινα βου-
 κόλον ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδάλ-
 5 λοντα γάλα, δυσκολώτερον δὲ ἐκείνων ζῶον καὶ ἐπι-
 βουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν νομίζει αὐτούς,
 ἀγροῖκον δὲ καὶ ἀπαιδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν ἤττον ⁸⁷ Α.
 τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίνεσθαι, σηκὸν
 ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον. γῆς δὲ ὅταν μυρία
 10 πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένους
 θανμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάνσμικρα δοκεῖ ἀκούειν,
 εἰς ἅπασαν εἰωθὼς τὴν γῆν βλέπειν. τὰ δὲ δὴ γένη
 ὑμνούντων, ὥς γενναῖός τις ἐπὶ πάππους πλουσίους
 ἔχων ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν
 15 ὁρῶντων ἡγεῖται τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ
 δυναμένων εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ βλέπειν οὐδὲ λογίζεσθαι
 ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστῳ γερόνασιν
 ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς ²¹⁸ Κ.
 καὶ δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἑλληνες πολλάκις μυρία
 20 γερόνασιν ὀφροῦν, ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κατα-
 λόγῳ προγόνων σεμνυνομένων καὶ ἀναφερόντων εἰς
 Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρυῶνος <ἄτοπα αὐτῷ παταφάινεται
 τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ' Ἀμφιτρυῶνος> εἰς τὸ
 ἄνω <πεντεκαεικοστὸς> τοιοῦτος ἦν οἷα συνέβαινε
 25 αὐτῷ τύχῃ, καὶ ὁ πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ, γελᾷ οὐ
 δυναμένων λογίζεσθαί τε καὶ χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ⁸⁸ Α.
 ἀπαλλάττειν. ἐν ἅπασιν δὴ τούτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ
 τῶν πολλῶν καταγελάται, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχων,

3 συβώτην PK: τῶν συβωτῶν || 11 πλήθει PA: πλήθη ||
 22 sq. verba ἄτοπα — Ἀμφιτρυῶνος et 24 πεντεκαεικοστὸς ex P
 addidit A.

- ὥς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἄγνοῶν τε καὶ ἐν ἐκάστοις ἀπορῶν. ὅταν δέ γέ τινα αὐτὸς ἐλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Τί ἐγὼ σέ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ 5
- 220 K. ἀλλήλων διαφέρετον; ἢ ἐκ τοῦ Εἰ βασιλεὺς εὐδαίμων κεκτημένος πολὺ χρυσίον, [ἢ] βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπισκεψιν, ποῶ τέ τινα ἐστὶν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀπο- 10 φυγεῖν, — περὶ πάντων τούτων ὅταν αὐτὸς δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχὴν καὶ δορυμὸν καὶ δικανικόν, πάλιν αὐτὸ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν. ἱλιγγιῶν τε ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθεὶς καὶ βλέπων μετ- 15 ἑωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν
- 89 A. καὶ βαρβαρίζων γέλωτα Θράτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλῳ ἀπαιδεύτῳ οὐδενί (οὐδὲ γὰρ αἰσθάνονται), τοῖς δὲ ἐναντίως ἢ ὥς ἀνδραπόδοις τραφεῖσι πᾶσιν. οὗτος δὲ ἐκατέρου τρόπος τῆς ζωῆς· ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένον, ὃν δὴ <δεῖ> 20
- 222 K. φιλόσοφον καλεῖν, <ῶ> ἀνεμέσῃτον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουρικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπισταμένον συσκευάσασθαι μηδὲ ὄψον ἡδύνην ἢ θῶπας λόγους· ὁ δ' αὐτὸ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς θατέρου καὶ ὀξέως 25 διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι <δὲ> οὐκ ἐπισταμένου ἐπὶ

7 ἢ delevis: an χρυσίον ἢ, βασιλ. ? || 9 τέ τινα PA: γέ τινες || 10 αὐτοῖν PK: αὐτήν || 13 πάλιν αὐτὸ τὰ AP: πάλιν αὐτὰ || 18 ἐναντίως PK: ἐναντίοις || 20 ὃν δεῖ ex apogr. Ciz. K: an καλεῖς cum P? || 21 ῶ ex P addidit A || 23 ἐπισταμένον ex P scripsi: ἐπισταμένους || 25 θατέρου] τε PA || 26 δὲ ex P addidit K.

δεξιὰ ἐλευθέρως οὐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς
 ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.
 οἶμαι δὴ οὖν, εἰ πείθονται οἱ ἄνθρωποι τούτοις,
 πλείονα ἂν εἰρήνην καὶ κακὰ ἐλάττω κατ' αὐτοὺς
 5 ἔσσεσθαι. τὰ μὲν οὖν κακὰ οὕτ' ἀπολέσθαι δυνατόν
 (ὑπεναντίον γὰρ τι τῷ ἀγαθῷ εἶναι ἀνάγκη), οὕτ'
 ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ
 τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πει- 90 A.
 ρᾶσθαι χρὴ ἐνθὲνδε ἐκείσε φεύγειν ὃ τι τάχιστα. φυγῇ
 10 δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον
 καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι. ἀλλὰ γὰρ οὐ
 πάνν ῥᾷδιον πεῖσαι, ὥς ἄρα οὐχ ὧν ἔνεκα οἱ πολλοί
 φασι δεῖν πονηρίαν μὲν φεύγειν ἀρετὴν δὲ διώκειν,
 τούτων χάριν τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον τὸ δ' οὐ, ἵνα δὴ 224 K.
 15 μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. ταῦτα μὲν γὰρ
 ἔστιν ὁ λεγόμενος γραῶν ὕθλος, ὥς ἐμοὶ φαίνεται·
 τὸ δὲ ἀληθὲς ὧδε λέγομεν. θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς
 ἄδικος, ἀλλ' ὥς οἶόν τε δικαιοτάτος, καὶ οὐκ ἔστιν
 αὐτῷ ὁμοιότερον οὐδὲν ἢ ὅς ἂν ἡμῶν αὖ γένηται ὃ τι
 20 δικαιοτάτος. περὶ τοῦτο καὶ ἡ ὥς ἀληθῶς δεινότης
 ἀνδρὸς καὶ ἡ οὐδένειά τε καὶ ἀνανδρία. ἡ μὲν γὰρ
 τούτου γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή, ἡ δὲ ἄγνοια
 ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής· αἱ δὲ ἄλλαι δεινότητές τε
 δοκοῦσαι καὶ σοφαί ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις
 25 γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάνανσοι. τῷ οὖν
 ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγοντι ἢ πράττοντι μακρῷ ἄριστ' 91 A.
 ἔχει τι τὸ μὴ συγχωρεῖν δεινῷ ὑπὸ πανουργίας εἶναι·
 ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνειδέει καὶ οἶονται ἀκούειν ὅτι οὐ
 λῆροί εἰσι, γῆς ἕλλως ἄχθη, ἀλλὰ ἔνδρες οἶους δεῖ ἐν

πόλει τοὺς σωθησομένους. λεκτέον οὖν τὸ ἀληθές, ὅτι τοσοῦτῳ μᾶλλον εἰσιν οἷοι οὐκ οἴονται, ὅτι οὐχὶ οἴονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας, ὃ δεῖ ἦκιστα
 226 K. ἀγνοεῖν. οὐ γάρ ἐστιν ἦν δοκοῦσι, πληγαί τε καὶ θάνατοι, ὧν ἐνίοτε πάσχουσιν οὐδὲν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ ἢ ἦν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν. παραδειγμάτων γὰρ ἐν τῷ ὄντι ἐσώτων, τοῦ μὲν θείου εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ <ἀθέου> ἀθλιωτάτου, οὐχ ὁρῶντες ὅτι οὕτως ἔχει, ὑπὸ ἡλιθιότητός τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις, τῷ δὲ 10 ἀνομοιούμενοι. οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦντο. ἐὰν δὲ εἴπωμεν ὅτι, ἐὰν μὴ ἀπαλλαγῶσι τῆς δεινότητος, καὶ τελευτήσαντας αὐτοὺς
 92 A. ἐκεῖνος μὲν ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται, ἐνθάδε δὲ τὴν αὐτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ 15 ἔξουσι, κακοὶ κακοῖς ξυνόντες, ταῦτα δὴ καὶ παντάπασιν ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται, καὶ μάλα δὴ ὑπέρογκον φρονοῦντες. ἐν μέντοι τι αὐτοῖς συμβέβηκεν, ὅταν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναί τε καὶ δέξασθαι περὶ ὧν ψέγουσι, καὶ ἐθελήσωσιν 20 ἀνδρικῶς πολὺν χρόνον ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν, τότε ἀτόπως τελευτῶντες οὐκ ἀρέσκουσιν
 228 K. αὐτοὶ αὐτοῖς περὶ ὧν λέγουσι, καὶ ἡ ρητορική ἐκείνη πως ἀπομαρτάνεται, ὥστε παίδων δοκεῖν μηδὲν διαφέρειν. εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ ὁ βίος θειότερος 25 τε εἶναι καὶ εὐδαιμονέστερος φαίνεται τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαγόντων, οὐδὲν ἄλλο χρὴ πράττειν ἢ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι γενναίως.

8 ἀθέου ex P addidit A || 11 τίνουσι PA: τείνουσι || 15 αὐτοῖς || 19 ὅταν] ὅτι ἂν PA, at cf. Schanzii adn. crit. ad Theaet. p. 177 B || 20 ἐθελήσωσιν PA: ἐθελήσουσιν || 24 πῶς.

XV. Μετὰ ταῦτα δὴ ἀπεικάσαι δεῖ τοιούτῳ πάθει
 τὴν ἡμετέραν φύσιν παιδείας τε πέρι καὶ ἀπαιδευσίας. •
 ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἶον ἐν καταργίῳ οἰκῆσαι σπηλαιώ- 93 A.
 δει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἰσοδὸν ἐχούση
 5 μακρὰν παρὰ πᾶν τὸ σπήλαιον, ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων
 ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς ἀνένας, ὥστε
 μένειν τε αὐτοὺς εἰς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὄραν, κύκλῳ
 δὲ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν,
 φῶς δὲ αὐτοῖς πυρὸς ἄνωθεν καὶ πόρρωθεν ἀρούμενον
 10 ὕπισθεν αὐτῶν, μεταξὺ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμο-
 τῶν ἐπάνω ὁδόν, παρ' ἣν εἶναι τειχίον ὀκδομημένον,
 ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρό- 230 K.
 κείται τὰ παραφράγματα, ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δει-
 κνύουσιν. ἔτι τοίνυν ὄρα παρὰ τοῦτο τὸ τειχίον φέ-
 15 ροντας ἀνθρώπους σκευὴ τε παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ
 τειχίου καὶ ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ξύα λίθινά τε καὶ
 ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα, οἶον εἰκός, τοὺς μὲν
 φθεγγομένους, τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων.
 τὴν δὴ ἄτοπον εἰκόνα ταύτην καὶ τοὺς δεσμώτας τοὺς
 20 ἀτόπους θὲς εἶναι ὁμολοῦς ἡμῖν. τοὺς γὰρ τοιούτους
 πρῶτον μὲν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων οἶει ἂν τι ἑωρα-
 κέναι ἄλλο πλὴν τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ
 κατ' ἀντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προσπιπτούσας;
 οὐδὲν ἄλλο. πῶς γάρ, εἰ ἀκινήτους γε τὰς κεφαλὰς
 25 ἔχειν ἠναγκασμένοι εἶεν διὰ βίον; τί δὲ τῶν παρα- 94 A.
 φερομένων; οὐ ταῦτόν τοῦτο; τί μὴν; εἰ οὖν δια-
 λέγεσθαι οἴοι τ' εἶεν πρὸς ἀλλήλους, οὐ ταῦτα ἡγῆ

1. p. 82, 4 Plat. Civit. VII p. 514 A—517 C.

3 ἰδε || 26 τοῦτο; τί μὴν; Cobet ex P: τούτοι μὴν.

ἂν τὰ ὄντα αὐτοὺς ὀνομάξωιν, ἅπερ ὀρῶεν; ἀνάγκη.
 232 K. τί δ'; εἰ καὶ ἡχῶ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρὺ
 ἔχοι, ὅποτε τις τῶν παριόντων φθέγγεται, οἷα ἂν ἄλλο
 τι αὐτοὺς ἡγείσθαι τὸ φθεγγόμενον ἢ τὴν παριοῦσαν
 σκιάν; οὐδὲν ἕλλο. παντάπασιν δὴ οὖν οἱ τοιοῦτοι 5
 οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθές ἢ τὰς τῶν σκευ-
 αστῶν σκιὰς. πολλὴ ἀνάγκη. σκόπει οὖν αὐτῶν λύσιν
 τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης, οἷα
 τις ἂν εἴη, εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνοι αὐτοῖς· ὅποτε
 τις λυθείη καὶ ἀναγκάξοιτο ἐξαίφνης ἀνίστασθαι τε 10
 καὶ περιάγειν τὸν αὐχένα καὶ βαδίζειν καὶ πρὸς τὸ
 φῶς ἀναβλέπειν, πάντα δὲ ταῦτα ποιῶν ἄλγοι τε καὶ
 διὰ τὰς μαρμαρυγὰς ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα ὧν
 τότε τὰς σκιὰς εἶδεν, τί ἂν οἷα αὐτὸν εἴπειν, εἰ τις
 αὐτῷ λέγοι ὅτι τότε μὲν εἶδεν φλυαρίας, νῦν δὲ μᾶλλον 15
 τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος καὶ πρὸς μᾶλλον ὄντα τετραμ-
 95 A. μένος ὀρθότερον βλέπει, καὶ δὴ καὶ ἕκαστον τῶν
 παριόντων δεικνὺς αὐτῷ ἀναγκάξοι ἐρωτῶν ἀποκρι-
 νασθαι ὃ τι ἐστίν; οὐκ οἷα αὐτὸν ἀπορεῖν τε ἂν καὶ
 ἡγείσθαι τὰ τότε ὀρώμενα ἀληθέστερα ἢ τὰ νῦν δει- 20
 κνύμενα; πάντως δὴπου. οὐκοῦν καὶ εἰ πρὸς αὐτὸ
 τὸ φῶς ἀναγκάξοι αὐτὸν βλέπειν, ἀλγεῖν τε ἂν τὰ
 ὄμματα καὶ φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ
 234 K. δύνатаι καθορᾶν, καὶ νομίζειν ταῦτα τῷ ὄντι σαφέ-
 στερα τῶν δεικνυμένων; εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἔλκοι τις 25
 αὐτὸν βίᾳ διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάν-
 τους, καὶ μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου
 φῶς, ὀδυνᾶσθαι τε ἂν καὶ ἀγανακτεῖν ἐλκόμενον; καὶ

8 οἷα || 9 εἰ PA: ἡ || 14 οἷη || 15 αὐτῷ PA: αὐτὸ || 20 τὰ
 τότε PA: τά τε || 27 ἂν εἴη || 28 <ἄρα οὐχ> ὀδυνᾶσθαι A ex P.

- ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, αὐγῆς ἂν ἔχοντα τὰ ὕμματα μεστὰ ὁρᾶν οὐδ' ἂν ἐν δύνασθαι τῶν <νῦν> λεγομένων ἀληθῶν, ὥστε ἐξαίφνης αὐτοῖς προσβάλλοντας; συνηθείας δὴ, οἶμαι, δέοιτ' ἂν, εἰ μέλλοι τὰ
 5 ἂν ὤψεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὰς σκιὰς ἂν ῥᾶστα καθορῶν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὕδασι τὰ τε τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων εἶδωλα, ὕστερον δὲ αὐτά· ἐκ δὲ τούτων τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾶον θεάσαιοτο, προσβλέπων τὸ
 10 τῶν ἄστρον τε καὶ σελήνης φῶς, ἢ μεθ' ἡμέραν τὸν ἥλιόν τε καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τελευταῖον δὴ, οἶμαι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐν ὕδασι οὐδ' ἐν ἀλλοτρίᾳ ἔδρα φαντάσ- 96 A.
 ματα αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸν καθ' αὐτὸν ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ δύναιτ' ἂν κατιδεῖν καὶ θεάσασθαι οἷός τε ἐστι. καὶ 236 K.
 15 μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὗτος ὁ τὰς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτοὺς καὶ πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ, καὶ ἐκείνων ὧν σφεῖς ἐώρων τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος. δῆλον γὰρ ὅτι ἐπὶ ταῦτα ἂν μετ' ἐκεῖνα ἔλθοι. τί οὖν; ἀνα-
 20 μιμνησκόμενον αὐτὸν τῆς πρώτης οἰκήσεως καὶ τῆς ἐκεῖ σοφίας καὶ τῶν τότε ξυνδεσμων τῶν οὐκ ἂν οἶει αὐτὸν μὲν εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς, τοὺς δὲ ἐλεεῖν; καὶ μάλα. τιμαὶ δὲ καὶ ἔπαινοι εἰ τινες ἦσαν αὐτοῖς τότε παρ' ἀλλήλων καὶ γέρα τῷ δξύντατα καθορῶντι
 25 τὰ παριόντα, καὶ μνημονεύοντι μάλιστα ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἶωθε καὶ ἅμα πορεύεσθαι, καὶ ἐκ τούτων δὴ δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἤξειν, δοκεῖς ἂν αὐτὸν ἐπιθυμητικῶς αὐτῶν ἔχειν καὶ

2 νῦν add. A ex P || 3 ὥς et προσβάλλοντα malit K || 10 σελήνης PA: σεληνῶν || 13 ἀλλ' αὐτὸν || 21 οἷη || 22 αὐτὸν || 24 παρ' PA: περὶ || 28 δοκεῖς PA: δοκῆς.

- ξηλοῦν τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυνα-
στεύοντας, ἢ τὸ τοῦ Ὀμήρου ἂν πεπονθέναι καὶ σφόδρα
βούλεσθαι ἐπάρουρον ἐόντα θητευέμεν ἄλλῳ ἄν-
97 A. δρὶ παρ' ἀκλήρῳ καὶ ὀτιοῦν ἂν πεπονθέναι μᾶλλον ἢ
ἐκεῖνά τε δοξάζειν καὶ ἐκείνως ζῆν; οὕτως ἔγωγε οἶμαι, 5
238 K. πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι ἢ ζῆν ἐκείνως.
καὶ τόδε δὴ ἐννόησον· εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς
τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο, ἄρ' οὐ σκότους ἀνάπλεως
σχοίῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξαίφνης ἦκων ἐκ τοῦ ἡλίου;
μάλα γε. τὰς δὲ δὴ σκιὰς ἐκείνας πάλιν εἰ δέοι αὐτὸν 10
γνωματεύοντα διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκεί-
νοις, ἐν ᾧ ἀμβλυπωεῖ, πρὶν καταστῆναι τὰ ὕμματα,
οὗτος δὲ ὁ χρόνος μὴ πάνυ ὀλίγος εἴη τῆς συνηθείας,
ἄρα οὐ γέλωτ' ἂν παρέχοι, καὶ λέγοιτο ἂν περὶ αὐτοῦ,
ὥς ἀναβὰς ἄνω διεφθαρμένος ἦκει τὰ ὕμματα, καὶ ὅτι 15
οὐκ ἄξιον οὐδὲ πειραῖσθαι ἀνιέναι, καὶ τὸν ἐπιχει-
ροῦντα λύειν τε καὶ ἀνάγειν, εἴ πως ἐν ταῖς χειρσὶ
δύναιντο λαβεῖν καὶ ἀποκτείνειν, ἀποκτινύναι ἄν;
σφόδρα γε. ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα προσαπτεόν
ἅπασαν ὥς ἀληθῶς τοῖς λεγομένοις, τὴν μὲν δι' ὕψεως 20
φαινομένην ἔδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκῇσει ἀφο-
μοιοῦντα, τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ φῶς τῇ τοῦ ἡλίου
98 A. δυνάμει· τὴν δὲ ἄνω ἀνάβασιν καὶ θείαν τῶν ἄνω τὴν
240 K. εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθεῖς οὐχ
ἀμαρτήσῃ τῆς ἀληθείας. αὕτη δέ που οὕτω φαίνεται 25
ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἢ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις
ὁρᾶσθαι, ὀφθεῖσα δὲ συλλογιστέα εἶναι ὥς ἄρα πᾶσι
πάντων αὕτη ὁρῶν τε καὶ καλῶν αἰτία, ἐν τε ὁρατῷ

3 ἐπ' ἄρουρον || 21 ἔδραν || 25 ἀμαρτή || 26 τελευταία ita scriptum ut proclivi errore legas τελευταίως.

φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα, ἐν τε νοητῷ
 αὐτῇ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρεχομένη, καὶ ὅτι δεῖ
 ταύτην ἰδεῖν τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν ἢ ἰδίᾳ
 ἢ δημοσίᾳ. εἰ δὴ τοῦτο ἔργον ἐστὶ τῆς παιδείας, καὶ
 5 τοσοῦτον πρόκειται τὸ διάφορον αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπαι-
 δευσίαν, τί ἂν ἄλλο ἀρμόζοι ἢ παιδείας ἀντιλαμβάνε-
 σθαι καὶ φιλοσοφίας, τῶν δὲ νῦν δοκούντων εἶναι
 περισπουδάζων τοῖς πολλοῖς ἀφίεσθαι ὥς οὐδεμίαν
 ἔχοντων εἰς εὐδαιμονίαν ῥοπὴν ἀξιόλογον;

- 10 XVI. Ἔτι τοίνυν, εἰ ταῦτα ἀληθῆ, δεῖ νοῆσαι περὶ
 αὐτῶν τοιόνδε τι, τὴν παιδείαν οὐχ οἷόν τινες ἐπαγ- 242 K.
 γελλόμενοι φασιν εἶναι, τοιαύτην καὶ εἶναι. φασὶ δέ
 που οὐκ ἐνούσης ἐν τῇ ψυχῇ ἐπιστήμης ἐντιθέναι, οἷον 99 A.
 τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες. ὁ δέ γε νῦν λό-
 15 γος σημαίνει ταύτην τὴν ἐνούσαν ἐκάστῳ δύναμιν ἐν
 τῇ ψυχῇ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος,
 οἷον εἰ ὄμμα μὴ δυνατόν ἦν ἄλλως ἢ ξὺν ὄλῳ τῷ
 σώματι στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους,
 οὕτως ξὺν ὄλῳ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιεκτέον
 20 εἶναι, ἕως ἂν εἰς τὸ ὄν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον
 δυνατόν γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη· τοῦτο δ' εἶναί
 φαμεν τὰγαθόν. τούτου τοίνυν αὐτοῦ τέχνη ἂν εἴη,
 τῆς περιαγωγῆς, τίνα τρόπον ὥς ῥᾶστα τε καὶ ἀνυσι-
 μώτατα μεταστραφήσεται, οὐ τοῦ ἐμποιεῖσθαι αὐτῷ <τὸ>
 25 ὀρᾶν, ἀλλ' ὥς ἔχοντι μὲν αὐτό, οὐκ ὀρθῶς δὲ τετραμ-
 μένῳ οὐδὲ βλέποντι οἷ ἔδει, τοῦτο δεῖ μηχανήσασθαι.
 αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυ-

10. p. 83, 19 Plat. Civit. VII p. 518 B—519 B.

8 ἀφίεσθαι (ἀφεῖσθαι Scaliger) Cobet: ἀφιεῖσθαι || 11 immo
 οἷαν cum P || 12 φησι compend. || 16 φ PA: ὁ || 24 το ex P addidit A.

νεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος (τῷ ὄντι
 244 K. γὰρ οὐκ ἐνοῦσαι πρότερον ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι
 καὶ ἀσκήσεσιν), ἡ δὲ τοῦ φρονῆσαι παντὸς μᾶλλον θειο-
 τέρου τινὸς τυγχάνει, ὥς ἔοικεν, οὐσα, ὃ τὴν μὲν
 δύναμιν οὐδέποτε ἀπόλλυσιν, ὑπὸ δὲ τῆς περιαγωγῆς 5
 χρήσιμόν τε καὶ ὠφέλιμον καὶ ἄχρηστον αὐτὴ καὶ βλα-
 100 A. βερὸν γίνεται. ἡ οὖν ἐννεονόησας τῶν λεγομένων
 μὲν πονηρῶν, σοφῶν δέ, ὥς δορυμὴν μὲν βλέπει τὸ ψυ-
 χάριον καὶ ὀξέως διορθᾷ ταῦτα ἐφ' ἃ τέτραπται, ὥς οὐ
 φανύλην ἔχον τὴν ὄψιν, κακίᾳ δὲ ἠναγκασμένον ὑπηρε- 10
 τεῖν, ὥστε ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ, τοσοῦτῳ πλείω
 κακὰ ἐργαζόμενον; τοῦτο μέντοι τὸ τῆς τοιαύτης φύ-
 σεως εἰ ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπιτόμενον περιεκότη τὰς
 τῆς γενέσεως ξυγγενεῖς ὥσπερ μολυβδίδας, αἱ δὲ
 ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνεῖαις 15
 προσφνεῖς γιγνόμεναι περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς
 ψυχῆς ὄψιν, ὧν εἰ ἀπαλλαγὴν περιστρέφετο εἰς τὰ
 ἀληθῆ, καὶ ἐκεῖνα ἂν τὸ αὐτὸ τοῦτο τῶν αὐτῶν ἀνθρώ-
 πων ὀξύτερα (τα εἴωρα, ὥς) περ καὶ ἐφ' ἃ νῦν τέτραπται.

Νῦν δὲ οὖν, ὁπότε ἐνταῦθα γεγόναμεν, καὶ τὸ 20
 246 K. τῆς φιλοσοφίας ἔργον ὁποῖόν ἐστι φαίνεται, καὶ ὥς
 ἐστι τίμιον αὐτόθεν ἐστὶ κατάδηλον. τὸ γὰρ περιαι-
 ρεῖν τὴν γένεσιν ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ ἐκκαθαίρειν τὴν
 λογίζεσθαι δυναμένην αὐτῆς ἐνέργειαν μάλιστα αὐτῇ
 προσήκει. οὗτος οὖν ἄριστος τρόπος τοῦ βίου, τὴν 25
 δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας καὶ ζῆν
 καὶ τεθνάναι. τοῦτῳ οὖν ἐπώμεθα, εἰ βουλοίμεθα ὄν-
 τως εὐδαιμονήσειν.

25. 27 οὗτος — ἐπώμεθα] Plat. Gorg. p. 527 E.

7 ἡ || 19 inter ὀξύτερα (sic) et περ lacuna fere XX litter.:
 explevit A ex P || 27 ἐπώμεθα ex apogr. Ciz. K: ἐπόμεθα.

XVII. *Εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀπὸ τῶν παλαιῶν λόγων καὶ* 101 A.
τῶν μύθων τῶν ἱερῶν τῶν τε ἄλλων καὶ τῶν Πυθα-
γορείων ὑπομνήσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν
παράκλησιν, ἀρχώμεθα καὶ τούτου ἐντεῦθεν. ὁρθῶς
λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι, καὶ
ὥς τῶν ἀπεράντους ἔχοντων τὰς ἐπιθυμίας δεινὸς ὁ
βίος. οὐ γάρ τι θανμάξοιμ' ἄν, εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ
ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν
μὲν ἐστὶ κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν; καὶ
ἡμεῖς τῷ ὄντι ἴσως τέθναμεν· ἤδη γάρ του ἔγωγε καὶ
ἤκουσα τῶν σοφῶν, ὥς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν, καὶ τὸ
μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο, ἐν ᾧ
ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τυγχάνει ὃν οἶον ἀναπειθῆσθαι καὶ 248 K.
μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν
κομπὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελικὸς τις ἢ Ἰταλικὸς τις,
παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν
ὠνόμασε πύθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους· τῶν δὲ
ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς, οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσὶ, τὸ
ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὥς τετρημένος εἴη 102 A.
πύθος διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας. τοῦναντίον δὴ
οὗτος τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἐνδείκνυται, ὥς τῶν ἐν
Ἄιδου, τὸ ἀειδὲς δὴ λέγων, οὗτοι ἀθλιώτατοί εἰσιν
οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῦεν εἰς τὸν τετρημένον πύθον
ὔδωρ ἑτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ. τὸ δὲ κόσκι-
νον ἄρα λέγει, ὥς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν
εἶναι· τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπεικάσε τὴν τῶν ἀνοή-
των ὥς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι' ἀπι-

4. p. 85, 26 Plat. Gorg. p. 492 E—494 B.

13 ὃν οἶον PA: ὅμοιον || 15 ἴσως PA: ἴσος || 16 πιστικὸν] sic || 22 ἀηδὲς || εἰσιν] immo εἶεν (cf. Cobet, Mnemos.² II 138. Stob. Flor. 121, 36).

στίαν τε καὶ λήθην. ταῦτα ἐπεικῶς μὲν ἔστιν ὑπὸ τι
 ἄτοπα, δηλοῖ μὴν ὃ ἐγὼ βούλομαι ἐνδείξασθαι, ὥς χρη
 250 K. μεταθέσθαι ἀπὸ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος
 βίου ἐπὶ τὸν κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς
 καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον, καὶ περὶθεσθαι εὐδαιμο- 5
 νεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων. φέρε
 δὴ οὖν καὶ ἄλλην εἰκόνα εἰπω ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου
 τὴν νῦν. σκόπει γὰρ εἰ τοιόνδε δοκεῖ περὶ τοῦ βίου
 ἑκατέρου, τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου, οἷον εἰ
 δυοῖν ἀνδροῖν ἑκατέρῳ πλῆθι πολλοὶ εἰεν, καὶ τῷ μὲν 10
 ἑτέρῳ ὑγιεῖς καὶ πλήρεις, ὁ μὲν οἴνου ὁ δὲ μέλιτος
 103 A. ὁ δὲ γάλακτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ πολλῶν, νάματα δὲ
 σπάνια καὶ χαλεπὰ ἑκάστου τούτων εἴη καὶ μετὰ πολ-
 λῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα· ὁ μὲν οὖν
 ἕτερος πληρωσάμενος μήτε ἐποχτεύοι μηδέ τι φρον- 15
 τίξοι, ἀλλ' ἔνεκα τούτων ἡσυχίαν ἔχοι· τῷ δ' ἑτέρῳ
 τὰ μὲν νάματα, ὥσπερ καὶ ἐκείνῳ, δυνατὰ μὲν πορί-
 ζεσθαι εἴη, χαλεπὰ δέ, τὰ δὲ ἀγγεῖα τετρημένα καὶ
 σαθρά, ἀναγκάζοιτο δὲ ἀεὶ καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν πιμ-
 πλάναι αὐτά, ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας· ἄρα τοιού- 20
 του ὄντος τοῦ βίου, οὐκ ἔσται εὐδαιμονέστερος ὁ τοῦ
 252 K. κοσμίου ἢ τοῦ ἀκολάστου; ὁ μὲν γὰρ τῷ ὥς πλεῖστον
 ἐπιρρεῖν ἔχει τὸ εὐδαιμον, ἐν ᾧ πολὺ ἀνάγκη καὶ τὸ
 ἀπιδὼν εἶναι καὶ μεγάλα ἅττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς
 ἐκροαῖς, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ χαράδριον τινα βίον 25
 διαζῆν· ὁ δὲ πεπληρωμένος εἰσάπαξ τῶν οἰκείων ἀγα-
 θῶν αὐτάρκης ἀεὶ διαμένει πάντα τὸν χρόνον. τοιαύτη
 τίς ἐστι καὶ ἡ ἀρχαιοπρεπὴς παράκλησις ἐπὶ τὴν τῆς
 ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν.

8 τῇ νῦν P || 15 μηδέ] μήτε P || 21 ante ὄντος addit ἑκα-
 τέρου P || 24 ἀπιδὼν PA: ἄβιον.

XVIII. Ταύτη δ' ἐστὶ συγγενῆς καὶ ἄλλη ἔφοδος ^{104 A.}
 ἡ κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ σώματι φαινομένων
 ἐναργῶν ἐπὶ τὰ τῆς ψυχῆς μεταβαίνουσα κακὰ τε καὶ
 ἀγαθὰ, καὶ τῶν μὲν κακῶν χωρίζουσα καὶ πρὸς τὰ
 5 αἰσχροῦ ἄλλοτριουῦσα τὴν προαίρεσιν ἡμῶν, τῶν δὲ
 ἀγαθῶν ἀντιλαμβάνεσθαι παντὶ σθένει παρακελευο-
 μένη, καὶ πρὸς τὰ καλὰ οἰκιοῦσα ἡμῶν τὴν διάνοιαν
 ἐξ ἁπαντος τρόπου. οἷον εἰ τὰ πάθη τοῦ σώματος
 φευκτὰ καὶ τὰ νοσήματα, πολὺν δὴπου πρότερον τὰ
 10 τῆς ψυχῆς, καὶ εἰ ἡ νόσος τοῦ σώματος οὐ βιωτὸν
 ἡμῖν τὸν βίον ἀπεργάζεται, πολὺν δὴπου πρότερον
 ἡ ἀδικία νόσος οὖσα τῆς ψυχῆς ἀφόρητόν ἐστι τῷ ^{254 K.}
 ἔχοντι, καὶ εἰ τὸ σῶμα ἀσυμμέτρως διακείμενον ἀπόλ-
 λυσιν ἡμῶν τὴν τελειότητα τῆς ψυχῆς, ὅταν ἐκείνο,
 15 ὃ ζῶμεν, πλημμελῶς ἔχη καὶ στασιάζῃ πρὸς ἑαυτό,
 οὐκ ἔνεστιν ὀρθῶς διαβιδῶναι. μετῴμεν δὴ καὶ ἐπὶ
 θάτερα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὥσπερ γὰρ τάξεως
 καὶ κόσμου τὰ ἡμέτερα σώματα τυχόντα χρηστὰ ἂν
 εἴη, ἀταξίας δὲ μοχθηρὰ, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ ἀταξίας
 20 μὲν τυχοῦσα ἔσται πονηρὰ, χρηστὴ δὲ ἡ τάξεώς τινος
 καὶ κόσμου ἐπιλαβοῦσα. ἐπὶ μὲν οὖν τῷ σώματι ὀνομά
 ἐστὶ τῷ ἐκ τῆς τάξεώς τε καὶ τοῦ κόσμου γιγνομένῳ ^{105 A.}
 ὑγεία, ἰσχύς· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ
 ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ κόσμου νόμιμόν τε καὶ νόμος
 25 ὄνομα κεῖται. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοῦ σώματος τάξεσι
 τὸ ὑγιεινὸν ἀποδίδομεν, ἐξ οὗ ἐν αὐτῷ ὑγίεια γίγνεται
 καὶ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος, οὕτως ἐπὶ ταῖς τῆς

17. p. 87, 29 Plat. Gorg. p. 504 A—505 B; sed 87, 3 sq. οἷς
 — ψυχῆς ex Phaedon. p. 82 D (supra p. 67, 28).

18 sq. ἀσυμμέτρως et ἀπόλλυσιν Cobet: συμμέτρως et ἀπό-
 λουσιν || 26 ἡ ὑγίεια ex apogr. Ciz. K || 27 καὶ ἡ ἄλλη P.

- ψυχῆς κοσμήσεσιν ὁ νόμος λέγεται, ὅθεν καὶ νόμιμοι
 γίνονται καὶ κόσμιοι· ταῦτα δ' ἐστὶ δικαιοσύνη τε
 καὶ σωφροσύνη. οὐκοῦν ἐκεῖνοι οἷς τι μέλει τῆς ἑαυτῶν
 ψυχῆς πρὸς ταῦτα βλέποντες καὶ τοὺς λόγους προσοί-
 σουσι ταῖς ψυχαῖς, οὓς ἂν λέγωσι, καὶ τὰς πράξεις ἀπά- 5
 σας, καὶ δῶρον ἔάν τι διδῶσι, δώσουσι, καὶ ἔάν τι
 ἀφαιρῶνται, ἀφαιρήσονται, πρὸς τοῦτο αἰετὶ τὸν νοῦν
 256 K. ἔχοντες, ὅπως ἂν αὐτῶν δικαιοσύνη μὲν ἐν ταῖς ψυχαῖς
 γίνηται, ἀδικία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ σωφροσύνη μὲν
 ἐγγίγηται, ἀκολασία δὲ ἀπαλλάττηται, καὶ ἡ ἄλλη 10
 ἀρετὴ ἐγγίγηται, κακία δὲ ἀπίη. τί γὰρ ὄφελος σώ-
 ματί γε κάμνουντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ ἢ σιτία
 πολλὰ διδόναι καὶ τὰ ἡδίστα ἢ ποτὰ ἢ ἄλλο ὀτιοῦν,
 ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸν ἔσθ' ὃ τι πλεόν ἢ τοῦναντίον,
 κατὰ γε τὸν δίκαιον λόγον, καὶ ἔλαττον; ἔστι ταῦτα. 15
 οὐ γὰρ οἶμαι λυσιτελεῖν μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν
 106 A. ἀνθρώπῳ· ἀνάγκη γὰρ οὕτως καὶ ζῆν μοχθηρῶς. οὐκ-
 οῦν καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι, οἷον πεινῶντα
 φαγεῖν ὅσον βούλεται ἢ διψῶντα πιεῖν, ὑγιαίνοντα
 μὲν ἑῶσιν οἱ ἰατροὶ ὥς τὰ πολλά, κάμνοντα δὲ ὥς 20
 ἔπος εἰπεῖν οὐδέποτε ἑῶσιν ἐμπίπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ.
 ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ ψυχὴν ὁ αὐτὸς τρόπος· ἕως μὲν
 ἂν πονηρὰ ᾖ, ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος καὶ
 ἄδικος καὶ ἀνόσιος, εἰργεῖν αὐτήν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν
 καὶ μὴ ἐπιτρέπειν, ἀλλ' αὐτὰ ποιεῖν ἃ ἂν ποιῶν 25
 βελτίων ἔσται. οὐ γάρ που αὐτῇ ἄμεινον τῇ ψυχῇ.
 258 K. οὐκοῦν τὸ εἰργεῖν ἐστὶν ἀφ' ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν.
 τὸ κολάζεσθαι ἄρα τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστιν ἢ ἀκολασία,
 ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, καὶ τὸ κόσμιον εἶναι καὶ

11 ἀπίη PK: ἀπειή || 14 ὀνή || ὃ τι] sic: ὅτε Scaliger || 25 ἐπι-
 τρέπειν ἀλλ' ἄττα ποιεῖν ἢ ἀφ' ὧν βελτίων P || 26 οὐ] οὕτω PK.

τεταγμένον προέχει τοῦ ἀκοσμήτου τε καὶ ἀτάκτου, ὥστ' ἐξ ἅπαντος τρόπου τὴν δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην ἀσκητέον πρὸ τῶν ἐναντίων ἔξεων. καὶ τοῦτο μὲν ἡμῖν οὕτως ἐχέτω.

- 5 XIX. Δύναιτο δ' ἂν τις κατ' ἰδίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν ἐπεξελθεῖν τῷ προκειμένῳ, δεικνύων αὐτῶν τὸ τέλος καὶ κύριον εὐδαιμονίας. ὅσῳ γὰρ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος προέχει, τοσούτῳ μᾶλλον καὶ 107 A. τὰγαθὰ αὐτῆς ὑπερέχει· καὶ τὰ μὲν τοῦ σώματος ἔσται
 10 εὐκαταφρόνητα, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τίμια καὶ σεμνά. καὶ τὸ ἀγαθὸν οὖν οὐ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὅπερ τὸ ἡδύ, καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἔνεκα πρακτέον τὸ ἡδύ, οὐ τὸ ἀγαθὸν ἔνεκα τοῦ ἡδέος. ἡδὺ δὲ ἐστὶ τοῦτο, οὗ παραγενομένου ἡδόμεθα, ἀγαθὸν δέ, οὗ παρόντος ἀγαθοί ἐσμεν. ἀλλὰ
 15 μὴν ἀγαθοί γε ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα ἀγαθὰ ἐστὶν, ἀρετῆς τινος παραγενομένης. ἀλλὰ μὲν δὴ ἢ γε ἀρετὴ ἐκάστου, καὶ σκεύους καὶ σώματος 260 K. καὶ ψυχῆς αὐτῆς καὶ ζώου παντός, οὐ τῷ εἰκῇ καὶ κάλιστα παραγίγνεται, ἀλλὰ τάξει καὶ ὁρθότητι καὶ τέχνῃ,
 20 ἥτις ἐκάστῳ ἀποδέδεται αὐτῶν. τάξει ἄρα τεταγμένον τι καὶ κεκοσμημένον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἐκάστου, ὥς φασίη ἂν τις σωφρόνως λογιζόμενος*** ἐν ἐκάστῳ [γὰρ] ὁ ἐκάστου οἰκείος ἀγαθὸν παρέχει ἕκαστον τῶν ὄντων. ὅθεν δὴ καὶ ψυχὴ κόσμον ἔχουσα τὸν αὐτῆς ἀμείνων
 25 τῆς ἀκοσμήτου. ἀλλὰ μὴν ἢ γε κόσμον ἔχουσα κοσμία, ἢ δὲ γε κοσμία σώφρων· ἢ ἄρα σώφρων ψυχὴ ἀγαθὴ.

11. p. 90, 14 Plat. Gorg. p. 506 C—508 A.

15 γέ PK: τε || 21 τί || 22 lacunam post λογιζόμενος indicavi et mox γὰρ delevi: exciderunt Platonis verba κόσμος τις ἄρα ἐγγενόμενος, unde κόσμος arripuit et post οἰκείος inseruit K || 24 αὐτῆς.

λέγω δὴ οὖν ὅτι, εἰ ἡ σώφρων ἀγαθὴ ἐστίν, ἡ τοῦ-
 108 A. ναντίον τῇ σώφρονι πεπονθυῖα κακὴ ἐστίν· ἦν δὲ
 αὕτη ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος. πολλὴ ἀνάγκη. καὶ
 μὴν ὃ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττει ἂν καὶ περὶ
 θεοὺς καὶ ἀνθρώπους· οὐ γὰρ ἂν σωφρονοῖ τὰ μὴ 5
 προσήκοντα πράττων. καὶ μὴν περὶ μὲν ἀνθρώπους
 102 K. τὰ προσήκοντα πράττων δίκαια ἂν πράττει, περὶ δὲ
 θεοὺς ὅσια· τὸν δὲ τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα
 ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι. καὶ μὲν δὴ καὶ ἀν-
 δρεῖόν γε ἀνάγκη· οὐ γὰρ δὴ σώφρονος ἀνδρός ἐστίν 10
 οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἢ μὴ προσήκει, ἀλλὰ δεῖ
 καὶ πράγματα καὶ ἀνθρώπους καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας
 φεύγειν καὶ διώκειν, καὶ ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου
 δεῖ. ὥστε πολλὴ ἀνάγκη τὸν σώφρονα, ὥσπερ διήλ-
 θομεν, δίκαιον ὄντα καὶ ἀνδρεῖον καὶ ὅσιον ἀγαθὸν 15
 ἄνδρα εἶναι τελέως, τὸν δὲ ἀγαθὸν εὖ τε καὶ καλῶς
 πράττειν ἢ ἂν πράττει, τὸν δὲ εὖ πράττοντα μακάριόν
 τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι, τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς
 πράττοντα ἄθλιον· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ ἐναντίως ἔχων
 τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος. εἰ δὴ ἐστὶ ταῦτα ἀληθῆ, 20
 τὸν βουλόμενον, ὡς ἔοικεν, εὐδαίμονα εἶναι σωφρο-
 σύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευ-
 109 A. κτέον ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν, καὶ παρασκευα-
 στέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι, ἐὰν
 δὲ δεηθῇ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τῶν οἰκείων, ἢ ἰδιώτης ἢ 25
 πόλις, ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον, εἰ μέλλει εὐ-
 104 K. δαίμων εἶναι. οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι
 πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν, καὶ πάντα εἰς τοῦτο τὰ
 αὐτοῦ συντείνοντα καὶ τὰ τῆς πόλεως, ὅπως δικαιο-

σύνη παρέσται καὶ σωφροσύνη τῷ μακαρίῳ μέλλοντι
 ἔσεσθαι, οὕτω πράττειν, οὐκ ἐπιθυμίας ἔδωτα ἀκο-
 λάστους εἶναι καὶ ταῦτα ἐπιχειροῦντα πληροῦν, ἀνή-
 νυτον κακόν, ληστοῦ βίον ζῶντα. οὔτε γὰρ ἂν ἄλλω
 5 ἀνθρώπῳ προσφιλεῖς εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ· κοινω-
 νεῖν γὰρ ἀδύνατος· ὅτῳ γὰρ μὴ ἐν κοινωνίᾳ, φιλλία
 οὐκ ἂν εἴη. φασὶ δὲ οἱ σοφοὶ καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν
 καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν
 καὶ φιλίαν καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιο-
 10 ὄτητα, καὶ τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν,
 οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. τὸν δὲ μὴ προσέχοντα
 τούτοις λέληθεν ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν
 θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύνатаι· δι' ἃ πλεο-
 νεξίαν οἴονται δεῖν ἀσκεῖν· γεωμετρίας γὰρ ἀμελοῦσι. 110 A.
 15 τὸ μὲν οὖν ὅλον τῆς εὐδαίμονος ζωῆς περὶ οὕτως
 ἔχει. καὶ ἔπεται δὲ αὐτὴν τὸ καλῶς αἰρεῖσθαι μᾶλλον
 τελευτᾶν, οἷς ἐστὶν ἐξουσία ζῆν μὴ καλῶς, πρὶν παιδᾶς 266 K.
 τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὀνειδίη καταστῆσαι, καὶ πρὶν
 τοὺς πατέρας τε καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχύναι·
 20 τῷ γὰρ τοὺς αὐτοῦ αἰσχύναντι ἀβίωτόν ἐστι, καὶ τῷ
 τοιούτῳ οὔτε τις ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλος ὑπάρχει
 οὔτ' ἐπὶ γῆς οὔτε ὑπὸ γῆν τελευτήσαντι. χρὴ οὖν
 πάντα ἄνδρα, εἴαν τι καὶ ἄλλο ἀσκῇ, μετ' ἀρετῆς
 ἀσκεῖν, εἰδότα ὅτι τούτου λειπόμενα ἅπαντα καὶ κτή-
 25 ματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχροὰ καὶ κακά. οὔτε γὰρ
 πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνανδρίας

16. p. 91, 21 Plat. Menex. p. 246 D—247 B.

13 δι' ἃ scripsi pro διὰ: διὸ (cf. Valckenaer ad Eur. Phoen.
 541 p. 200) nescio unde K: οἱ δὲ Vitelli || 15 εὐδαίμων || 16 αὐτῇ
 scripsit K || 20 αὐτοῦ || 26 ἀνανδρίας.

(ἄλλω γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ), οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα πρέποντα φαίνεται ἀλλ' ἀπρεπῇ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν· πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. ὧν ἕνεκα πρῶτον καὶ ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθαι δεῖ ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖται τις τοὺς πρόσθεν προγόνους ἐν κλείᾳ·

111 A. εἰ δὲ μή, ὅπως εἰς ἴσον αὐτοῖς καταστήσῃ τὴν αὐτοῦ 10 καλοκάγαθίαν· ἡ μὲν γὰρ ἐν τούτοις νίκη τιμὴν φέρει, ἡ δὲ ἡττα, ἐὰν ἡττᾶται τις, αἰσχύνῃ. μάλιστα δ' ἂν·

268 K. νικήσειέ τις ἐν τούτοις, εἰ παρασκευάσαιτο τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρήσασθαι μηδὲ ἀναλῶσαι αὐτὴν μάτην, καλῶς εἰδὼς ὅτι ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι 15 οὐκ ἔστιν αἰσχίον ἢ παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής· χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄναν- 20 δρον, ἀπορίᾳ ἰδίῳ αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. ἀφ' ἑαυτῶν γὰρ ἄρχεσθαι δεῖ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν εἰς εὐκλείαν καὶ εὐδαιμονίαν φερόντων. πάλαι γὰρ δὴ τὸ Μηδὲν ἄγαν λεγόμενον καλῶς δοκεῖ λέγεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι εὖ λέγεται. ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ 25 εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν

24. p. 92, 10 Plat. Menex. p. 247 E—248 B.

2 κακῷ PA: καλῷ || 7 διαπαντὸς || 15 τί || 18 τιμὰς γονέων ἐκγόνοις PK: ἡμᾶς γονέων ἐγγόνους || 21 ἀπορίᾳ ἰδίῳ αὐτοῦ PK: ἀπορεῖ δὲ αὐτοῦ.

- φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾷσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκευά- 112 A. σται ζῆν, οὗτος ἐστὶν ὁ σώφρων καὶ οὗτος ὁ ἀνδρεῖος
- 5 καὶ φρόνιμος, οὗτος γιγνομένων χρημάτων καὶ παίδων καὶ διαφθειρομένων μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ· οὔτε γὰρ χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται 270 K. διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. τοιούτους δὲ ἡμεῖς ἀξιούμεν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι, οὔτε ἀγανακτοῦντας οὔτε
- 10 φοβούμενους ἄγαν, εἰ δεῖ τελευτᾶν ἐν τῷ παρόντι ἢ ἄλλο τι πάσχειν τῶν ἀνθρωπίνων. διατεταμένως γὰρ δὴ δεῖ ταύτην ἔχειν τὴν δόξαν, ὥς ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ σώφρων ὢν καὶ δίκαιος εὐδαίμων ἐστὶ καὶ μακάριος, ἐὰν τε μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἐὰν τε μικρὸς
- 15 καὶ ἀσθενής, καὶ ἐὰν πλουτῇ καὶ μὴ. ἐὰν δ' ἄρα πλουτῇ Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ἣ δὲ ἄδικος, ἄθλιός τε ἐστὶ καὶ ἀνιερῶς ζῇ· καὶ οὗτ' ἂν μνησαίμην, φησὶν ὁ ποιητής, εἶπερ ὀρθῶς λέγει, οὗτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθοίμην, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῶτο, καὶ
- 20 δηλῶν τοιοῦτος ὢν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἰστάμενος, ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῶ ὀρθῶν φόνον αἵματόεντα μήτε νικῶ θέων Θρηίκιον Βορέην, μηδὲ ἄλλο αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε. 113 A.
- 25 τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενα ἀγαθὰ οὐκ ὀρθῶς λέγεται. λέγεται γὰρ ὥς ἄριστον μὲν ὑγιαίνειν, δεύ- 272 K. τερον δὲ κάλλος, τρίτον δὲ πλοῦτος· μυρία δὲ ἄλλα

12. p. 93, 19 Plat. De Legg. II p. 660 E—662 A.

17 ἐστὶ superscr. || 18 οὔτε || 20 κτῶτο PA: κεντῶτο: κεντῆτο Cobet || 27 πλοῦτον: 'voluit fortasse πλουτεῖν' Cobet.

ἀγαθὰ λέγεται· καὶ γὰρ ὁξὺ ὄραν καὶ ἀκούειν καὶ
πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθητῶς ἔχειν,
ἔτι δὲ καὶ τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὃ τι δὲν ἐπιθυμῇ,
καὶ τὸ δὴ τέλος ἀπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ πάντα
ταῦτα κεκτημένον ἀθάνατον εἶναι γενόμενον ὃ τι ⁵
τάχιστα. ὃ δὲ ἐμὸς λόγος ταδὶ λέγει, ὥς ταῦτά ἐστι
ξύμπαντα δικαίοις μὲν καὶ ὀσίοις ἀνδράσιν ἄριστα
κτηήματα, ἀδίκτοις δὲ κἀκιστα ξύμπαντα, ἀρξάμενα ἀπὸ
τῆς ὑγείας. καὶ δὴ καὶ τὸ ὄραν καὶ τὸ ἀκούειν καὶ
αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ παράπαν ζῆν μέγιστον μὲν κακὸν ¹⁰
τὸν ξύμπαντα χρόνον ἀθάνατον ὄντα καὶ κεκτημένον
πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πλὴν δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς
ἀπάσης, ἔλαττον δέ, ἂν ὥς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον
ἐπιζῶη. λέγω γὰρ δὴ σαφῶς τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα
ἀγαθὰ τοῖς ἀδίκτοις εἶναι, τοῖς δὲ δικαίοις κακὰ, τὰ δὲ ¹⁵
ἀγαθὰ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὄντως ἀγαθὰ, τοῖς δὲ κακοῖς
κακὰ. καὶ ὁ μὲν ἀδίκως ζῶν καὶ ὑβριστικῶς ἐξ ἀνάγκης
²⁷⁴ K. αἰσχροῶς ζῆ, εἰ δὲ αἰσχροῶς, καὶ κακῶς· ὥστε καὶ ἀηδῶς
ζῆ καὶ οὐ ξυμφερόντως ἑαυτῷ· τὸν γὰρ αὐτὸν ἡδιστόν
¹¹⁴ A. τε καὶ ἄριστον ὑπὸ θεῶν βίον λέγεσθαι φάσκοντες ²⁰
ἀληθέστατα ἐροῦμεν. εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἀγαθὰ τῷ κατ'
ἀρετὴν βίῳ μάλιστα συνήρτηται, καὶ τότε ἐστὶν ἀγαθὰ
ὄντως, καὶ τὸ χαίρειν τῷ φιλοσοφεῖν μόνῳ συνέπεται,
πάντων ἔνεκα χρὴ τοῦτον τὸν βίον προαιρεῖσθαι τοὺς
βουλομένους ὄντως εὐδαιμονεῖν.

25

XX. Οἶμαι τοίνυν οὐκ ἀνάρμοστον εἶναι ἐνταῦθα
καὶ τὴν διὰ τῶν ὑποθηκῶν προτροπὴν ἥδη πως συνεγγί-
ζουσιν εἰς τὴν ὑφήγησιν τὸ πῶς δεῖ βιοῦν, καὶ μά-

3 δὲν (cf. Usener, Jahrb. f. Phil. 1878 p. 66) scripsi pro
δ' ἂν: ἂν PA || 4 μακαριότ' || 28 τὸ] τοῦ scripsit K: an συνεγγί-
ζουσιν transitive dictum?

λιστα ἐμφαίνουσαν τοῦτο, ὥς οὐκ ἀπέσπασται τὰ τοῦ
 λόγου τοῦ κατὰ φιλοσοφίαν μέρος, συνεχῇ δ' ἐστὶ
 πάντα πρὸς ἄλληλα. κατὰ δὴ ταύτην οὖν τὴν μέθο-
 δον ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόμεθα πρῶτον, ὥς δεῖ
 5 θεοσέβειαν ἀσκεῖν. αὕτη δὲ οὐκ ἂν παραγένοιτο, εἰ μὴ
 τις ἀφομοιώσειε τῷ θεραπευομένῳ τὸ θεραπεῦον, τὴν
 δὲ ὁμοιότητα ταύτην οὐκ ἄλλη τις ἢ φιλοσοφία παρέχει.
 ἀλλὰ μὴν καὶ ἀψεύδειαν δεῖ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι· 276 K.
 τὸ γὰρ ἀληθεύειν καὶ πρὸς θεοὺς κατὰ τὴν θείαν ἀλή-
 10 θειαν καὶ πρὸς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἡγεῖ-
 ται ἡμῖν πάντων τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν. 115 A.
 τοιαύτης δὲ οὔσης τῆς ἀληθείας, μόνως διὰ φιλοσοφίας
 αὕτη παραγίγνεται· μόνοι γὰρ φιλοθεάμονές εἰσι τῆς
 ἀληθείας οἱ φιλόσοφοι. ἔτι τοίνυν τῶν νόμων τὴν
 15 δύναμιν ἐκάστου ἐπίστασθαι προσήκει, καὶ ὥς χρη-
 στέον αὐτοῖς ἐστι· ταῦτα δὲ οὐκ ἔνεστι μαθεῖν μὴ
 τὴν ἀρετὴν εἰδότες, πρὸς ἣν καὶ τὴν δύναμιν καὶ
 τὴν χρῆσιν τῶν νόμων ἀναφέρομεν· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς
 ἐπιτήδευσις διὰ φιλοσοφίας παραγίγνεται· ὥστε καὶ
 20 πρὸς ταύτην ἡγεμῶν ἐστι φιλοσοφία. ἔτι τοίνυν εἰδέ-
 ναι δεῖ πῶς πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλεῖν, τοῦτο δὲ
 οὐκ ἂν τις διαγνοίῃ μὴ τὸν τοῦ προσήκοντος ἀπολο-
 γισμὸν ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεων ἐπεσκεμμένος, τὴν
 ἀξίαν τε καὶ ἀπαξίαν εἰδὼς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων,
 25 καὶ δυνάμενος διακρίνειν τὰ ἥθη καὶ τὰς φύσεις ἐκά-
 στων καὶ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τοὺς κατὰ πάντα
 ταῦτα συναρμῶζοντας λόγους. ἀλλὰ μὴν τούτων γε 278 K.
 οὐδὲν χωρὶς φιλοσοφίας παραγίγνεται· καὶ τούτων οὖν
 ἕνεκα χρήσιμος ἂν εἴη. εἰ δὲ καὶ τοὺς θηριώδεις ἀν-

4 fort. ἀρχόμεθα || 22 ἀπολογισμὸν A: ἀπολογησμὸν.

- θρώπους καταγωνίζεσθαι ὁ τῆς ἀνδρείας παραγγέλλει νόμος καὶ τὰ βλαβερώτατα τῶν θηρίων χειροῦσθαι, χωρεῖν τε ἐπὶ τοὺς κινδύνους δεῖ προθύμως καὶ ἐθί-
 116 A. ζεσθαι αὐτοὺς ὑπομένειν, ἴδωμεν καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἡμᾶς ἐπιστήμη ἢ δύναμις παρασκευάζει ἐπιτηδεύουσ. 5 οὐδεμία ἂν ἄλλη, ὥς ἐγῶμαι, ἢ μόνη φιλοσοφία. αὕτη γὰρ διαμελετᾷ καρτερεῖν καὶ τοῦ θανάτου καταφρονεῖν ἐγκράτειάν τε ἐπιτηδεύει δι' ὅλου τοῦ βίου, καὶ πρὸς μὲν τοὺς πόνους ἐναθλεῖ γενναίως, τῶν δὲ ἡδονῶν ὑπεροχῇ παντάπασι. μόνης ἄρα ταύτης ἀντιλαμβάνε- 10 σθαι χρὴ τοὺς βουλομένους τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν πάντων μεταλαγχάνειν. ὥς γὰρ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅ τι ἂν τις ἐθέλῃ ἐξεργάσασθαι εἰς τέλος τὸ βέλτιστον, ἐάν τε σοφίαν ἐάν τε ἀνδρείαν ἐάν τε εὐγλωσσίαν ἐάν τε ἀρετὴν ἢ τὴν σύμπασαν ἢ μέρος τι αὐτῆς, ἐκ τῶνδε 15 οἷόν τε εἶναι κατεργάσασθαι. φῦναι μὲν πρῶτον δεῖν, 280 K. καὶ τοῦτο μὲν τῇ τύχῃ ἀποδεδοσθαι, τὰ δὲ ἐπ' αὐτῷ ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ τάδε εἶναι, ἐπιθυμητὴν γενέσθαι τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν φιλόπονόν τε καὶ πρωιαίτατα μανθάνοντα καὶ πολλὸν χρόνον αὐτοῖς συνδιατελοῦντα. 20 εἰ δέ τι ἀπέσται τούτων καὶ ἔν, οὐχ οἷόν τέ ἐστιν οὐδὲ ἐς τέλος τὸ ἄκρον ἐξεργάσασθαι, ἔχοντος δὲ ἅπαντα ταῦτα, ἀνυπέρβλητον γίγνεται τοῦτο, ὅ τι ἂν ἀσκήῃ τις τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπι-
 117 A. στημῶν ὀρθὸν τοῦτο, πόσῳ δὴ πλέον ἐπὶ τῆς ἡγε- 25 μוניκωτάτης πασῶν τῶν τεχνῶν, φιλοσοφίας; πόνους τε δεῖ πάντας ὑφίστασθαι γενναίως καὶ χρόνον πολλὸν καταναλίσκειν εἰς τὴν μάθησιν προθυμίαν τε εἰσφέρει-

6 οὐδεμία *αν* scripsit K, qui post ἄλλη addit εἷη (at cf. infra p. 98, 19): οὐ δὲ μίαν *αν* || 8 num ἐπιτηδεύειν? || 21 ἐστίν] ἐστι.

σθαι μεγίστην. πρὸς δὴ τούτοις, ἐξ οὗ ἂν τις βού-
 ληται δόξαν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις λαβεῖν καὶ τοιοῦτος
 φαίνεσθαι οἷος ἂν ᾦ, αὐτίκα δεῖ νέον τε ἄρξασθαι
 καὶ ἐπιχωρῆσθαι αὐτῷ ὁμαλῶς ἀεὶ καὶ μὴ ἄλλοτε ἄλλως.
 5 συγχρονησθὲν μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε
 ἀρξάμενον καὶ συναυξηθὲν εἰς τέλος λαμβάνει βέβαιον
 τὴν δόξαν καὶ τὸ κλέος διὰ τὰδε, ὅτι πιστεύεται τε
 ἤδη ἀνενδοιάστως, καὶ ὁ φθόνος τῶν ἀνθρώπων οὐ 282 K.
 προσγίγνεται, δι' ὃν τὰ μὲν οὐκ αὖξουσιν οὐδ' εὐλόγως
 10 μνηύουσι, τὰ δὲ καταψεύδονται μεμφόμενοι παρὰ τὸ
 δίκαιον. οὐ γὰρ ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἄλλον τινα
 τιμᾶν (αὐτοὶ γὰρ στερίσκεσθαι τινος ἡγοῦνται), χειρω-
 θέντες δὲ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς καὶ κατὰ σμικρὸν
 ἐκ πολλοῦ ἐπαχθέντες ἐπαινέται καὶ ἄκουτες ὅμως
 15 γίνονται· ἅμα δὲ καὶ οὐκ ἀμφιβάλλουσιν, εἴτε ἄρα
 τοιοῦτος ἀνθρωπὸς ἐστὶν οἷος φαίνεται, ἢ ἐνεδρεύει
 καὶ θηρεύεται τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ἃ ποιεῖ,
 ταῦτα καλλωπίζεται ὑπαγόμενος τοὺς ἀνθρώπους· ἐν
 ἐκείνῳ δὲ τῷ τρόπῳ, ᾧ ἐγὼ προεῖπον, ἀσκηθεῖσα ἡ 118 A.
 20 ἀρετὴ πίστιν ἐμποιεῖ περὶ ἑαυτῆς καὶ εὐκλειαν. ἐάλω-
 κότες γὰρ ἤδη κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οἱ ἀνθρωποὶ οὔτε τῷ
 φθόνῳ ἔτι δύνανται χρῆσθαι οὔτε ἀπατᾶσθαι ἔτι οἴον-
 ται. ἔτι δὲ καὶ ὁ χρόνος συνῶν μὲν ἐκάστῳ ἔργῳ καὶ
 πράγματι πολὺς καὶ διὰ μακροῦ κρατύνει τὸ ἀσκού-
 25 μενον, ὁ δὲ ὀλίγος χρόνος οὐ δύναται τοῦτο ἀπεργά-
 ζεσθαι. καὶ τέχνην μὲν ἂν τις τὴν κατὰ λόγους πνυθό-
 μενος καὶ μαθὼν οὐ χείρων τοῦ διδάσκοντος ἂν γένοιτο
 ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἀρετὴ δὲ ἥτις ἐξ ἔργων πολλῶν 284 K.
 συνίσταται, ταύτην δὲ οὐχ οἷόν τε ὁψὲ ἀρξαμένῳ οὔτε

ὀλιγοχρονίως ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ἀλλὰ συντραφεῖναι τε αὐτῇ δεῖ καὶ συναυξηθῆναι τῶν μὲν εἰργόμενον κακῶν καὶ λόγων καὶ ἡθῶν, τὰ δ' ἐπιτηδεύοντα καὶ κατεργαζόμενον σὺν πολλῷ χρόνῳ καὶ ἐπιμελείᾳ. ἅμα δέ τις καὶ τῇ ἐξ ὀλίγου χρόνου εὐδοξία προσγίγνεται ⁵ βλάβη τοιαύδε· τοὺς γὰρ ἐξαπιναιώς καὶ ἐξ ὀλίγου χρόνου ἢ πλουσίους ἢ σοφοὺς ἢ ἀγαθοὺς ἢ ἀνδρείους γενομένους οὐκ ἀποδέχονται ἡδέως οἱ ἄνθρωποι. εἰ δὴ ταῦτα ἀληθῆ λέγομεν, καὶ οὐχ οἶόν τε ἄλλως τὴν ^{119 A.} ὁμοιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὸ βέβαιον καὶ τὸ ἀμετάπτω- ¹⁰ τον παραγίγνεσθαι ἢ διὰ μόνης φιλοσοφίας, καὶ τοῦτο σαφὲς γέγονεν ἐκ τούτων, ὥς, εἰ βουλοίμεθα τελείως ἀγαθοὶ γενέσθαι εὐκλείας τε καὶ εὐδαιμονίας ὄντως μεταλαβεῖν, οὐκ ἄλλο τι πρακτέον ἡμῖν ἢ φιλοσοφετέον.

Ἔτι τοίνυν καὶ ἦδε ἡ παραίνεσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ¹⁵ τέλος φέρει, ὥς, ὅταν τις ὀρεχθῇς τινος τοῦτο κατεργασάμενος ἐξη αὐτὸ εἰς τέλος, ἐάν τε εὐγλωσσίαν ἐάν τε σοφίαν ἐάν τε ἰσχύν, τούτῳ εἰς ἀγαθὰ καὶ νόμιμα καταχρησθῆναι δεῖ· εἰ δὲ εἰς ἄδικὰ τε καὶ ἄνομα χρήσεται τις τῷ ὑπάρχοντι ἀγαθῷ, πάντων κάκιστον ²⁰ εἶναι τὸ τοιοῦτον καὶ ἀπεῖναι κρείττον αὐτὸ ἢ παρ- ^{286 K.} εἶναι· καὶ ὥσπερ ἀγαθὸς τελέως ὁ τούτων τι ἔχων γίγνεται εἰς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς καταχρώμενος, οὕτω πάλιν πάγκακος τελέως ὁ εἰς τὰ πονηρὰ χρώμενος. τόν τε αὖ ἀρετῆς ὀρεγόμενον τῆς συμπάσης σκεπτέον ²⁵ εἶναι, ἐκ τίνος ἂν λόγου ἢ ἔργου ἄριστος εἴη· τοιοῦτος δ' ἂν εἴη ὁ πλείστοις ὠφέλιμος ὢν. εἰ μὲν τις χρήματα διδοὺς εὐεργετήσῃ τοὺς πλησίον, ἀναγκασθῇσεται κακὸς εἶναι πάλιν αὖ συλλέγων τὰ χρήματα·

28 εὐεργετῇ || 29 εἶναι· πάλιν αὖ.

ἔπειτα οὐκ ἂν οὕτω ἄφθονα συναγάγοι ὥστε μὴ ἐπι-
 λείπειν διδόντα καὶ δωρούμενον· εἴτα αὕτη αὐθις
 δευτέρα κακία προσγίγνεται μετὰ τὴν συναγωγὴν τῶν
 χρημάτων, ἐὰν ἐκ πλουσίου πένης γένηται καὶ ἐκ ^{120 A.}
 5 κεκτημένου μηδὲν ἔχων. πῶς ἂν οὖν δὴ τις μὴ χρη-
 ματα νέμων ἀλλὰ ἄλλω δὴ τινι τρόπῳ εὐποητικὸς
 ἂν εἴη ἀνθρώπων, καὶ ταῦτα μὴ σὺν κακίᾳ ἀλλὰ σὺν
 ἀρετῇ; καὶ προσέτι δωρούμενος πῶς ἂν ἔχοι τὴν δόσιν
 ἀνέκλειπτον; ὥδε οὖν ἔσται τοῦτο, εἰ τοῖς νόμοις τε
 10 καὶ τῷ δικαίῳ ἐπικουροίη· τοῦτο γὰρ τὰς τε πόλεις
 καὶ τοὺς ἀνθρώπους τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνέχον
 εἶναι. πάλιν οὖν καὶ ἐκ τούτου τὰ αὐτὰ συμβαίνει·
 εἰ γὰρ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν πάντων τῶν ἐν τῷ βίῳ ^{288 K.}
 πραγμάτων καὶ τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν ἣν καλοῦμεν
 15 νόμον φιλοσοφία παραδίδωσι γνησίως, οὐδὲν ἄλλο
 δεῖ πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν ἀληθινῶς τοὺς βουλομένους
 τῆς τελειότητος ζωῆς μεταλαμβάνειν. καὶ μὴν ἐγκρα-
 τέστατόν γε δεῖ εἶναι πάντα ἄνδρα διαφερόντως· τοι-
 οῦτος δ' ἂν μάλιστα, εἰ τις τῶν χρημάτων κρείστων
 20 εἴη πρὸς ἃ πάντες διαφθείρονται, καὶ τῆς ψυχῆς
 ἀφειδῆς ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἐσπουδακῶς καὶ τὴν ἀρετὴν
 μεταδιώκων· πρὸς ταῦτα γὰρ δύο οἱ πλείστοι ἀκρατεῖς
 εἰσι. διὰ τοιοῦτον δέ τι ταῦτα πάσχουσιν· φιλοψυ-
 χοῦσι μὲν, ὅτι † τοῦτο ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ψυχὴ· ταύ-
 25 τῆς οὖν φεῖδονται καὶ ποθοῦσιν αὐτὴν διὰ φιλίαν
 τῆς ζωῆς καὶ συνήθειαν ἣ συντρέφονται· φιλοχρημα- ^{121 A.}
 τοῦσι δὲ τῶνδε εἵνεκα, ἅπερ φοβεῖ αὐτούς. τί δ'

6 εὖ ποιητικὸς || 19 μάλιστα εἴη scripsit K, at cf. Kühner II³
 p. 37. rursus infra (p. 99, 22) ἂν pro ἂν ἦν || 24 ταῦτό ἢ ζωὴ
 ἐστι τῇ ψυχῇ scripsit K: fortasse τούτοις ἢ ζωὴ ἐστὶν ἢ ψυχὴ
 vel τούτοις ταῦτόν ἐστιν ἢ ζωὴ καὶ ἢ ψυχὴ.

ἐστὶ ταῦτα; αἱ νόσοι, τὸ γῆρας, αἱ ἐξαπινναῖοι ζημίαι, οὐ τὰς ἐκ τῶν νόμων λέγω ζημίας (ταύτας μὲν γὰρ καὶ εὐλαβηθῆναι ἔστι καὶ φυλάσσασθαι), ἀλλὰ τὰς τοιαύτας, πυρκαϊάς, θανάτους οἰκετῶν, τετραπόδων, ἄλλας αὖ συμφοράς, αἱ περὶκινεῖται αἱ μὲν τοῖς σώμασιν, αἱ 5 δὲ ταῖς ψυχαῖς, αἱ δὲ τοῖς χρήμασι. τούτων δὴ οὖν

290 K. Ἔνεκα πάντων, ὅπως ἐς ταῦτα ἔχωσι χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, πᾶς ἀνὴρ τοῦ πλούτου ὀρέγεται. καὶ ἄλλ' ἅττα δέ ἐστιν ἅπερ οὐχ ἦσσαν ἢ τὰ προειρημμένα ἐξορμᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν χρηματισμόν, αἱ πρὸς 10 ἀλλήλους φιλοτιμίαι καὶ οἱ ξῆλοι καὶ αἱ δυναστεῖαι, δι' ἃς τὰ χρήματα περὶ πολλοῦ ποιοῦνται, ὅτι συμβάλλεται εἰς τὰ τοιαῦτα. ὅστις δέ ἐστιν ἀνὴρ ἀληθῶς ἀγαθός, οὗτος οὐκ ἀλλοτρίῳ κόσμῳ περικειμένῳ τὴν δόξαν θηροῦται, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ ἀρετῇ. διόπερ ἐπεὶ 15 φιλοσοφία εἰς ἑαυτὸν ἀνηρτῆσθαι ποιεῖ τῷ ἀγαθῷ πάντα, παθῶν δὲ καὶ τῆς ἑξῶ χρείας ἀφίστησιν, εἴη ἂν χρησιμωτάτη πασῶν πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον. καὶ περὶ φιλοψυχίας δὲ ᾧδε ἂν τις πεισθείη, ὅτι, εἰ μὲν

122 A. ὑπῆρχε τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου ἀποθάνοι ἀγῆρῳ 20 τε εἶναι καὶ ἀθανάτῳ τὸν λοιπὸν χρόνον, συγγνώμη ἂν πολλὴ τῷ φειδομένῳ τῆς ψυχῆς· ἐπεὶ δὲ ὑπάρχει τῷ βίῳ μηχανομένῳ τό τε γῆρας κάκιον ὢν ἀνθρώποις καὶ μὴ ἀθάνατον εἶναι, καὶ ἡ ἀμαθία ἤδη ἐστὶ μεγάλη καὶ συνήθεια πονηρῶν λόγων τε καὶ ἐπιθυμημάτων, 25 ταύτην περιποιεῖν ἐπὶ δυσκλείᾳ, ἀλλὰ μὴ ἀθάνατον

292 K. ἀντ' αὐτῆς † λείπεσθαι, ἀντὶ θνητῆς οὔσης εὐλογίαν ἀένανον καὶ ἀεὶ ζῶσαν. εἰ τοίνυν μόνῃ φιλοσοφίᾳ

16 cf. Plat. Menex. p. 247 E (supra p. 72, 4 et 91, 26).

5 fort. ἐπικινεῖται || 8 sq. ἀλλὰττα || 24 ἢ deleverim || 27 αἰρεῖσθαι conī. K || 28 ἀένανον || ζῶσαν A: ζῶσα.

μελέτην ἐμποιεῖ θανάτου καὶ καταφρόνησιν, ἐπὶ δὲ τὴν ἀθάνατον καὶ αἰὶ οὐσαν ζωὴν ἐπανάγει καὶ τοὺς αἰὶ ὄντας λόγους ἀναδιδάσκει καὶ τούτους ζηλοῦν ἐθίζει, πασῶν ἂν εἴη καὶ διὰ τοῦτο ὠφελιμωτάτη.

- 5 Ἔτι τοίνυν οὐκ ἐπὶ πλεονεξίαν ὁρμᾶν δεῖ, οὐδὲ τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ ἡγεῖσθαι ἀρετὴν εἶναι, τὸ δὲ τῶν νόμων ὑπακούειν δειλίαν· πονηροτάτη γὰρ αὕτη ἢ διάνοιά ἐστι, καὶ ἐξ αὐτῆς πάντα τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς γίνεται, κακία τε καὶ βλάβη. εἰ γὰρ
- 10 ἔφυσαν μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀδύνατοι καθ' ἓνα ζῆν, συν-
ῆλθον δὲ πρὸς ἀλλήλους τῇ ἀνάγκῃ εἰκοντες, πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ αὐτοῖς εὗρηται καὶ τὰ τεχνήματα πρὸς αὐτήν, ^{123 A.}
σὺν ἀλλήλοις δὲ εἶναι αὐτοὺς καὶ ἀνομίᾳ διαιτᾶσθαι οὐχ οἶόν τε (μεῖζω γὰρ αὐτοῖς ζημίαν οὕτω γίνεσθαι
- 15 ἐκείνης τῆς κατὰ ἓνα διαίτης), διὰ ταύτας τοίνυν τὰς ἀνάγκας τὸν τε νόμον καὶ τὸ δίκαιον ἐμβασιλεύειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ οὐδαμῇ μεταστῆναι ἂν αὐτά· φύσει γὰρ ἰσχυρὰ ἐνδεδέσθαι ταῦτα. εἰ μὲν δὴ γένοιτό
- 20 τις ἐξ ἀρχῆς φύσιν τοιάνδε ἔχων, ἄτρωτος τὸν χρόνα ἄνοσός τε καὶ ἀπαθής καὶ ὑπερφυῆς καὶ ἀδαμάντινος τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, τῷ τοιούτῳ ἴσως ἂν τις ^{294 K.}
ἀρκεῖν ἐνόμισε τὸ ἐπὶ τῇ πλεονεξίᾳ κράτος (τὸν γὰρ τοιοῦτον τῷ νόμῳ μὴ ὑποδύνοντα δύνασθαι ἀθῶον εἶναι), οὐ μὴν ὀρθῶς οὗτος οἶεται· εἰ γὰρ καὶ τοι-
- 25 οὔτός τις εἴη, ὥς οὐκ ἂν γένοιτο, τοῖς μὲν νόμοις συμμαχῶν καὶ τῷ δικαίῳ καὶ ταῦτα κρατύνων καὶ τῇ ἰσχύϊ χρόμενος ἐπὶ ταῦτά τε καὶ τὰ τούτοις ἐπικουροῦντα, οὕτω μὲν ἂν σφίζοιτο ὁ τοιοῦτος, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν διαμένοι· δοκεῖν γὰρ ἂν τοὺς ἅπαντας ἀν-

7 δειλίαν A: δεῖ λίαν || 23 ἐπαμύνοντα conl. Vitelli.

θρώπους τῷ τοιούτῳ φύντι πολεμίους κατασταθέντας
 διὰ τὴν ἑαυτῶν εὐνομίαν, καὶ τὸ πλῆθος ἢ τέχνη ἢ
 124 A. δυνάμει ὑπερβαλέσθαι ἂν καὶ περιγενέσθαι τοῦ τοι-
 ούτου ἀνδρός. οὕτω φαίνεται καὶ αὐτὸ τὸ κράτος,
 ὅπερ δὴ κράτος ἐστί, διὰ τε τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν 5
 δίκην σφωζόμενον. χωρὶς δὲ τούτων αὐτὸ δι' αὐτὸ
 αἰρετόν ἐστι τὸ δίκαιον, καὶ φύσει πρὸς αὐτὸ πεφύ-
 καμεν. καὶν μηδὲν οὖν τῶν ἔξωθεν περιγίγνηται καὶν
 ἐλαττώματά τινα συμβαίνειν ἀνθρώπινα, δικαιοπραγεῖν
 ἄξιον, ὥς τούτου ὄντος πᾶσι τιμιωτάτου. 10

Μαθεῖν δὲ ἄξιον καὶ ταῦτα περὶ τῆς εὐνομίας τε
 καὶ ἀνομίας, ὅσον διαφέρειτον ἀλλήλοιν, καὶ ὅτι μὲν
 εὐνομία ἄριστον εἴη καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, ἢ ἀνομία δὲ
 296 K. κακίστον· αἱ γὰρ παραχρῆμα βλάβαι γίνονται ἐκ τῆς
 ἀνομίας. ἀρξώμεθα δὲ τὰ τῆς εὐνομίας δηλοῦν, ἅπερ 15
 γίνονται πρότερα.

Πίστις μὲν πρώτη ἐγγίγνεται ἐκ τῆς εὐνομίας με-
 γάλα ὠφελοῦσα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς σύμπαντας, καὶ
 τῶν μεγάλων ἀγαθῶν τοῦτό ἐστι· κοινὰ γὰρ τὰ χρη-
 ματα γίνονται ἐξ αὐτῆς, καὶ οὕτω μὲν ἐὰν καὶ ὀλίγα 20
 ἢ ἔξαρκεῖ ὅμως κυκλούμενα, ἄνευ δὲ ταύτης οὐδ' ἂν
 πολλὰ ἢ ἔξαρκεῖ.

125 A. Καὶ αἱ τύχαι δὲ αἱ εἰς τὰ χρήματα καὶ τὸν βίον,
 αἵ τε ἀγαθαὶ καὶ μὴ, ἐκ τῆς εὐνομίας τοῖς ἀνθρώποις
 προσφορώτατα κυβερνῶνται· τοὺς τε γὰρ εὐτυχοῦντας 25
 ἀσφαλεῖ αὐτῇ χρῆσθαι καὶ ἀνεπιβουλεύτῳ, τοὺς τε αὖ
 δυστυχοῦντας ἐπικουρεῖσθαι ἐκ τῶν εὐτυχοῦντων διὰ
 τὴν ἐπιμιξίαν τε καὶ πίστιν, ἅπερ ἐκ τῆς εὐνομίας
 γίνονται.

9 συμβᾶί || 12 num ὅτι <ῆ> μὲν deletis mox εὐνομία et
 ἀνομία? || 17 sqq. de numeris in codice praefixis v. praefat.

Τόν τε αὖ χρόνον τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὴν εὐνομίαν εἰς μὲν τὰ πράγματα ἀργὸν γίνεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ἐργάσιμον.

Φροντίδος δὲ τῆς μὲν ἀηδεστιάτης ἀπηλλάχθαι
 5 τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ εὐνομίᾳ, τῇ δὲ ἡδίστῃ συνεῖναι· 298 K
 πραγμάτων μὲν γὰρ φροντίδα ἀηδεστιάτην εἶναι, ἔργων
 δὲ ἡδίστην.

Εἰς τε αὖ τὸν ὕπνον ἰοῦσιν, ὅπερ ἀνάπανμα κα-
 κῶν ἐστὶν ἀνθρώποις, ἀφόβους μὲν καὶ ἄλυπα μερι-
 10 μῶντας ἔρχεσθαι εἰς αὐτόν, γιγνομένους δὲ ἐπ' αὐ-
 τοῦ ἕτερα τοιαῦτα πᾶσχειν, καὶ μὴ ἐμφοβούς ἐξάπινα
 καθίστασθαι † οὐδ' ἐκ μεταλλαγῆς ἡδίστης τοῦ γνωστῆν
 τὴν ἡμέραν εἶναι προσδέχεσθαι, ἀλλὰ ἡδέως φροντίδας
 μὲν ἀλύπους περὶ τὰ ἔργα τῆς ζωῆς ποιουμένους, τοὺς 126 A
 15 πόνους δὲ τῇ ἀντιλήψει ἀγαθῶν ἐλπίσιν εὐπίστοις καὶ
 εὐπροσδοκήτοις ἀνακουφίζοντας, ὧν πάντων τὴν εὐνο-
 μίαν αἰτίαν εἶναι.

Καὶ τὸ κακὰ μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις πορίζον, πόλε-
 μον ἐπιφερόμενον εἰς καταστροφὴν καὶ δούλωσιν, καὶ
 20 τοῦτο ἀνομοῦσι μὲν μᾶλλον ἐπέρχεσθαι, εὐνομουμένοις
 δ' ἥσσον.

Καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ἐστὶν ἐν τῇ εὐνομίᾳ ἀγαθὰ, 300 A
 ἅπερ ἐπικουρήματα τῇ ζωῇ καὶ παραψυχὴ τῶν χαλε-
 πῶν ἐξ αὐτῆς γίγνεται· τὰ δ' ἐκ τῆς ἀνομίας κακὰ
 25 ἀποβαίνοντα τάδε ἐστίν.

Ἀσχολοὶ μὲν πρῶτον οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ ἔργα
 γίνονται καὶ ἐπιμελοῦνται τοῦ ἀηδεστιάτου, πραγμάτων

12 οὐδ'] ὥδε δ' (Diels praetulerit καὶ ἤδη) et mox τὸ
 γνωστὴν (h. e. φανεράν) pro τοῦ γνωστῆν ('atque ita', scil. con-
 territos, 'post suavissimam somni vicem expectare diem') si
 recte proponit Vitelli, facile carebimus vel Kiesslingii coniec-
 tura ἀνίστασθαι || 16 εὐπροσδοκήτοις] sic.

ἀλλ' οὐκ ἔργων, τὰ τε χρήματα δι' ἀπιστίαν καὶ ἀμιξίαν ἀποθησαυρίζουσιν ἀλλ' οὐ κοινοῦνται, καὶ οὕτως σπάνια γίνονται, ἐὰν καὶ πολλὰ ᾖ.

Αἶ τε τύχαι αἰ φλαῦραι καὶ αἰ ἀγαθαὶ εἰς τάναντία ὑπηρετοῦσιν· ἡ τε γὰρ εὐτυχία οὐκ ἀσφαλὴς ἐστὶν ἐν 5
127 A. τῇ ἀνομίᾳ ἀλλ' ἐπιβουλεύεται, ἡ τε δυστυχία οὐκ ἀπωθεῖται ἀλλὰ κρατύνεται διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἀμιξίαν.

Ὁ τε πόλεμος ἔξωθεν μᾶλλον ἐπάγεται καὶ ἡ οἰκεία στάσις ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ ἐὰν μὴ πρόσθεν γίνηται, τότε συμβαίνει· ἐν τε πράγμασι συμβαίνει 10
302 K. καθεστάναι αἰεὶ διὰ ἐπιβουλὰς τὰς ἐξ ἀλλήλων, δι' ἃσπερ εὐλαβουμένους τε διατελεῖν καὶ ἀντεπιβουλεύοντας ἀλλήλοις.

Καὶ οὔτε ἐργηγορόσιν ἡδείας τὰς φροντίδας εἶναι οὔτε ἐς τὸν ὕπνον ἀπερχομένοις ἡδεῖαν τὴν ὑποδοχὴν 15
ἀλλὰ ἐνδείματον, τὴν τε ἀνέγερσιν ἔμφορον καὶ πτοοῦσαν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μνήμας κακῶν ἐξαπινάλους ἄγειν· ἅπερ ἐκ τῆς ἀνομίας ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα κακὰ τὰ προειρημένα ἅπαντα ἀποβαίνει.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ τυραννὶς, κακὸν τοσοῦτόν τε 20
καὶ τοιοῦτον, οὐκ ἐξ ἄλλου τινὸς ἢ ἀνομίας. οἶονται δέ τινες τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι μὴ ὀρθῶς συμβάλλονται, τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς καθίστασθαι καὶ τοὺς ἀνθρώπους στερίσκειν τῆς ἐλευθερίας οὐκ αὐτοὺς αἰτίους ὄντας, ἀλλὰ βιασθέντας ὑπὸ τοῦ κατασταθέντος 25
128 A. τυράννου, οὐκ ὀρθῶς ταῦτα λογιζόμενοι· ὅστις γὰρ ἡγεῖται βασιλέα ἢ τύραννον ἐξ ἄλλου τινὸς γίνεσθαι ἢ ἐξ ἀνομίας τε καὶ πλεονεξίας, μωρὸς ἐστίν. ἐπειδὴν
304 K. γὰρ ἅπαντες ἐπὶ κακίαν τράπωνται, τότε τοῦτο γίνονται.

10 sq. πράγμασι et καθεστάναι Cobet: πράγματι et καθιστάναι.

οὐ γὰρ οἶόν τε ἀνθρώπους ἄνευ νόμων καὶ δίκης ζῆν.
 ὅταν οὖν ταῦτα τὰ δύο ἐκ τοῦ πλήθους ἐκλίπη, ὃ τε
 νόμος καὶ ἡ δίκη, τότε ἤδη εἰς ἓνα ἀποχωρεῖν τὴν ἐπι-
 τροπίαν τούτων καὶ φυλακὴν. πῶς γὰρ ἂν ἄλλως εἰς
 5 ἓνα μοναρχία περισταίῃ, εἰ μὴ τοῦ νόμου ἐξωσθέντος
 τοῦ τῷ πλήθει συμφέροντος; δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦ-
 τον, ὃς τὴν δίκην καταλύει καὶ τὸν νόμον τὸν πᾶσι
 κοινὸν καὶ συμφέροντα ἀφαιρήσεται, ἀδαμάντινον γενέ-
 σθαι, εἰ μέλλει συλήσειν ταῦτα παρὰ τοῦ πλήθους τῶν
 10 ἀνθρώπων εἰς ὧν παρὰ πολλῶν· σάρκινος δὲ καὶ ὅμοιος
 τοῖς λοιποῖς γενόμενος ταῦτα μὲν οὐκ ἂν δυνηθεῖη
 ποιῆσαι, τάναντία δὲ ἐκλελοιπότα καθιστὰς μοναρχή-
 σειν ἔν· διὸ καὶ γιγνόμενον τοῦτο ἐνίοις τῶν ἀνθρώ-
 πων λανθάνει. εἰ τοίνυν τοσοῦτων μὲν αἰτία κακῶν
 15 ἐστὶν ἀνομία, τοσοῦτον δὲ ἀγαθὸν εὐνομία, οὐκ ἄλλως
 ἔνεστι τυχεῖν εὐδαιμονίας εἰ μὴ τις νόμον ἡγεμόνα προ-
 στήσαιο τοῦ οἴκειου βίου. οὗτος δ' ἐστὶ λόγος ὁρθός, 129 A
 προστάτων μὲν ἃ δεῖ ποιεῖν ἀπαγορευῶν δὲ ἃ μὴ
 χρή, ἔν τε τῷ παντὶ κόσμῳ καὶ ἐν πόλεσι καὶ ἐν ἰδίῳ
 20 οἴκοις καὶ αὐτῷ τινι ἐκάστῳ πρὸς ἑαυτόν. εἰ τοίνυν
 τὸν τοιοῦτον λόγον περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὄντα καὶ
 καλῶν καὶ αἰσχρῶν οὐχ οἶόν τε ἄλλως μαθεῖν καὶ 306 K
 γνόντα τελεώσασθαι, εἰ μὴ τις τελέως φιλοσοφήσειε,
 τούτων ἔνεκα φιλοσοφίαν ἀσκητέον πάντων μάλιστα
 25 τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων.

XXI. Τελευταῖον δὴ τρόπον εἰς προτροπὴν τίθεμεν
 τὸν ἀπὸ τῶν συμβόλων, τὸν μὲν ἰδίον ὄντα τῆς αἰρέ-

27. p. 105, 25 cf. p. 7, 18 sqq.

7 καταλύσει ci. K || 12 συλῆσαι, τούναντιον? Vitelli || 15 το-
 σούτων δὲ ἀγαθῶν ex Ciz. K || 20 αὐτῷ] αὐτῷ || 26 προτροπὴν
 conl. K: ἀποτροπὴν (similiter p. 16, 1 ἀποτρέπει apographa).

σεως καὶ ἀπόρρητον πρὸς τὰς ἄλλας ἀγωγάς, τὸν δὲ
 δημῶδη καὶ κοινὸν πρὸς ἐκείνας, τρίτον δὲ παρ'
 ἀμφοτέρα μέσον ἀμφοῖν οὔτε παντάπασι δημῶδη οὔτε
 μὴν ἔντικρυς Πυθαγορικόν, ἀλλ' οὐδὲ ἀπηλλαγμένον
 ὁλοσχερῶς ἐκατέρου. τῶν γὰρ λεγομένων Πυθαγορι- 5
 κῶν συμβόλων ὅσα ἂν ἀξιωματικὰ ἡμῖν φαίνονται
 καὶ τὸ προτρεπτικὸν εἶδος παραδεικνύη ἐκδέμενοι, διε-
 γνώκαμεν ἐξηγήσειν ποιήσασθαι τὴν πρέπουσαν αὐτῶν
 εἰς παράκλησιν, ἐκ τοῦ τοιούτου νομίζοντες πλήρη καὶ
 ἐντελεστέραν προτροπὴν εἰς φιλοσοφίαν ἐνήσειν τοῖς 10
 130 A. ἐντευξομένοις μᾶλλον ἢ εἰ διὰ πλειόνων στίχων ποιού-
 308 K. μεθα τὴν προτροπὴν. καθὼς μὲν οὖν ἐξωτερικὰς τινὰς
 ἐπιλύσεις καὶ κοινὰς πάσης φιλοσοφίας ἐντάξομεν
 αὐτῷ, κατὰ τοῦτο ἡγητέον αὐτὸ κεχωρῆσθαι Πυθαγο-
 ρικοῦ βουλήματος, καθὼς δὲ καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν 15
 τούτων κυριωτάτας περὶ ἐκάστου δόξας ἐγκαταμύξομεν,
 κατὰ τοῦτο πάλιν οἰκεῖον μὲν Πυθαγορικῶν, ἀλλότριον
 δὲ τῶν ἄλλων φιλοσόφων καλῶς ἔχει τίθεσθαι αὐτό.
 λεληθότως δέ, ὥς εἰκός, ἀποπαιδαγωγήσει μὲν τοῦτο
 ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐννοιῶν, προσάξει δὲ καὶ 20
 οἰκειώσει μάλιστα ταῖς προκειμέναις καὶ κατὰ τήνδε
 τὴν αἵρεσιν τεχνολογουμέναις παρακλήσεσιν, οἷά τις
 γέφυρα ἢ κλίμαξ κάτωθεν ἕνω καὶ εἰς ὕψος ἐκ βάθους
 ἀνιμῶσα πολλοῦ καὶ ἀνάγουςα τὴν ἐκάστου τῶν γνησίως
 προσεξόντων διάνοιαν· εἰς γὰρ τὸ τοιοῦτο καὶ ἐμη- 25
 χανήθη κατὰ μίμησιν καὶ ἀπόμαξιν τῶν προλεχθέντων.
 οἱ γὰρ παλαιότατοι καὶ αὐτῷ συγχρονήσαντες καὶ

27. p. 106, 12 cf. Vit. Pyth. 104 sq. (p. 76, 5—77, 9 Nauck).

14 αὐτὸ Scaliger: αὐτῷ || 27 συγχρονήσαντες hic codex:
 rectius συγχρονίσαντες Vit. Pyth. (cf. etiam supra p. 96, 5), at si-
 militer (Iamblich.?) Theologum. Arithm. p. 41, 29 Ἀστ συνεχρόνει.

- μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρᾳ οὐ τῇ κοινῇ καὶ δημῳδῇ
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν εἰωθὺν ἄλξει τε καὶ ἐρμηνείᾳ
ἐποιοῦντο συνετὰ καὶ εὐνόητα τοῖς ἀπλῶς ἀκούουσιν 310 K.
ἐξ ἐπιδρομῆς τε ἐντυγχάνουσιν, εὐπαρακολούθητα πειρώ- 131 A.
5 μνοι τίθεσθαι τὰ φραζόμενα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ
τὴν νενομοθετημένην αὐτοῖς ὑπὸ Πυθαγόρου ἐχεμυθίαν
μυστηρίων καὶ πρὸς τοὺς ἀτελεστέρους τρόπων ἀπορ-
ρήτων ἤπτοντο καὶ διὰ συμβόλων ἐπέσκεπον τὰς πρὸς
ἀλλήλους διαλέξεις ἢ συγγράφας. καὶ εἰ μὴ τις αὐτὰ
10 τὰ σύμβολα ἐκλέξας διαπτύξειε καὶ ἀμώκῃ ἐξηγήσει
περιλάβοι, γελοῖα ἂν καὶ γραῶδη δόξειε τοῖς ἐντυγχά-
νουσι τὰ λεγόμενα λήρου μεστὰ καὶ ἀδολεσχίας. ἴν'
οὖν <τὰ> ῥήματ' ἐφανῆ καὶ τὸ εἰς προτροπὴν αὐτῶν
ὄφελος κατάδηλον γένηται, κατὰ τὸ ἐξωτερικόν τε ἅμα
15 καὶ κατὰ τὸ ἀκροατικὸν ἀποδώσομεν ἐκάστου συμβόλου
τὰς ἐπιλύσεις, μηδὲ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀπόρρητα καὶ
ἐχεμυθούμενα πρὸς τοὺς ἀνεισάκτους παραλιπόντες
ἀνεξέταστα. ἔστω δὲ τὰ φρασθησόμενα σύμβολα ταῦτα·
α'. Εἰς ἱερὸν ἀπὶ ὧν προσκυνῆσαι μηδὲν ἄλλο μεταξὺ
20 βιωτικὸν μήτε λέγε μήτε πράττε.
β'. Ὀδοῦ πάρεργον οὔτε εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὔτε 312 K.
προσκυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις 132 A.
αὐταῖς παριὼν γένοιο.
γ'. Ἀνυπόδητος θῦε καὶ προσκύνει.

19 sqq. v. Goettling, *Gesammte Abhandl.* I 278 sqq. II 280 sqq.
Mullach, *Philos. gr. Fragm.* I 504 sqq.

7 *θεῶν μυστηρίων* et *ἀτελεστούς* Vit. Pyth. || 9 *ἀλλήλους* et
11 *δόξεις* Vit. Pyth.: *ἄλλους* et *δόξαιαν* || 10 *τὰ σύμβολα* delet
Nauck || 13 *ῥήματα* Scaliger, τὰ addidit K: *χρήματ'*: *χρήσιμ'*
Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 61 Kust. (224 Kiessl.) ||
15 immo *ἀκροαματικόν* || 21 *εἰσιτέον* p. 109, 10 et Vit. Pyth.
p. 77, 15 Nk.: *εἰσιτητέον* || 24 *θύε* constanter.

- δ'. Τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν ἀτραπῶν
βάδιζε.
- ε'. Μελανούρου ἀπέχου· χθονίων γὰρ ἐστὶ θεῶν.
- ς'. Γλώσσης πρὸ τῶν ἔλλων κράτει θεοῖς ἐπόμενος.
- ζ'. Ἀνέμων πνεύοντων τὴν ἡχὴν προσκύνει. 5
- η'. Πῦρ μαχαίρῃ μὴ σκάλευε.
- θ'. Ὀξίδα ἀπὸ σεαυτοῦ ἀπόστρεφε πᾶσαν.
- ι'. Ἀνδρὶ ἐπανατιθεμένῳ μὲν φορτίον συνέπαιρε, μὴ
συγκαθαίρει δὲ ἀποτιθεμένῳ.
- ια'. Εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα προπάρεχε, 10
εἰς δὲ ποδόνιπτρον τὸν εὐώνυμον.
- ιβ'. Περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φωτὸς μὴ λάλει.
- ιγ'. Ζυγὸν μὴ ὑπέρβαινε.
- ιδ'. Ἀποδημῶν τῆς οἰκίας μὴ ἐπιστρέφου· Ἐρινύες
γὰρ μετέρχονται. 15
- ιε'. Πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὔρει.
- 314 K. ις'. Δαδίῳ θᾶκον μὴ ἀπόμασσε.
- ιζ'. Ἀλεκτρυόνα τρέφε μὲν μὴ θῦε δέ· μήνη γὰρ καὶ
ἡλίῳ καθιέρωται.
- 133 A. ιη'. Ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέξου. 20
- ιθ'. Γαμψώνυχον μηδὲν παράτρεφε.
- κ'. Ἐν ὁδῷ μὴ σκίζε.
- κα'. Χελιδόνα οἰκίᾳ μὴ δέχου.
- κβ'. Δακτύλιον μὴ φόρει.
- κγ'. Θεοῦ τύπον μὴ ἐπὶ γλυφε δακτυλίῳ. 25
- κδ'. Παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου.
- κε'. Περὶ θεῶν μηδὲν θαυμαστὸν ἀπίστει, μηδὲ περὶ
θείων δογμάτων.
- κς'. Ἀσχέτῳ γέλωτι μὴ ἐχέσθαι.

6 μαχαίρῃ (sic) etiam p. 112, 24 || 10 ὑπόδησιν] cf. ad p. 114, 6 ||
πάρεχε p. 114, 7 || 20 χοίνικι p. 116, 26: χοίνικα || 21 παράτρεφε
p. 117, 7: παράτρεχε.

- κζ'. Παρὰ θυσία μὴ ὀνυχίζου.
 κη'. Δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἔμβαλλε.
 κθ'. Στρωμάτων ἀναστὰς συνέλισσε αὐτὰ καὶ τὸν
 τύπον συνστόρνυε.
 5 λ'. Καρδίαν μὴ τρωγε.
 λα'. Ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιε.
 λβ'. Ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμάτων κατὰπτυε. 316 K.
 λγ'. Ἐρυθρῖνον μὴ προσλαμβάνου.
 λδ'. Χύτρας ἵχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε.
 10 λε'. Χρυσὸν ἐχούσῃ μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνοποιίᾳ.
 λς'. Προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα καὶ 134 A.
 τριώβολον.
 λζ'. Κυάμων ἀπέχου.
 λη'. Μολόχην ἐπιφύτευε μὲν, μὴ ἔσθιε δέ.
 15 λθ'. Ἐμψύχων ἀπέχου.
 Ταῦτα δὴ πάντα κοινῶς μὲν προτρεπτικά ἐστι 318 K.
 πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν, κατ' ἰδίαν δὲ ἕκαστα πρὸς ἐκά-
 στην ἀρετὴν· πρὸς μέρη τε φιλοσοφίας καὶ μαθήσεως
 ἄλλα ἄλλως προσοικεῖοι, οἷον εὐθύς τὰ πρῶτα εἰς
 20 εὐσέβειαν καὶ τὴν θείαν ἐπιστήμην ἐστὶ παρακλητικά.
 α' Τὸ γὰρ εἰς ἱερὸν ἀπιόντα προσκυνῆσαι μη-
 δὲν ἄλλο μετὰξὺ βιωτικὸν μήτε λέγειν μήτε
 πράττειν τηρεῖ τὸ θεῖον ἥπερ ἐστὶ καθ' αὐτὸ ἀμιγὲς
 ἄχραντον, τῷ τε καθαρῷ τὸ καθαρὸν ἐθίζει συνάπτειν 320 K.
 25 καὶ ποιεῖ μηδὲν ἐφέλκεσθαι ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς

1 θυσία p. 121, 26: θυσίαν || 4 συνστόρνυε hic et p. 122, 23 scr. K || 8 ἐρυθρῖνον scr. K, at cf. p. 124, 10. Lobeck, Pathol. Prol. p. 207 sq. contra Vit. Pyth. 24, 109 (p. 80, 6 Nk.) codex habet ἐρυθρῖνον || 11 sq. τοῦ σχήματος καὶ τριώβολον perperam Mullach: cf. Nauck Vit. Pyth. p. 18, 11 sqq. (Goettl. op. c. p. 294 sqq.). Procl. in Eucl. p. 84 Friedl. || 17 δὲ scripsit Vitelli: γὰρ || 17 sq. πρὸς ἐκάστην ἀρετὴν καὶ πρὸς μέρη τῆς φιλοσοφίας perperam K || 18 τὲ || 21 marg. ἀνάπτυξις τῶν Πυθαγορικῶν συμβόλων.

- τὴν θείαν θρησκείαν· πάντα γὰρ ἀλλοτρίά ἐστι καὶ ἐναντίας πρὸς αὐτὴν ἔχει. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πρὸς ἐπι-
 135 A. στήμην μεγάλην συμβάλλεται· οὐδὲν γὰρ δεῖ πρὸς τὴν θείαν ἐπιστήμην προσφέρειν τοιοῦτον, οἷόν ἐστιν ἀνθρώπινον διανόημα ἢ βιωτικῆς φροντίδος ἐχόμενον. 5 οὐδὲν οὖν ἄλλο παρακελεύεται ἐν τούτοις ἢ τοὺς λόγους τοὺς ἱεροὺς καὶ τὰς θείας πράξεις μὴ συμμιγνύναι τοῖς ἀνθρωπίνοις ἀσάτοις ἡθέσι.
- β' Τοῦτω δὲ συνωδόν ἐστι καὶ τὸ ἐξῆς τὸ ὁδοῦ πάρεργον οὐκ εἰσιτέον εἰς ἱερὸν οὐδὲ προσ- 10 κυνητέον τοπαράπαν, οὐδ' εἰ πρὸς ταῖς θύραις αἰτιαῖς παριὼν γένοιτο. εἰ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστι καὶ προσήγορον, δηλὸν ὅτι καὶ ἀρχηγικωτάτην οὐσίαν ἔχόντων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ὅλοις, 322 K. προηγουμένην αὐτῶν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν θεραπείαν· εἰ 15 δ' ἄλλου τις ἕνεκα αὐτὴν ποιοῖτο, δεύτερον οὕτω θήσεται τὸ πάντων προηγούμενον καὶ ἀναστρέψει τὴν ὅλην τάξιν τῆς ὅλης θεραπείας τε καὶ γνώσεως. ἔτι γὰρ τὰ τίμια ἀγαθὰ οὐ δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων χρησίμων ἐν ὑστέρῳ μοίρῳ τίθεσθαι, οὐδὲ ἐν τέλους μὲν 20 τάξει τὰ ἡμέτερα, ἐν προσθήκῃ δὲ μέρει τὰ κρείττονα οὔτε ἔργα οὔτε διανοήματα.
- 136 A. Ἡ δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ προτροπὴ καὶ ὁπὸ τοῦ ἐξῆς γ' γένοιτο ἂν· τὸ γὰρ ἀνυπόδητος θῶε καὶ προσ- 25 κύνει ἐν μὲν σημαίνει τὸ δεῖν κοσμίως καὶ μετρίως καὶ μὴ ὑπερέχοντας τῆς ἐν τῇ γῇ τάξεως τοὺς θεοὺς θεραπεύειν καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γνῶσιν ποιεῖσθαι, ἕτερον δὲ τὸ δεῖν δεσμῶν χωρὶς καὶ εὐλυτον ὄντα 324 K. τὴν θεραπείαν καὶ γνῶσιν τῶν θεῶν ποιεῖσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος μόνου παραγγέλλει τὸ σύμ- 30

βολον διαπράττεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ἐνεργειῶν, ὥς μήτε ὑπὸ παθῶν αὐτὰς κατέχεσθαι μήτε ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος ἀσθενείας μήτε ὑπὸ τῆς περιπεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως, εὖλυτα δὲ πάντα
 5 ἔχειν καὶ ἔτοιμα πρὸς τὴν μετουσίαν τῶν θεῶν.

Καὶ ἄλλο δέ τι τούτοις ὁμοιον εἰς τὴν αὐτὴν τε
 κα' ἀρετὴν προτρέπον ἐστὶ τὸ τοιοῦτον σύμβολον· περὶ
 θεῶν μηδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει, μηδὲ περὶ
 θείων δογμάτων. ἱκανῶς γὰρ τὸ δόγμα τοῦτο σεβα-
 10 στικὸν ὑπάρχει καὶ ἐμφαντικὸν τῆς τῶν θεῶν ὑπερ-
 οχῆς, ἐφοδιάζον ἡμᾶς καὶ ὑπομιμνήσκον ὅτι οὐκ ἀπὸ
 τῆς ἡμῶν αὐτῶν συγκρίσεως χρὴ τεκμαίρεσθαι καὶ τὴν 137 A.
 θείαν δύναμιν, ἀλλ' ἡμῖν μὲν ἄτε σωματικοῖς ὑπάρ-
 χουσι γενητοῖς τε καὶ φθαρτοῖς καὶ προσκαιροῖς, ὑπο-
 15 κειμένοις τε νόσων ποικιλίᾳ καὶ ὄγκου μικρότητι καὶ
 τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῇ βαρῇσει καὶ ὑπνωδίᾳ καὶ 326 K.
 ἐνδείᾳ καὶ πλεονασμῷ ἀβουλίᾳ τε καὶ ἀσθενείᾳ καὶ
 ψυχῆς παραποδισμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, εἰκὸς ἀμήχανά
 τινα καὶ ἀδύνατα ὑπάρχειν. καίτοι πολλὰ οὕτω παρὰ
 20 τῆς φύσεως ἔχομεν ἐξαίρετα, ἀλλ' ὅμως πάντῃ τῶν
 θεῶν ἀπολειπόμεθα, καὶ οὐτε δύναμιν τὴν αὐτὴν οὐτε
 ἀρετὴν ἴσην πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν. γινῶσιν οὖν θεῶν
 διαφερόντως τοῦτο εἰσηγεῖται, ὥς πάντα δυναμένων
 αὐτῶν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν περὶ θεῶν μηδὲν ἀπιστεῖν
 25 παραγγέλλει. πρόσκειται δὲ μηδὲ περὶ θείων δογ-
 μάτων, τῶν τῇ Πυθαγορικῇ φιλοσοφίᾳ δοκούντων·
 ταῦτα γὰρ ὑπὸ μαθημάτων καὶ ἐπιστήμονος θεωρίας
 ἡσφαλισμένα ἀληθῆ καὶ ἀδιάψευστα μόνᾳ ὑπάρχει,

6 fortasse τούτους <θ'> || 7 κα' ita codex. cf. infra p. 121, 4 sqq. || 10 ἐμφαντικόν] sic (non ἐκφαντικόν), cf. Vit. Pyth. 67 (p. 48, 2 Nk.) || 14 γενητοῖς.

ἀποδείξει παντοῖα καὶ συναναγκασμῷ ὠχυρωμένα. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα δύναται καὶ πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὴν περὶ θεῶν προτρέπειν· παραγγέλλει γὰρ ἐπιστήμην τοιαύτην κτήσασθαι, δι' ἧς οὐδενὶ ἀπιστήσομεν τῶν

138 A. λεγομένων περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων. δύνα- 5
ται παραινεῖν τὰ αὐτὰ καὶ τὸ διὰ μαθημάτων χωρεῖν·

328 K. ὁμματοουργὰ γὰρ ταῦτα μόνα καὶ φωτοποιὰ περὶ τῶν
ῥυτῶν ἀπάντων τῷ μέλλοντι σκέψεσθαι καὶ κατόψεσθαι
αὐτά. ἐκ γὰρ τοῦ μαθημάτων μετασχεῖν ἐν πρὸ πάν-
των συνίσταται, τὸ μὴ ἀπιστεῖν μήτε περὶ φύσεως 10
θεῶν μήτε περὶ οὐσίας μήτε περὶ δυνάμεως, μηδὲ μὴν
περὶ τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων τερατολογεῖσθαι δο-
κούντων τοῖς ἀνεισάκτοις καὶ μαθημάτων ἀμνήτοις·
ὥστε τὸ 'μὴ ἀπίσκει' ἴσον ἐστὶ τῷ μετέρχου καὶ κτῶ
ἐκεῖνα δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις, τουτέστι μαθήματα καὶ 15
ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.

Οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ ἐπὶ τούτοις εἰς τὸ αὐτὸ συν-
330 K. 8 τείνει· τὰς λεωφόρους ὁδοὺς ἐκκλίνων διὰ τῶν
ἀτραπῶν βάδιζε. καὶ γὰρ τοῦτο τὴν μὲν δημῶδη
καὶ ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀφιέναι παραγγέλλει, τὴν δὲ 20
χωριστὴν καὶ θείαν μεταδιώκειν ἀξιοῖ, καὶ τὰ μὲν
δοξάσματα τὰ κοινὰ φησι δεῖν ὑπερορᾶν, τὰ δὲ ἴδια

139 A. καὶ ἀπόρρητα περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τὴν μὲν
πρὸς ἀνθρώπους φέρουσαν τέρψιν ἀτιμάζειν, τὴν δὲ
τῆς θείας βουλήσεως ἐχομένην εὐπραγίαν περὶ πολλοῦ 25
ποιεῖσθαι, καὶ τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἔθνη ἔαν ὥς δημῶδη,
τὰς δὲ τῶν θεῶν θρησκείας ὥς ὑπερεχούσας τὴν δη-
μῶδη ζωὴν ἀνταλλάττεσθαι.

ε' Συγγενὲς δ' ἐστὶ τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς· μελαν-

οὐρου ἀπέχου· χθονίων γάρ ἐστι θεῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ συμβόλων ἐροῦμεν, ὅσα δὲ εἰς προτροπὴν ἀρμόζει, παραγγέλλει τῆς οὐρανίας πορείας ἀντέχεσθαι καὶ τοῖς νοεροῖς θεοῖς
 5 συνάπτεσθαι, τῆς τε ἐνύλου φύσεως χωρίζεσθαι καὶ 332 K. περιάγεσθαι πρὸς τὴν ἔνυλον καὶ καθαρὰν ζώην, θεῶν τε θεραπεία χρῆσθαι τῇ ἀρίστη καὶ μάλιστα τοῖς πρωτίστοις θεοῖς προσηκούσῃ.

Ταῦτα μὲν οὖν εἰς θεῶν γνῶσιν καὶ θρησκείαν
 10 ποιεῖται τὴν παράκλησιν, εἰς δὲ σοφίαν τὰ τοιαῦτα·
 5 Γλώσσης πρὸ τῶν ἄλλων κράτει θεοῖς ἐπόμενος. πρῶτον γάρ ἐστι σοφίας ἔργον τὸ τὸν λόγον ἐπιστρέφειν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἐθίζειν μὴ ἔξω προΐναι, τελεοῦσθαι τε καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑαυτὸν 140 A.
 15 ἐπιστροφῇ καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τῷ τοῖς θεοῖς ἔπεσθαι· οὐδὲν γὰρ ἄλλο οὕτω τελειοῖ τὸν νοῦν ἢ ὅταν ἐπιστρεφόμενος εἰς ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς συνακολουθῇ.

ζ Τὸ δὲ ἀνέμων πνεόντων τὴν ἡχὴν προσκύνει καὶ αὐτὸ τῆς θείας σοφίας ἐστὶ γνῶρισμα·
 20 αἰνίττεται γὰρ ὥς δεῖ τῶν θείων οὐσιῶν καὶ δυνάμεων τὴν ὁμοιότητα ἀγαπᾶν, καὶ ὅταν ἐνεργῶσι, τὸν 334 K. σύμφωνον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν λόγον μετὰ μεγάλους σπουδῆς τιμᾶν τε καὶ σέβειν.

η' Τὸ δὲ μαχαίρῃ πῦρ μὴ σκάλευε φρονήσεώς
 25 ἐστὶ παρακλητικόν· ἐγείρει γὰρ ἡμῖν τὴν ἐννοίαν τὴν προσήκουσαν περὶ τοῦ μὴ δεῖν πυρὸς πλήρει καὶ θυμοῦ ἀνδρῶπι μῆτε ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμένον μῆτε ἐρίζειν. πολλάκις γὰρ κινήσεις τῷ λόγῳ τὸν ἀμαθῆ καὶ ταράξεις καὶ πείσῃ δεινὰ καὶ ἀηδῆ. μάρτυς τοῖς

- λεχθεῖσιν Ἡράκλειτος· θυμῷ γάρ φησι μάχεσθαι
 χαλεπόν· ὃ τι γὰρ ἂν χρηλίζῃ γίγνεσθαι, ψυχῆς
 ὀνέεται. καὶ τοῦτο ἀληθῶς εἶπε· πολλοὶ γὰρ χαριζό-
 141 A. μENOI θυμῷ ἀντηλλάξαντο τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν καὶ θά-
 νατον φίλτερον ἐποιήσαντο. ἐκ δὲ τοῦ γλῶσσης κρατεῖν 5
 καὶ εἶναι ἡρεμαῖον ἐκ μὲν νείκους γίγνεται φιλία σβεννυ-
 μένου πυρὸς θυμικοῦ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἄφρων εἶναι δόξεις.
 θ· Τούτῳ δὲ συμμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐξῆς· τὴν ὀξίδα
 336 K. ἀποστρέφειν ἀπὸ σαυτοῦ· πρὸς δὲ γὰρ ἂν τύχῃ
 ἐπεστραμμένη, ἐπίληπτος ἔσται. καὶ τοῦτο φρονήσει 10
 χρῆσθαι παρακελεύεται καὶ μὴ θυμῷ. τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ
 τῆς ψυχῆς, ὅπερ θυμὸν καλοῦμεν, λογισμοῦ καὶ φρο-
 νήσεως ἐστέρεται (ξεῖ γὰρ ὁ θυμὸς ὥσπερ λέβης πυρὶ
 θαλπόμενος), οὐθὲν εἰς τὸ πρόσθεν γιγνόμενον μερί-
 ζων † γνώμῃ. χρὴ οὖν ἐν νηνεμίᾳ καθιστάναι τὴν ψυ- 15
 χὴν ἀποστρέφοντα [τὴν ψυχὴν] τοῦ θυμοῦ, ἐπιλαμβα-
 νόμενον ἑαυτοῦ πολλάκις· ὥσπερ <γὰρ> ἡχοῦντα χαλκὸν
 ἀφῆ, καὶ τὸ πάθος οὖν τοῦτο τῷ λογισμῷ πιέζειν χρῆ.
 ι· Τὸ δὲ φορτίον συνανατιθέναι, συγκαθαί-
 ρειν δὲ μὴ, εἰς ἀνδρείαν προτρέπει. πᾶς μὲν γὰρ 20
 ἀνατιθέμενος φορτίον πόνου καὶ ἐνεργείας σημαίνεται
 προᾶξιν, ὁ δὲ καθαιρούμενος ἀναπαύσεως καὶ ἀνέσεως,
 142 A. ὥστε καὶ τὸ σύμβολον τοιόνδε ἔχει ἐπιλογισμὸν· μὴ
 338 K. γίγνου μήτε αὐτῷ μήτε ἄλλῳ φανθυμίας καὶ μαλθακῆς
 διαίτης αἴτιος· πόνῳ γὰρ πᾶν χρεῖμα ἀλώσιμον. Ἡρά- 25
 κλειον δὲ οἱ Πυθαγόρειοι ἐφήμιζον τόδε τὸ σύμβολον

1 Ἡράκλειτος] Fr. 105 p. 41 Byw.

2 χρῆξῃ || 3 ὀνέεται Vulcanius: ὀνέεται || 15 γνώμην A:
 'aliquando lusi ἐπειγόμενον μετριάξον γνώμῃ' Vitelli || 16 τὴν
 ψυχὴν deleui || 17 γὰρ addidit Vitelli, qui v. 21 σημαίνει τὴν
 scripserit || 20 αὐτῷ addito αὐ compendiose || 24 σαυτῷ vel σεαυτῷ
 Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 65 Kuster.

εἶναι αὐτοῖς, ἐπισφραγιζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐκείνου ἔργων.
 ὅτε γὰρ ὠμίλει κατ' ἀνθρώπους, πολλάκις ἐκ πυρὸς καὶ
 πάντων τῶν δεινοτάτων ἀπενόστει ὄκνον παραιτού-
 μενος· ἐκ γὰρ τοῦ πράττειν καὶ ἐργάζεσθαι τὸ κατορ-
 5 θοῦν παραγίνεται, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ ἀποκνεῖν.

ια' Τὸ δὲ εἰς μὲν ὑπόδησιν τὸν δεξιὸν πόδα
 πάρεχε, εἰς δὲ ποδόνηπτρον τὸν εὐώνυμον εἰς
 τὴν πρακτικὴν φρόνησιν παρακαλεῖ, τὰς μὲν σπου-
 δαίας πράξεις ὡς δεξιὰς περιτίθεσθαι παραγγέλλον [τὸ
 10 σύμβολον], τὰς δὲ φάυλας ὡς ἀριστεράς ἀποτίθεσθαι
 παντάπασιν καὶ ἀπορρύνεσθαι.

ιβ' Μάλιστα δὲ τὸ περὶ Πυθαγορείων ἄνευ φω-
 τὸς μὴ λάλει παρακλητικόν ἐστιν εἰς τὸν κατὰ φρό- 340_K
 νησιν νοῦν. οὗτος γὰρ τῷ φωτὶ ἔοικε τῆς ψυχῆς καὶ
 15 ἀόριστον οὖσαν αὐτὴν ὀρίζει, περιάγει τε ὥσπερ ἐκ
 σκότου εἰς φῶς. περὶ πάντων μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ζωῇ 143_A
 καλῶν ἡγεμόνα νοῦν προῖστασθαι προσήκει, μάλιστα
 μὲν οὖν περὶ τῶν Πυθαγορείων δογμάτων· ταῦτα γὰρ
 ἄνευ φωτὸς οὐχ οἶόν τέ ἐστι γινῶναι.

ιγ' Τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν δικαιοπραγεῖν
 21 παρακελεύεται καὶ προτιμᾶν ἰσότητα καὶ μετριότητα
 θαυμαστῶς καὶ τὴν τελειοτάτην ἀρετὴν γιγνώσκειν δι-
 καιοσύνην, ἥς συμπληρωτικαὶ αἱ λοιπαὶ καὶ ἥς ἄνευ
 τῶν ἄλλων οὐδὲν ὕφελος· καὶ οὐ παρέργως αὐτὴν εἰδέναι
 25 χορή, ἀλλὰ διὰ θεωρημάτων καὶ ἐπιστημονικῆς ἀποδεί-
 ξεως. τοῦτο δὲ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἔργον ἐστὶ τέχνης εἰδέναι
 καὶ ἐπιστήμης πλὴν μόνης φιλοσοφίας τῆς κατὰ Πυθα-
 γόραν, ἥτις ἐξαιρέτως τῶν ἄλλων τὰ μαθήματα προτιμᾶ.

ιδ' Εἰς ταὐτὸ δὲ φέρει καὶ τὸ ἀποδημῶν τῆς οἰκίας

6 immo ὑπόδεσιν hic et p. 107, 10 (cf. Nauck ad Iambl. Vit. Pyth. p. 233 sq.) || 9 sq. τὸ σύμβολον delevi || 18 μὲν οὖν] fort. δέ.

- 342 K. μὴ ἐπιστρέφου· Ἐρινύες γὰρ μετέρχονται. καὶ γὰρ τοῦτο εἰς φιλοσοφίαν προτρέπει καὶ τὴν κατὰ νοῦν αὐτοπραγίαν. δηλοῖ τε καὶ προλέγει τὸ σύμβολον ἐναργῶς ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος χώριζε σαντὸν
- 144 A. πάντων σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν, καὶ ὄντως θανάτου 5 μελέτην ποιοῦ ἐπὶ τὰ νοητὰ καὶ ἄνυλα καὶ αἰεὶ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως ἔχοντα ἀμεταστρεπτὶ χωρῶν διὰ τῶν προσηκόντων μαθημάτων. ἀποδημία μὲν γὰρ μετὰ-στασις τόπου, θάνατος δὲ ὁ τῆς ψυχῆς χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ σώματος, οὗτος δὲ τὸ φιλοσοφεῖν ὡς ἀληθῶς καὶ 10 ἄνευ αἰσθητηρίων καὶ σωματικῶν ἐνεργειῶν καθαροῦ τῷ νῷ χρῆσθαι εἰς κατάληψιν τῆς ἐν τοῖς οὖσιν ἀληθείας, ἥπερ ἐπέγνωσται σοφία οὐσα. φιλοσοφεῖν δὴ ἐπιβαλλόμενος μὴ ἐπιστρέφου μηδὲ καθέλκου πρὸς τὰ πρότερα καὶ ἐν συντροφίᾳ σοι διατελέσαντα σωματικά· 15 μετάνοια γὰρ ἐκ τούτου πολλή σοι παρέψεται ἐμποδιζομένῳ εἰς τὰς ὑγιεῖς καταλήψεις ὑπὸ τῆς περὶ τὰ σωματικά ἀχλύος. τὴν δὲ μετάνοιαν Ἐρινὺν μετωνόμασε.
- ¹⁸
344 K. Τὸ δὲ πρὸς ἥλιον τετραμμένος μὴ οὔρει ἐκεῖνο προτρέπει· μηδὲν ζῶδες ἐπιβάλλου ποιεῖν, 20 φιλοσόφει δὲ τὸν οὐρανὸν ὄρων καὶ τὸν ἥλιον, φῶς τέ σοι τῆς ἀληθείας ἡγείσθω, καὶ μηδέποτε μέμνησο ταπεινότητων εἶναι ἐν φιλοσοφίᾳ, ἐπὶ θεοῦς δὲ καὶ
- 145 A. σοφίαν διὰ τῆς τῶν οὐρανίων ἐπισκέψεως ἀνέρχου, καὶ φιλοσοφίᾳ ἐπιβαλλόμενος καὶ τῷ ἐν αὐτῇ φωτὶ τῆς 25 ἀληθείας καθαιρῶν σεαυτὸν καὶ τραπεῖς ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἐπιτήδευσιν θεολογίαν τε καὶ φυσιολογίαν καὶ σφαιρικῶν ἐπίγνωσιν αἰτιολογίαν τε τὴν ὑπὲρ πάντα ταῦτα μηκέτι ζῶδες τι ποιεῖ μηδὲ βοσκηματώδες.

5 καὶ οὕτως K ex apogr. Ciz. || 20 fort. <εἰς> ἐκεῖνο || 24 ἐπισκέψεως A: ἐπισκήψεως.

- 15' Τὸ δὲ αὐτὸ παραγγέλλει καὶ <τὸ> δαδίδω θᾶκον
μὴ ἀπόμασσε. οὐ γὰρ μόνον ἐπεὶ καθαρτικὸν τὸ
δαδίον τῷ ταχίστου καὶ πλείστου μεθεκτικὸν εἶναι 346 K.
πυρός, ὥσπερ τὸ λεγόμενον θείον, παραινεί μὴ μιά-
5 νειν αὐτὸ φύσει μiasμῶν ἀποσοβητικὸν ὑπάρχον, μηδ'
ἀντιμάχεσθαι τῇ φυσικῇ ἐπιτηδεύτητι αὐτοῦ μολύ-
νοντα τὸ μολυσμῶν κωλυτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ μίς-
γειν μηδὲ κατακιρνᾶν τὰ σοφίας ἴδια τοῖς τῆς ζωωδίας·
δαδίον μὲν γὰρ διὰ τὴν εὐφρόγγειαν φιλοσοφία παρ-
10 βέβληται, θᾶκος δὲ διὰ τὴν χαμαιπέτειαν ζωωδία.
15' Τὸ δὲ ἀλεκτρούνα τρέφε μέν, μὴ θῦε δέ· 146 A.
μήνη γὰρ καὶ ἡλίῳ καθιέρωνται συμβουλεύει ἡμῖν
ὑποτρέφειν καὶ σωματοποιεῖν καὶ μὴ παρορᾶν ἀπολλύ-
μενα καὶ διαφθειρόμενα τὰ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως
15 καὶ ἀλληλουχίας συμπαθείας τε καὶ συμπνοίας μεγάλα
τεκμήρια. ὥστε προτρέπει τῆς τοῦ παντὸς θεωρίας
καὶ φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἀπόκρυφος
φύσει ἢ περὶ τοῦ παντὸς ἀλήθεια, καὶ δυσθῆρατος ἱκα-
νῶς· ζητητέα δὲ ὅμως ἀνθρώπῳ καὶ ἐξιχνευτέα μάλιστα
20 διὰ φιλοσοφίας. διὰ γὰρ ἄλλου τινὸς ἐπιτηδεύματος
οὕτως ἀδύνατον· αὕτη δὲ μικρά τινα ἐναύσματα παρὰ 348 K.
τῆς φύσεως λαμβάνουσα καὶ ὥσανει ἐφοδιαζομένη ζω-
πυρεῖ τε αὐτὰ καὶ μεγεθύνει καὶ ἐνεργέστερα διὰ τῶν
παρ' αὐτῆς μαθημάτων ἀπεργάζεται. φιλοσοφητέον
25 <ἄρα> ἂν εἴη.
17' Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι-μὴ καθέξου Πυθαγορικώτε-
ρον ἐκδέξαιτ' ἂν τις ἐκ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄνωθεν ὁρμώ-

1 τὸ addidit K || 3 τάχιστον ex apogr. Ciz. K || 8 ζωωδίας
Scaliger: ξυωδίας || 13 ἐπιτρέφειν et περιορᾶν (cf. Cobet Obs.
ad Dionys. Hal. p. 13) requirit Vitelli || 21 οὕτως et 23 ἐναργέ-
στερα A || 25 ἄρα addidit K.

147 A. μενος. ἐπεὶ γὰρ σωματότητι καὶ ξωωδία καὶ οὐ χοίνικι μετρητὴ ἐστὶν ἡ τροφή, μὴ ἡρέμει μῆδ' ἀμύητος φιλοσοφίας διατέλει, ἀλλ' εἰς ταύτην σπαντὸν δοὺς ἐκείνου μᾶλλον προνοοῦ τοῦ ἐν σοὶ θεοειδестέρου, ὃ ἐστὶ ψυχῇ, καὶ πολὺ πρότερον τοῦ ἐν ταύτῃ νοῦ, ὧν τροφή οὐ 5 χοίνικι ἀλλὰ θεωρία καὶ μαθήσει μετρεῖται.

148 A. Τὸ δὲ γαμψώνυχον μῆδὲν παρὰ τρεφε Πυθαγορικώτερον συμβουλεύει· κοινωνικὸς ἴσθι, μεταδο- 350 K. τικός, καὶ τοὺς ἄλλους τοιούτους εἶναι παρασκευάζε, διδόναι τι καὶ δέχεσθαι ἀκακοήθως καὶ ἀφθόνως ἐδί- 10 ζων, ἀλλὰ μὴ πάντα μὲν λαμβάνειν ἀπλήστως, διδόναι δὲ μῆδέν. ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιστα καὶ ῥαδίως δεδημιούργηται, ἀφεῖναι δὲ ἢ μεταδοῦναι οὐκέτι διὰ τὴν ἔνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων, ὃν τρόπον καὶ αἱ κρεάγραι 15 πεφύκασιν ἐπισπᾶσθαι μὲν τάχιστα, ἀφιέναι δὲ δυσχερῶς, εἰ μὴ τις ἄρα ὑπερεπικλίνῃ αὐτὰς ἀναστρέφω. προσαρτηθεῖσθαι δὲ ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν χειρῶν, ἵνα δι' αὐτῶν διδωμέν τε καὶ δεχόμεθα κατὰ τὸν 148 A. κοινωνικὸν λόγον, καὶ τῶν δακτύλων ἀπλῶν πως καὶ 20 οὐκ ἀγκύλων αὐταῖς προσπεφυκότων, οὐ μιμητέον ἐν τοῖς τοιούτοις τὰ γαμψώνυχα ἑτέρῳ τρόπῳ δημιουργήεντα ὑπὸ τοῦ πλάσαντος, ἀλλὰ μᾶλλον κοινωνητέον ἀλλήλοις καὶ μεταληπτέον, προτρεπομένους εἰς τὸ τοιοῦτον ὑπ' αὐτῶν τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων, οἳ τὴν 25 δεξιὰν τῶν χειρῶν ἐντιμοτέραν ὠνόμασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῷ μεταδιδόναι. δικαιιοπραγητέον ἄρα, διὰ δὲ τοῦτο

4 θεοειδεστάτου Rittershusius ad Porph. Vit. Pyth. p. 63 Kuster: cf. supra p. 15, 14 et 36, 11 || 8 <καὶ> μεταδοτικός A || 28 τοῦτο ex apogr. Paris. K: τοῦ (= τούτου).

φιλοσοφητέον· ἀμοιβή γάρ τις καὶ ἀνταπόδοσις ἡ δικαιοσύνη, τὸ πλεονάζον καὶ ἑλλιπὲς ἀνταποδιδούσα δι' ἀντισώσεως.

- κ' Τὸ δὲ ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε δηλοῖ ὅτι ἐν μὲν τὸ 352 K.
 5 ἀληθές, πολυσχιδὲς δὲ τὸ ψεῦδος· δηλον δὲ ἐκ τοῦ
 τὸ μὲν τι ἕκαστον μοναχῶς λέγεσθαι εἴπερ ὑγιῶς λέ-
 γοιτο, τὸ δέ τι οὐχὶ ἕκαστον ἀπείροις τρόποις. ὁδὸς
 δὴ ἡ φιλοσοφία δοκεῖ εἶναι. λέγει οὖν ὅτι αἰροῦ
 φιλοσοφίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐπὶ σοφίαν ὁδόν, ἐν ᾗ οὐ
 10 σχίσσεις οὐδὲ ἀντιλεγόμενα δογματίζεις, ἀλλὰ ἐστῶτα
 καὶ τὰ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἀποδείξει ἐπιστήμονικῇ βεβαιω-
 θέντα διὰ μαθημάτων καὶ θεωρίας, ὅ ἐστι Πυθαγορι-
 κῶς φιλοσοφεῖ. δύναται δὲ καί, — ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν 149 A.
 σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν χωροῦσα φιλοσοφία, ἣ οἱ
 15 νεώτεροι κατακόρως χρῶνται καὶ τὸν θεὸν καὶ τὰς
 ποιότητας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπλῶς
 πάντα τὰ ἐν τοῖς οὖσιν αἷτια κυριώτατα νομίζοντες
 σῶμα εἶναι, εὐολίσθητός ἐστι καὶ εὐανάτρεπτος, ὥς
 δηλοῦσιν αἱ τῶν δοκούντων τι λέγειν περὶ αὐτῆς ποι-
 20 κιλώταται ἐπιχειρήσεις· ἡ δὲ <διὰ> τῶν ἀσωμάτων καὶ
 νοητῶν ἀύλων τε καὶ αἰδίων τὴν προχώρησιν ποιου- 354 K.
 μένη, τῶν τε αἰετὰ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων
 καὶ οὐδέποτε ὅσον ἐπ' αὐτοῖς φθορὰν ἢ μεταβολὴν
 ἐπιδεχομένων, ὁμοία τοῖς ὑποκειμένοις ἀδιάπτωτός ἐστι
 25 καὶ εὐσταθής, ἐδραίας καὶ ἀκλινοῦς ἀποδείξεως δη-
 μιουργός, — συμβουλευεῖ τοίνυν ἡμῖν τὸ παράγγελμα,
 ἐπειδὴ φιλοσοφῶμεν καὶ τὴν δηλουμένην ὁδὸν ἀνύω-
 μεν, φεύγειν μὲν τὴν τῶν σωματικῶν καὶ πολυσχιδῶν
 ἐπιβολὴν καὶ ἀποδοχὴν, προσοικειοῦσθαι δὲ τῇ τῶν

ἁσωμάτων οὐσία τῇ οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς ὁμοίων διατελούντων διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῖς φύσει ἀλήθειαν καὶ ἀδιαπτωσίαν.

κα' 150 A. Τὸ δὲ χελιδόνα οἰκία μὴ δέχου συμβουλεύει· ῥάθυμον καὶ μὴ διηνεκῶς φιλοπονοῦντα μηδὲ ἐπίμονον 5 αἰρετιστὴν καὶ γνῶριμον εἰς τὰ σὰ δόγματα μὴ ἐπιδέχου, δεόμενα συνεχοῦς καὶ εὐτονωτάτης προσοχῆς καὶ φερεπονίας διὰ τὴν τῶν ἐν αὐτοῖς ποικίλων μαθη- 356 K. μάτων ἐξαλλαγὴν καὶ περιπλέκειαν. εἰκόνι δὲ ῥάθυμίας καὶ ἐγκοπῆς χρόνων χελιδόνι κέχρηται, ὅτι μέρος 10 τι τοῦ ἐνιαυτοῦ αὕτη ἐπιφοιτᾷ ἡμῖν καὶ ὥσανει ἐπιξενούται πρὸς βραχὺν καιρὸν, τὸ δὲ πλεῖον ἀφίσταται καὶ ἀφανὴς ἡμῖν ὑπάρχει.

κβ' Τὸ δὲ δακτύλιον μὴ φόρει ἀκολούθως τῷ Πυθαγορικῷ ἀρέσκοντι ἔλκομεν εἰς τὴν παράκλησιν οὐ- 15 τως· ἐπεὶ δεσμοῦ τρόπῳ περικείται τοῖς φοροῦσιν ὁ δακτύλιος, ἴδιον ἔχων τὸ μὴ ἄρχειν μηδὲ κακουχεῖν ἀλλὰ πως ἀρμόζειν καὶ προσφυνῶς ἔχειν, δεσμός δὲ τοιοῦτός τις καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὑπάρχει, τὸ οὖν δακτύλιον μὴ φόρει φιλοσόφει φησὶν ὡς ἀληθῶς 20 151 A. καὶ χώριζε τοῦ περικειμένου δεσμοῦ τὴν ψυχὴν· μελέτη γὰρ θανάτου καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἢ φιλοσοφία. τὴν ἄρα Πυθαγορικὴν μέτιθι σπουδῇ μεγάλῃ, τὴν ἀφιστᾶσαν ἑαυτὴν διὰ τοῦ νοῦ ἀπὸ σωματικῶν πάντων καὶ περὶ τὰ νοητὰ καὶ ἄνυλα διὰ τῶν θεωρη- 25 τικῶν μαθημάτων καταγιγνομένην· ἀλλὰ καὶ ἀπόλυε σαυτοῦ τὰ ἁμαρτήματα καὶ ἀνθολκὰ καὶ κωλυσιεργὰ 358 K. τοῦ φιλοσοφεῖν σαρκὸς ἀσχολήματα τροφάς τε ὑπερβαλλούσας καὶ πληθώρας ἀκαίρους, δεσμοῦ τρόπον τὸ

1 τῇ <τῶν> οὐκ K || 27 ἀνθολκὰ.

σῶμα καταλαμβανούσας νοσοκομίας τε καὶ ἀσχολίας
ἀδιαλείπτους ἐμποιούσας.

κγ' Τὸ δὲ θεοῦ τύπον μὴ ἐπίγλυφε δακτυλίῳ
κατὰ τὴν προλεχθεῖσαν ἐννοίαν προτροπῇ χρῆται τοιαῦδε·
5 φιλοσόφει καὶ ἀσώματους πρὸ παντὸς ἡγοῦ θεοὺς ὑπάρ-
χειν· τὸ γὰρ κυριώτατον ρίζωμα τῶν Πυθαγορικῶν
δογμάτων τοῦτ' ἐστίν, ἐξ οὗ τὰ πάντα σχεδὸν ἡρτη-
ται καὶ ὅφ' οὗ μέχρι τέλους κρατύνεται· μὴ νόμιζε
δὲ μορφαῖς αὐτοὺς κεχρησθαι ὅσαι εἰσὶ σωματικά,
10 μηδὲ προσδεδέσθαι ὑποστάσει ὑλικῇ καὶ οἷον δεσμῷ
ὑλικῷ σώματι, ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῶα. αἱ δὲ ἐπὶ δακτυ-
λίοις γλυφαὶ τὸν τε δεσμὸν δι' αὐτοῦ τοῦ δακτυλίου
ἐμφαίνουσι καὶ τὴν σωματότητα τό τε αἰσθητὸν εἶδος 152 Δ.
καὶ ὥσανεὶ τινος τῶν ἐπὶ μέρους ζώων διὰ τῆς γλυπ-
15 τῆς προσόψεως, ἥς χωριστέον μάλιστα τὸ τῶν θεῶν
γένος ὡς αἰδιόν τε καὶ νοητὸν καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ
ὡσαύτως ἀεὶ ἔχον, ὡς ἐν τῷ Περὶ Θεοῦ ἰδίως καὶ 360 Κ.
πληρέστατα τεχνολογεῖται.

κδ' Τὸ δὲ παρὰ λύχνον μὴ ἐσοπτρίζου Πυθαγορι-
20 κώτερον συμβουλεύει τὸ φιλοσόφει μὴ προστρέχων μὴ
ταῖς κατ' αἰσθησιν φαντασίαις, αἵτινες φῶς μὲν τι
περὶ τὰς καταλήψεις ποιοῦσι, λυχνοειδὲς μέντοι καὶ
οὐχὶ φυσικὸν οὐδὲ ἀληθές, ἀλλὰ μᾶλλον ταῖς κατὰ τὸ
νοητικὸν ἐπιστημονικαῖς, ἀφ' ὧν λαμπροτάτη τις εὐαν-
25 γία καὶ ἀδιάπταιστος περὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα συνίστα-
ται *** ἐξ ἀπάντων τῶν νοημάτων καὶ τῆς περὶ ταῦτα
θεωρίας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν·
ἐν συνεχεῖ γὰρ ταῦτα ῥύσει καὶ μεταβολῇ πολλάκις

10 προσδεδέσθαι Vitelli: προσδέχεσθαι || 14 ὡς ἂν εἴ || 20 al-
terum μὴ delendum || 24 λαπερό⁷ (h. e. proparoxyton.) || 26 lacu-
nam signavi.

ἐδηλώθη κατ' οὐδένα τρόπον μόνιμα καὶ τὰ αὐτὰ ἐαν-
153 A. τοῖς ὑπάρχοντα, ἵνα καὶ βεβαίαν ἐπιστημονικὴν τε
ὑπομείνῃ κατάληψιν καὶ ἐπίγνωσιν ὥς ἐκεῖνα.

κε' Τὸ δὲ περὶ θεῶν μὴδὲν θαυμαστὸν ἀπίσκει
362 K. μὴδὲ περὶ θείων δογμάτων προτρέπει μετεῖναι καὶ 5
κτᾶσθαι ἐκεῖνα τὰ μαθήματα, δι' ἃ οὐκ ἀπιστήσεις
οὐκέτι περὶ θεῶν καὶ περὶ θείων δογμάτων ἔχων τὰ
μαθήματα καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις.

κε' Τὸ δὲ ἀσχέτῳ γέλωτι μὴ ἔχεσθαι δηλοῖ κρα-
τεῖν τῶν παθῶν διὰ λόγου φιλοσόφου ἐπέχειν τε τὸ 10
εὐμετάβλητον καὶ οὐ μόνιμον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.
ὑπομίμνησκε δὲ στυγερὸν τοῦ ὀρθοῦ λόγου, μήτε ἄρα
εὐτυχίαις ἐπιχαυνοῦ μήτε συμφοραῖς συνταπεινοῦ ἐν
οὐθετέρῳ μεταβολῆς ἐννοίαν ὑπολογιζόμενος. τὸν δὲ
γέλωτα ὑπὲρ πάντων τῶν παθῶν ὠνόμασεν, ὅτι μόνος 15
μάλιστα ἐκφανῶς μὴνύεται, ὥσπερ τι ἐπ' ἀνθρώπου ὑπάρ-
χων καὶ ἐπίφλεγμα μέχρι προσώπου τῆς διαθήσεως.
ἴσως δὲ [παραγγέλλει], ἐπειδὴ ἀνθρώπου ἰδίον παρὰ τὰ
ἄλλα ζῷα οὗτος (ὀρίζονται γοῦν τινες ζῶον αὐτὸ γελα-
στικὸν εἶναι), δηλοῦται ὑπὸ τοῦ παραγγέλματος τὸ μὴ 20

154 A. ἐπιμόνως καὶ ἀμεταβλήτως τῇ ἀνθρωπότητι ἔμμενε,

364 K. ἀλλὰ μίμησιν θεοῦ κατὰ τὸ δυνατόν κτῶ φιλοσοφῶν
καὶ τοῦ ιδιώματος τούτου τῶν ἀνθρώπων ὑπεκχωρῶν
προκρίνων τε τὸ λογικὸν τοῦ γελαστικοῦ εἰς διάκρισιν
καὶ διαφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ ζῷα.

25

κε' Τὸ δὲ παρὰ θυσίᾳ μὴ ὀνυχίζου περὶ φιλίας
ἐστὶ προτρεπτικόν· τῶν γὰρ οἰκείων καὶ προσηκόντων

4—8 Τὸ δὲ — ἀποδείξεις] 'Per auctoris nostri negligenti-
tiam factum videtur ut quae supra [p. 110, 6 sqq.] copiosius sunt
explicata hic brevissimis repetantur' adnotat K: equidem dele-
verim || 7 ἔχων] fort. ἤγουν; cf. p. 111, 15 || 18 παραγγέλλει de-
levit Scaliger || 19 αὐτόν emendat K.

- ἡμῖν ἐξ αἵματος οἱ μὲν ἔγγιστα γένους εἶσιν ἀδελφοὶ
καὶ τέκνα καὶ γονεῖς, ἐοικότες τοῖς μέρεσιν ἡμῶν ἅπερ
ἀφαιρεθέντα ἄλγημα οὐ τὸ τυχόν παρέχει καὶ κολού-
ρωσιν, οἷον δάκτυλοι χεῖρες ὅτα ῥῖν καὶ τὰ ὅμοια· οἱ
5 δ' ἐξ ἀποστήματος πολλοῦ προσφκειωμένοι, οἷον ἀνε-
ψιάδαι ἢ πατραδέλφων γαμβροντιδεῖς ἢ τοιοῦτοί τινες,
ἐοίκασιν ἐκάστου ἡμῶν τοῖς μέρεσιν ὧν τεμνομένων
ἄλγησις οὐδεμία παραγίνεται, οἷον θριξὶ καὶ ὄνυξι
καὶ τοῖς ὁμοίοις. βουλούμενος οὖν ἐκείνους τοὺς συγ-
10 γενεῖς δηλῶσαι τοὺς παρὰ τὸν ἄλλον χρόνον ἡμελη-
μένους διὰ τὴν ἀπόστασιν, τοῖς ὄνυξιν ἐχρήσατο καὶ
εἶπε· μὴ ἀποτίθεςο παντάπασιν τούτους, ἀλλ' ἐν γε θυ-
σίαις, εἰ καὶ τῷ ἄλλῳ χρόνῳ παρημελήθησαν, πρόσαγε ^{366 K.}
αὐτοὺς σταντῷ καὶ ἀνανεοῦ τὴν οἰκειότητα.
- κη' Τὸ δὲ δεξιὰν μὴ παντὶ ῥαδίως ἐμβαλλε μὴ ^{155 A.}
16 ὄρεγε ῥαδίως φησὶ δεξιὰν, τουτέστι μὴ ἀνάσπα μὴδὲ
ἀνιμᾶν ἐπιχείρει δεξιὰν ὀρέγων τοῖς ἀνεπιτηδείοις καὶ
ἀνοργιάστοις, ἔτι δὲ διὰ παιδευμάτων τε καὶ διδαγ-
μάτων, ἃ πολλῷ χρόνῳ δοκιμασθεῖσιν ἀξίοις εἶναι τοῦ
20 μεταλαβεῖν ἐγκρατείας τε καὶ πενταετοῦς σιωπῆς καὶ
τῆς ἄλλης βασάνου μόγης δίδοται.
- κδ' Τὸ δὲ στρωμάτων ἐξανασταῖς συνέλισσε
αὐτὰ καὶ τὸν τύπον συνστόρνυε τοῦτο παραγγέλ-
λει, ὅτι φιλοσοφεῖν ἐπιβαλλόμενος νοητοῖς λοιπὸν καὶ
25 ἄσωμάτοις προσοικεῖλον σεαυτόν. ἐκ τοῦ οὖν τῆς ἀμα-
θίας ὕπνου καὶ νυκτοειδοῦς σκότους ἐξανιστάμενος
μηδὲν συνεπισπῷ σεαυτῷ σωματικὸν εἰς τὸ τῆς φιλο-

δ προσοικειωμένοι (sic), cf. Kühner I² 497 sq. || 6 γαμβρο-
τιδεῖς ex apogr. Ciz. K || 12 sq. ἐν γε θυσίαις, εἰ scripsit K: εἰ
τε θυσίαις ἢ || 14 fort. ἀνανεοῦ || 15 παντὶ p. 108, 2: πᾶρῷ τι ||
18 ἔτι δὲ] λέγει δὲ? 'probabilius lacunam statuas ante ἔτι'
Vitelli.

σοφίας ἡμεροειδές, ἀλλὰ πάντα τὰ τοῦ ὕπνου ἐκείνου
 ἵχνη τῆς μνήμης τῆς σεαυτοῦ ἐκκάθαιρε καὶ ἐξαφάνιζε.

λ.
 368 K. Τὸ δὲ καρδίαν μὴ τρῶγε σημαίνει τὸ μὴ δεῖν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ παντός καὶ τὴν σύμπνοιαν διασπᾶν,
 156 A. καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ μὴ ἴσθι βάσκανος, ἀλλὰ φιλόανθρωπος 5
 καὶ κοινωνικός. ἐκ δὲ τούτου φιλοσοφεῖν παραινεῖ·
 μόνη γὰρ αὕτη ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν οὔτε ἐπιλυπεῖται
 ἀγαθοῖς ἀλλοτριόις οὔτε ἐπιχαίρει κακοῖς τοῖς πέλας,
 ἅτε φύσει συγγενεῖς καὶ οἰκείους ὁμοιοπαθεῖς τε καὶ
 κοινῇ ὑποκειμένους τύχῃ ἀπροόρατόν τε τὸ μέλλον 10
 ἔχοντας τοὺς ἀνθρώπους πάντας ὁμαλῶς ἀποφαίνουσα·
 διόπερ συμπαθεῖς τε καὶ φιλαλλήλους παραγγέλλει εἶ-
 ναι, κοινωνικὸν τε ὡς ἀληθῶς καὶ λογικὸν ζῶον.

λα' Τούτῳ δὲ ἔοικε καὶ τὸ ἐγκέφαλον μὴ ἔσθιε·
 καὶ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἡγεμονικὸν ἐστὶ τοῦ φρονεῖν 15
 ὄργανον. αἰνίττεται οὖν ὡς οὐ δεῖ καλῶς βεβουλευ-
 μένα πράγματα καὶ δόγματα διασιλλάνειν μηδὲ δια-
 δάκνειν, καλῶς δ' ἂν εἴη βεβουλευμένα τὰ διὰ φρενῶν
 370 K. καὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ νοεῖν ἡγεμονικοῦ συνεσκεμμένα,
 ἴσον τῷ ἐπιστημονικῷ. οὐ γὰρ διὰ τῶν τοῦ ἀλόγου 20
 τῆς ψυχῆς εἰδούς ὀργάνων, καρδίας καὶ ἥπατος, ἀλλὰ
 διὰ τοῦ καθαροῦ τοῦ λογιστικοῦ τὰ τοιαῦτα ἐθεωρήθη·
 157 A. διόπερ ἀβουλία τὸ ἀντικόπτειν αὐτοῖς. σέβεσθαι δὲ
 μᾶλλον κελεύει τὸ σύμβολον τὴν τῶν φρενῶν πηγὴν
 καὶ τὸ τῷ νοεῖν προσεχέστατον ὄργανον, δι' οὗ θεω- 25
 ρίαν τε καὶ ἐπιστήμην καὶ τὸ σύνολον σοφίαν κτώ-
 μεθα καὶ ὡς ἀληθῶς φιλοσοφοῦμεν, καὶ μὴ συγχεῖν
 μηδὲ ἀφανίζειν τὰ δι' αὐτοῦ ἵχνη.

8 τοῖς] τῶν coni. Gyraldus (Opp. II 481) et Rittershusius
 p. 62 Kust. (227 Kiessl.): fortasse τοῖς τῶν || 22 ἐθεωρη^{θ'} || 27 συγ-
 χεῖν Vulcanius: συνέχειν.

- 1β' Τὸ δὲ ἀποκαρμάτων σῶν καὶ ἀπονυχισμάτων κατὰ πτυε λέγει τοῦτο· εὐκαταφρόνητα τὰ σύμφυτα μὲν σοι, ἀψυχότερα δὲ πως, ὥσπερ τιμιώτερα τὰ ψυχικώτερα· οὕτως δὴ καὶ ἐπειδὴν φιλοσοφεῖν ἐπιβάλλη, 5 προτίμα μὲν τὰ διὰ ψυχῆς καὶ νοῦ ἄνευ αἰσθητηρίων ἀποδεικνύμενα διὰ θεωρηματικῆς ἐπιστήμης, καταφρονεῖ δὲ καὶ κατὰ πτυε τῶν ἄνευ νοητικοῦ φωτὸς δοξαζομένων διὰ τῶν συμφύτων ψιλῶς αἰσθητηρίων, ἃ μὴ κέτι εὐτονεῖ τῇ τοῦ νοῦ ἀιδιότητι παρομαρτεῖν.
- 1γ' Τὸ δὲ ἐρυθίνον μὴ προσλαμβάνου φαίνεται 372 K. 11 πρὸς τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν ψιλὴν συμβεβλή- 158 A. σθαι. ἀπηρεθριακότα γὰρ καὶ ἀναίσχυντον μὴ ἐπιδέχου ἄνθρωπον, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου καταπλήγα καὶ ἐν παντὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐρυθριῶντα καὶ ταπεινού- 15 μενον ὑπὸ τε νοῦ καὶ ἀσθενοῦς διανοίας. διὰ δὲ τούτου νοεῖται τὸ μὴ αὐτὸς τοιοῦτος ἴσθι.
- 1δ' Τὸ δὲ χύτρας ἵχνος ἀπὸ σποδοῦ ἀφάνιζε σημαίνει συγχύσεως καὶ παχυτήτος, ὅπερ ἐστὶ σωματικῶν καὶ αἰσθητῶν ἀποδείξεων, ἐκλανθάνεσθαι φιλοσο- 20 φεῖν ἐπιβαλλόμενον, νοηταῖς δὲ χρῆσθαι μᾶλλον ἀποδείξεσιν. ἢ δὲ σποδὸς ἀντὶ τῆς κόνεως τῆς ἐπὶ τοῖς ἄβαξι παρελήφθη, ἐφ' ἧς αἱ ἀποδείξεις συμπεραίνονται.
- 1ε' Χρυσὸν δὲ ἐχούσῃ μὴ πλησίαζε ἐπὶ τεκνοποιίᾳ, οὐ γυναικὶ λέγει, ἀλλ' αἰρέσει καὶ φιλοσοφίᾳ, 25 ἥπερ ἐστὶ πολὺ τὸ σωματικὸν καὶ κατάφορον εἰς βαρύν- 374 K. τητα. πάντων γὰρ τῶν ἐπὶ γῆς βαρύτερον χρυσὸς καὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς διωκτικόν, ὅπερ βάρους σωματικοῦ ἰδίου. τὸ δὲ πλησιάζειν οὐ μόνον συγγίνεσθαι, 159 A. ἀλλὰ καὶ συνεγγίξειν ἐστὶ καὶ πλησίον καθίστασθαι.

10 ἐρυθρίνον (littera ρ ex corr.). cf. ad p. 108, 8 || 22 ἐφ' ἧς κτλ.] cf. Vit. Pyth. p. 18, 13 sq. Nk.

15' Τὸ δὲ προτίμα τὸ σχῆμα καὶ βῆμα τοῦ σχῆμα
καὶ τριώβολον παραγγέλλει τοῦτο· φιλοσόφει καὶ
μαθήματα μέτιθι μὴ παρέργως, καὶ δι' αὐτῶν ὥσπερ
διαβάθρας ἐπὶ τὸ προκείμενον χώρει· κατάπτυνε δὲ
τῶν προτιμωμένων καὶ πρεσβενομένων τοῖς πολλοῖς, 5
καὶ προτίμα τὴν Ἰταλικὴν φιλοσοφίαν τὴν τὰ ἀσώματα
καθ' αὐτὰ θεωροῦσαν τῆς Ἰωνικῆς τῆς τὰ σώματα
προηγούμενης ἐπισκοπομένης.

125' 376 K. Τὸ δὲ κυάμων ἀπέχου συμβουλεύει φυλάττεσθαι
πᾶν ὅσον ἐστὶ φθαρτικὸν τῆς πρὸς θεοῦς ὁμιλίας καὶ 10
τῆς θείας μαντικῆς.

127' Τὸ δὲ μολόχην μεταφύτευε μὲν, μὴ ἔσθιε
δέ, αἰνίττεται μὲν ὅτι συντρέπεται τῷ ἡλίῳ τὰ τοι-
αῦτα φυτὰ καὶ παρατηρεῖν ἀξιοῦ τοῦτο, πρόσκειται δὲ
τὸ μεταφύτευε, τουτέστιν ἐπιστάς τῇ αὐτοῦ φύσει 15
καὶ τῇ πρὸς τὸν ἥλιον διατάσει καὶ συμπαθεία μὴ ἀρ-
160 A. κοῦ μηδὲ ἐπιμένει μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ τὴν διάνοιαν
μεταβίβαζε καὶ ὥσανει μεταφύτευε καὶ ἐπὶ τὰ ὁμογενῇ
φυτὰ καὶ λάχανα καὶ ἐπὶ τὰ μὴ ὁμογενῇ [δὲ] ξῶα ἤδη
καὶ λίθους καὶ ποταμοὺς καὶ πάσας ἀπλῶς φύσεις· 20
πολύχουν γὰρ εὐρήσεις καὶ πολύτροπον θαυμασίως
δὲ δαψιλὲς τὸ τῆς τοῦ κόσμου ἐνώσεως καὶ συμπνοίας
σημαντικόν, ὥσπερ ἀπὸ ῥίξης καὶ ἀφαιτήρος τῆς μολό-
378 K. χης ὠρμημένος. οὐ μόνον οὖν μὴ ἔσθιε μηδὲ ἀφάνιζε
τάς τοιαύτας παρατηρήσεις, ἀλλὰ καὶ αὖξε καὶ πληθο- 25
ποίει δίκην μεταφυτεύοντος.

128' Τὸ δὲ ἐμψύχων ἀπέχου ἐπὶ δικαιοσύνην προ-
τρέπει καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ συγγενοῦς τιμὴν καὶ τὴν τῆς
ὁμοίας ζωῆς ἀποδοχὴν καὶ πρὸς ἕτερα τοιαῦτα πλείονα.

4 διαβάθρας Scaliger(?); cf. Praef.: διὰ βάθρας || 19 δὲ de-
levi: γε scripsit K.

Διὰ πάντων δὴ οὖν τούτων φανερὸς γέγονε καὶ
 ὁ διὰ τῶν συμβόλων προτρεπτικὸς τύπος ἔχων πολὺ τὸ
 ἀρχαιοτρόπον καὶ Πυθαγορικόν. ἀλλ' ἐπεὶ διὰ πάν-
 των διεξηγηλύθामεν τῶν προτρεπτικῶν τρόπων, ἐν-
 5 ταῦθα καταπαύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν τείνοντας
 λόγους.

6 subscr. rubr. τέλος τοῦ δευτέρου λόγου. θαυμαστὸν ἐξή-
 νεγκε τοῦτον τὸν λόγον γέμοντα πάσης γνωστικῆς θεωρίας καὶ
 δειξεων ἔχοντα πίστεις εὐτόνονος quibus subicitur versuum nu-
 merus ~~XXX~~ ~~NNNN~~ ~~ΓΔ~~ ~~ΔΔΔ~~ ~~III~~ (XXXHHHHH~~Η~~ΔΔΔ~~IIII~~ correxit
 Vitelli, Mus. ital. di ant. class. I p. 5).

SCHOLIA CODICIS FLORENTINI

IN IAMBlicHI PROTREPTICUM

p. 7, 14 μηδεμιάς κτλ.] οἷον Στωικῆς Ἀκαδημιακῆς καὶ τῶν ἄλλων.

p. 7, 20 Πυθαγορικῇ] ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδει, μυστικῇ· ⁵ αἰνιγματώδη γὰρ καὶ συμβολικὰ τὰ Πυθαγόρου πρὸς ἀρετὴν παραγγέλματα.

p. 12, 3 sq. ἔχ^ς (?) ἀκροῦ διὰ τούτων καὶ τὸ τῆς ἀστρο-
λογίας ^εχ (χρήσιμον?)

p. 17, 28 εἰς τὸ ὑπάρχων ὑποστικτέον. 10

p. 18, 9 sq. εἰς τὸ μετ' αἰσθάσιος ὑποστικτέον.

p. 20, 15 Ποιεῖται] ὁ Ἀρχύτας.

p. 21, 10 sqq. τέλος τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς οὐ τὸ κατι-
δεῖν τὸ ἀγαθὸν ἀπλῶς οὕτως, ἀλλὰ τὸ προσλαβεῖν αὐτὸ διὰ
τῶν ἐνεργειῶν. 15

p. 22, 1 sqq. καὶ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐγγεγραμμένων ὁ τῶν
Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους σκοπὸς εὐγνώστος, καὶ τὸ
κακῶς καὶ ἀμαθῶς παρὰ τινων λεγόμενον, τὸ μὴ γινώσκει-
σθαι τῆς πραγματείας ἐκείνης τὸν σκοπόν, σαφῶς ἐλεγχόμενον.

p. 25, 17 sq. σημειῶσαι ὅτι ἡ μὴ ὀρθὴ τῶν ἀγαθῶν ²⁰
χρησις κακωτέρα ἐστὶν ἀχρηστίας.

p. 26, 6 τὰ ἐναντία ἔχων] ἄνευ νοῦ δηλονότι.

p. 26, 13 μέλζω ἀγαθῶ] τῷ κεκτημένῳ.

p. 26, 26 σημειῶσαι ὅτι ἡ ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη οὐ μό-
νον κτητικὴ ἐστὶ καὶ ποιητικὴ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ χρη- ²⁵
στικὴ μάλιστα· ἡ γὰρ μὴ χρηστικὴ ἀφιλόσοφος καὶ ἀπατηλὴ
καὶ ἀγεννής.

p. 28, 19 Ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου τοῦ Πλάτωνος.

p. 29, 15 Ἐκ τοῦ εἰ τῶν νόμων τοῦ Πλάτωνος.

p. 30, 2 sqq. γένοιτό ποτε καὶ ἡμᾶς, φιλοσόφων ἄριστε Ἰάμβλιχε, οὕτω τιμῆσαι τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ διὰ πάντων
5 τῶν ἐκτεθέντων παρὰ σοῦ ἢ τῶν πλείστων τὰ πρὸς τελείωσιν αὐτῆς ἐπιτηδεύσασθαι.

p. 33, 3 οἷον οἱ παιδαγωγοί.

p. 33, 5 τὸ βέλτιστον] τὸ λογιστικὸν ἡμῶν.

p. 33, 9 τοιαύτην] ἀντὶ τοῦ βελτίστην.

10 p. 34, 5 sq. ὅτι καὶ τὴν φύσιν ὡς λόγον τινὰ ἔχουσαν λαμβάνει διὰ τὸ πάντα πρὸς τι ποιεῖν καὶ ἕνεκά τινος· τοῦτο δὲ καὶ Γαληνῷ δοκεῖ.

p. 34, 22 sqq. ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύνην ἵνα μαθῶν ἄρξῃται δικαιοπραγεῖν καὶ μὴ γένηται περι-
15 πετῆς καὶ ὑπεύθυνος τῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας ζημίᾳ, καὶ πάλιν ἕτερός ἐστιν ὁ θεωρῶν τὴν δικαιοσύνην δι' ἑαυτήν, οὐχ ἕνεκά τινος ἄλλου (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τέλος ἐστὶν ἡ γνώσις αὐτῇ ὡς τιμιώτατον καὶ ὠφελιμώτατον)· καὶ ὅτι ὁ μὲν πρῶτος ἐπόμενος τῷ πρακτικῷ καὶ ἀναπιμπλάμενος [καὶ] τῆς τύχης,
20 καὶ καλεῖται πολιτικός, ὁ δὲ δεύτερος ἀπόλυτος καὶ ἐλεύθερος, καὶ καλεῖται θεωρητικός.

p. 34, 27 αὐτὸς] αὐτὸς ὁ νοῦς.

p. 35, 7 αἱ τίμιοι· καὶ Θουκυδίδης (I 32, 1)· 'τὴν χάριν βέβαιον'.

25 p. 36, 15 sqq. ὅτι ὁ σπουδαῖος τῇ τύχῃ οὐκ ὑπείκει οὐδὲ τοῖς τυχηροῖς· δηλοῖ δὲ Κράτης καὶ Διογένης.

p. 38, 14 δεῖ οὕτω συντάξαι· στοιχείων δὲ αἱ ὀνομαζόμεναι συλλαβαί. τρόπος γὰρ ἐστὶν ὡς τὸ 'χασσάμενος πολεμίσθη' (Hom. A 535, al.).

30 p. 39, 15 μόνον] ἰστέον ὅτι ἡ τοῦ μόνον προσθήκη ἐξισάζειν λέγει τὸν νόμον τῷ ἄρχοντι· ὥστε καὶ ἀντικατηγορεῖται.

p. 48, 20 sq. αἰσχυνέσθωσαν οἱ κατ' ἐμὲ Χριστιανοὶ τὸν φιλόσοφον Ἑλληνα φλυαρίαν καὶ λῆθρον τὰ παρὰ τὸ φιλοσοφεῖν λογισόμενον.

17 καὶ τοῦτο] fort. τούτω || 18 τιμιῶ^τ, καὶ ὠφελιμῶ^τ, || 19 καὶ ante τῆς deleui.

p. 51, 3 ὅτι γίνεταί τινα ζῷα καὶ παρὰ φύσιν, ὡς οἱ ἐν τοῖς τεθνεῶσι σκώληκες σηπομένοις γεννώμενοι καὶ ἐν τοῖς νοσοῦσιν ἔλμινθες.

p. 52, 12 sqq. σημείωσαι τὰ παρόντα διὰ τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκαιοὺς ὀνειδίζοντας τοῖς τὸν φιλόσοφον βίον καὶ 5 τὸ φρονεῖν αἰρουμένοις, πράγματα οὐδὲν ὄφελος ἢ χρήσιμον ἔχοντα, ὡς ἐκείνοις δοκεῖ.

p. 55, 26 μόνος γὰρ κτλ.] σὺ τοιοῦτος καὶ οἱ κατὰ σέ, ἐνθουσιαστικώτατε Ἰάμβλιχε. ἐγὼ δὲ καὶ ὅσοι ἐμοὶ τὸν βίον ὅμοιοι οὐ τῶν αἰδίων καὶ μονίμων ἀνήψαμεν τοῦ βίου τὰς 10 ἀρχάς, τῶν δὲ φθαρτῶν καὶ εὐμεταπτῶτων· διὸ καὶ ζῶμεν οὐχ ὡς φιλόσοφοι, μᾶλλον δὲ οὐχ ὡς ἄνθρωποι, ἀλλὰ βίον κτηνώδη καὶ χοίρειον.

p. 57, 4 sqq. ἀντὶ τοῦ κατ' ἐνέργειαν.

p. 61, 7 ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Φαίδωνος.

15

p. 61, 18 sqq. ὡς λίαν τοῦτο τὸ ἐπιχειρήμα ἀναγκαιότατον καὶ μεγάλην τὴν εἰς ψυχὴν ὠφέλειαν ἐμποιοῦν τῷ προσ-
έχοντι καὶ ὡς ἀληθῶς καὶ θεαρέστως ἐπιθυμοῦντι φιλοσοφῆσαι.

p. 63, 26 sqq. σύμφωνον τοῦτο τῷ ὡς ἐν ἐσόπτρῳ καὶ ἐν αἰνίγματι ἡμᾶς παρόντας ἐντανθοῖ κατοπτρίζεσθαι τὴν θείαν 20 δόξαν. (cf. Paul. ad Corinth. I 13, 12. itemque II 3, 18).

p. 64, 26 sqq. ὅρα τὴν συμφωνίαν τῶν λεγομένων πρὸς τὰ θεῖα· εἰ ἀληθῆ, τὰ ἡμέτερα ἀριδηλότερα(?).

p. 70, 20 sqq. ταῦτα εἰς ἐπιστροφὴν καὶ διόρθωσιν βίου τοῖς κατ' ἐμὲ μάλα συντείνονται.

25

p. 71, 23 οὔτε χρημάτων κτλ.] Ἡσίδοτος οὐκ οὐ καλῶς λέγει ("Eργ. 313) 'πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ'.

p. 74, 20 ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κτλ.] οἶος ἦν ὁ Ἀρχίδαμος καὶ ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὁ Ἀγίς Ἡρακλεῖδαι καὶ βασι-
λεῖς Πελοποννήσου ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν κριτηρίων.

30

p. 76, 29 γῆς ἄλλως ἄχθη] Ὀμηρος (Σ 104)· 'ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης'.

p. 77, 13 sqq. σημείωσαι πῶς νοεῖται τῷ Ἰαμβλίχῳ τὰ τῆς μετεμψυχώσεως.

p. 82, 7 τῶν δὲ νῦν δοκούντων κτλ.] τῶν περὶ σῶμα. 35

2 σηπομένοις || καὶ <οἱ> ἐν? || 3 ἔλμινθες || 30 πελοπον^η.

- p. 82, 19 sq. τοῦ ὅμματος τοῦ καθ' ὑπόθεσιν ὄντος.
 p. 83, 7 sqq. ὅποιοι τυγχάνουσιν οἳ τε ῥήτορες καὶ σο-
 φισταὶ καὶ δημαγωγοὶ καὶ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων.
 p. 84, 4 ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Γοργίου εἴληπται.
 5 p. 90, 7 οἱ σοφοὶ] οἱ Πυθαγόρειοι.
 p. 90, 18 τοὺς ἔπειτα] τοὺς ἀπογόνους.
 p. 91, 8 sq. Ὅμηρος (A 405). 'ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ'
 ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι'.
 p. 91, 24 τὸ Μηδὲν ἄγαν ἀπόφθεγμα Σόλωνος τοῦ
 10 Ἀθηναίου.
 p. 92, 25 sqq. ἀντὶ τοῦ χωρὶς δικαιοσύνης ἡ ἰσχὺς καὶ
 ἡ ταχυτῆς φλυαρία εἰσὶ.
 p. 99, 19 sqq. τὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ Σαρπηδόνης (M 322 sqq.).
 'εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες <κτλ.>'.
 15 p. 117, 15 αἱ κρεάγραι] ὅμοιαι γὰρ εἰσιν ἀγκίστρω.
 p. 118, 14 sq. οἱ νεώτεροι] οἱ Στωικοί.
 p. 120, 17 ζήτει τὸ Περὶ Θεοῦ σύγγραμμα τοῦ σοφω-
 τάτου Ἰαμβλίου.

9 τὸ] τῷ || 14 εἰ μὲν] ἐμὸν || φυγόντας.

I. INDEX NOMINUM.

- (*Ἀγροκόλας*) 129, 29.
(*Ἀγίς*) 129, 29.
Ἀιδης. ἐν Ἄιδου 53, 14. 84, 22.
εἰς Ἄιδου 67, 11. 69, 18. 70, 27. 71, 16.
(*Ἀκαδημαϊκός*). *αἰρεσις* 127, 3.
Ἀμφιπύων 74, 22 sq.
Ἀναξαγόρας 48, 17. 51, 11.
Anonymi poetae versiculus ὁ
θυητὸς αἰῶν μέρος ἔχει θεοῦ
τινός 48, 18.
Aristoteles De Excerpt. Aristot. v. ad p. 34, 5. cf. Diels, Zu Arist. Protreptikos und Cic. Hortensius in Archiv f. Gesch. d. Philos. I p. 479—97. (Protrept. fr. 52 Rose ed. Teubn.) 37, 26—41, 5. (fr. 55 R.) 45, 6—47, 4. (fr. 59. 60. 61 R.) 47, 5—48, 21. (fr. 58 R.) 52, 16—54, 5. (Eudem. Eth. A 5 p. 1216^a, 11 sq.) 51, 11 sqq. (Polit. A (H) 1334^a, 31) 53, 3 sq. (Top. E 2. 129^b, 33 sqq.) 56, 23 sqq.
(*Ἀριστοτέλης*). ὁ τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους σκοπὸς εὐγνωστός 127, 17.
Ἀρχύτας (Περὶ σοφίας) 16, 17—23, 5. (127, 12). (ap. Stob. Ecl. I 48, 6) 55, 8 sqq.
(*Γαληνός*) 128, 12.
(*Διογένης*) 128, 26.
Διονύσια (τά) 53, 22.
Diphilus (fr. 27^a. IV 424 Mein.) 47, 9.
Ἑλλην 74, 19. (128, 33).
Epicharmus 13, 5 sqq. 62, 13 sq.
Ἑρινός 107, 14. 115, 1. 18.
Ἑρμότιμος 48, 17.
Ἑυριπίδης 84, 7. (fr. 1007 Nauck) 48, 16 sqq.
Ζεύς 15, 1.
(*Ἡρακλεῖδαι*) 129, 29.
Ἡράκλειον σύμβολον 113, 25 sq.
Ἡράκλειτος (fr. 105 Byw.) 113, 1.
Ἡρακλῆς 74, 22. *Ἡρακλέους* *στῆλαι* 40, 5.
(*Ἡσίودος*) 129, 26.
Θαλῆς 73, 5.
(*Θουκυδίδης*) 128, 23.
Θοᾶττα 73, 7. Θοᾶταις 73, 20. 75, 16.
(*Ἰάμβλιχος*) 128, 4. 129, 9. 33. 130, 18.
Iamblichus (liber III in Vil-
loison Anecd. II p. 189, 13)
8, 5 sq. (liber III p. 217,
35 sqq.) 38, 3 sqq. (Vit. Pyth.
228) 13, 5 sqq. (Vit. Pyth. 58)
53, 19 sqq. (Vit. Pyth. 104 sqq.)

- 105, 27 sqq. eiusdem citantur libri *Περὶ συμβόλων* 112, 2. *Περὶ Θεοῦ* 120, 17. (130, 17). (Iambl.?) *Theologum Arithm.* (p. 41, 29 Ast) ad 105, 27.
- Ἰταλικός* 84, 15. *Ἰταλική φιλοσοφία* 125, 6.
- Ἰωνικός*. (*φιλοσοφία*) 125, 7.
- Cicero (*Tusc.* 5, 3, 8 sq.) 51, 8, 53, 19 sqq.
- Κινύρας* 92, 16. (*Κράτης*) 128, 26. *Κρής* 55, 20.
- Λακεδαιμόνιος* 55, 20. *Λυγκεύς* 47, 13.
- Menander (fr. 65. IV 252 Mein.) 9, 6 sqq.
- Μίδας* 92, 16.
- Nicomachus (*Arithm.* I 3, 6) 8, 5 sq.
- Ὀλυμπία* 53, 19. (*Ὀμηρικός*) 130, 13. *Ὀμηρος* 81, 2. (128, 28 sq. 129, 31. 130, 7).
- (*Πελοπόννησος*) 129, 30.
- Perictione (ap. Stob. Flor. I 62) 20, 16 sqq. (ap. Stob. Flor. I 63) 21, 16 sqq. 22, 17 sqq.
- Πηνελόπη* 70, 2. *Πίνδαρος* 73, 1.
- Plato. describuntur vel respiciuntur Phaedo (p. 67 D) 13, 11. cf. p. 100, 1. 115, 5 sq. 119, 21 sq. (pp. 64 A—65 D) 61, 7—62, 29. (pp. 65 D—67 B) 63, 2—65, 6. (p. 67 C—D) 65, 7—18. (pp. 68 C—69 D) 65, 22—67, 16. (pp. 82 B—81 B) 67, 18—70, 9. (pp. 114 C—115 A) 71, 6—17; *Civitas* (VII pp. 614 A—517 C) 78, 1—82, 4. (VII pp. 518 B—519 B) 82, 10—83, 19. (IX p. 588 C) 14, 1. (IX pp. 588 E—591 E) 31, 19—33, 27. (X p. 615 A) 60, 21 sq.; *Euthydemus* (pp. 278 E—289 B) 24, 22—27, 2. (p. 293 A) 27, 9 sq.; *Clitophon* (p. 407 B) 28, 7 sq.; *Alcibiades I* (p. 130 E sqq.) 28, 19—29, 10; *De Legibus* (II pp. 660 E—662 A) 92, 12—93, 19. (V pp. 726—728 A) 29, 15—30, 2; *Timaeus* (p. 42 B) 60, 19. (pp. 89 E—90 D) 30, 13—31, 19; *Phaedrus* (p. 249 A) 71, 3 sqq.; *Apologia Socratis* (p. 29 D—30 B) 71, 17—72, 1. (p. 41 C—D) 72, 1—4; *Menexenus* (pp. 246 D—247 B) 90, 16—91, 21. (p. 247 E) 72, 4. 99, 16. (p. 247 E—248 B) 91, 24—92, 10; *Theaetetus* (pp. 173 C—177 B) 72, 11—77, 25; *Gorgias* (pp. 492 E—494 B) 84, 4—85, 26. (pp. 504 A—505 B) 86, 17—87, 29. (pp. 506 C—508 A) 88, 11—90, 14. (p. 527 E) 83, 25—27.
- (*Πλάτων*) 128, 1. 2. (*Πλατωνικός*). *Φαίδωνος* (129, 15). *Γοργίου* (130, 4).
- Πυθαγόρας* 3, 2. 4, 10. 6, 12. 51, 8. 52, 6. 72, 10. 106, 1. 6. 114, 27. (127, 6).
- Πυθαγόρειος* 84, 2. 107, 12. 113, 26. 114, 13. (130, 5). (*δογμαμάτων*) 114, 19.
- Πυθαγορικός* 5, 16. 6, 13. 7, 25. 8, 1. 105, 17. 126, 3. (*βουλήματος*) 7, 23. 105, 14. (*ἀρέσκοντι*) 119, 14. (*τρόπον*) 105, 4. (*συμβόλων*) 105, 5. (*δογμάτων*) 111, 12. 120, 6.

- (μεθόδω) 7, 20. (φιλοσοφία) 110, 26. 119, 23. (αίρεσεως) 8, 7. (γνώμαι) 3, 11. (προτροπαί) 3, 18. (διαίρεσεις) 24, 14. (ὑποθέσεις) 4, 25. (παρακλήσεις) 36, 25. Πυθαγορικώτερον 116, 26. 117, 7. 120, 19. Πυθαγορικῶς 118, 12.
- (Σαρπηδών) 130, 13.
Σικελικός 84, 15.
Sophocles (Ai. 125sq.) 47, 8.
Stobaeus (Flor. I 58) 8, 17sq. (Flor. I 59) 8, 20—9, 2. (Flor. II 40) 9, 8sq. (Flor. XLVI 70) 9, 10sq. (Ecl. II 31, 53) 10, 3sq. (Ecl. II 31, 27) 10, 4sq. (Flor. VI 41) 32, 13sq.
- (Στωικοί) 130, 16. Στωικῆς αἱρέσεως (127, 3).
Themistius (ap. Stob. Flor. CXX 28) 48, 7sq.
Τυρρηνία (cod. τυραννία) 48, 4.
Tyrtaeus. ὁ ποιητής (Plat.) 92, 18.
- Φλιοῦς 4, 11. cf. ad 51, 8.
(Χριστιανολ) 128, 32.
Χρυσᾶ ἔπη 10, 18. citantur (vv. 45 sq.) 10, 20sq. (vv. 49—53) 11, 7sq. (vv. 54 sq.) 12, 10sq. (vv. 55sq.) 13, 1sq. (v. 58) 13, 16. (vv. 59 sq.) 13, 21sq. (vv. 61—63) 14, 21sq. (vv. 69—71) 15, 19sq.

II. INDEX VERBORUM.

- ἄβαξ 124, 22.
ἄβουλλία 110, 17. 123, 23.
ἀγαθοειδής 14, 9. ἀγαθοειδεστέραν 22, 13.
ἀγαθός. τὰ ἀγαθὰ 6, 2. 38, 8. 39, 12sq. etc. μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἢ παιδεία 5, 5. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθὰ 5, 25. τὸ κυρίως ὂν ἀγαθόν 37, 15. βελτίων 41, 26. 42, 26 al. τὰ βελτίω τὴν φύσιν 38, 4. βέλτιον τὸ κατὰ φύσιν ἀρχικώτερον 41, 27. 29. βέλτιστος 34, 21sq. al. ἄμεινον (ψυχῇ σώματος) 38, 15. κρείττον 34, 25. 35, 6 al. κράτιστος 39, 26. ἄριστος (φιλοσοφία) 3, 12. (ἐνέργεια) 5, 13.
ἀγαπᾶν 43, 25sq. 44, 26. 27. 46, 27. 112, 21. τὰ .. ἀγαπώμενα 52, 20.
ἀγαπητός 46, 19.
ἄγειν 103, 18 al. (ἐπὶ τέλος) 97, 1.
ἀγεννής (127, 27). ἀγεννῆς ψυχῆς (τύχης Stob.) ὕβρις 9, 1.
ἀγῆρας 99, 20.
(ἄγκιστρον) 130, 15.
ἀγκύλος 117, 14. 21.
ἀγνοεῖν 12, 6. 39, 6sq. 52, 18 al.
ἄγνοια 38, 21.
ἄγχειν 119, 17.
ἀγωγή 7, 14. 8, 9. 105, 1.
ἀδαμάντινος 100, 20. 104, 8.
ἀδελφός 122, 1.
ἀδιάλειπτος 120, 2.
ἀδιάπταιστος 120, 25.
ἀδιαπτωσία 119, 3.
ἀδιάπτωτος 118, 24.

ἀδιάφυστος 110, 28.
 ἀδιήγητος 47, 17.
 ἀδικία 86, 12.
 ἄδικος 97, 19.
 ἀδολεσχία 106, 12.
 ἀδυνατεῖν 50, 5.
 ἀδύνατος 39, 5. 43, 15. 20.
 52, 21. 53, 10. 100, 10 al.
 ἀεί 23, 11. 34, 11. 38, 3. 41, 18.
 49, 14. 25 al. τὰ ἀεὶ κατὰ
 ταῦτά (vel τὰ αὐτά) 115, 6.
 118, 22. cf. 120, 16 sq.
 ἀέναντος (Cod. ἀένναος) 99, 28
 ἀηδής 112, 29. ἀηδέστατος
 102, 4. 6.
 ἀήρ 39, 4.
 ἀθάνατος 48, 12. 55, 23 al.
 ἀθλιος 48, 14.
 ἀθῶος 100, 23.
 ἀίδιος 9, 15. 47, 18. 56, 1. 118,
 21. 120, 16. (129, 10).
 ἀιδιότης 124, 9.
 αἰθήρ 16, 2.
 αἰθυγμα 36, 10.
 αἶμα. τῶν προσηκόντων ἡμῖν
 ἐξ αἵματος 122, 1.
 (αἶνιγμα) 129, 20.
 (αἶνιγματώδης) 127, 6.
 αἰνιττεσθαι 112, 20. 123, 16.
 125, 13.
 αἰρεῖν 30, 7. 8. αἰρεῖσθαι 4, 19.
 12, 17. 37, 23. 39, 18 sqq.
 43, 23. 44, 1 sqq. 45, 7. 51, 12.
 53, 24 etc.
 αἰρεσις 3, 9. 6, 15. 7, 15. 8, 4.
 24, 17 al. (ἡ Πυθαγορικὴ) 8, 7.
 αἰρετιστής 119, 6.
 αἰρετός 4, 6. 12, 21. 34, 19 sqq.
 35, 6. 8. 41, 7. 42, 26 sq. 44,
 21 sqq. 45, 13 sqq. etc. αἰ-
 ρετώτερος 43, 2. 44, 24. αἰ-
 ρετώτατος 42, 2. 43, 22. 45, 16.
 αἰσθάνεσθαι 44, 9. 17. 45, 21.
 56, 22. 57, 6. 60, 12 al.
 αἰσθησις 13, 6. 17, 11. 35, 14.
 36, 12. 44, 13 sqq. 45, 2. 54,

27 al. αἰσθησις πᾶσα δύνά-
 μεις ἐστὶ γνωριστικὴ διὰ σώ-
 ματος 44, 15 sq.
 αἰσθητήριον 115, 11. 124, 8.
 αἰσθητικός 48, 8.
 αἰσθητός 115, 5. 118, 14. 120,
 13. 27. 124, 19.
 αἰσχος 8, 19.
 αἰσχρός 104, 22.
 αἰσχυνεσθαι 53, 8. (128, 32).
 αἰτία 3, 17. 18, 16. 23, 26. 39, 5.
 45, 23 al. ἡ θεία αἰτία 24, 8.
 αἰτιολογία 115, 28.
 αἰτιος 38, 7. 10. 23. 46, 12. 14.
 53, 2. 60, 10. 103, 24. 113, 25.
 τὰ ἐν τοῖς οὐσιν αἰτία 118, 17.
 αἰών. ὁ θνητός αἰ. (poet.) 48, 12.
 ἄκαρος 119, 29.
 ἀκακοήθως 117, 10.
 ἀκήρατος 9, 13.
 ἀκίνητος 56, 8.
 ἀκλινής 118, 25.
 ἀκοή 44, 17.
 ἀκολασία 5, 19.
 ἀκολουθεῖν 40, 8. 50, 13. 57, 2.
 ἀκολουθῶς 119, 14.
 ἀκόσμητος 88, 1.
 ἀκούειν. οἱ ἀκούοντες 5, 23.
 17, 18. 84, 3. 106, 3.
 ἀκραίφνης 15, 23.
 ἀκρατής 98, 22.
 ἀκρίβεια 36, 12. αἰ ἀκρίβειαι
 40, 19.
 ἀκριβής 47, 12. 55, 13. ἀκρι-
 βέστερος 39, 17. ἀκριβέστατος
 17, 11. 42, 15. 55, 9. 58, 8.
 ἀκριβῶς 58, 3.
 ἀκροατικός (immo ἀκροαμα-
 τικός) 106, 15.
 ἄκρος. τὰ ἄκρα 39, 2. τὸ ἄκρον
 95, 22. ἀκρότατος 22, 16. 52,
 16. τὸ ἀκρότατον ... ἀγαθόν
 7, 6.
 ἄκτις 54, 26.
 ἀκώλυτος 58, 15.
 ἀκωλύτως 11, 23.

ἄκων 96, 14.
 ἄλγημα 122, 3.
 ἄλγησις 122, 8.
 ἄλεκτρον 107, 18. 116, 11.
 ἀλήθεια 23, 26. 38, 2. 39, 9.
 41, 2. 42, 15. 22, 44, 7. 25.
 47, 4. 54, 4. 55, 2. 7. 60, 22 al.
 ἀληθεύειν 42, 16. 46, 6. 58, 7.
 94, 9.
 ἀληθής 4, 26. 17, 18. 44, 5.
 59, 17 al. ἀληθέστατος 59, 13.
 ἀληθέστατα ἐροῦμεν 93, 21.
 ἀληθινός 15, 9. 36, 6.
 ἀληθινῶς 98, 16.
 ἀληθῶς 4, 22. 44, 6. 9. 57, 3.
 59, 7. 60, 21. 99, 13. 113, 3 etc.
 ὡς ἀληθῶς 52, 28. 59, 12 al.
 ἀλίσκεσθαι 48, 4. 96, 20.
 ἀλλὰ . . . γε post enuntiatum
 conditionale 59, 8.
 ἀλλάχου 6, 8.
 ἀλληλουχία 116, 15.
 ἀλλη πη 21, 3.
 ἄλλος passim. τὰ ἄλλα ζῶα
 (opp. ἄνθρωπος) 36, 7. 41, 28.
 120, 11 al. cf. 121, 25. ἄλλαι
 μὲν — ἑτεραι δὲ 37, 13. cf. ζῶον.
 ἄλλοτε. τὸ ἄλλοτε ἄλλοιόν 13,
 18. ἄλλοτε ἄλλως 96, 4.
 ἀλλότριος 8, 8. 14, 1. 12. 99, 14.
 105, 17. 109, 1.
 ἀλλοτριούν 36, 21. 86, 5.
 ἄλλως 15, 4. 21, 1. 27, 16. 56, 24.
 96, 4. 97, 9. 104, 4. 15. 22 al.
 ἀλογία 35, 16. 18.
 ἀλόγιστος. τὸ ἀλόγιστον 13, 17.
 ἀλογος. τὸ ἄλογον ἔνεκα τοῦ
 λόγον ἔχοντος 34, 14 sq. τὸ ἄλο-
 γον τῆς ψυχῆς εἶδος 123, 20.
 ἄλυπος 102, 9. 14.
 ἄλώσιμος 113, 25. cf. πόνος.
 ἄμα 58, 21. 96, 15 al.
 ἄμαθής 112, 28.
 ἄμαθία 99, 24. 122, 25.
 (ἄμαθῶς) 127, 18.
 ἀμάρτημα 48, 2. 119, 27.

ἀμβλυωπεῖν (ἀμβλυνώτειν
 Plato) 81, 12.
 ἀμβροσία 9, 13.
 ἀμελεῖν 28, 9. 12. ἀμελεῖσθαι
 122, 10.
 ἀμεταβλήτως 121, 21.
 ἀμετάπτωτος 97, 10.
 ἀμεταστρεπτή 115, 7.
 ἀμέτροτος 36, 23.
 ἀμήχανος 110, 18.
 ἀμυγής 108, 23.
 ἀμιξία 103, 1. 7.
 ἀμισθί 54, 5.
 ἀμύητος 111, 13. 117, 2.
 ἀμοιβή 118, 1.
 ἄμοιρος 36, 11.
 ἀμφιβάλλειν 96, 15.
 ἄμωκος. εἰ μὴ τις αὐτὰ τὰ
 σύμβολα . . . ἀμώκῳ ἐξηγήσει
 περιλάβοι 106, 10.
 ἄν. ὁ ἄν τούτων τὸ βέλτιστον
 (om. ἦ) 57, 25. οὐδεμία ἄν
 ἄλλη (om. εἴη) 95, 6 cf. 98, 19.
 συγγνώμη ἄν πολλή (om. ἦν)
 99, 22. ὥσπερ ἄν 47, 24. ὡς
 ἄν ἡγεμονικωτέραις ὑπαρ-
 χούσαις 37, 15. iteratum τίς
 οὐκ ἄν μεταθέοι ἄν 18, 17
 c. infin. 100, 17. 29. 101, 3. cf.
 ὡς, καὶ.
 ἄν c. coniunct. 53, 15. 60, 13.
 96, 1. 101, 21. cf. καὶ.
 ἀναβλέπειν (ἄνω βλέπειν in
 loco Plat.) 73, 6.
 ἀνάγειν 11, 1. 105, 24. (opp.
 κατάγειν) 23, 14.
 ἀναγκάζειν. ἀναγκάζει ἢ
 ἀπόδειξις 34, 16. ἀναγκασθή-
 σεται 97, 28.
 ἀναγκαῖος 35, 26. 38, 10. 23.
 42, 2. 12. 46, 21 al. τὰ ἀναγ-
 καῖα (opp. τὰ ἀγαθὰ) 52,
 19 sqq. 60, 17 (opp. ἡδέα)
 59, 25.
 ἀνάγκη 49, 10. 96, 13. 100, 11.
 16 al.

ἀναγωγή πρὸς τοὺς θεοὺς
 15, 3. ἢ ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνή-
 κουσα ἀναγωγή 24, 13.
 ἀναδιδάσκειν 100, 3. ἀνα-
 διδάσκεισθαι 17, 21. 20, 12.
 ἀνάθημα 10, 4.
 ἀναιρεῖσθαι 38, 11 sq. 44, 12.
 ἀναίσχυτος 124, 12.
 ἀνάκλησις 14, 25.
 ἀνακόλουθος 24, 20.
 ἀνακουφίζειν 102, 16.
 ἀναλογία 17, 10. κατ' ἀνα-
 λογίαν 86, 2.
 ἀνάλογος 5, 21.
 ἀναλύειν ὑπὸ μίαν τε καὶ
 τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὰ πάντα
 23, 8.
 ἀναμάρτητος 37, 21.
 ἀναμετρεῖν. ἀναμετρητέον
 36, 4.
 ἀνανεοῦν. ἀνανέου 122, 14.
 ἀνάξιος 12, 16.
 ἀνάπαιμα 102, 8.
 ἀνάπαισις 50, 22. 113, 22.
 ἀναπύμπλασθαι 35, 3. (128,
 19).
 ἀναπληροῦν 50, 2.
 (ἀνάπτειν) 129, 10. ἀναψάμε-
 νος 56, 1.
 ἀνάπτειν 6, 5. cf. ad 108, 21.
 ἀνάρμοστος 93, 26.
 ἀνασπᾶν 122, 16.
 ἀναστρέφειν 117, 17.
 ἀνατρέχειν 15, 5.
 ἀναφαίρετος 36, 14.
 ἀναφέρειν 27, 5. 28, 3. 94, 18.
 ἀνδραποδώδης 40, 6.
 ἀνδρεία 39, 22. 95, 1. 14.
 ἀνδρεῖος 97, 7 al.
 ἀνεγείρειν 8, 13.
 ἀνεγέρσις 103, 16.
 ἀνελσакτος 106, 17. 111, 13.
 ἀνέκλειπτος 98, 9.
 ἀνεκτός. οὐκ ἀνεκτόν ἐστι
 13, 14. sine partic. negat. in
 interrogat. 47, 15.

ἄνεμος 107, 5. 112, 18.
 ἀνενδοιάστως 96, 8.
 ἀνεξέταστος 106, 18.
 ἀνεπιβούλευτος 101, 26.
 ἀνεπιτήδειος 122, 17.
 ἀνέρχεται 115, 24.
 ἄνεσις 113, 22.
 ἄνευ. ἄνευ τοῦ προτραπήναι
 7, 4. ὦν ἄνευ 52, 21. ἤς ἄνευ
 114, 23.
 ἀνέυρεσις 16, 15.
 ἀνευρλίσκειν 22, 8. cfr. ἀνευρέ-
 σθαι in Archyt. fragm. 21, 19.
 ἀνεψιάδης 122, 5.
 ἀνῆκειν 24, 13.
 ἀνῆρ 107, 8. τῶν ἀνδρῶν τού-
 των (i. e. Πυθαγορικῶν) 10, 16.
 105, 15. οἱ κορυφαῖοι ἐν φι-
 λοσοφίᾳ ἄνδρες 72, 10.
 ἀνθολικός 119, 27.
 ἀνθρώπειος. (βίος) 47, 6.
 ἀνθρώπινος. τὰ ἀνθρώπινα
 47, 10. 19. 92, 11. 101, 9 al.
 (ἀρετάς) 11, 17. (ἐπιτηδεύ-
 ματα) 7, 16. 104, 25. (πολι-
 τείας) 55, 19. (φύσις) 11, 3.
 13, 23. 16, 3. (εἶδος) 16, 7.
 (πράγματα) 17, 16. (βίος) 20,
 9. 27, 18. 54, 9. 11. (δεσμῶν)
 70, 10. (ἀλήθεια) 94, 10. (ἀγα-
 θῶν) 94, 11. 95, 11. (δια-
 νόημα) 109, 4. (ἡθεσι) 109, 8.
 (ἔθνη) 111, 26. (χρησίων) 109,
 19. (ζωὴν) 11, 21. 111, 20.
 (παθῶν) 121, 11. ἡ τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἐπιστήμη 11, 16.
 ἀνθρωπος. συνεστὼς φύσει
 ἐκ ψυχῆς τε καὶ σώματος 34,
 9 sqq. ἀπλοῦν τι ζῷόν ἐστιν
 ὁ ἀνθρωπος 42, 13. ζῶον γε-
 λαστικόν 121, 19. ὁ ὄντως ἀν-
 θρωπος 4, 3 al. ἄ. (om. ar-
 tic.) 35, 15. 36, 13. 41, 28. 51, 5.
 ὁ ἄ. 48, 16. τὴν ἐξ ἀνθρώ-
 πων οὐσίαν 45, 7 (Addend.)
 ἀνθρωπότης 121, 21.

- ἀνιέναι 8, 6. 15, 11. 22, 16.
 81, 16 (ubi ἄνω λέναι Plato).
 ἀνιμᾶν 105, 24. 122, 17.
 ἀνιστάναι 108, 3.
 ἀνομεῖν 102, 20
 ἀνομία 100, 13. 101, 12 sqq.
 102, 24. 103, 6 sqq.
 ἄνομος 97, 19.
 ἀνοργίastos 122, 18.
 ἄνοσος 100, 20.
 ἀνοσιουργία 71, 4.
 ἀνταλλάττεσθαι 14, 7. 111,
 28. 113, 4. -σσ- 33, 28.
 ἀνταποδιδόναι 118, 2.
 ἀνταπόδοσις 118, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 103, 12.
 ἀντέχεσθαι 24, 9. 112, 4.
 ἀντί 14, 7 sqq. al.
 (ἀντικατηγορεῖσθαι) 128, 31.
 ἀντικόπτειν 123, 23.
 ἀντικρύ. κατ' ἀντικρύ 48, 5.
 ἀντικρυς 7, 15. 20. 105, 4.
 ἀντιλαμβάνεσθαι 3, 9. 19,
 22. 41, 5. 61, 3. 67, 18. 77, 28.
 82, 6. 86, 6 al.
 ἀντιλέγεσθαι 118, 10.
 ἀντιμάχεσθαι 116, 6.
 ἀντιπαράθεσις 5, 1.
 ἀντιπαρατιθέναι 10, 15.
 ἀντιποιεῖσθαι 19, 14. 27, 6.
 29, 11 al.
 ἀντιπρόσωπος 48, 6.
 ἀντίσωσις 118, 3,
 ἀντιτιθέναι λόγον τεθηγμέ-
 νον πυρὸς πλήρει καὶ θυμοῦ
 ἀνθράκω 112, 27.
 ἀνύειν 118, 27.
 ἀνυπερβλητος 95, 23.
 ἀνυπόδητος 106, 24. 109, 24.
 ἀνυπόθετος 22, 7.
 ἀνύσιμος. ἀνυσιμωτάτη 4, 23.
 14, 17. 59, 16.
 ἄνω 105, 23. ἀνωτάτω 15, 22.
 ἄνωθεν 49, 1. 59, 20. 116, 27.
 ἄξια 36, 9. 94, 24. κατ' ἄξιαν
 27, 5. 36, 5.
 ἄξιολογος 82, 9.
 ἄξιωμα μόνον εντος 105, 6.
 ἄξιος 10, 10. 29, 11. 41, 5. 44, 12.
 47, 11. 48, 10. 51, 15. 122,
 19 al.
 ἄξιουν 23, 7. 40, 9. 111, 21.
 125, 14.
 ἄοριστος 49, 25. 114, 15.
 ἀπαγορεύειν 104, 18.
 ἀπαθήs 100, 20.
 ἀπαιδευσία 5, 4. 8. 82, 5.
 (ἀπαιδευτος) 129, 4.
 ἀπαλλαγή τῶν κακῶν 13, 8.
 τῶν δεσμών 65, 19. 70, 10.
 ἀπαλλάττεσθαι 7, 20. 15, 17.
 102, 4. 105, 4.
 ἀπαξία 94, 24.
 ἄπας saepe. ἐξ ἅπαντος τρό-
 που 30, 10. 88, 2. v. πᾶς.
 ἀπατᾶσθαι 96, 22.
 ἀπάτη. ἐπὶ ἀπάτη 96, 17.
 (ἀπατηλός) 127, 26.
 ἀπεικάζεσθαι. γινώμαι ἀπει-
 καζόμεναι πρὸς τὰ ἐναργῆ
 δειγμάτων τῶν ὄντων 8, 15.
 ἀπειναι 95, 21. 97, 21.
 ἄπειρος 118, 7. εἰς ἄπειρον
 52, 24 sq.
 ἀπέραντος. τὸ ἀπέραντον
 13, 18. ἀπεράντους... ἐπι-
 θυμίας 84, 6.
 ἀπεργάζεσθαι 29, 13. 37, 6.
 42, 9. 86, 11. 96, 25. 116, 24.
 ἀπερείδειν. (τὴν γινώσκιν) 34,
 25. (τὴν ζωὴν) 60, 20.
 ἀπερυνθρία. ἀπηρυνθριακότα
 124, 12.
 ἀπέχεσθαι 103, 15.
 ἀπέχεσθαι 107, 3. 108, 13. 15.
 112, 1. 125, 9. 27.
 ἀπιέναι. ἀπιών 106, 19. 108,
 21. ἀπιέον 48, 19.
 ἀπιστεῖν 107, 27. 110, 8. 24.
 111, 4 sqq. 121, 4. 6 (ἀπιστη-
 τέον coni. Cobet 9, 4).
 ἀπιστία 103, 1. 7.

ἀπλήστως 117, 11.
 ἀπλοῦς 42, 11. 13. 58, 5. 117, 20.
 ἀπλουστέρας 18, 1. ἀπλου-
 στάτας 22, 4.
 ἀπλῶς 6, 18, 7, 13. 11, 2. 21, 10.
 35, 11. 42, 2. 24. 95, 12. 118,
 16 al. οἱ ἀπλῶς ἀκούοντες
 106, 3.
 ἀποβαίνειν 52, 22. 102, 25.
 103, 19. τὰ ἀποβαίνοντα 38, 7.
 ἀποβλέπειν 55, 18.
 ἀποδεικνύσθαι 20, 26. 40, 13.
 41, 2. 124, 6.
 ἀποδεικτικὸς. ἡ ἀποδεικτικὴ
 ἐπιστήμη 19, 16.
 ἀπόδειξις 8, 5. 24, 20. 34, 16.
 111, 1. 16. 114, 25. 118, 11. 25.
 121, 8. 124, 19 sqq.
 ἀποδέχεσθαι 97, 8.
 ἀποδημεῖν 53, 19. 107, 14.
 114, 29.
 ἀποδημία 115, 8.
 ἀποδιδόναι 35, 4. 49, 14. 57, 9.
 59, 3 al. pass. 10, 8. 95, 17.
 ἀποδοτεόν 58, 10.
 ἀποδοχή 118, 29. 125, 29.
 ἀποθησαυρίζειν 103, 2.
 ἀποθνήσκειν 99, 20 al.
 ἀποκαθάλρειν 15, 7.
 ἀποκαθίστασθαι 16, 5.
 ἀπόκαρμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποκνεῖν 114, 5.
 ἀποκρίνεσθαι 51, 12.
 ἀπόκρισις 4, 10.
 ἀπόκρυφος 116, 17.
 ἀπολαμβάνειν τὴν φύσιν
 50, 9. οὐ κατὰ μέρος ἀπολα-
 βούσα 6, 17.
 ἀπολαύειν. ἀπολαυστέον 9, 12.
 cf. ἀπολλύναι.
 ἀπολείπειν 16, 1. ἀπολείπό-
 μεθα 110, 21.
 ἀπολλύναι. ἀπολλύμενα 116,
 13. ἀπόλλυσιν corruptum in
 ἀπόλυσιν 86, 13.
 ἀπολογισμός 94, 22.

ἀπολύειν 119, 26. τῶν δεσμῶν
 ἀπολύεσθαι 11, 26.
 (ἀπόλυτος) 128, 20.
 ἀπόμαξις. κατὰ μίμησιν καὶ
 ἀπόμαξιν τῶν κτλ. 105, 26.
 ἀπομάσσειν 107, 17. 116, 2.
 ἀπονοοσεῖν 114, 3.
 ἀπονύχισμα 108, 7. 124, 1.
 ἀποπαιδαγωγεῖν 105, 19.
 ἀπόρητος 8, 8. 105, 1. 106,
 7. 16. 111, 23.
 ἀπορρύπτεσθαι 114, 11.
 ἀποσοβητικὸς 116, 5.
 ἀποσπᾶν. οὐκ ἀπέσπασται τὰ
 τοῦ λόγου τοῦ κατὰ φιλοσο-
 φίαν μέρη 94, 1 sq.
 ἀπόστασις 122, 11.
 ἀπόστημα 122, 5.
 ἀποστρέφειν 107, 7. 113,
 9. 16.
 ἀποτελεῖν 42, 6. ἀποτελεῖ-
 σθαι 42, 18.
 ἀποτίθεσθαι 107, 9. 114, 10.
 122, 12.
 ἀποτροπή (προτροπή coni.
 Kiessl.) v. ad p. 104, 26.
 ἀποφαίνειν 123, 11.
 ἀποχωρεῖν 104, 3.
 ἀπροόρατος 123, 10.
 ἀπροσδόκητος 12, 5.
 ᾤπτεσθαι 8, 20. 41, 2. 71, 3.
 106, 8.
 ᾤπωθεῖσθαι 103, 6.
 ἄρα 37, 9. 41, 26. 42, 22. 43, 5.
 19 al. πέφηνεν ἄρα 16, 7.
 ἄραρότως 60, 22.
 ἄργος 102, 2.
 ἄρῃσκειν. τὸ Πυθαγορικὸν
 ἄρῃσκον 119, 14 sq.
 ἄρετή 5, 27. 6, 3. 16. 8, 12. 17.
 38, 19. 39, 10. 41, 13. 23 sqq.
 43, 5 al. ἡ κοινῶς κατὰ πᾶ-
 σαν αἵρεσιν νοουμένη ἄρετή
 3, 9. ἡ θεία ἄρετή 11, 4.
 (ἀρίδης. ἀριδιλότερα) 129,
 23.

- ἀριθμός 38, 13. 39, 4. 57, 25.
 κατὰ ἀρ. ὠρισμένον 23, 10.
 ἀριστερός 114, 10.
 ἀρκεῖν 100, 22. ἀρκοῦ 125, 16.
 ἀρμόζειν 82, 6. 112, 3. 119, 18.
 ἀρτᾶσθαι 120, 7.
 ἀρχαιοπρεπής 85, 28.
 ἀρχαῖος. οἱ ἀρχαιότεροι 47, 25.
 ἀρχαιότροπος 126, 3.
 ἄρχειν, ἄρχεσθαι 6, 14. 7, 12.
 8, 10. 16, 18. 28, 6. 39, 14 sq.
 49, 1. 84, 4. 91, 22 etc. τὸ μὲν
 ἄρχει, τὸ δὲ ἄρχεται 27, 13 sq.
 41, 16 sq.
 ἀρχή 3, 2. 14, 10. 20, 4. 8. 22,
 2. 8 sq. 23, 7. 9. 27. 24, 3. 7.
 27, 8. 28, 19 etc. ἀρχαὶ τῶν
 πράξεων εἰσιν οἱ ἀνθρώποι
 12, 12.
 ἀρχηγικός. ἀρχηγικωτάτην
 109, 13.
 ἀρχηγός 18, 13. 28, 14. τὸ ἀρ-
 χηγὸν θεῖον γένος τῶν ἀν-
 θρώπων 15, 11.
 ἀρχικός. ἀρχικώτερος 38, 15.
 41, 27. 29.
 ἀσθένεια 47, 20. 110, 3.
 17.
 ἀσθενής. (διανοίας) 124, 15.
 ἀσκεῖν 83, 26. 94, 5. 95, 23.
 ἀσκητέον 88, 3. 104, 24. ἀσκη-
 θεῖσα 96, 19. τὸ ἀσκούμενον
 96, 24.
 ἀσπάζεσθαι. ἀσπαστέον 35,
 26.
 ἄστατος 9, 4. 109, 8.
 (ἀστρολογία) 127, 8.
 ἄστρον 17, 12. 51, 14.
 ἄστυλος 8, 20.
 ἀσυμμέτρως (Cod. συμμέτρως)
 86, 13.
 ἀσφαλής 101, 26. 103, 5.
 ἀσφαλίζεισθαι. ἡσφαλισμένα
 110, 28.
 ἄσχετος 107, 29. 121, 9.
 ἀσχόλημα 119, 28.
 ἀσχολία 120, 1.
 ἀσχαλος 102, 26.
 ἀσώματος 118, 20. 119, 1. 120,
 5. 122, 25. 125, 6.
 ἄτακτος 88, 1.
 ἄτε 22, 8. 110, 13. 123, 9.
 ἀτελής. ἀτελεστέροις 106, 7.
 ἀτενίζειν 24, 2. 60, 22.
 ἀτεχνῶς 45, 3.
 ἀτιμάζειν 111, 24.
 ἀτραπός 107, 1. 111, 19.
 ἄττα (Cod. ἄττα) 10, 18. ἀλλ’
 ἄττα (Cod. ἀλλάττα) 99, 8 sq.
 ἄτρωτος 100, 19.
 αὐ 18, 5. 34, 17. 99, 5 al. πα-
 λιν αὐ 97, 29.
 αὐγή 54, 26. θεωρεῖν ὑπ’ αὐ-
 γίας 47, 6.
 αὐθις 98, 2.
 αὐλή 57, 26.
 αὐλος 112, 6. 115, 6. 118, 21.
 119, 25.
 αὐξεῖν 96, 9. 125, 25.
 αὐτάρεκτος 5, 27. αὐταρκεστέ-
 ραν 22, 13.
 αὐτίκα 96, 3. 5. οἷον αὐτίκα
 50, 5.
 αὐτόθεν 83, 22.
 αὐτοπραγία κατὰ νοῦν 115, 3.
 αὐτός. παρὰ αὐτοῖς (i. e. τοῖς
 Πυθαγορικοῖς) 27, 12. 106, 16.
 ἀφαιρεῖσθαι 35, 15 sq. 36,
 20 sq. 104, 8. 122, 3.
 ἀφανής 17, 19. 119, 13.
 ἀφανίζειν 108, 9. 123, 28.
 124, 17. 125, 24.
 ἀφειδής 98, 21.
 ἀφετήρ 125, 23.
 ἀφή 113, 18.
 ἀφθονία 9, 7.
 ἀφθονος 98, 1.
 ἀφθόνως 117, 10.
 ἀφιέναι 111, 20. 117, 16. ἀφεῖ-
 ναι 117, 14. ἀφίεσθαι 40, 21.
 60, 16. 82, 8.
 (ἀφιλόσοφος) 127, 26.

ἀφιστάναι 8, 3. 11, 2. 17, 24.
23, 11. 99, 17. 119, 12. 24.

ἄφοβος 102, 9.

ἄφομοιῶν 94, 6.

ἀφορᾶν. ἀφορώσαις 35, 20.

ἀφόρητος 86, 12.

ἀφορίζειν 21, 25.

ἀφορμή 4, 16. 28.

ἀφοροσύνη 45, 11 sq.

ἄφρων 59, 5. 113, 7.

ἄφυστα 60, 13.

ἄχλυσ 115, 18.

ἄχραντος 108, 24.

(ἄχρηστία) 127, 21.

ἄψεύδεια 94, 8.

ἄψυχος. ἄψυχότερα 124, 3.

βαδίζειν 107, 2. 111, 19.

βάδισις 58, 24.

βάθος 105, 23.

βάρεσις 110, 16.

βάρος 124, 27.

βαρύς. πάντων . . τῶν ἐπὶ γῆς

βαρύτερον χρεός 124, 26.

βασανίζειν 48, 4. 54, 27.

βάσανος 122, 21.

βασιλεύς 103, 27. (τῶν θεῶν)

14, 26.

βάσκανος 123, 5.

βέβαιος 47, 9. 55, 23. 25. 96, 6.

97, 10. 121, 2.

βεβαιουῖσθαι. βεβαιωθέντα

118, 11.

βῆμα 108, 11. 125, 1.

βιάζεσθαι 103, 25.

βίαιος. τὸ βίαιον 13, 17.

βίος 4, 27. 5, 3. 19, 27. 6, 3.

12 al. θνητοῦ βίον 16, 4. ὁ

πολιτικός καὶ πρακτικός β.

37, 2.

βίωτος. εἰ ἡ νόσος τοῦ σώμα-

τος οὐ βιωτὸν ἡμῖν τὸν βίω-

τον ἀπεργάζεται 86, 10 sq.

βιοῦν 93, 28.

βιωτικός 106, 20. 108, 22. 109, 5.

βιωτός 86, 10.

βλαβερός 9, 6. 11, 19. βλαβε-
ρώτατα 95, 2.

βλάβη 97, 6. 100, 9. 101, 14.

βλάπτειν 14, 9.

βλέπειν 47, 21. 55, 26. 57, 7.

βλέπειν ὁξύ 47, 13.

βλέφαρον 50, 21.

βοήθεια 50, 4. 22.

βοηθεῖν 50, 1. 56, 7.

βοσκηματώδης 115, 29.

βούλεσθαι 18, 18. 22, 15. 29,

11. 34, 4. 43, 29 etc. c. infin.

futur. 83, 27.

βουλεύομαι 123, 16. 18.

βούλημα τῆς φύσεως 4, 9. 49, 2.

54, 6. (Πυθαγορικοῦ) 7, 23.

105, 15.

βούλησις 111, 25.

βραχύς. κατὰ βραχύ 7, 8. ὡς

ἐπὶ βραχύτατον 14, 15.

βραχύτης 47, 20.

γαμβροντιδεῖς (?) 122, 6.

γαμετή 9, 3.

γαμπρώνυχος 107, 21. 117, 7. 22.

γάρ δὲ 35, 22.

γε. ἀλλ' ἔπεται γε ταύταις καὶ

δεῖται γε καὶ τοῦ διακονή-

σοντος σώματος καὶ ἀναπίμ-

πλαται γε καὶ τῆς τύχης 35,

1 sqq. κατὰ γε 7, 23. 8, 1.

49, 24. πρὸς γε μὴν 14, 18.

διότι γε μὴν 19, 18. τό γε

μὴν θεωρεῖται 21, 11. τό γε

μὴν κατὰ φύσιν 50, 17.

γελαστικός 121, 19. 24.

γελοῖος 52, 25. 106, 11.

γέλως 47, 11. 107, 29. 121, 9. 15.

γέμειν 47, 17.

γενεσιουργός. (φύσιν) 14, 2.

γένεσις 13, 24. 15, 9. 50, 5 sqq.

51, 19 sqq. 65, 20. 70, 11 al.

γενητός (cod. γεννητός) 110, 14.

γενναῖος 7, 2. 5.

γενναίως 3, 8. 11, 13. 77, 28.

95, 9. 27.

γενναν 50, 7. 51, 7. (γεννώ-
 μενοι) 129, 2.
 γεννησις. (τῆς πρώτης) 18, 14.
 γένος 7, 16. 9. 20, 6. 22, 3.
 23, 8. 20 al. τὸ ἀρχηγὸν θεῖον
 γένος τῶν ἀνθρώπων 15,
 11 sq.
 γεύεσθαι 45, 22.
 γέφυρα 8, 5. 105, 23.
 γεωργικός. (τέχνης) 50, 8.
 γῆ 10, 6. 50, 7. 109, 26. 124, 26 al.
 γῆρας 52, 1. 99, 1. 23.
 γίγνεσθαι vel γίνεσθαι (pas-
 sim in Excerpt. Aristot.) 4, 12.
 6, 4. 7. 7, 26. 18, 10. 13. 19,
 24. 20, 1. 14 etc. τὸ γιγνώ-
 μενον 43, 16 al. τὰ γιγνόμενα
 49, 3 al. τὰ γεγενημένα 51, 1.
 γιγνώσκειν 38, 21. 39, 6. 41, 7.
 43, 27. 44, 4. 46, 10. 21. 47,
 4 sq. 52, 7. 56, 20 al.
 γίλχεσθαι 40, 7.
 γλύφειν. γλυπτὸς 120, 14.
 γλυφὴ 120, 12.
 γλῶσσα 107, 4. 112, 11. 113, 5.
 γνήσιος 10, 16.
 γνησίως 15, 7. 98, 15. 105, 24.
 γνώμη 3, 11. 8, 15. 10, 14. 12,
 1. 8. 13, 20. 29, 15 al.
 γνωμικός 10, 11.
 γνωρίζειν 39, 7. 44, 19. 27.
 55, 7.
 γνώριμος 4, 8. 8, 14. 17, 9.
 46, 18. 58, 14. 119, 6. γνωρι-
 μώτερος 38, 3. 41, 6.
 γνωρίμας 5, 23. 17, 17.
 γνώρισμα 112, 19.
 γνωριστικός 44, 16.
 γνώσις 15, 9. 20, 5. 34, 24. 44,
 19. 70, 12. 109, 18 al. (τῶν
 θεῶν) 11, 14. 109, 29. 110, 22.
 112, 9 al. (τῆς θείας ἀρετῆς)
 11, 4.
 γνωστικός 43, 3.
 γνωστός 102, 12. τὸ γνωστόν
 46, 11. 19 sq. 52, 9.

γονεύς 122, 2.
 γοῦν 121, 19 al.
 γραφειν 49, 15.
 γραῶδης 106, 11.
 γυμναστής 54, 15.
 γυμναστικός. (τέχνη) 38, 17.
 54, 13.
 γύναιον 54, 1.
 γυνή 124, 24.
 δαδίων 107, 17. 116, 1.
 δαιμόνιος 15, 10.
 δαιμονίως 13, 6.
 δάλμων 12, 17. 18. 15, 2. 6.
 δακτύλιος 107, 24. 25. 119, 14.
 17. 20. 120, 3. 11 sq.
 δάκτυλος 117, 20. 122, 4.
 δᾶν (h. e. δῆ ᾶν) v. ad 93, 3.
 δαπανᾶν 40, 6.
 δαφιλής 125, 22.
 δέ. ad p. 54, 1. 57, 14.
 δεῖγμα 8, 15. 10, 18.
 δεικνύναι 46, 9. δεικνύων 88, 6.
 δειλία 100, 7.
 δεῖν c. inf. 7, 12. 10, 24. 13, 19.
 15, 6. 16, 11 etc. ξῶν 50, 26.
 δεῖσθαι 35, 2. 46, 25. 50, 10 al.
 δεινός 53, 15. 112, 29. δεινο-
 τᾶτων 114, 3.
 δεῖξις 15, 2.
 δεκτός 117, 27. (cf. χεῖρ).
 δένδρον 47, 14.
 δεξιός 114, 9. (πούς) 107, 10.
 114, 6. ἡ δεξιὰ τῶν χειρῶν
 117, 26 (cf. χεῖρ). item δεξιὰ
 108, 2. 122, 15.
 δεόντως 21, 13. 30, 9. 37, 6.
 48, 23.
 δεσμός 11, 26. 65, 20. 70, 10.
 109, 28. 119, 16. 18. 29. 120,
 10. 12.
 δεύτερος 14, 11. 27, 25. 98, 3.
 109, 16.
 δέχεσθαι 107, 23. 117, 10. 119, 4.
 δηλονότι 33, 28. (127, 22).
 δῆλος. δῆλον ὅτι saepissime.

δῆλον ὥς 18, 10. 42, 17 al.
 δῆλα ὥς ἐστὶ δεινὰ 32, 23. τὸ
 μὴ δῆλον 46, 10.
 δηλοῦν 46, 18. 56, 6. 101, 15.
 (δημαγωγός) 130, 3.
 δημιουργεῖν 56, 3. pass. 117,
 13. 22.
 δημιουργία 18, 13.
 δημιουργικός. (τέχναις)
 54, 23.
 δημιουργός 54, 19. 55, 24.
 56, 4. 118, 25.
 δημῶδης 7, 18 sq. 105, 2 sq.
 106, 1. 111, 19. 26 sq.
 δήπου 50, 6. 86, 9. 11. οὐ δή-
 που 35, 11. 54, 1.
 δήπουθεν 28, 20.
 διά. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6. διὰ
 μακροῦ 96, 24. παιδίον οὐδ'
 ἂν εἰς ἡμῶν ὑπομείνειεν εἶ-
 ναι διὰ τέλους τὸν βίον 45, 25.
 διαβάθρα 125, 4.
 διαβιοῦν. διαβίωναι 86, 16.
 διαβιωσόμεθα 21, 1.
 διαβολή 13, 14.
 δάγειν 37, 11. 45, 10. 77, 27.
 διαγιγνώσκειν 53, 2. 94, 22.
 105, 7.
 διαδάκνειν 123, 17.
 διαδεῖν. ad 48, 7 (cl. 68, 7).
 διαζῆν 72, 7.
 διάθεσις 121, 17.
 δαιρεῖν 23, 10. 24, 17. 28, 19.
 δαιρεῖσθαι 3, 5. 27, 23.
 δαίρεσις 27, 10. 12. 22. 30, 12.
 34, 3. (Πυθαγορικαίς) 24, 14.
 δαιρετικὸς 23, 19.
 δάιτα 100, 15. 113, 25.
 δαιτᾶσθαι 100, 13.
 διακεῖσθαι 59, 23. 86, 13.
 κακῶς δ. 9, 8. εὖ δ. 41, 22 sqq.
 διακονεῖν 35, 2.
 διακοσμεῖν 29, 12.
 διακρίνειν 11, 19. 24, 6. 44,
 10. 56, 23. 94, 25.
 διάκρισις 121, 24.

διαλάμπειν 36, 8.
 διαλέγεσθαι 36, 27.
 διάλεξις 106, 9.
 διαλογίζεσθαι 22, 7.
 διαμελετᾶν 95, 7.
 διαμένειν 9, 10. 85, 27. 100, 29.
 διαναρτᾶσθαι. διανηρετῆ-
 σθαι in codex in Menexeni loco
 p. 72, 4, sed recte ἀνήρεται
 91, 26 et ἀνηρετῆσθαι 99, 16.
 διανοεῖσθαι 53, 6. 58, 4. 6.
 τὸ διανοούμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 διανόημα 109, 5. 22.
 διανόησις 34, 23. 35, 5.
 διάνοια saepissime 6, 18. 22.
 18, 1. 34, 27. 41, 1. 30. 42, 21.
 49, 3. 5 etc.
 διανομή 98, 14.
 διαπονεῖν 40, 17.
 διαπράττεσθαι 110, 1.
 διαπτύσσειν 106, 10.
 διαρρηθῆναι 59, 21.
 διασιλλάνειν 123, 17.
 διασπᾶν 123, 4.
 διασφῆξιν 15, 24.
 διάτασις 125, 16.
 διατάττειν 28, 5.
 διατείνειν 3, 4. τὸ κοινὸν καὶ
 διατεῖνον ἐπὶ πάντα τῆς σο-
 φίας ἀγαθόν 21, 14 sq. δια-
 τετάσθαι 48, 7.
 διατελεῖν 36, 19. 60, 16. 103,
 12. 115, 15. 117, 3. 119, 2.
 διατεταμένως 92, 11.
 διαφάνεσθαι 21, 15.
 διαφέρειν 36, 7. 40, 25. 44, 14.
 46, 4. 51, 2. 52, 19. 101, 12.
 τὸ διαφέρον τῆς σοφίας πρὸς
 ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγ-
 ματα 17, 15 sq.
 διαφερόντως 4, 2. 20. 13, 19.
 21, 2. 30, 20. 65, 21. 98, 18.
 110, 23.
 διαφθείρεσθαι 98, 20. 116,
 14.

- διαφορά 17, 19. 38, 10. 121, 25.
 διάφορος 4, 17. 42, 10. τὸ διάφορον 82, 5.
 διαψεύδασθαι 46, 6.
 δίδαγμα 122, 18.
 διδασκαλία 3, 15. 24, 18.
 διδάσκειν 54, 21. 96, 27. pass. 11, 22.
 διδάχῃ 16, 13.
 διδόναι 9, 9. 47, 25. 97, 28. 117, 19 sqq. al. (λόγον) 22, 10. pass. 12, 15. 15, 1.
 διεγείρειν 10, 25.
 διεξέρχασθαι διὰ πάντων 24, 10. 126, 4.
 διεξιέναι 7, 10.
 διέξοδος 35, 21.
 διέρχασθαι 11, 23.
 διήκειν 6, 1. (ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα) 22, 1.
 διηνεκῶς 119, 5.
 διιστάναι 52, 18. τὰ πορρωτέρω ἀφιστάμενα καὶ διιστάμενα 23, 12.
 δικαιοπραγεῖν 101, 9. 114, 20. (128, 14). δικαιοπραγητέον 117, 28.
 δίκαιος 36, 4. 39, 22. 55, 3 etc. τὰ δίκαια 38, 1 al.
 δικαιοσύνη 27, 4. 28, 8. 88, 2. 114, 23. 118, 1. 125, 27 al.
 δικαίως 39, 21. 53, 9.
 δίκη 101, 6. 104, 1 sqq. adv. δίκην μεταφνεύοντος 125, 26.
 διό 36, 18 al.
 διόπερ 56, 25. 61, 3. 99, 15. 123, 23.
 διοργάνωσις 117, 12. (διορθώσεις) 129, 24.
 διορίζεσθαι 44, 11.
 διότι 39, 10. 40, 13. 41, 3 al. διότι γε μὴν 19, 18.
 διττός 56, 24. τὸ διττὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως 13, 23.
 διττῶς 56, 15. 57, 2.
 διψῆν 58, 19.
 διώκειν 44, 26. 46, 11.
 διωκτικός 124, 27.
 διωρισμένως 24, 5.
 δόγμα 119, 6. 123, 17. (Θεῶν) 107, 28. 110, 9. 111, 5. 121, 5. 7. (Πυθαγορικών) 111, 12. 120, 7. (Πυθαγορείων) 114, 18.
 δογματίζειν 118, 10.
 δοκεῖν 40, 19. 47, 14. 48, 15 al. τὰ δοκοῦντα εἶναι χρήσιμα sim. 53, 26 al.
 δοκιμάζεσθαι 122, 19.
 δόξα 4, 26. 7, 25. 40, 8. 44, 5. 47, 16. 96, 2. 7. 17. 99, 15 al.
 δοξάζειν 44, 5. 9. pass. 124, 7.
 δόξασμα 111, 22.
 δουλεύειν 34, 1.
 δοῦλος 34, 24. 54, 2.
 δούλωσις 102, 19.
 δρᾶν 42, 23.
 δύναμις 5, 14. 9, 9. 12, 13. 15. 18, 4. 19, 15. 20, 2. 28, 6. 36, 1. 39, 25. 43, 1. 44, 14. 16. 45, 1 etc. εἰς δύναμιν 35, 18. κατὰ δύναμιν (opp. κατ' ἐνέργειαν) 56, 15 sq.
 δύνασθαι 3, 13. 9, 14. 11, 25. 22, 9. 23, 24. 28, 14. 30, 6. 44, 19 etc.
 δυναστεία 99, 11.
 δυνατός 19, 13. 22, 14. 37, 22. 41, 3. 8. 44, 3 al. δυνατοὶ λαβεῖν ἔσμεν 38, 2. 20. 39, 10. κατὰ τὸ δυνατόν 121, 22.
 δυσθήρατος 116, 18.
 δύσκλεια 99, 26.
 δυστυχεῖν 101, 27.
 δυστυχία 103, 6.
 δυσχερῶς 117, 16.
 δωρεά 53, 14.
 δωρεῖσθαι. δωρούμενος 98, 8. διδόντα καὶ δωρούμενον 98, 2.
 ἔάν. vid. ἄν, κἄν. ἔάν τε ... ἔάν τε ... ἔάν τε ... ἔάν τε

- 95, 14 sq. *ἐάν τε ... ἐάν τε*
... ἐάν τε 97, 17 sq.
ἐάν 111, 26.
ἐαυτοῦ. *αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἐσμεν*
ἐν τύχης τάξει 12, 17 sq. *εὐδαί-*
μονας αὐτοὶ ἐαυτοὺς παρα-
σκευάζομεν 12, 19. cf. 37, 10.
 60, 20. *ἡ πρωτοουργὸς καὶ ἀφ'*
ἐαυτῆς καὶ ἐν ἐαυτῇ πάντα
ἐχουσα τελεωτάτῃ ζωῇ 14,
 12 sq. cf. 18, 2 sq. *ἡ ζωὴ τῆς*
ψυχῆς ἡ καθ' ἐαυτήν 15, 16.
χωρὶς δὴ ποῦθεν ἔστιν αὐτὸς
ἐκαστος, τὸ ἐαυτοῦ, ᾧ ἔστι
τῶν αὐτοῦ 28, 19 sqq. *κρεῖτ-*
τον πανταχοῦ τὸ δι' αὐτὸ τοῦ
δι' ἄλλου 34, 25 sq. *τὰ δι'*
αὐτὰ ἀγαπώμενα (opp. *τὰ δι'*
ἑτερον) 52, 20 sqq. cf. 53, 18.
αὐτῶ (= σαυτῶ) 113, 24.
ἐγγίγνεσθαι 101, 17.
(ἐγγράφεσθαι) 127, 16.
ἐγγύς 13, 3. *ἐγγύτατα* 72, 6.
οἱ ἐγγιστά γένους 122, 1.
ἐγείρειν. *ἐγρηγορέναι* 57, 2.
 5. 20. 59, 4 al. *διαφέρει οὐ-*
δενὶ τῶν ἄλλων τὸ καθεύδειν
καὶ τὸ ἐγρηγορέναι πλὴν τῶ
τὴν ψυχὴν τότε μὲν πολλάνικς
ἀληθεύειν, καθεύδοντος δὲ
αἰεὶ διεψεύσθαι 46, 4 sqq.
ἐγκαιρος. *ἐγκαιρότατα* 7, 24.
ἐγκαταμιγνύναι 105, 16.
ἐγκέφαλος 108, 6. 123, 14.
ἐγκοπὴ 119, 10.
ἐγκράτεια 95, 8. 122, 20.
ἐγκρατής. -*έστατον* 98, 17.
ἐδραῖος 118, 25.
ἐθελείν 40, 24.
ἐθίζειν 100, 4. 108, 24. 112, 13.
 117, 10. *ἐθίζεσθαι* 95, 3. *εἰω-*
θυία λέξει 106, 2.
ἐθός 111, 26.
εἰδέναι 39, 8. 53, 1. 94, 17. 20.
 24 al. *οὔτε ἴσασι οὔτε λογί-*
ζονται 28, 17.
εἰδησις 11, 23. (*τῆς σοφίας*)
 17, 20.
εἶδος 16, 7. 9. 17, 25. 19, 20.
 23, 20 al. *ἡ τῶν εἰδῶν θεω-*
ρία 63, 1 sq. *θυνητόν τι ζωῆς*
εἶδος 14, 2. *προτερεπτικὸν εἶ-*
δος 105, 7. *τὸ ἄλογον τῆς*
ψυχῆς εἶδος 123, 20 sq.
εἰδῶλον 46, 7.
εἴκειν 100, 11.
εἰκῆ 34, 5 sq. *τὸ εἰκῆ φερό-*
μενον 13, 17. cf. ad 35, 27.
εἰκὼν 119, 9.
εἰλικρινὸς 41, 14.
εἶναι. *τὰ μάλιστα ὄντα* 59, 14.
οἱ περὶ τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς
ὄντες 54, 20. *τὸ ὄν, ἡ ὄν*
 20, 3. *ἡ τῶν ὄντων φρόνησις*
 21, 5. *τὰ τοῦ ὄντος γένη* 23, 8.
ἔστιν ὅτε cf. *ὅτε*.
εἴνεκα 98, 27.
εἰπεῖν 44, 20 al. *ὡς ἔπος εἰ-*
πεῖν 7, 3. 24, 11. *ὡς ἀπλῶς*
εἰπεῖν 6, 18 al. *ὡς ἐν εἰπεῖν*
 60, 9 sq. *ἐροῦμεν* 58, 25. 28 al.
εἰρηκεν 52, 7. *εἰρήσθω* 39, 11.
ῥήτεον 8, 17.
εἴπερ 19, 15. 38, 15. 40, 2. 44, 5.
 118, 6. *εἴπερ γε* 38, 20.
εἴργεσθαι 97, 2.
εἰς saepe. *εἰς* 95, 22. 99, 7.
εἰς 33, 27. 29 al. *ἐν μὲν — ἐν*
δέ 56, 20 sq. *ἐν μὲν — ἔτεροι*
δέ 109, 25. *ἐν* (opp. *πολυσχι-*
δές) 118, 4. *μία μὲν — δευ-*
τέρα *δέ* 14, 24. *ἐν τι* 6, 17.
ἀνάγειν ἐκ τὸν ἀπὸ τοῦ πλή-
θους ἐπὶ τὸ ἐν καὶ κατάγειν
ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τὸ πλῆθος
 23, 14 sqq. *ἡδιστον ... πάν-*
των ἔστιν ὡς ἐν πρὸς ἐν ἡ
φρόνησις 60, 5 sq. *ὡς ἐν εἰ-*
πεῖν 60, 9 sq. *καθ' ἕνα ζῆν*
 100, 10. *τῆς κατὰ ἕνα διαί-*
της 100, 15.
εἰσαγωγή 3, 3.

- εἰσάπαξ 85, 26.
 εἰσηγεῖσθαι 110, 23.
 εἰσιέναι. εἰσιτέον 106, 21.
 (ubi εἰσιτητέον cod.) 109, 10.
 εἰσφέρεσθαι προθυμίαν 95, 28.
 εἴτα... αὐθις 98, 2.
 εἴτε... εἴτε... εἴτε... εἴτε 39, 4.
 εἴτε... εἴτε... εἴτε 41, 12 sq.
 εἴτε... ἢ 60, 2 sq. 96, 15 sq.
 ἐκάτερος 57, 18 al. τῶν δ' ἐναντιῶν ἐκάτερον τὸ μὲν φευκτόν ἐστι τὸ δὲ αἰρετόν 45, 12 sq. ὅταν... λέγεται τι ταῦτον ἐκάτερον δυοῖν ὄντιον 57, 7.
 ἐκδέχεσθαι 116, 27.
 ἐκδοτος 9, 2.
 ἐκεῖ 53, 5. 55, 4.
 ἐκεῖνος (i. e. Πυθαγόρας) 24, 18.
 ἐκθηριοῦσθαι 35, 16.
 ἐκκαθαίρειν 83, 23. 123, 2.
 ἐκκλίνειν 107, 1. 111, 18.
 ἐκλανθάνεσθαι 124, 19.
 ἐκλέγειν 106, 10.
 ἐκλείπειν 104, 12.
 ἐκτίθεσθαι 105, 7. (128, 5).
 ἐκτός 14, 12.
 ἐκφανής 106, 13.
 ἐκφανώς 121, 16.
 ἐλάττων 7, 9 al.
 (ἐλέγχεσθαι) 127, 19.
 ἐλεύθερος. τῶν διανοήσεων ἐλεύθεραι... ὅσαι δι' αὐτὰς αἰρεταί, δοῦλαις δὲ ἐοικνῶσι αἱ δι' ἄλλα τὴν γνῶσιν ἀπερίδουσαι 34, 23 sqq. κρεῖττον... τὸ ἐλεύθερον τοῦ μὴ τοιούτου 34, 25 sq. ἐλεύθερος βίος 53, 7.
 ἐλευθεροῦν 36, 18.
 ἐλκεῖν 119, 15.
 ἐλλιπής 118, 2.
 (ἐλμινς) 129, 3.
 ἐλπὶς 102, 15.
 ἐμβάλλειν 108, 2. 122, 15.
 ἐμμένειν 121, 21.
 ἔμμετρος 3, 11. 10, 16.
 ἔμπαλιν 36, 1.
 ἔμπειρία. ἐξ ἔμπειρίας 55, 11.
 ἔμπειρος 11, 18. ἔμπ. περιφύσεως 54, 16. ἔμπ. τῆς φύσεως 54, 17.
 ἐμπίπτειν 50, 6.
 ἐμποδίζεσθαι 115, 16.
 ἐμποιεῖν 7, 7. 96, 20. 100, 1. 120, 2. (129, 17).
 ἔμπυος 9, 10 (v. l. ὑπόπυος).
 ἐμφαλίνειν 94, 1. 120, 13.
 ἐμφανής 15, 2.
 ἐμφαντικός 110, 10.
 (ἐμφιλόσοφος ἐπιστήμη) 127, 24.
 ἔμφοβος 102, 11. 103, 16.
 ἔμψυχος 108, 15. 125, 27.
 ἐναθλεῖν 95, 9.
 ἐναντίος 5, 8. 45, 12. τὰ ἐναντία 38, 6. 39, 20. 45, 13 al.
 ἐναντίως 109, 2.
 ἐναντίως 14, 8.
 ἐναργής 3, 7. 4, 5. 24, 8. 11. 10, 11. 17, 10. 86, 3. τὰ ἐναργῆ δείγματα τῶν ὄντων 8, 15.
 ἐναργῶς 5, 20. 45, 5. 115, 4.
 ἐναρμόνιος 10, 16.
 ἔναυσμα 116, 21.
 ἐνθεῖα 110, 17.
 ἐνθεῖν. ἐνθεδέσθαι 100, 18.
 ἐνδέχεσθαι 55, 22.
 ἐνδίδοσθαι 20, 8. 59, 15.
 ἐνεδρεύειν 96, 16.
 ἐνεῖναι 36, 20. ἐνεστι 86, 16. 94, 16.
 ἐνεκα 99, 7. 104, 24. passim in Excerpt. Arist. τὸ οὐ ἐνεκα 49, 14. 51, 17 sq. τὸ ἐνεκά του 49, 12. 20 sqq. etc.
 ἐνεκεν 49, 27.
 ἐνέργεια 5, 2. 13, 14. 8, 17, 5. 18, 5. 21, 11. 22, 1. 34, 17 sq. 35, 19. 42, 10. 58, 15 sq. al.

- κατ' ἐνέργειαν (opp. κατὰ δύναμιν) 56, 16. (129, 14).
ἐνεργεῖν 41, 11. 57, 20. 58, 13. 112, 21.
ἐνέργημα 21, 12.
ἐνεργής. ἐνεργέστερα 116, 23.
(ἐνθουσιαστικός. ἐνθουσιαστικώτατε) 129, 9.
ἐνιαυτός 119, 11. δι' ἐνιαυτοῦ 10, 6.
ἐνιδρύνεσθαι. εἰς αὐτὸ ἐνιδρυνθέντες 15, 12.
ἐνιέναι. ἐνήσειν 105, 10.
ἐνιοι 49, 8. 50, 5 sqq. al. ἐνιοι τῶν παραφρονούντων 45, 10.
ἐννοια 36, 15 al. αἱ περὶ φιλοσοφίας ἐννοιαί 4, 24. 61, 5 sq. ἐξωτερικαὶ ἐννοιαί 8, 3. 105, 20. αἱ κοιναὶ ἐννοιαί 8, 13. 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22.
ἐνοειδής 14, 8.
ἐνστασις 117, 14.
ἐντάττειν 105, 13.
ἐνταῦθα 14, 3. 17, 4. 21, 25 al. τῶν ἐνταῦθα ζῶων 51, 4.
(ἐνταυθοῦ) 129, 20.
ἐντελής. ἐντελεστέραν 105, 10.
ἐντεῦθεν 23, 24. 48, 20. 56, 14. 84, 4.
ἐντιμος. ἐντιμοτέραν 117, 26.
ἐντρεχῶς 24, 16.
ἐντυγχάνειν 106, 4. 11. ἐντευξομένοις 105, 11.
ἐντυποῦσθαι. ἐντυπώσατο (Cod. ἀντυπώσατο) 19, 18.
ἐνυλος 112, 5.
ἐνυπάρχειν 19, 21. 119, 2.
ἐνύπνιον 46, 7.
ἐνωσις 116, 14. 123, 4. 125, 22.
ἐξαιρεῖσθαι 44, 11.
ἐξαίρετος 110, 20.
ἐξαιρέτως 114, 28.
ἐξάλλαγή 119, 9.
ἐξανιστάναι 122, 22. ἐξανιστάμενος 122, 26.
ἐξάπινα 102, 11.
ἐξαπιναῶς 99, 1. 103, 17.
ἐξαπιναίως 97, 6.
ἐξαρχεῖν 101, 21.
ἐξάρχειν 17, 14.
ἐξαφανίζειν 123, 2.
ἐξεργάζεσθαι 95, 13.
ἐξηγεῖσθαι 6, 6. 23, 27.
ἐξηγήσεις 105, 8. 106, 10.
ἐξηλλαγμένως 24, 17.
ἐξῆς 18, 22. 109, 9 al.
ἐξιέναι 11, 26.
ἐξίς 39, 21. 88, 3. ὡς ἔξις (?) πρὸς ἔξιν κοίνεσθαι 43, 3. (ἐξισάζειν) 128, 30.
ἐξιστάναι. ἐξεστηκὸς τοῦ φρονεῖν καὶ μαινόμενος 45, 8.
ἐξιχνεύειν. ἐξιχνεύετα 116, 19.
ἐξορίζειν 34, 8.
ἐξορμᾶν 99, 10.
ἐξουσία 53, 9.
ἐξω 112, 13.
ἐξωθεν 101, 8. 103, 8.
ἐξωτερικός 8, 3. 105, 12. 20. 106, 14.
ἐοικέναι 5, 6. 13, 15. 34, 24. 35, 27. 48, 3. 7. 12. 20. 50, 3 al. ὡς εἰκός 105, 19. ὡς τὸ εἰκός 8, 2. ὡς εἰοικε 45, 11. 15. 46, 15.
ἐπάγειν 23, 23. ἐπάγεσθαι 96, 14. 103, 8.
ἐπαινέεισθαι 7, 16.
ἐπαινέτης 96, 14.
ἐπανάγειν 100, 2.
ἐπανατίθεσθαι 107, 8.
ἐπάνθημα 121, 16.
ἐπέπερ 43, 20.
ἐπεισοδιώδης 14, 11 (cf. Add.).
ἐπειτα. πρώτη μὲν ... ἔπειτα 15, 9.
ἐπεξέρχεσθαι. ἐπεξελθεῖν τῷ προκειμένῳ 88, 6.
ἐπέρχεσθαι 30, 13. 61, 7. 102, 20.
ἐπεσθαι 24, 18. 30, 6. 35, 1. 41, 21. 107, 4. 112, 11. καὶ ἔπειτα δὲ αὐτὴν 90, 16.

- ἐπέχειν 121, 10.
 ἐπί. ἐπὶ τούτοις 12, 8. ἵσως
 γὰρ ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰ τῶν
 ἄλλων 57, 27. τὸ .. ἐφ' ᾧ (ἐφ'
 ᾧ Cod.) καὶ ὡς 58, 2. ἔστιν ἐπὶ
 τῷ βοηθεῖν 50, 1. θηρεύεται
 τὴν δόξαν ἐπὶ ἀπάτῃ 96, 17.
 ἐπὶ δυσκλείᾳ 99, 26. ἐπὶ τῆς
 οὐσίας 46, 22. ἐπὶ φρονήσεως
 46, 24. ἐπὶ τῷ τέλει 7, 10.
 ἐπιβάλλειν 124, 4. ἡ ὄψις τοῖς
 ὄρατοῖς ἐπιβάλλει 22, 4 sq.
 ἐπιβάλλεσθαι 115, 4. 14 sqq.
 122, 24. 124, 20.
 ἐπιβλητικός 18, 2.
 ἐπιβολή 22, 4. 118, 29.
 ἐπιβουλεύεσθαι 103, 6.
 ἐπιβουλή 103, 11.
 ἐπιγιγνώσκειν. ἐπέγνωσται
 115, 13.
 ἐπιγλύφειν 107, 25. 120, 3.
 ἐπίγνωσις 115, 28. 121, 3.
 ἐπιδεικνύναι 5, 1. 12. 12, 21.
 13, 23. 17, 5. 38, 3. ἐπιδείκνυ-
 ται 18, 22.
 ἐπιδέχεσθαι 118, 24. 119, 6.
 124, 12.
 ἐπιδρομή. ἐξ ἐπιδρομῆς 106, 4.
 ἐπεικῆς (opp. φανῦλος) 38, 9.
 ἐπιέναι. ἐπιόντες 54, 6. 61, 1.
 ἐπιθύμημα 99, 25.
 ἐπιθυμητός 95, 18.
 ἐπικίνδυνος 37, 5.
 ἐπικουρεῖν 98, 10. 100, 27.
 ἐπικουρεῖσθαι 101, 27.
 ἐπικούρημα 102, 23.
 ἐπιλαμβάνεσθαι 113, 16.
 ἐπίληπτος 113, 10.
 ἐπιλογίζεσθαι 20, 10.
 ἐπιλογισμός 113, 23.
 ἐπὶ λοιπός 30, 9.
 ἐπιλυπεῖσθαι 123, 7.
 ἐπὶ λυσις 105, 13. 106, 16.
 ἐπιμέλεια 5, 13. 28, 3. 38, 19.
 40, 10 al.
 ἐπιμελεῖσθαι 27, 21. 28, 2. 12.
 29, 14. 102, 27. ἐπιμελητέον
 10, 8.
 ἐπιμένειν 125, 17.
 ἐπιμιξία 101, 28.
 ἐπίμονος 119, 5.
 ἐπιμόνως 121, 21.
 ἐπιξενουῖσθαι 119, 11.
 ἐπίπεδον 38, 13.
 ἐπιρρωννύναι 24, 19.
 ἐπισκέπειν 106, 8.
 ἐπισκέπτεσθαι. ἐπεσκεμμέ-
 νος 94, 23.
 ἐπίσκεψις 115, 24.
 ἐπισκοπεῖν 22, 3. 23, 12. ἐπι-
 σκοπεῖσθαι 20, 7. 125, 8.
 ἐπισκοτεῖσθαι 13, 6.
 ἐπισπᾶσθαι 117, 16.
 ἐπίστασθαι 28, 9. 56, 19. 57,
 10. 94, 15.
 ἐπιστήμη 7, 1. 19, 15. 16. 22, 7.
 23, 18 sqq. 24, 1. 27, 2. 28, 14.
 37, 7. 12. 38, 2. 6. 17. 39, 10. 19
 etc. (τῶν ἀνθρωπίνων) 11, 16.
 τοῦτο δρᾷ κατ' ἐπιστήμην
 ἀπλῶς, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν
 μᾶλλον ἐπιστήμην 42, 23 sq.
 ἐπιστημονικός 3, 14. 16, 12.
 111, 16. 114, 25. 118, 11. 120,
 24. 121, 2. 8. 123, 20. ἐπιστη-
 μονικωτάταις 24, 20.
 ἐπιστημονικῶς 17, 4. 17. 20, 5.
 ἐπιστήμων 9, 15. 110, 27.
 ἐπιστροφειν 112, 13. ἐπιστρέ-
 φεσθαι 107, 14. 112, 16. 113,
 10. 115, 1. 14.
 ἐπιστροφή 112, 15. (129, 24).
 ἐπισφαλής 9, 8.
 ἐπισφραγίζεσθαι 114, 1.
 ἐπιτακτικός 37, 21.
 ἐπιτάττειν 37, 14. 18.
 ἐπιτελεῖν 18, 3. 50, 3. ἐπιτε-
 λεῖσθαι 51, 20.
 ἐπιτήδειος 6, 18. 95, 5.
 ἐπιτηδειότης 116, 6.
 ἐπιτηδεύειν 95, 8. 97, 3. (ἐπι-
 τηδεύασθαι) 128, 6.

- ἐπιτήδευμα 7, 5. 17. 10, 23.
 20, 11. 104, 25. 116, 20.
 ἐπιτήδευσις 11, 1. 85, 29. 94,
 19. 115, 27.
 ἐπιτιθέναι 23, 6.
 ἐπιτροπία 104, 3.
 ἐπιτυγχάνειν 10, 9.
 ἐπιτυχής 36, 1.
 ἐπιφέρεσθαι 102, 19.
 ἐπίφλεγμα 121, 17.
 ἐπιφοιτᾶν 119, 11.
 ἐπιχαίρειν 123, 8.
 ἐπιχαυνοῦσθαι. ἐπιχαυνοῦ
 121, 13.
 ἐπιχειρεῖν 21, 7. 28, 16. 33,
 28. 122, 17.
 (ἐπιχείρημα) 129, 16.
 ἐπιχείρησις 118, 20.
 ἐπιχρῆσθαι 96, 4.
 ἐπομένως 4, 12. 72, 10.
 ἐπονομάζειν 14, 3.
 ἐραστής 15, 7.
 ἐργάζεσθαι 114, 4.
 ἐργασία 40, 26.
 ἐργάσιμος 102, 3.
 ἐργμός (ἐργμός Plat.) 68, 8. 11.
 ἐργον 21, 10. 28, 17. 39, 25.
 42, 5. 15 sqq. etc. λόγῳ τε καὶ
 ἔργῳ 11, 21.
 ἐρίζειν 112, 28.
 ἐρμηνεία 106, 2.
 ἐρυνθῖνος 108, 8 (cf. adn. et
 Add.). 124, 10.
 ἐρυνθριᾶν 124, 14.
 ἐρχεσθαι 60, 14 al.
 ἐρως 10, 25. 35, 22.
 ἐρωτᾶν 52, 28. ἐρωτᾶσθαι 51,
 8. 11.
 ἐρώτησις 51, 13.
 ἐσθιεῖν 108, 6. 14. 123, 14. 125,
 12. 24.
 ἐσοπτρίζεσθαι 107, 26. 120, 3.
 (ἐσοπτρον) 129, 19.
 ἐσχάτως 43, 27.
 ἐσωτερικός 16, 11.
 ἐταίρα 9, 4.
 ἔτερος 43, 10. 18. 28. 45, 17.
 52, 9. 17 sqq. al. ἄλλαι μὲν . . .
 ἔτεραι δὲ 37, 14. ἑτέρα ἐτέ-
 ρων 43, 10. θάτερον 42, 28.
 57, 8 al. ὅταν δυοῖν ὄντοι
 θάτερον διὰ θάτερον αἰρετὸν
 ἢ 42, 26. ἐπὶ θάτερα 86, 16.
 θάτερον (?) in loco Plat. 75, 20.
 ἔτι τῶντων 37, 11. 22. 41, 15.
 94, 14. 20 al. ἔτι δέ 38, 1. 6.
 39, 16. 40, 20 al.
 ἔτοιμος 110, 5.
 ἐτυμολογία 124, 11.
 εὐαισθησία 9, 16. 18.
 εὐανάτρεπτος 118, 18.
 εὐανγία 120, 24.
 εὐγλωσσία 95, 14. 97, 17.
 (εὐγλωστος) 127, 17.
 εὐδαιμονεῖν 21, 4. 22, 15. 24,
 9. 30, 11. 46, 27. 59, 26. 83, 28 al.
 εὐδαιμονία 4, 21. 11, 15. 18, 18.
 23, 26. 24, 4. 36, 6. 43, 13 sq.
 54, 20. 59, 20 sqq. al.
 εὐδαιμόνως 41, 12. 46, 23.
 εὐδαίμων 12, 19. 47, 22 al. εὐ-
 δαιμονέστερος 77, 26.
 εὐδόκιμος 5, 2.
 εὐδοξία 97, 5.
 εὐεργετεῖν 97, 28.
 εὐζωία 86, 24.
 εὐθύς 54, 27. adv. 7, 5. 47, 22 al.
 εὐθύς ἀρχόμενος 16, 18.
 εὐκαταφρόνητος 88, 10.
 124, 2.
 εὐκλεία 91, 23. 96, 20. 97, 13.
 εὐκτός 9, 16.
 εὐλαβεῖσθαι 99, 3. 103, 12.
 εὐληπτος 17, 18.
 εὐλογία 99, 27.
 εὐλόγιστος. τὸ εὐλόγιστον
 36, 4.
 εὐλόγως 96, 9.
 εὐλύτος 109, 28. 110, 4.
 εὐλύτως 11, 23.
 εὐμαθής 17, 17.
 εὐμετάβλητος 121, 11.

(εὐμετάπτωτος) 129, 11.
 εὐμηχάνως 24, 19.
 εὐνόητος 106, 3.
 εὐνομεῖσθαι 102, 20.
 εὐνομία 101, 2. 11 sqq. 102, 1. 5 al.
 εὐολίσθητος 118, 18.
 εὐπαράκολούθητος 106, 4.
 εὐπιστος 102, 15.
 εὐποιητικὸς 98, 6.
 εὐπραγία 111, 25.
 εὐπροσδόνητος 102, 16.
 εὐρίσκειν 7, 11. 24, 2. 47, 6. 54, 12. 61, 2 al. pass. 54, 23. 100, 12.
 εὐσέβεια 108, 20.
 εὐσταθής 118, 25.
 εὐτονεῖν 124, 9.
 εὐτονος. εὐτονωτάτης 119, 7.
 εὐτυχεῖν 101, 25. 27.
 εὐτυχία 103, 5. 121, 13.
 εὐφέγγεια 116, 9.
 εὐφραίνεσθαι 60, 23.
 εὐφροσύνη 59, 16.
 εὐχεσθαι 46, 27.
 εὐχή 14, 25.
 εὐώνυμος 107, 11. 114, 7.
 ἐφέλκεσθαι 108, 25.
 ἐφεξῆς 13, 13. 111, 29.
 ἐφίεσθαι 20, 4. 21, 2. 22, 14. 23, 17.
 ἐφιστάναι. ἐπιστὰς 125, 15.
 ἐφοδιάζειν 110, 11. ἐφοδιαζομένη 116, 22.
 ἔφοδος 3, 14. 20, 4. 9. 24, 5. 10. 25. 18, 20. 19, 11. 20, 15. 22, 11. 24, 12. 27, 11. 34, 5. 48, 23. 70, 9. 72, 8 al.
 ἐφόσον 9, 12.
 ἐχεμυθεῖσθαι 106, 17.
 ἐχεμυθία 106, 6.
 ἔχεσθαι 27, 17. 29, 15. 107, 29. 109, 5. 111, 25. 121, 9.
 ἔως 23, 12 al.
 ζεῖν 113, 13.
 ζῆλος 99, 11.

ζηλοῦν 100, 3. τὰ ζηλούμενα 47, 16.
 ζημία 99, 1 sq. 100, 14. (128, 15).
 ζῆν 8, 17. 9, 11. 21, 3. 28, 10. 35, 21. 36, 22. 39, 22. 55, 26 etc. τὸ . . ζῆν τῷ αἰσθάνεσθαι διακρίνεται τοῦ μὴ ζῆν κτλ. 44, 9 sqq. τὸ τελέως εὐ ζῆν 60, 9.
 ζητεῖν 40, 10. 52, 16. 26. ζητητέα 116, 19.
 ζυγόν 107, 13. 114, 20.
 ζῶειν (?) 45, 10.
 ζωή 4, 2. 28, 11. 21, 12. 9, 13. 7, 10. 14, 2. 5 sqq. 15, 10. 16, 4 etc.
 ζῶον 36, 12. 49, 6. 50, 8. 27, 51, 5 etc. ἀπλοῦν τι ζῶόν ἐστιν ὁ ἀνθρ. 42, 13. τὰ ἄλλα ζῶα 36, 7. 41, 28. 120, 11 al. τὰ λοιπὰ ζῶα 121, 25. sed 48, 16 si τὰ ἄλλα intellegi debent ζῶα scribendum videtur τὰ ἄλογα. τὸ παραπεφυκὸς ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀλλότριον ζῶον 14, 1.
 ζωπυρεῖν 116, 22.
 ζωώδης 115, 20. 29.
 ζωωδία 116, 8. 10. 117, 1.
 ἦ. ἦτοιμόνιον . . ἦ μάλιστα 57, 26 sq. 58, 3 sq. 59, 12. ἦτοι . . ἦ . . ἦ 59, 27 sq. al. ἦ γάρ τοι . . ἦ 60, 8 sq.
 ἦγεῖσθαι 35, 1. 94, 10. 96, 12. 100, 6. 103, 27 al. ἡγητέον 105, 14.
 ἡγεμονικός 41, 28. 123, 15. 19.
 ἡγεμονικωτέρας 37, 15. ἡγεμονικωτάτη 17, 6. 95, 25.
 ἡγεμών 15, 6. 23, 27. 6. 94, 20 al.
 ἦδεσθαι 60, 24. ἕτερόν ἐστι τὸ ἡδόμενον πίνειν καὶ τὸ ἡδέως πίνειν 58, 17 sqq.
 ἦδέως 56, 14. 58, 18. 23. 59, 1. 12, 97, 8 al.

- ἡδῆ 36, 12. 52, 26. 58, 5 al. ἡδῆ
 πως 93, 27.
 ἡδονή 5, 19. 40, 23. 42, 28. 45, 9.
 46, 2. 59, 3. 5. 10 al.
 ἡδύς 9, 14. 42, 28. 58, 25. 28. 59,
 1. 2. 26 al. ἡδιον 37, 26. 60, 15.
 ἡδιστος 46, 1. 58, 17. 60, 5 al.
 ἡθός 94, 25. 97, 3. 10. 109, 8.
 ἡλίθιος 47, 18.
 ἡλίκος 3, 16.
 ἡλιος 17, 12. 46, 12. 51, 15. 107,
 16. 115, 19. 21. 125, 13. 16.
 ἡμεροειδής 123, 1.
 ἡπαρ 123, 21.
 ἡπερ 34, 8.
 ἡρμαῖος 113, 6.
 ἡρμεῖν 117, 2.
 ἡσσαν 99, 9 al.
 ἡχεῖν 113, 17.
 ἡχώ 107, 5. 112, 18.
 θᾶκος 107, 17. 116, 1. 10.
 θάλαττα 50, 26.
 θάλασσαι 113, 14.
 θάνατος 95, 7. 99, 4. 113, 4 al.
 θαρρεῖν 36, 19. θαρρητέον 9, 3.
 θάτερον cf. ἔτερος.
 θανμάσιος. θανμάσιον οἶον
 17, 8. θανμασιώτερα 11, 12.
 θανμασιώτατον 11, 22.
 θανμασίως 125, 21.
 θανμαστός 107, 27. 110, 8.
 121, 4.
 θανμαστῶς 13, 4. 114, 22.
 θέα 35, 25. 53, 19. 24.
 (θεαρέεστος) 129, 18.
 θεᾶσθαι 51, 8. 13. 54, 3. 60,
 21. 23.
 θεατής 55, 14.
 θεῖν. θεόντας 40, 18. 54, 2.
 θεῖον (sulphur) 116, 4.
 θεῖος 11, 3 sq. 14, 18 etc. τὸν
 ἐν ἡμῖν θεῖον ἄνθρωπον (cf.
 Plat.) 31, 26. τὸ θεῖον 9, 14.
 19, 19. 35, 20. 55, 26 sq. al. ἡ
 θεία αἰτία 24, 8. θειότερος
 27, 19. 77, 25. θειοτάτων 18, 4.
 τὸ θειότατον 15, 4.
 θείως 47, 25.
 θεμιτός 35, 24.
 θεοειδής. θεοειδεστέρον 117, 4.
 θεολογία 115, 27.
 θεολογικός 16, 15. 19, 14.
 23, 6.
 θεός 11, 14. 16 et saepe. θεοῦ
 τινος (poet.) 48, 12.
 θεοσέβεια 94, 5.
 θεραπέα 109, 15. 18. 29. 112, 7.
 θεραπέειν 109, 27. θεοσέ-
 βεια οὐκ ἂν παραγένοντο, εἰ
 μή τις ἀφομοιώσειε τῷ θε-
 ραπευομένῳ τὸ θεραπεῦον
 94, 5 sq.
 θεωρεῖν 18, 2. 19, 13. 20, 24.
 21, 5. 12. 22, 3. 6. 27, 7. 35, 6.
 37, 18. 43, 21. 52, 7. 53, 7. 22.
 60, 24 al. θεωρεῖν ὑπ' αὐγᾶς
 47, 6. θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι
 58, 21. ἐθεωρήθη 123, 22.
 θεωρητέον 35, 23.
 θεωρημα 9, 12. 114, 25.
 θεωρηματικός. (ἐπιστήμης)
 124, 6.
 θεωρητικός 20, 23. 23, 22 al.
 (φρόνησις) 4, 15. 54, 11. (σο-
 φία) 11, 5. 19, 13. 20, 3. 36, 10.
 (φιλοσοφία) 4, 1. 11, 13 sq. 21, 8.
 (ἐπιστήμη) 43, 18. 56, 2. 10.
 (νοῦς) 21, 12. (ἐνέργεια) 58,
 16. (μαθήματα) 119, 25.
 θεωρητικῶς 48, 24.
 θεωρία 12, 2. 17, 7. 23, 22. 35,
 8. 10. 42, 25. 53, 21. 25. 60, 21
 (ubi θεᾶς Plato) al.
 θεωρός 20, 1. 51, 9.
 θήγεσθαι. λόγον τεθηγμένον
 112, 27.
 θηρεᾶσθαι 99, 15.
 θηρεῦεσθαι 96, 17.
 θηρευτικός 27, 3.
 θηρίον 95, 2.
 θηριώδης 94, 29.

- θνήσκειν. τεθνάναι 9, 11. (ἐν τοῖς τεθνεώσι 129, 2).
 θνήτὸς 14, 2. 99, 27 al. ὁ θνή-
 τὸς αἰών (poet.) 48, 18.
 θρησκεία. θεία 109, 1. θεῶν 111, 27. 112, 9.
 θρίξ 122, 8.
 θύειν 106, 24. 107, 18. 109, 24. 116, 11.
 θυμικός 113, 7.
 θυμός 112, 26. 113, 1. 4. 11 sqq.
 θύρα 106, 22. 109, 11.
 θυσία 108, 1. 121, 26. 122, 12.
 Ιατρικός 42, 19. (τέχνη) 38, 17. 49, 18.
 Ιατρός 54, 13. 15.
 ἰδίᾳ. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ 101, 13.
 ἰδιάζειν 4, 1.
 ἰδιός 3, 20. 6, 6. 8, 6. 20, 20 al.
 κατ' ἰδίαν 88, 5. 108, 17.
 ἰδῶμα 121, 23.
 ἰδίως 3, 18. 120, 17.
 ἱερόν 10, 3. 106, 19. 21. 108, 21. 109, 10.
 ἱερός 5, 15. 84, 2. 109, 7.
 ἱκανός 23, 14. 36, 5. 52, 10.
 ἱκανῶς 40, 13. 43, 26. 54, 27. 110, 9. 116, 18.
 ἰός 8, 19.
 ἴσος (in cod. ἴσος) 14, 4. 110, 22 al. ἴσον adv. 123, 20.
 ἰσότης 114, 21.
 ἰστάναι. ἑστῶτα 118, 10. ἰστα-
 σθαι 23, 7. 52, 25.
 ἰσχυρός 100, 18. κατὰ τὸ ἰσχυ-
 ρόν 96, 21.
 ἰσχύς 36, 13. 47, 10. 97, 18. 100, 27. (130, 11).
 ἴσως 52, 10. 55, 17. 57, 27. 60, 11. 100, 21 al.
 ἰχνεύειν 30, 7.
 ἰχθός 108, 9. 123, 2. 28. 124, 17.
 καθάριεν 115, 26.
 καθάριεῖσθαι 113, 22.
 καθάπερ 8, 20 al. καθάπερ ... καὶ 9, 10. 10, 8 sq. κα-
 θάπερ ἂν εἰ 55, 27. τὸ κατὰ
 φύσιν βελτίονος ἔνεκεν ἀεὶ
 συνίσταται ἡ καθάπερ τὸ διὰ
 τέχνης 49, 27.
 καθαρός 10, 3. 24, 2. 35, 19 al.
 καθαρώτερον 3, 6. καθαρώ-
 τατον 20, 7.
 καθαρότης 16, 3.
 κάθαρσις 67, 17. 70, 12.
 καθαρτικός 116, 2.
 καθέδρα 58, 24.
 καθέζεσθαι 107, 20. 116, 26.
 καθέλκεσθαι 115, 14.
 καθεύδειν 45, 25. 46, 2 sqq.
 57, 1. 3. 20. 59, 4. cf. ἐγείρειν.
 καθήκειν. τῶν κατὰ μέρος
 κατηκόντων 36, 3 sq.
 καθήσθαι 58, 21.
 καθιεροῦσθαι 107, 19. 116, 12.
 καθιστάναι 103, 11. 104, 12.
 113, 15. καθίστασθαι 101, 1.
 102, 12. 103, 23. 25. 124, 29.
 καθό 105, 12. 15.
 καθολικός. καθολικώτεραν
 22, 12.
 καθόλου 20, 10. 22, 5.
 κατορθᾶν 13, 9. 23, 24. 47, 17.
 κατοψόμεθα 15, 12. 111, 8.
 κατιδεῖν 21, 10 al.
 καθόσον 44, 6. 45, 21 al.
 καίεσθαι 9, 10.
 καίπερ c. partic. 48, 14.
 καιρός 119, 12.
 καίτοι 57, 17. 110, 19 al.
 κακία 9, 5. 10, 2. 13, 18. 98,
 3. 7. 100, 9 al.
 κακοδαιμονία 54, 21.
 κακός 5, 5. 12, 14. 13, 9. 14,
 15. 8. 30, 7. 38, 8. 39, 20 etc.
 κάκιστον 97, 20. 101, 14. κά-
 κιον 99, 23. (κακώτερα 127, 21).
 κακουχεῖν 119, 17.
 κακῶς 9, 8 al. (127, 18).
 καλεῖν 46, 17. 98, 14 al.

- κάλλος 47, 10 sq.
 καλλωπίζεσθαι 96, 18.
 καλός 7, 2 sq. 10. 10, 22. 25. 12,
 20. 20, 8. 22, 10 al. κάλλιστος
 55, 5. κάλλιστα adv. 28, 15.
 42, 6.
 καλῶς 8, 18. 46, 26. 47, 8. 50,
 16. 18. 52, 6. 58, 3 al.
 κάμνειν 45, 14.
 κᾶν (= καὶ ἄν) cum conjunct.
 34, 27. 46, 1. 28. 52, 22. 54, 8.
 56, 18. 60, 6. 101, 8. κᾶν εἰ
 cum indic. 55, 17. (= καὶ
 ἄν) 44, 4. 58, 12. 60, 3.
 κανών 54, 25. 55, 15. figurate
 39, 17.
 καρδία 108, 5. 123, 3. 21.
 καρπός 10, 6. 10.
 καρτερεῖν 95, 7.
 κατά. κατά μέρος 6, 16. 36, 3.
 43, 6. κατά γένος 7, 16. κατά
 γένη 22, 3. κατά τρόπον 10, 1.
 κατ' ἀνάγκην 12, 6. κατά
 σμικρόν 96, 13. κατά τὸ ἰσχυ-
 ρόν 96, 21. κατά βραχὺ 7, 8.
 κατά φύσιν saep. in Excerpt.
 Arist. καθ' ἕνα ζῆν 100, 10.
 τῆς κατά ἕνα διαίτης 100, 15.
 καταβάλλειν 49, 20.
 κατάγειν 23, 15.
 καταγέλαστος 47, 1.
 καταγίγνεσθαι 119, 26.
 καταγωνίζεσθαι 95, 1.
 καταδεής. καταδεεστέρον
 27, 20.
 καταδηλος 83, 22. 106, 14.
 καταδουλοῦσθαι 35, 25.
 κατακιρνᾶν 116, 8.
 κατακόρως 118, 15.
 καταλαμβάνειν 120, 1.
 καταλείπεσθαι 53, 6.
 κατάληψις 35, 12. 115, 12. 17.
 120, 22. 121, 3.
 καταλύειν 104, 7.
 καταμανθάνειν 11, 21. 12, 4.
 καταναλίσκειν 95, 28.
 κατανοεῖν 50, 21.
 καταπαύειν 126, 5.
 καταπλήξ 124, 13.
 καταπτύειν 108, 7. 124, 2. 7.
 125, 4.
 καταργεῖν. καταργητέον 35,
 18.
 κατάρχειν 5, 8.
 κατασκευ' ζεῖν 59, 21.
 κατάστασις 14, 19.
 καταστροφὴ 102, 19.
 κατάφορος 124, 25.
 καταφρονεῖν 95, 7. 124, 6.
 καταφρόνησις 100, 1.
 καταχρησθαι 97, 19. 23.
 καταψεύδεσθαι 96, 10.
 κατεργάζεσθαι 95, 16. 97,
 3. 16.
 κατέχεσθαι 110, 2.
 κατηγορεῖσθαι c. gen. 57, 17.
 (κατοπτρίζεσθαι c. acc.) 129,
 20.
 κατορθοῦν 114, 4.
 κάτωθεν 8, 6. 105, 23.
 κείσθαι. νόμος κάλλιστος ὁ
 μάλιστα κατά φύσιν κείμενος
 55, 5 sq.
 κελεύειν 41, 31. 123, 24.
 κηλῖς 10, 3.
 κινδυνεύειν 40, 5.
 κίνδυνος 95, 3.
 κινεῖν 3, 8.
 κίνησις 57, 5. 58, 24. 112, 28.
 κλέος 96, 7.
 κλῖμαξ 8, 5. 105, 23.
 κοινῇ 6, 1. 22, 1. 30, 8. 101, 13.
 123, 10.
 κοινός 4, 5. 6, 5. 15. 7, 12. 17.
 22. 20, 21. 21, 14. 22, 2. 27, 18
 etc. αἱ κοιναὶ ἔννοιαι 8, 13.
 17, 14. 45, 4. 18. 48, 22. κοι-
 νοτέρων 22, 12.
 κοινοῦσθαι 103, 2.
 κοινωνεῖν 48, 14. κοινωνη-
 τέον 117, 23.
 κοινωνία 9, 2.

κοινωνικός 117, 8. 20. 123, 6.
13.
κοινῶς 3, 9. 7. 15. 10. 12. 108, 16.
κόλασις 48, 1.
κολούρωσις 122, 3.
κομιδή 50, 26.
κομίζειν 53, 4. κομιζόμεθα
53, 14.
κομψός 54, 13.
κόνης 124, 21.
κορυφαῖος. τῶν κορυφαίων
ἐν φιλοσοφίᾳ ἀνδρῶν 72, 9 sq.
κοσμεῖσθαι 5, 17. κοσμητέον
10, 3
κοσμίως 109, 25.
κόσμος 5, 21. 18, 14. 52, 9. 99,
14 al.
κρατεῖν 107, 4. 112, 11. 113, 5.
121, 9. κρατεῖται 11, 25.
κράτος 101, 4 sq. τὸ ἐπὶ τῇ
πλεονεξίᾳ κράτος 100, 6. 22.
κρατύνειν 96, 24. 100, 26. κρα-
τύνεσθαι 103, 7. 120, 8.
κρεάγρᾳ 117, 15.
κρίνειν 18, 3. 27, 7. 37, 16.
41, 21. 54, 26. 55, 3 al. κρί-
νεσθαι 43, 3.
κρίσις 36, 5. 39, 26.
κριτήριον 20, 4. (129, 30).
κρύπτεσθαι. τὸ κρυπτόμενον
ἐν ἀφανεί 17, 18.
κτᾶσθαι 20, 24. 21, 4. 8. 24, 1.
28, 4. 13. 33, 29. 37, 7. 38, 18.
41, 4. 47, 3. 56, 12. 21 al.
(κτηνώδης) 129, 13.
κτῆσις 3, 23. 9, 7. 11, 4. 34, 1.
37, 25. 40, 2. 14. 46, 23.
(κτητικός) 127, 25.
κύαμος 108, 13. 125, 9.
κυβερνᾶσθαι 101, 25.
κυβερνήτης 42, 19.
κυκλούσθαι. ἐὰν καὶ ὀλίγα
ἢ (τὰ χρήματα) ἐξαρκεῖ ὅμως
κυκλοούμενα 101, 21.
κυλίνδριον 13, 15.
κύριος 35, 4. 39, 15 al. κυριώ-

τερος 23, 23. 44, 24. κυριώ-
τατος 5, 26. 7, 25. 14, 5. 15, 5.
16, 14. 39, 26. 41, 24. 42, 8.
22. 25. 43, 2. 59, 8. 105, 16 al.
κυριώτατα adv. 58, 12.
κυρίως 37, 15. 42, 12. 49, 19.
52, 23. 56, 24. 57, 3.
κωλύειν 41, 31. 50, 23. 58, 18.
κωλύεται 11, 25.
κωλυσιεργός 119, 27.
κωλυτικός 116, 7.

λαλεῖν 107, 12. 114, 13.
λαμβάνειν 19, 15. 20, 2. 22, 14.
38, 3 etc. ληφθέντων 54, 26.
(ἐῖληπται 130, 4).
λαμπρός. λαμπροτάτη 120, 24.
λανθάνειν 17, 13. 104, 14.
λάχανον 125, 19.
λέβης 113, 13.
λέγειν 12, 16. 37, 3 etc. λέγε-
σθαι 42, 6. 29. 43, 6 al. λεκ-
τέον 42, 7. 52, 22.
λεῖος 54, 27.
λείπεσθαι 36, 13. 99, 27 (?).
λεληθότως 8, 2. 105, 19.
λέξις 106, 2.
λεωφόρος 107, 1. 111, 18.
λήξις 71, 3.
λήρος 48, 21. 106, 12. (128, 33).
λίθος 125, 20.
λογίζεσθαι 28, 18. 41, 10. 58, 5.
83, 24. 103, 26. (128, 34).
λογικός 121, 24. 123, 13. логи-
κής φιλοσοφίας 19, 22.
λογισμός 55, 8. 113, 12. 18. λο-
γισμῷ λαβεῖν 22, 14.
λογιστικός. διὰ τοῦ καθαροῦ
τοῦ λογιστικοῦ 123, 22. (τὸ
λογιστικὸν ἡμῶν 128, 8).
λόγος. οἱ παλαιοὶ λόγοι 5, 15.
84, 1. κατὰ λόγον 21, 2. 42,
14 al. τῆς ψυχῆς... τὸ μὲν
ἦν ἔχον λόγον τὸ δ' οὐκ ἔχον
34, 13 sqq.
λοιπός 47, 16 al. τὸ λοιπὸν

- 6, 14. 8, 10 al. λοιπόν adv.
 16, 11. 24, 14. 122, 24.
 λυπεῖσθαι 58, 25. 27.
 λύπη 61, 1.
 λυπηρός 58, 25.
 λύσις 70, 11 al.
 λυχνοειδής 120, 22.
 λύχνος 107, 26. 120, 19.
- μάθημα 6, 19. 10, 4. 22. 20, 10.
 110, 27 sqq. al.
 μάθησις 6, 15. 16, 16. 58, 24 al.
 μαθητεύειν. οἱ μαθητεύσαν-
 τες τῷ Πυθαγόρᾳ 106, 1.
 μαίνεσθαι 9, 9. 45, 9.
 μάκαρ. μακάρων νῆσοι 53, 4.
 9 sq. 15.
 μακάριος 5, 27. 15, 10. 47, 22.
 μακαριότατος 15, 14. 72, 6.
 48, 9. 60, 17. 70, 15
 μακρός 47, 19 al. διὰ μακροῦ
 96, 24.
 μαλθακός 113, 24.
 μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν μᾶλλον
 ἐπιστήμην 42, 24. τῷ φρο-
 νοῦντι ἢ τῷ ἄφρονι μᾶλλον
 59, 4 sq. τὰ μάλιστα ὄντα
 59, 14. τὰ μάλιστα καὶ κυ-
 ριώτατα καὶ τιμιώτατα 41, 24.
 μανθάνειν 20, 11. 52, 5 al.
 μαντική θεία 125, 11.
 μαρτυρεῖν 43, 26. 45, 17.
 μάρτυς 112, 29.
 μάτην 50, 21. 91, 15.
 μάχαιρα 9, 9. μαχάρεη (sic)
 107, 6. 112, 24.
 μάχεσθαι 54, 2. θυμῷ μά-
 χεσθαι χαλεπὸν (Heraclit.)
 113, 1.
 μεγαλόψυχος. τὸ μεγαλόψυ-
 χον 9, 14.
 μέγας. μεγάλων μυστηρίων
 10, 5. τὰ μέγιστα 7, 9. μεγάλα
 ὀφείλειν 101, 17. cf. 109, 3.
 μέγιστος 40, 3. 41, 3 al.
 μέγεθος 37, 25. 40, 12. 47, 10.
- μεγεθύνειν 116, 23.
 μεθεκτικὸς 116, 3.
 μεθιέναι. ἐκτὸς μεθίησι (opp.
 προσείληφε) 14, 12.
 μεθιστάναι. μεταστῆναι 16, 2.
 100, 17.
 μέθοδος 16, 8. 94, 3. (μέση)
 7, 19.
 μεθύειν 45, 24.
 μελάνουρος 107, 3. 111, 29.
 μελετᾶν. μελετητέον 35, 21.
 μελέτη 10, 24. cf. 13, 11. 100, 1.
 115, 5.
 μέλλειν 12, 6. 43, 24. c. fut.
 inf. 24, 9. 37, 10. 53, 20 al.
 μέλος 48, 9.
 μεμπτός 53, 11.
 μέμφεσθαι 96, 10.
 μένειν ἐν τῷ νῶ 35, 17.
 μέντοι 43, 12. 45, 8. 49, 22.
 120, 22 al.
 μερίζειν (?) 113, 14.
 μεριμνᾶν 102, 9.
 μεριστός 20, 26. 42, 10.
 μέρος 6, 2. 42, 2. 43, 11. 48, 6. 13.
 50, 20. 59, 19. 94, 2 al. ὥσανεὶ
 τινος τῶν ἐπὶ μέρους ζώων
 120, 14. κατὰ μέρος 6, 16. 36, 3.
 μέσος 105, 3 al. μέση τιγὶ με-
 θόδῳ 7, 18. ζωὴ . . . τέλος καὶ
 μέσον ὁμοῦ συνέχουσα 24, 7.
 τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς 110,
 16.
 μεστός 106, 12.
 μεταβαλίνειν 5, 22. 86, 3. με-
 ταβησόμεθα 8, 3.
 μεταβάλλειν 5, 18. 57, 4.
 μετὰβασις τῆς διανοίας 5, 22.
 μεταβιβάζειν τὴν διάνοιαν
 125, 17.
 μεταβολή 118, 23. 120, 28. 121,
 14.
 μεταδιδόναι 117, 14. 28.
 μεταδιώκειν 19, 17. 98, 22.
 111, 21.
 μεταδοτικὸς 117, 8.

- μεταθεῖν 18, 17. 20, 5.
 μεταλλαγάνειν 71, 5. 95, 12.
 μεταλαμβάνειν 18, 18. 97, 14.
 98, 17. 122, 20. μεταληπτέον
 117, 24.
 μεταλλαγή 102, 12.
 μεταλλάττειν... τὴν ἀνθρω-
 πίνην φύσιν εἰς τὴν τῶν θεῶν
 καθαρότητα 16, 2.
 μετάνοια 115, 16. 18.
 μεταξύ 106, 19. 108, 22.
 μετάστασις 15, 15. 115, 8.
 μεταφυντεύειν 125, 12 sqq.
 μετεῖναι 36, 11.
 (μετεμψύχωσις) 129, 34.
 μετέρχεσθαι 107, 15. 111, 14.
 115, 1.
 μετέχειν 7, 3. 111, 9.
 μετιέναι 121, 5. μετίωμεν 86,
 16. μέτιθι 119, 23. 125, 3.
 μετονομάζειν 115, 18.
 μετουσία 110, 5.
 μετρεῖσθαι 117, 6.
 μετρητός 117, 2.
 μέτριος 5, 17.
 μετριότης 114, 21.
 μετρίως 109, 25.
 μέχρι 120, 8. 121, 17.
 μηδέπω 8, 12.
 μηθέν 107, 27.
 μηκέτι 124, 8.
 μήκος 38, 13.
 μηχανύεσθαι. τῷ βίῳ μηχανο-
 μένω 99, 23.
 μήν. οὐ μὴν ἀλλά 49, 23. καὶ
 μήν 41, 11 sq. 24. ἡ μήν 40, 6.
 οὐδὲ μὴν 43, 8. τό γε μὴν θεω-
 ρῆσαι (praecedit τὸ μὲν γὰρ
 κήσασθαι) 21, 11. ἀλλὰ μήν
 11, 5. 44, 9. 49, 8. 26. 58, 15 al.
 μήνη 107, 18. 116, 12.
 μηνύειν 96, 10. μηνύεται 121,
 16.
 μήτε... μήτε... μήτε
 ... μηδὲ μήν 111, 10 sq. cf.
 62, 23. μήτε... τε 40, 15 sqq.
 μήτηρ 46, 14.
 μηχανᾶσθαι. ἐμηχανήθη 105,
 25.
 μιάνειν 116, 4.
 μiasμός 116, 5.
 μίγνυσθαι 6, 1. 14, 25.
 μικρός 36, 9 al. (μυστήρια) 10, 5.
 μικρότης 110, 15.
 μιμεῖσθαι 49, 28. 50, 12. 54, 1.
 55, 19. μιμητέον 117, 21.
 μίμημα 55, 14. 22. φύσεως αἱ
 τέχναι... μιμήματα 34, 8 sq.
 μίμησις 55, 13. 105, 26. 121, 22.
 μιμνήσκειν. μέμνησο 115, 22.
 μίσγειν 116, 7.
 μισθός 40, 15. 53, 11.
 μνήμη 103, 17. 123, 2.
 μόγις 122, 21.
 μόιρα 11, 24. 36, 28. 109, 20.
 μόλις 50, 4. 60, 12.
 μολόχη 108, 14. 125, 12. 23.
 μολύνειν 116, 6.
 μολυσμός 116, 7.
 μοναρχεῖν 104, 12.
 μοναρχία 104, 5.
 μοναχῶς 118, 6.
 μόνιμος 56, 1. 121, 1. 11. (129,
 10).
 μονίμως 59, 15.
 μόνος. μόνον adv. 6, 6. 19, 24.
 34, 21. 46, 25. 28 etc.
 μόνως 94, 12.
 μόριον 10, 7. 42, 4. 23. 43, 12.
 μορφή 120, 9.
 μοχθηρία 51, 4.
 μοχθηρός 9, 9. 11.
 μύειν 56, 18.
 μῦθος. ἱεροὶ μῦθοι 5, 15. 84, 2.
 μυρίοι. μυρία 56, 10.
 μυστήριον 10, 5. 106, 7.
 (μυστικός) 127, 5.
 μωρός 103, 28.
 νεανικός. τὰς νεανικωτάτας
 ἡδονάς 45, 9.
 νεῖκος 113, 6.

νεκρός 48, 6.
 νέκταρ 9, 13.
 νέμειν 98, 6.
 νέος 96, 3 al. οἱ νεώτεροι (cf. Sch.) 118, 14 sq.
 νηνεμία. *χρὴ οὖν ἐν νηνεμίᾳ καθιστάναι τὴν ψυχὴν* 113, 15.
 νοεῖν 17, 24, 123, 19, 25 al. νοεῖσθαι 3, 10, 21, 6, 124, 16. (129, 33) al. τὰ νοούμενα 18, 12 al.
 νοερός 13, 7, 14, 8, 16, 15, 18, 11, 20, 27, 112, 4.
 νόημα 19, 25, 120, 26.
 νόησις 18, 2, 34, 17, 19, 59, 14.
 νοητικός 120, 24, 124, 7.
 νοητός 18, 4, 34, 18, 115, 6, 118, 21, 119, 25, 120, 16, 122, 24, 124, 20.
 νομίζειν 40, 13, 100, 22, 105, 9 al. νομιστέον 8, 19.
 νόμιμος 97, 19.
 νομοθετεῖσθαι. *νενομοθετημένην* 106, 6.
 νομοθέτης 54, 17, 55, 21.
 νόμος 39, 15, 55, 18, 25 etc. νόμος κάλλιστος ὁ μάλιστα κατὰ φύσιν κείμενος 55, 5.
 νοσεῖν (129, 3). νοσῶν τῷ φρονοῦντι 45, 19.
 νόσημα 86, 9.
 νοσοκομία 120, 1.
 νόσος 9, 6, 49, 19, 86, 10, 12, 99, 1 al.
 νοῦς. ὁ ἐν ἡμῖν πρακτικὸς νοῦς 9, 17. ἡ κατὰ νοῦν σοφία 3, 22 sq. ἡ κατὰ νοῦν ζωὴ 4, 2, 14, 16 sq. ὁ κατὰ νοῦν βίος 4, 19, 56, 13 al.
 νυκτοειδής 122, 26.
 ξυνοικεῖν 30, 8.
 ξύνοικος in loco Plat. 31, 8.
 ὁ ἡ τό. de τοὺς δέ (om. τοὺς μὲν) cfr. ad 54, 2, 57, 14.
 ὄγκος 110, 15.

ὄδε. τόδε τι 43, 28.
 ὁδός 60, 19, 106, 21, 107, 1, 22, 109, 9, 111, 18, 118, 4 sqq. 27.
 ὁδῶ προεῖναι 7, 12.
 ὄθεν 47, 8, 60, 14.
 οἷεσθαι 40, 2, 42, 3, 43, 23 etc. ὡς ἐγῶμαι 95, 6.
 οἰκεῖν 53, 10, 71, 2. ἡ οἰκουμένη 41, 1.
 οἰκεῖος 7, 26, 12, 13, 22, 9, 39, 21, 41, 23, 85, 26, 103, 8, 104, 17, 105, 17. οἰκειότερον 27, 20. οἰκειότατον 27, 16. οἰκειότατα 13, 4.
 οἰκειότης 122, 14.
 οἰκειοῦν 86, 7, 105, 21. οἰκειωσόμεθα 8, 4.
 οἰκείως 35, 14.
 οἰκέτης 99, 4.
 οἰκία 43, 11 sq. 49, 4, 107, 14, 23, 114, 29, 119, 4.
 οἰκοδόμημα 55, 17.
 οἰκοδομικός. (τέχνη) 43, 11, 49, 19.
 οἰκοδόμος 55, 14.
 οἰκονομεῖσθαι 48, 15.
 οἶκος 104, 20.
 οἶονεῖ 9, 17.
 οἶος. τῶν ἀφαιρεθῆναι οἶων τε 36, 21. θανμάσιον οἶον ἀγαθὸν παρέχεται 17, 8. τὸ μὲν χρῆται τὸ δ' ἐστὶ τοιοῦτον οἶον ᾧ (?) χρῆται 27, 14 sq. οἶον αὐτίκα 50, 5. τοιοῦτός ἐστιν οἶος (?) ἐκείνος πιάσχειν ἢ ποιεῖν 57, 22 sq.
 οἶόσπερ. οἶαπερ 5, 7.
 οἷχεσθαι. εἰς ἄπειρον οἷχεται 52, 25.
 ὄκνος 114, 3.
 ὄλεθρος 14, 10.
 ὀλγός 96, 25, 28, 97, 5 sq. al.
 ὀλιγοσιτία 9, 5.
 ὀλιγοχρονίως 97, 1.
 ὀλος 4, 27, 5, 13, 20, 13, 27, 22, 2, 37, 17, 90, 15 al.

- ὁλοσχερῶς 7, 21. 105, 5.
 ὅλως 11, 20. 35, 26. 56, 12.
 ὁμαλῶς 96, 4. 123, 11.
 ὁμιλεῖν 114, 2. ὁμιλητέον 94, 21.
 ὁμιλία 125, 10.
 ὅμμα 50, 22. (130, 1). πᾶν τὸ τῆς προσοχῆς ὅμμα 35, 22. τὸ τῆς ψυχῆς ὅμμα 120, 25.
 ὁμματουργός 111, 7.
 ὁμογενής 125, 18 sq.
 ὁμοιοπαθής 123, 9.
 ὅμοιος 5, 28. 11, 16. 12, 3. 44, 5 sq. 104, 10 al. εἰ γὰρ ὁμολῶ τὸ ὅμοιον φίλον τέ ἐστι καὶ προσήγορον 109, 12.
 ὁμοιότης 15, 24. 94, 7. 97, 10. 112, 21.
 ὁμοιοῦσθαι 30, 4. 35, 17.
 ὁμολῶμα 3, 7. 10, 11.
 ὁμολῶς 38, 22. 39, 23. 41, 1. 46, 21. 55, 1 al. ὥσπερ . . . ὁμῶς ἴσως κτλ. 55, 17.
 ὁμολῶσις 10, 16.
 ὁμολογεῖν 39, 13. 54, 14.
 ὁμολογία 20, 25.
 ὁμολογουμένως 29, 11.
 ὁμοιοητικός 28, 13.
 ὁμόνοια 28, 14.
 ὁμοῦ 5, 12. 16, 14. 20, 27. 24, 7. ὁμῶς 40, 18. 48, 15. 56, 10 al. (ὀνειδίζειν) 129, 5.
 ὄνομα 19, 21. 124, 11. τῶν τὰ ὀνόματα τιθεμένων 117, 25.
 ὀνομάζειν 117, 26. 121, 15. ὀνομαζομένων 38, 14.
 ὄντως 36, 14. 22. 70, 12 sqq. al. ὁ ὄντως ἄνθρωπος 4, 3. 18, 21.
 ὄνυξ 117, 15. 122, 8. 11.
 ὀνυχίξασθαι 108, 1. 121, 26.
 ὀξύς 107, 7. 113, 8.
 ὀξύς. βλέπειν ὀξύ 47, 13. τὸ ὀξύ τῆς ψυχῆς ὅπερ θυμὸν καλοῦμεν 113, 11 sq. ὀξύτάτην 17, 11.
 ὅπη . . τῆς οἰκουμένης 40, 26.
 ὀπισθεν 73, 9. cf. Plat.
 ὀποῖος 15, 11. 50, 6 al.
 ὀπότε 83, 20.
 ὀπιζομένοις vox corrupta (Archyt.) 19, 7.
 ὀπως 10, 9. 47, 3. 50, 22 al.
 ὀρᾶν 8, 18 sq. 34, 18. 43, 25. 47, 12, 14 etc. ἰδεῖν 46, 12. 15. ὀρᾶσθαι 18, 12. ἰδοι . . ἄν τις 41, 6. 50, 19 al.
 ὄρασις 34, 17.
 ὀρατικός. τοῦ ὀρατικοῦ ἐνέργεια ὀρᾶν τὰ ὀρατά 34, 18.
 ὀρατός 22, 5. 34, 18. 56, 6.
 ὄργανον 19, 24. 20, 1. 37, 4. 40, 26. 41, 18 sq. 54, 24. 55, 4. 8. 16. 123, 16. 21. 25.
 ὀρέγειν 122, 16 sq. ὀρέγεσθαι 37, 7. 97, 16. 25. 99, 8.
 ὀρεκτός 4, 6.
 ὀρθός 55, 25. 95, 25. 104, 17. 121, 12. (127, 20).
 ὀρθότης 37, 16.
 ὀρθῶς 28, 9. 11. 37, 10. 50, 14. 16. 58, 1. 6 al.
 ὀρίζειν 114, 15. ὀρίζεσθαι 23, 10. 38, 5. 7. 121, 19. ὀριστέον (i. αἰρετέον) 60, 7.
 ὀριστικός 23, 21.
 ὀρμαῖν 7, 4. 16, 12. 100, 5. cf. ad 56, 2. ὀρμαῖσθαι 20, 14. 116, 27. 125, 24. ὀρμητέον 9, 1.
 ὀρμεῖν. ὀρμεῖ 56, 2 (cod. ὀρμαῖ).
 ὀρμή 36, 12. ad 20, 8.
 ὄρος 39, 17. 55, 1.
 ὄς. δι' ἣν μὲν — δι' ἣν δέ 9, 18. τὸ ὄν, ἣ ὄν 20, 3. cf. 57, 17 al.
 ὅσος 3, 16. 5, 1. 7, 3. 11, 24. 15, 10. 16, 13. 20, 8 sqq. 34, 23. 39, 18 etc. ὅσον ἐπ' αὐτοῖς 118, 23.
 ὅσπερ. ἥπερ 115, 13. ἥπερ 124, 25. ἥνπερ 16, 6. ἥπερ 14, 1. 23, 22. 34, 14. 41, 20. 124, 18. 27 al.
 ὅστις 6, 16. 13, 11. 28, 15. 37,

18. 42, 1 etc. ὁ τι μάλιστα
 59, 9 al. ὁτισσοῦν 7, 14.
 ὅταν 41, 24. 57, 24. 26 al.
 ὅτε. οὐκ ἔστιν ὅτε οὐχὶ ἑαυτοῖς
 ὁμοίων διατελούντων (= ἄλλ
 ἑαυτοῖς ὁμ. διατ.) 119, 1.
 ὅτι... καὶ διότι 41, 3.
 ὅτιπερ 44, 20.
 οὐδαμῇ 100, 17.
 οὐδαμῶς 36, 15.
 οὐδεῖς 17, 13. 40, 23. 43, 6 al.
 οὐδέποτε 28, 13.
 οὐθέν 34, 6. 113, 14.
 οὐθέτερος 121, 14.
 οὐκέτι 10, 15. 24, 5.
 οὐκοῦν 41, 2. 29. 43, 1. 14 etc.
 οὐν. κατὰ δὴ ταύτην οὐν τὴν
 μέθοδον 94, 3.
 οὐράνιος 60, 18. 112, 4. 115,
 24.
 οὐρανός 51, 9. 13. 115, 21. τὴν
 περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρίαν
 12, 2.
 οὐρεῖν 107, 16. 115, 19.
 οὗς 122, 4. ἡ ἀκοή τοῦ ψόφου
 αἰσθάνεται διὰ τῶν ὠτων
 44, 17.
 οὐσία 8, 12. 11, 3. 15, 5. 16, 14.
 38, 12. 42, 11. 14. 45, 8. 46, 22.
 109, 14. 112, 20.
 οὕτε... οὕτε... ἀλλ' οὐδέ 7,
 19 sq. οὕτε... οὕτε... οὐδέ
 71, 22 sq.
 οὕτως. τοῦτο μὲν... τοῦτο
 δὲ... τοῦτο δ' αὖ 17, 21 sqq.
 ἐν ταύτῃ 7, 21. ἐν τούτῳ
 23, 27.
 οὕτως 14, 16. 23, 11. 28, 6. 30,
 12 al. οὕτω 18, 22. 20, 12.
 23, 14. 24, 9. 30, 1 etc. οὐ-
 τωσί(ν) 21, 10. 49, 3.
 οὐχί 36, 27. 118, 7. 119, 1. cf.
 ad 54, 17.
 ὄφελος 45, 20. 52, 27. 53, 5.
 106, 14. 114, 24. (129, 6).
 ὄφθαλμός 8, 18. 18, 11.

ὄχυροῦν. ὄχυρωμένα 111, 1.
 ὄψ' ἀρξαμένῳ 96, 29.
 ὄψις 17, 10. 18, 4. 22, 4. 43, 25.
 44, 14. 22. 45, 1 etc.

πάγκακος 97, 24.
 πάθος 35, 19. 86, 8. 99, 17.
 110, 2. 113, 18 al.
 (παιδαγωγός) 128, 7.
 παιδεία 3, 2. 5, 4. 8. 10. 6, 15.
 7, 2. 10, 6. 28, 12 etc.
 παιδευέσθαι 5, 11.
 παίδευμα 122, 18.
 παιδῶν 45, 24.
 πάλαι 36, 21. 44, 20.
 παλαιός. παλ. λόγοι 5, 15. 84, 1.
 οἱ παλαιότατοι 105, 27.
 πάλιν 20, 3. 21, 25. 35, 11 al.
 παναληθής. παναληθέστατον
 23, 18.
 παντάπασιν 7, 19. 52, 18. 95, 10.
 105, 3. 114, 11 al.
 πανταχόθεν 41, 1.
 πανταχοῦ 34, 25.
 παντελῶς 36, 11. 50, 4. 52, 26.
 56, 8. •
 πάντῃ 110, 20.
 παντοῖος 111, 1.
 πᾶν 24, 15. 48, 2.
 παρὰ βάλλειν 55, 17. παρὰ-
 βέβληται 116, 9.
 παρὰ βολή 10, 15.
 παραγγέλλειν 14, 6. 95, 1.
 109, 30. 110, 25. 111, 3. 20.
 112, 3. 114, 9 al.
 παρὰ γγελμα 118, 26. 121, 20.
 (127, 7).
 παραγίγνεται 28, 16. 41, 10.
 15. 44, 3. 94, 5. 13. 19. 28. 97,
 11. 114, 5. 122, 8.
 παρὰ δειγμα 30, 5.
 παρὰ δεικνύναι 105, 7. παρὰ-
 δεικτέον(?) 37, 23.
 παρὰ δηλοῦν 17, 15. cfr.
 Iambl. ap. Stob. Ecl. vol. II
 p. 19, 9 Wachsm.

- παραδιδόναι 98, 15. παρα-
 δοτέον 10, 5.
 παραινέειν 111, 6. 116, 4. 123, 6.
 παραινέσεις 97, 15.
 παραισθάνεσθαι 9, 19.
 παραιτεῖσθαι 114, 3.
 παρακαλεῖν 3, 13. 11, 6. 13, 7.
 14, 20. 16, 17 etc.
 παρακελεύεσθαι 86, 6. 109,
 6. 113, 11. 114, 21.
 παράκλησις 3, 19. 4, 1. 5, 28.
 12, 2. 9. 14, 24. 20, 14. 36,
 26 al.
 παρακλητικός 108, 20. 112,
 25. 114, 13.
 παραλαμβάνειν 10, 17. παρ-
 ελήφθη 124, 22.
 παραλείπειν 106, 17. τὰ πα-
 ραλειπόμενα τῆς φύσεως 50,
 1 sq.
 παραλλάττειν 3, 18.
 παραλογίζεσθαι 9, 19.
 παραμελείν 122, 13.
 παραμονή 9, 2.
 παραμυθεῖσθαι 4, 5.
 παραπλήσιος 12, 22. 27, 22.
 35, 15.
 παραπλησίως 50, 8.
 παραποδισμός 110, 18.
 παρασκευάζειν 6, 17. 10, 2.
 12, 19. 36, 6 al. παρεσκευασ-
 μένος 72, 6.
 παρασκευαστικός 27, 3.
 παρασκευή 6, 16.
 παρατηρεῖν 125, 14.
 παρατήρησις 125, 25.
 παρατίθεσθαι 10, 12. παρα-
 θετέον 10, 19.
 παρατρέφειν 107, 21. 117, 7.
 παραφρονεῖν. ἐνιοι τῶν πα-
 ραφρονούντων 45, 10.
 παραφύειν. τὸ παραπεφυκὸς
 ἡμῖν ἀπὸ τῆς γενέσεως ἁλλό-
 τριον ζῶον 13, 24 sq.
 παραχρημα 101, 14.
 παραψυχή 102, 23.
 παρεῖναι 15, 10. 17, 24. 41,
 2 etc.
 παρενοχλεῖν 32, 19.
 παρέπεσθαι 115, 16.
 πάρεργον. ὁδοῦ πάρεργον
 106, 21. 109, 9 sq.
 παρέργως 114, 24. 125, 3.
 παρέρχεσθαι 40, 18. 51, 10.
 παρέχειν 3, 15. 11, 17. 14, 10.
 16, 13. 18, 16. 50, 23 al. παρ-
 έχεσθαι 4, 14. 17, 9. 54, 11.
 παρίέναι. παριῶν 106, 23.
 109, 12.
 παριστάναι 13, 19.
 παρομαρτεῖν 124, 9.
 παρορᾶν 28, 15. (immo πε-
 ριορᾶν) 116, 13.
 παρορμᾶν 7, 13. 21, 7. παρορ-
 μᾶσθαι 11, 13.
 παρόρμησις 7, 22. 24, 18.
 παρουσία 44, 10. 58, 28.
 πᾶς. ἐκ παντὸς τρόπου 37,
 19 sq. cf. τρόπος.
 πάσχειν 92, 11. 98, 23. 102, 11.
 112, 29. (opp. ποιεῖν) 57, 8.
 22. (opp. πράττειν) 9, 18.
 πατήρ 46, 14.
 πατράδελφος 122, 6.
 παῦλα 15, 8.
 πεῖθεσθαι 40, 15. 99, 19.
 περῖσθαι 106, 4.
 πέλας 123, 8.
 πένης 98, 4.
 πενία 9, 4.
 πενταετής. πενταετοῦς σιω-
 πῆς 122, 20.
 περαινέσθαι 51, 20 (cf. adn.).
 περὶ. περὶ πᾶν τὸ ὄν... ἐφίε-
 σθαι 20, 3. 7. τῆς εὐδαίμονος
 ζωῆς πέρι 90, 15.
 περιάγειν... ἐπὶ τὴν θείαν
 οὐσίαν 11, 3 sqq. περιάγει...
 ὥσπερ ἐκ σκότου εἰς φῶς
 114, 15. περιάγεσθαι πρὸς
 τὴν ἄνυλον καὶ καθαρὰν ζωὴν
 112, 6. cf. περιαγωγή.

- περιαγωγή ἐπὶ τὸ ὄν 70, 11.
 περιαιρεῖν 83, 22.
 περιγίγνεσθαι 101, 3. 8.
 περιέχειν 22, 6. 36, 14. 37, 21.
 περιλέγειν. περιούσα 12, 4 (cf. adn.).
 περιιστάναί. περισταλῆ 104, 5.
 περικεῖσθαι 99, 5. 14. 119, 16. 21.
 περιλαμβάνειν 17, 25. 106, 11.
 περιόδος. μετὰ θεῶν περιόδον 16, 6.
 περιπατεῖν 44, 1.
 (περιπετής) 128, 14.
 περιπλέκειν 119, 9.
 περιποιεῖν 11, 20. 99, 26.
 περιπορεύεσθαι 71, 2.
 περισπούδαστος 3, 17. 65, 20. 82, 8.
 περιτίθεσθαι 114, 9.
 περιφορά 12, 4.
 περιφύειν. κατέχεσθαι... τῆς περιπεφυκυίας ἔξωθεν ἡμῖν γενέσεως 110, 3 sq.
 πη. ἄλλη πη 21, 3.
 πηγῇ 123, 24.
 πιάζειν 113, 18.
 πιθάνως 5, 23.
 πίμπλασθαι. πλησθεῖσα 71, 4.
 πίνειν 58, 18 sqq.
 πιστεύεσθαι 96, 7. πιστευτέον (ubi ἀπιστητέον Cobet) 9, 4.
 πίστις 96, 20. 101, 17. 28.
 πιστοῦσθαι 24, 20.
 πλατύνειν 24, 2.
 πλεῖν. οὐδὲ δεῖ χρημάτων μὲν ἔνεκα πλεῖν ἐφ' Ἡρακλέους στηλας κτλ. 40, 4.
 πλεονάζειν. τὸ πλεονάζον 118, 2.
 πλεονασμός 110, 17.
 πλεονέκτημα 12, 15. 37, 12.
 πλεονεξία 100, 5 sq. 22. 103, 28.
 πληθοποιεῖν 125, 25.
 πληθος 23, 14 sqq. 101, 2. 104, 2. 6. 9.
 πληθώρα 119, 29.
 πλημμελεῖν 32, 12.
 πλημμελῶς ἔχειν 86, 15.
 πλην 43, 17. 46, 5. 48, 10 al. c. gen. 114, 27 al.
 πλήρης 105, 9. 112, 26. πληρέστατα adv. 120, 18.
 πληροῦσθαι 85, 26. ἀπὸ (?) τῶν μάλιστα ὄντων πληρομένη 59, 14.
 πλησιάζειν 108, 10. 124, 23. 28.
 πλησίων 23, 11. 97, 28. 124, 29.
 πλοῦτον 49, 4. 50, 25.
 πλούσιος 97, 7. 98, 4.
 πλούτος 9, 5. 99, 8.
 πνεῖν 107, 5. 112, 18.
 ποδόνιπτρον 107, 11. 114, 7.
 ποθεῖν 98, 25.
 ποιεῖν. τὸ ποιούμενον τέλος αἰεὶ κρείττον ἐστὶ τῆς ποιούσης ἐπιστήμης 43, 7 sq. (opp. πάσχειν) 57, 8. 23. ποιεῖσθαι προτροπὴν, παράκλησιν sim. saepissime; περὶ πολλοῦ 94, 8. 111, 23 al.
 ποίησις. ἀδύνατον ποιήσιν εἶναι τὸ τέλος 43, 20.
 ποιητής. οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 ποιητικός 42, 29. 43, 10. 15. 56, 4. τὸ ποιητικόν 57, 16.
 ποιητ. ἀρετὴ 21, 9.
 ποικιλία 110, 15.
 ποικίλος 119, 8. ποικιλωτάται 118, 19.
 ποιότης 118, 16.
 πολέμιος 101, 1.
 πόλεμος 102, 18. 103, 8.
 πόλις 55, 18. 104, 19.
 πολιτεία 55, 19.
 πολιτεύεσθαι 37, 10.
 πολιτικός 37, 2. 55, 1. (128, 20). πολιτ. ἀρετὴ 3, 22.
 πολλάκις 48, 4. 112, 28. 114, 2 al.

πολλοστός. ἀπὸ τῶν δευτέ-
ρων καὶ τρίτων καὶ πολλο-
στῶν 55, 10 sq.
πολυσχιδής 118, 5. 28.
πολύτροπος 125, 21.
πολυφαγία 9, 6.
πολύχους 125, 21.
πολυχρόνιος 47, 19.
πόμα 58, 19.
πονεῖν 37, 26. 40, 6. 23. cf. ad
27, 2.
πονηρός 97, 24. 99, 25. πονη-
ροτάτη 100, 7.
πόνος 10, 23. 95, 26. 102, 15.
113, 21. πόνω πᾶν χρέμα
ἀλώσιμον 113, 25. πόνον ὑπο-
μένειν (πονεῖν Rose) 27, 2.
πορεῖα 24, 3. 112, 4.
πορεύεσθαι 54, 3.
πορίζειν 102, 18.
πόρω. πορωτέρω 23, 11.
πορωτάτω 17, 24.
ποσαχῶς 6, 7.
πόσος. πόσω δὴ πλέον 95, 25.
ποταμός 125, 20.
που. πάντως που 17, 28. δῆ-
λόν που 18, 10.
πούς 107, 10. 114, 6.
πράγμα 11, 18. 49, 9 etc. πράγ-
ματα (opp. ἔργα) 102, 2. 6. 27.
πραγματεία 6, 7. (127, 19).
πρακτικός. ὁ ἐν ἡμῖν πρακ-
τικός νοῦς 9, 17. (βίον) 37, 2.
(ἄρετή) 3, 21. 21, 9. (127, 13).
(φιλοσοφίαν) 21, 7 sq. (φρό-
νησιν) 114, 8 al.
πράξις 7, 2. 12, 12. 28, 16. 34,
27. 35, 4. 9. 23 etc.
πράττειν 9, 19. 28, 2. 17 etc.
εὖ πράττειν 34, 4. πράττειν
πράξεις 55, 18. πρακτέον 97, 14.
πρέπειν 19, 18. 105, 8.
πρεσβεύεσθαι 7, 17. 125, 5.
πρέσβυς. πρεσβυτέρα ζωῇ 14, 6.
πρεσβυτάτην σοφίαν 16, 16.
πρίν c. inf. 7, 17. 16, 7 al.

προάγειν 4, 7. 14, 16.
προαιρεῖσθαι 29, 14. 93, 24.
προαίρεσις 86, 5.
προαιρετικός 12, 8.
προόδηλος 17, 12. 45, 6.
προειπεῖν 96, 19. τὰ προει-
ρημένα 99, 9. 103, 19.
προευτρεπίζειν 7, 6.
προέχειν 5, 1. 88, 1. 8.
προηγείσθαι 109, 15. 17.
προηγούμενος 27, 25. 125, 8.
προθυμεῖσθαι c. infin. futur.
23, 8.
προθυμία 3, 8. 6, 19. 8, 14.
10, 25. 95, 28.
προθύμως 18, 17. 20, 12. 41, 5.
95, 3.
προῖναι 3, 6. 5, 24. 7, 9. 12.
18, 20. 23, 14. 52, 25.
προῖναι. προεμένους 40, 17.
προῖσταναι 15, 23. 104, 16.
προίστασθαι 114, 17.
προκεῖσθαι 82, 5. 105, 21. τὸ
προκεείμενον 4, 4. 45, 5. 88, 6.
125, 4.
προκρίνειν 121, 24. προκρι-
νομένης 7, 15.
προλαμβάνειν 17, 14. ταῦτα
.. μηδέπω προεληφότα τὴν
οὐσίαν τῆς ἀρετῆς 8, 12.
προλέγειν 115, 3. προλέγε-
σθαι 105, 26. 120, 4.
προνοεῖσθαι 117, 4.
προπαρέχειν 107, 10.
πρός. τοῦ τὴν φύσιν ἀπλοῦ
καὶ μὴ πρὸς τὴν οὐσίαν
ἔχοντος 42, 11. (πάντα πρὸς
τι ποιεῖν 128, 11).
προσάγειν 105, 20. 122, 13.
προσαγορεύειν 13, 12.
προσαρμόττειν 48, 7.
προσαρτᾶσθαι 117, 18.
προσβάλλειν 80, 3. προσβ. τὴν
ὄψιν 56, 19. 57, 11 sq.
προσγίγνεσθαι 96, 9. 97, 5.
98, 8.

προσδεῖν. προσδεδέσθαι (Cod. προσδέχεσθαι) 120, 10.
 προσδεῖσθαι 50, 7. 54, 22.
 προσδεσμεύειν 48, 5.
 προσδέχεσθαι 102, 13.
 προσδοκᾶν 12, 5.
 προσεδρεῖα 40, 23.
 προσέτι 98, 8.
 προσέχειν 105, 25.
 προσεχῆς. προσεχέστατον 123, 25.
 προσήγορος 109, 13.
 προσήκειν 20, 12. 53, 18. 61, 4. 71, 5 al.
 προσηκόντως 37, 8.
 πρόσθεν 103, 9. 113, 14.
 προσθήκη 109, 21. (128, 30).
 προσκαιρος 110, 14.
 προσκεῖσθαι 110, 25. 125, 14.
 προσκολλᾶσθαι 48, 8. cf. 68, 8 (Plat.).
 προσκυνεῖν 106, 19. 24. 107, 5. 108, 21. 109, 24. 112, 18. προσκυνητέον 106, 22. 109, 10.
 προσλαμβάνειν 14, 14. 21, 11. (127, 14). προσλαμβάνου 108, 8. 124, 10.
 προσοικειοῦν 108, 19. προσοικειοῦσθαι 118, 29. 122, 5. 25.
 προσοχή 35, 21. συνεχῆς καὶ εὐτονωτάτη 119, 7.
 πρόσοψις 120, 15.
 προσπίπτειν 50, 23.
 προσποιεῖσθαι 54, 21.
 προστάττειν 104, 18.
 προστιθέναι 53, 23. cf. adn.
 προστρέχειν 120, 20.
 προσφέρειν 109, 4. προσφερόμενον 58, 19.
 πρόσφορος. προσφορώτατα adv. 101, 25.
 προσφύειν 117, 21.
 προσφυνῶς ἔχειν 119, 18.
 προσχρησθαι 24, 15.
 πρόσωπον 121, 17.

πρότερος. γνωριμώτερα τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων 38, 3 sq. cf. 38, 11.
 προτίθεσθαι 15, 13.
 προτιμᾶν 114, 21. 28. 124, 5. 125, 6. προτιμωμένων 125, 5.
 προτιμητέον 53, 26.
 προτρέπειν 5, 10. 6, 19 pas sim. προτραπήναι 7, 4.
 προτρεπτικός 3, 7. 11. 6, 6. 10. 7, 18 etc.
 προτροπή 3, 14. 21. 4, 7 sqq. 5, 4 sqq. 6, 1. 4 etc.
 προχειρίζεσθαι. προχειρισώμεθα 16, 12.
 πρόχειρος 36, 28.
 προχωρεῖν 49, 2.
 προχώρησις 118, 21.
 πρωί. πρωιαίτατα 95, 19.
 πρώτιστος. πρ. θεοῖς 112, 7 sq. 21 sq. ellipt. νῦν τοσοῦτον ἱκανὸν τὴν πρώτην ἡμῖν 52, 10.
 πρωτοεργός 14, 12.
 πρῶτως 4, 6.
 πτοεῖν 103, 16.
 πυνθάνεσθαι 4, 11. 96, 26.
 πῦρ 113, 7. 13. 114, 2. 116, 4.
 πυρκαϊά 99, 4.
 πως. ὡδέ πως 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ῥάδιος 38, 3. 41, 4. 58, 6. ῥᾶον 60, 15. τὰ ῥᾶ πάντες ἦδιον πονοῦμεν 37, 26. ῥᾶστον 40, 14.
 ῥαδίως 11, 26. 54, 12. 108, 2. 117, 13. 122, 15 sq.
 ῥαθυμία 113, 24. 119, 9.
 ῥαθυμος 119, 5.
 ῥαστώνη 40, 20.
 ῥέπειν 14, 9.
 ῥῆμα 19, 21. ῥήματ(α) (Cod. ῥήματ') 106, 13.

(δήτωρ) 130, 2.
 δίζα 125, 23.
 δίζωμα. τὸ κυριώτατον δίζωμα
 τῶν Πυθαγορικῶν δογμάτων
 120, 6.
 δσπή 82, 9.
 δύσις 120, 28.
 δάρκινος 104, 10.
 δάρξ 119, 28.
 σαφής 46, 20. 97, 12. σαφε-
 στάτη 44, 14.
 σαφῶς 23, 5. 46, 18.
 σβέννυσθαι 113, 6.
 σεβαστικός 110, 9.
 σέβειν 112, 23. σέβεσθαι 10, 1.
 46, 13. 123, 23.
 σελήνη 51, 14.
 σεμνός 88, 10.
 σημαίνειν 109, 25. 123, 3. 124,
 18. σημαίνεσθαι 19, 23. 113,
 21.
 σημαντικός 125, 23.
 σημασία 19, 21.
 σημεῖον 40, 19.
 (σηπessθαι) 129, 2.
 σθένος. παντὶ σθένει 86, 6.
 (σκαίος) 129, 5.
 σκαλεύειν 107, 6. 112, 24.
 σκέπτεσθαι 111, 8. σκεπτέον
 52, 10. 97, 25.
 σκιαγραφία 47, 8.
 σκοπεῖν 60, 12.
 σκοπία 23, 24.
 (σκοπός) 127, 17.
 σκότος (δ) 114, 16. (τὸ) 122, 26.
 σκοτῶδης 46, 10.
 (σκόληξ) 129, 2.
 σμικρός. κατὰ σμικρόν 96, 13.
 σοφία 3, 16. 23, 9. 12, 16, 17.
 17, 5 sqq. 18, 11. 19, 19, 14.
 20, 3. 24 etc. Ἀρχύτας . . ἐν
 τῷ Περι σοφίας 16, 17 sq.
 (σοφιστής) 130, 2.
 σοφός 35, 12. 97, 7 al. σοφώ-
 τατος 19, 12. 23, 18. (130, 17).

οἱ σοφοὶ τῶν ποιητῶν 53, 13.
 οἱ σοφοί (cf. Sch.) 90, 7 Plat.
 σπάνιος 103, 3.
 σπέρμα 50, 6.
 σποδός 108, 9. 124, 17. 21.
 σπουδάζειν 47, 18. 98, 21.
 σπουδῆν σπουδάζειν 47, 2 sq.
 σπουδαστέον 23, 27. 70, 14.
 σπουδαῖος 36, 17. 55, 21. 59,
 23. 114, 8. (128, 25). σπου-
 δαιότατος 39, 14. 61, 3.
 σπουδαστός 9, 16.
 σπουδῇ 18, 17. 47, 2. 48, 10.
 54, 3. 112, 23. 119, 23.
 στάθμη 54, 24.
 στασιάζειν 86, 15.
 στάσις 103, 9.
 στέγειν 59, 15.
 στερεός. στερεά 38, 13.
 στερίσκεσθαι 56, 9. 96, 12.
 103, 24. 113, 13.
 στηλή. Ἡρακλέους στηλή 40, 5.
 στίχος 105, 11.
 στοιχεῖον 38, 14. 23. 39, 8.
 στοχάζεσθαι 28, 1.
 (στρατηγός) 130, 3.
 στρώμα 108, 3. 122, 22.
 συγγενής 5, 11. 86, 1. 111, 29.
 122, 9. 123, 9. 125, 28.
 συγγίνεσθαι 124, 28.
 συγγνώμη 46, 26. 99, 21.
 (σύγγραμμα) 130, 17.
 συγγραφή 106, 9.
 συγκαθαίρειν 107, 9. 113, 19.
 συγκεῖσθαι. καὶ χωρὶς καὶ
 συγκεείμενον 43, 4.
 συγκεραυνύναι. συνεκέρασεν
 20, 21.
 συγκεφαλαιοῦσθαι 24, 12.
 48, 23.
 συγκληροῦσθαι 15, 1.
 σύγκρισις 110, 12.
 συγχεῖν 123, 27 (συνέχειν
 Cod.).
 συγχρονεῖν. οἱ παλαιότατοι
 καὶ αὐτῷ συγχρονήσαντες καὶ

- μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρῃ 105, 27 sqq.
 συγχρονίζειν. συγχρονισθὲν μὲν γὰρ ἔκαστον τούτων καὶ αὐτίκα τε ἀρξάμενον καὶ συναυξηθὲν εἰς τέλος 96, 5 sq. cf. ad p. 105, 27.
 σύγχυσις 124, 18.
 συγχωρεῖν 36, 14.
 σύζευξις 48, 2.
 συλᾶν 104, 9.
 συλλαβή 38, 14. 39, 7.
 συλλαμβάνειν 24, 7.
 συλλέγειν 97, 29.
 συλλήβδην 7, 14.
 συλλογίζεσθαι 4, 12. 58, 5. 59, 20.
 συμβαίνειν 12, 6. 22, 10. 43, 28. 45, 17. 49, 22. 58, 20. 25. 59, 1. 98, 12. 101, 9. 103, 10. κατὰ συμβεβηκός 42, 6. 49, 18.
 συμβάλλεσθαι 61, 2. 99, 12. 103, 22. 109, 3. 124, 11.
 συμβολικός 6, 4. (127, 6).
 σύμβολον 6, 5. 104, 27. 105, 6. 106, 8 etc. ἐν τῷ Περι σύμβολων 112, 2.
 συμβουλεύειν 116, 12. 117, 8. 118, 26. 119, 4. 120, 20. 125, 9.
 συμμαρτυρεῖν 113, 8.
 συμμαχεῖν 100, 26.
 σύμμετρος. τὰ σύμμετρα 6, 13.
 συμμειγνύειν 7, 24. 37, 1. 109, 7.
 σύμμικτος 3, 21. 20, 15. 20.
 σύμμιξις 21, 6.
 συμπάθεια 116, 15. 125, 16.
 συμπαθής 123, 12.
 σύμπας 95, 15. 97, 25. 101, 18.
 συμπεραίνεσθαι 124, 22.
 συμπληρωτικός 114, 23.
 σύμπνοια 116, 15. 123, 4. 125, 22.
 συμφέρειν. τὸ συμφέρον 35, 1. 38, 1. 55, 3. 104, 6. 8.
 συμφορά 99, 5. 121, 13.
 συμφύειν. συμπεφυκέναι 13, 3. κακῶν παύλα τῶν συμπεφυκῶτων ἡμῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως 15, 8. συμπεφυκός 42, 17.
 σύμφοτος 124, 8.
 συμφωνία 20, 21. (129, 22).
 σύμφωνος 112, 22. (129, 19).
 συνάγειν 23, 20. 24, 21. 98, 1.
 συναγωγή 98, 3.
 συναίτιος 52, 22. 53, 2.
 συνακολουθεῖν 14, 5. 112, 17.
 συναμφοτέρος. τὰ συναμφοτέρα 24, 6.
 συναναγκασμός 111, 1.
 συνανατιθέσθαι 113, 19.
 συνάπτειν 24, 4. 35, 22. 108, 24.
 συνάπτεσθαι 36, 24. 112, 5.
 συναριθμεῖσθαι 23, 13.
 συναρμόζειν 94, 27.
 συναρτᾶσθαι. συνηρτημένον 27, 16. συνήρτηται 93, 22. τῶν τῷ σώματι συνηρτημένων φύσεων 15, 17 sq.
 συναύξεισθαι. συναυξηθὲν 96, 6. συναυξηθῆναι 97, 2.
 συνδιατλεῖν 95, 20.
 συνεγγίζειν 93, 27 (cf. adn.). 124, 29.
 συνεῖναι 96, 23. 102, 5.
 συνελίσσειν 108, 3. 122, 22.
 συνεπαίρειν 107, 8.
 συνεπέσθαι 14, 11. 19. 93, 23.
 συνεπιλαμβάνειν (?) 25, 3.
 συνεπισπᾶν 122, 27.
 συνέρχεσθαι 100, 11.
 συνετός 106, 3.
 συνεχεῖν 24, 8. cf. ad 123, 27. τὸ συνοικίζον καὶ τὸ συνεχόν 98, 11.
 συνεχής 94, 2. 119, 7. 120, 28.
 συνεχῶς 51, 20. 60, 24.
 συνήθεια 98, 26. 99, 25.
 συνήθης 46, 16.
 σύνθετος 23, 13. 42, 9.
 συνιστάειν 23, 13. 34, 9. 22. 47, 15. 23. 52, 8. συνίστασθαι

39, 3. 49, 27. 96, 29. 111, 10.
120, 25.
συνοικίζειν. τὸ συνοικίζον
98, 11.
σύνοικος 35, 13. form. ξύν.
in loco Plat. 31, 8.
σύνολος. τὸ σύνολον 123, 26.
συννοπαδός 14, 5.
συνταπεινοῦσθαι 121, 13.
συντάττειν 8, 7. (128, 27).
συντακτέον 36, 3. συντάττε-
ται 41, 19.
συντείνειν 111, 17. (συντεί-
νεσθαι) 129, 25.
συντόνως 40, 16.
συντρέπεσθαι 125, 13.
συντρέφειν 97, 1. 98, 26.
συνωδός 109, 9.
συσκέπτεσθαι. συσκεμ-
μένα 123, 19.
σύστασις 11, 20.
συστέλλειν 14, 15.
σύστημα 19, 20.
συστοιχία 23, 25.
συστορνύει. συνστόρνει
(sic) 108, 4. 122, 23.
σφαιρικός 115, 28.
σχεδόν 54, 14. 55, 10. 56, 8.
120, 7.
σχῆμα 108, 11. 125, 1.
σχίζειν 107, 22. 118, 4. 10.
σχολάζειν 40, 21.
σῶζεσθαι 60, 14. 100, 28. 101, 6.
σῶμα 5, 20. 15, 17. 16, 1. 27,
13. 24. 28, 2 sqq. etc.
σωματικός 110, 13. 115, 11 sqq.
118, 14. 28. 119, 24. 120, 9. 27.
122, 27. 124, 18. 25. 27.
σωματοποιεῖν 116, 13.
σωματότης 117, 1. 120, 13.
σωτηρία 14, 10. 42, 20. 50, 10.
σωφροσύνη 88, 2.
σώφρων 5, 17. 9, 3.
τάξις 3, 5. 12, 18. 14, 4. 15, 22.
18, 14. 109, 18 sqq.

ταπεινοῦσθαι 124, 14.
ταπεινόφρων 115, 23.
ταράττειν 112, 29.
τάττειν 7, 22. τάττεσθαι 38,
5. 8. 42, 14. 88, 1.
ταχύς. θάττον 44, 4. ταχίστου
116, 3. τάχιστα adv. 117, 13.
16.
(ταχυτής) 130, 12.
τείνειν. ἐφοδοὶ εἰς προτρο-
πὴν τείνουσαι 3, 14. κατα-
παύομεν τοὺς εἰς παράκλησιν
τείνοντας λόγους 126, 5 sq.
τεκμαίρεσθαι 110, 12.
τεκμήριον 40, 22. 116, 16.
τέκνον 122, 2.
τεκνοποιία 108, 10. 124, 24.
τεκτονικός. (τέχνη) 54, 24.
τέλειος 11, 15. 58, 15. 67, 16.
τέλεος 27, 4. 88, 7. τελειότε-
ρος 3, 22. 22, 12. τελεώτερος
20, 27. 21, 16. τελειότατος
7, 6. 18, 5. 24, 16. 36, 25. 98,
17. 114, 22. τελεώτατος 7, 10.
14, 13. 24, 4.
τελειότης 14, 18. 30, 4. 59, 15.
86, 14.
τελειοῦν 112, 16. τελειοῦται
41, 11. τελεώσασθαι 104, 23.
τελεοῦσθαι 112, 14.
τελείως 97, 12. τελέως 4, 21.
30, 12. 58, 9. 60, 9. 97, 22. 24.
104, 23.
(τελείωσις) 128, 5.
τελετή. οἱ τὰς τελετὰς λέγον-
τες 47, 23.
τελευταῖος 24, 5. 51, 25. 104,
26.
τέλος 4, 17. 5, 10. 15, 13. 21,
10 etc. τὸ ποιούμενον τέλος
43, 7. παιδίον οὐδ' ἂν εἰς
ἡμῶν ὑπομελναιεν εἶναι διὰ
τέλους τὸν βίον 45, 24 sq. ἐπὶ
τῷ τέλει 7, 10. 8, 6. ἐπὶ τέ-
λει 15, 15.
τέμενος 8, 20.

τέμνεσθαι 122, 7.
 τερατολογεῖσθαι 111, 12.
 τέρψις 111, 24.
 τετράπους 99, 4.
 τέχνη 38, 16. 20. 49, 4 sqq. etc.
 διὰ τέχνης 49, 6. 28. διὰ τέχ-
 νην 49, 9. κατὰ τέχνην 49, 21.
 τέχνημα 100, 12.
 τεχνολογεῖσθαι 8, 4. 105, 22.
 120, 18.
 τηρεῖν 108, 23.
 τιθέναι 38, 18. 40, 26. 42, 3.
 49, 19. 50, 15. 104, 26. τί-
 θεσθαι 55, 18. 59, 27. 105, 18.
 106, 5. 109, 16. 20 al. εὖ θη-
 σόμεθα 37, 9. οἱ τὰ ὀνόματα
 τιθέμενοι 117, 25. θετέον
 42, 8.
 τιμᾶν 44, 28. 46, 13. 96, 12.
 112, 23.
 τιμή 12, 20. 47, 16. 125, 28.
 τίμιος 18, 19. 35, 12. 44, 23.
 54, 8. 83, 22. 88, 10. 109, 19.
 τιμιώτερος 35, 6. 124, 3. τι-
 μιώτατος 17, 11. 41, 25. 51,
 2. 4. 94, 4. 101, 10. (128, 18).
 δι' αὐτάς δὲ τίμιοι αἱ θεω-
 ραί 35, 7 sq.
 τιμωρεῖα 47, 24. 48, 1.
 τις. τῶν δοκούντων τι λέγειν
 118, 19. πρὸς τι 42, 11. (128,
 11).
 τολύβη 16, 17. 17, 19. 21, 6 sqq.
 22, 16. 37, 11 etc.
 τοῦχος 47, 14.
 τοπαράπαν 40, 11. 51, 1. 106,
 22. 109, 11.
 τόπος 40, 26.
 τὸρνος 54, 25.
 τρέπεσθαι 103, 29. 107, 16.
 115, 19. 26.
 τρέφειν 107, 18. 116, 11. τρέ-
 φόμενον 36, 23.
 τριτός 27, 25. 55, 11. 105, 2.
 τριχῆ 3, 5. 27, 23.
 τριώβολον 108, 12. 125, 2.

τρόπος 4, 16. 7, 18. 30, 10 etc.
 πάντα τὸν τρόπον 47, 1. τὸν θεὸν
 σεβόμεθα κατὰ τρόπον 10, 1.
 τὸν τρόπον τινὰ adν. 8, 8. ἐκ παν-
 τὸς τὸν τρόπον 37, 20. ἐξ ἀπαν-
 τος τὸν τρόπον 30, 10. 86, 8. 88, 2.
 τροφή 9, 7. 50, 12. 117, 2. 5.
 119, 28.
 τροχάζειν 44, 2.
 τρώγειν 108, 5. 123, 3.
 τυγχάνειν. ἀνάγων εἰς τὴν
 τῆς ἀρετῆς ἐπιτήδευσιν οὐχ
 ἀπλῶς τῆς τυχοῦσης 11, 1 sq.
 θεωραίαις οὐ ταῖς τυχοῦσαις
 35, 11. ὧ οὐκ ἦν τι τυχὸν καὶ
 οὐ μεγάλην ἔχον ἀξίαν 36, 8.
 ἄλγημα οὐ τὸ τυχὸν 122, 3 etc.
 τύπος 10, 14. 107, 25. 108, 4.
 120, 3. 122, 23. 126, 2.
 τύραννος 103, 23 sqq.
 τύχη 9, 3. 12, 18. 35, 3. 36, 17.
 49, 11 sqq. etc. ὅσα... μῆτε
 διὰ τέχνην μῆτε διὰ φύσιν
 μῆτε' ἐξ ἀνάγκης γίγνεται, τὰ
 πολλὰ τοῦτων διὰ τύχην γί-
 νεσθαι φάμεν 49, 9 sqq.
 τυχηρός 36, 16. (128, 26).
 ὕβρις 9, 1.
 ὕγεια 9, 6. 28, 12. 42, 19. 28.
 49, 18. 57, 15.
 ὕγιαίνειν 28, 10. 45, 15.
 ὕγιεινός 42, 29. 44, 2. 57, 15.
 ὕγιής 115, 17.
 ὕγιως 118, 6.
 ὕδωρ 54, 25.
 ὕλικός 120, 10 sq.
 ὑπάγεσθαι ἀνθρώπους 96, 18.
 ὑπακούειν 100, 7.
 ὑπάρχειν 4, 20. 8, 9. 13, 4.
 20, 1. 21, 12. 37, 15. 24. 41, 9.
 43, 29 etc.
 (ὑπελείπειν) 128, 25.
 ὑπεκχωρεῖν 121, 23.
 ὑπέρ (= ἀντί) 121, 15.
 ὑπερβαίνειν 107, 13. 114, 20.

ὑπερβάλλειν 119, 28. ὑπερ-
 βάλλεσθαι 101, 3.
 ὑπερβαλλόντως (Cod. ὑπερ-
 βαλόντως) 45, 1. 46, 13.
 ὑπερβολή 124, 14.
 ὑπερεπικλίνω 117, 17.
 ὑπερέχειν 17, 13. 18, 1. 88, 9.
 109, 26. 111, 27.
 ὑπέρογκος. ὑπέρογκον φρο-
 νοῦντες 77, 18.
 ὑπερορᾶν 95, 10. 111, 22.
 ὑπεροχή 57, 13. 110, 10.
 ὑπερτίθεσθαι 6, 8.
 ὑπερφυῆς 100, 20.
 (ὑπεύθυνος) 128, 15.
 ὑπηρεσία. ἐπὶ τὴν τῆς ψυ-
 χῆς ὑπηρεσίαν 28, 4 (cf. adn.).
 ὑπηρετεῖν 103, 5. ὑπηρετεῖ-
 σθαι 34, 12. 37, 14.
 ὕπνος 46, 3. 102, 8. 103, 15.
 122, 26. 123, 1.
 ὑπνωδία 110, 16.
 ὑπό. θεωρεῖν ὑπ' αὐγᾶς 47, 6.
 ὑποβάλλειν 35, 1.
 ὑποδεῆς. ὑποδεστέραν 37, 25.
 ὑποδελνυσθαι 4, 16.
 ὑπόδησις (immo ὑπόδεσις)
 107, 10. 114, 6.
 ὑποδοχή 103, 15.
 ὑποδύνειν. τῷ νόμῳ μὴ ὑπο-
 δύνοντα (?) 100, 23.
 ὑπόθεσις 4, 25. (καθ' ὑπόθε-
 σιν) 130, 1.
 ὑποθήκη 6, 1. 72, 11. 93, 27.
 ὑποκατασκευῇ 7, 7.
 ὑποκεισθαι 35, 14. 37, 3. 5.
 41, 17. 110, 14. 118, 24. 123, 10.
 ὑποκριτής 53, 23.
 ὑπολαμβάνειν. ὑποληπτέον
 9, 5.
 ὑπολογίζεσθαι 121, 14.
 ὑπομένειν 45, 24. 47, 1. 95, 4.
 121, 3. πόνον ὑπομένειν (πο-
 νεῖν Rose) 47, 2.
 ὑπομιμνήσκειν 18, 21. 45, 5.
 84, 3. 110, 11. 121, 12.

ὑπόμνησις 4, 5. 15, 5. 16, 17, 9.
 ὑπόπνος. cf. ἔμπνος.
 ὑπόστασις 14, 11. 120, 10.
 ὑποτάττειν 36, 16.
 ὑποτίθεσθαι med. 46, 1.
 ὑποτρέφειν 116, 13.
 ὑπουργία 27, 17.
 ὑποχείριος 36, 17.
 ὕστερίζειν 51, 23.
 ὕστερος 38, 4. 11. 39, 1. 50, 11 al.
 ὕστατον 51, 19. 25. cf. πρό-
 τερος.
 ὑφήγησις 93, 28.
 ὑφιέναι. μήτε μελέτην ὑφιέ-
 ναι μηδεμίαν 10, 24.
 ὑφίστασθαι πόνους 95, 27.
 ὕψος 8, 6. 105, 23.
 φαίνειν. πέφηνεν ἄρα cum
 particip. 16, 7. φαίνεσθαι 5,
 20. 8, 11. 45, 2. 6. 16. 47, 21 al.
 φάναι 20, 19. 22, 1 sqq. 23,
 18 al. φατέον 43, 19. 57, 3 al.
 φανερός 39, 25. 46, 11. 126, 1 al.
 φανερώς 39, 4.
 φαντασία 120, 21.
 φάντασμα 46, 3.
 φάσκειν 51, 9. 93, 20.
 φαῦλος 38, 9. 50, 18. 59, 23.
 (opp. σπουδαῖος) 114, 10.
 φείδεσθαι 10, 23. 98, 25.
 99, 22.
 φέρειν 4, 21. 72, 5 al. εἰς ταὐτὸ
 φέρει 34, 5. 114, 29. φέρε-
 σθαι (?) καρπόν 10, 10. τὸ
 ... εἰκὴ φερόμενον 13, 17.
 φερεπονία 119, 8.
 φεύγειν 14, 7. 30, 7. 40, 1. 45,
 12. 46, 8 sq. 56, 11. φευκτός
 45, 13 sq. 86, 9.
 φημίλειν 113, 26.
 φθαρτικός 125, 10.
 φθαρτός 110, 14. (129, 11).
 φθόγγος 19, 24.
 φθόνος 96, 8. 22.
 φθορά 51, 4. 118, 23.

φιλάλληλος 123, 12.
 φιάνθρωπος 123, 5.
 φιλεῖν 45, 2.
 φιλία 98, 25. 113, 6. (ὁμοφρο-
 νική) 28, 13.
 φιλοθεάμων 94, 13.
 φιλομάθεια 46, 9.
 φιλονεικία cf. ad 30, 25 (in
 Addendis).
 φιλοπονείν 119, 5.
 φιλόπονος 95, 19.
 φίλος 109, 13. φίλτερον 113, 5.
 φιλοσοφείν 4, 22. 7, 13. 30, 10.
 34, 2. 41, 15. 48, 24. 55, 6.
 59, 22al. φιλοσοφείον 30, 10.
 34, 3. 37, 9. 19. 41, 14. 48, 19al.
 οἱ φιλοσοφούντες 40, 16.
 φιλοσοφία passim. (Πυθαγο-
 ρική) 110, 26. 119, 23. (Ἰτα-
 λική) 125, 6. (Ἰωνική) 125, 7.
 ἐστὶν ἡ... φιλοσοφία... κτη-
 σίς τε καὶ χρῆσις σοφίας 40,
 2 sq. ἡγεμονικαὶ τῆ πασῶν
 τῶν τεχνῶν φιλ. 95, 26.
 φιλόσοφος 3, 19. 4, 28. 55, 12.
 60, 2. 94, 14 al. (φιλόσοφον
 βίον) 129, 5.
 φιλοτιμία 99, 11.
 φιλοχρηματεῖν 98, 26.
 φιλοχωρεῖν ἐπ' αὐτῇ (i. e.
 φιλοσοφία) 40, 21. de φιλο-
 χωρεῖν (ἐπὶ) τινι v. Cobet
 Obs. ad Dion. Hal. Ant. Rom.
 p. 162 et Jacoby ad singulos
 Dionysii locos.
 φιλοψυχεῖν 98, 23.
 φιλοψυχία 99, 19.
 φλαῦρος 103, 4.
 φλυαρία 47, 17. 48, 20. (128, 33.
 130, 12).
 φοβεῖν 98, 27.
 φορὰ 110, 16. 124, 27. cfr. μέ-
 σος.
 φορεῖν 107, 24. 119, 14 sqq.
 φορτίον 107, 8. 113, 19. 21.
 φορᾶζεσθαι 106, 5. 18.

φρήν 123, 18. 24.
 φρονεῖν 39, 24. 41, 7. 43, 20
 etc. οἱ εὖ φρονούντες 3, 17al.
 νοσῶν τῷ φρονούντι 45, 19.
 ἐξεστηκώς τοῦ φρονεῖν καὶ
 μαινώμενος 45, 8.
 φρόνησις 9, 17. 19, 17. 21, 5.
 27, 4. 33, 29. 35, 9. 36, 9. 38, 16.
 39, 1 etc.
 φρόνιμος 39, 18. 24. 58, 12. καὶ
 τό γε τελέως ζῆν τότε καὶ
 τούτοις ἀποδοτέον, τοῖς φρο-
 νοῦσι καὶ τοῖς φρονίμοις 58,
 9 sq.
 φροντίζειν 28, 10. καὶ μᾶλ-
 λον τοῦ ἔνεκα τινος τὸ εἰκῇ
 ἐξορίσασα πεφρόντικεν (ἡ φν-
 σίς) 34, 7 sq.
 φροντίς 102, 4. 6. 13. 103, 14.
 109, 5.
 φυγή 12, 14.
 φύειν. τῷ τοιούτῳ φύντι 101,
 1. πέφυκε cum infin. saepis-
 sime. οἱ εὖ πεφυκότες 11,
 12 sq.
 φυλακή 50, 7. 104, 4.
 φυλάττεσθαι 11, 19. 99, 3.
 125, 9.
 φυσικός 116, 6. 117, 12. 120,
 23.
 φυσιολογία 12, 1. 115, 27.
 φύσις. βούλημα τῆς φύσεως
 4, 9. 49, 1 sq. 54, 6. πᾶσα φύ-
 σις ὥσπερ ἔχουσα λόγον οὐ-
 θέν μὲν εἰκῇ ποιεῖ κτλ. 34, 6.
 φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν,
 κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν etc.
 passim in Excerpt. Arist.
 φυτόν 35, 15. 49, 7. 125, 14. 19.
 φῶς 46, 12. 54, 25. 107, 12. 114,
 12 sqq. 115, 21. 25. 120, 21.
 124, 7.
 φωτοποιός 111, 7.
 χαίρειν 41, 12. 46, 16. 58,
 16 sqq. 59, 12. 28. 60, 1. χαί-

ρειν εἰπεῖν 48, 19. τὸ χαί-
 ρον (?) 4, 19. χαίρουσι τὴν
 ἀπὸ ζωῆς ἡδονὴν 59, 2 sq. cf.
 45, 10. 59, 17.
 χαλεπός 48, 14. 60, 11. 102,
 23 al. χαλεπωτέρων 38, 21.
 χαλεπότης 37, 24.
 χαλκός 113, 17.
 χαμαιπέτεια 116, 10.
 χαρίεντως 48, 15.
 χαρίζεσθαι 113, 3.
 χάρις. τοῦ . . . βελτίστου τὰ
 ἄλλα συνέστηκε χάριν 34,
 21 sq. βοηθείας χάριν 50, 22.
 οὗ χάριν 51, 7. 52, 4.
 χεῖρ 117, 18. 122, 4. οἱ τὰ ὀνό-
 ματα τιθέμενοι τὴν δεξιάν
 τῶν χειρῶν ἐντιμωτέραν ὠνό-
 μασαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ δέ-
 χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ
 δεκτὴν ὑπάρχειν ἐν τῷ μετα-
 δίδόναι 117, 25 sqq.
 χειροῦσθαι 95, 2. 96, 12.
 χειρῶν 107, 23. 119, 4. 10.
 χθόνιος 107, 3. 112, 1.
 χοῖνις 107, 20. 116, 26. 117, 1. 6.
 (χοίρειος) 129, 13.
 χράλνειν 35, 24.
 χρεῖα 4, 16. 27, 17. 41, 20. 53, 5.
 99, 17.
 χρεῖ 22, 14. 28, 3. 77, 27 al.
 χρεῖζειν. χρεῖζην (cod. χρεῖζη)
 113, 2 (Heraclit.).
 χρεῖμα 28, 4. 10. 40, 4. 9. 53, 22.
 97, 27. 29. 98, 4 sq. al.
 χρηματισμός 99, 10.
 χρεῖσθαι 10, 14. 15, 6. 27, 14 sq.
 28, 9. 11 etc. χρηστέον 7, 19.
 35, 20. 94, 15.
 χρεῖσιμος 35, 7. 25. 41, 9. 52, 17.
 28. 53, 16. 26. 54, 8. 94, 29 al.
 χρησιμώτατος 17, 6. 99, 18.
 χρεῖσις 3, 23. 27, 8. 37, 5. 40,
 3. 24. 59, 6. 8. 94, 18 al. ἡ τε-
 λέα δικαιοσύνη καὶ φρόνησις
 τὴν κατ' ἀξίαν χρεῖσιν ποι-

οὔνται ἐκαστῷ ('h. e. χρῶν-
 ται ἐκαστῷ' Kiessl., at v.
 adn.) 27, 4 sq.
 (χρηστικός) 127, 25 sq.
 χρόνος 40, 18. 24. 58, 13. 85, 27 al.
 χρόσός 8, 19. 108, 10. 124, 23.
 πάντων τῶν ἐπὶ γῆς βαρύ-
 τατον χρυσός 124, 26.
 χρώς 100, 19.
 χύτρα 108, 9. 124, 17.
 χώρα 10, 8 al.
 χωρεῖν 95, 3. 111, 6. 115, 7.
 118, 14. 125, 4.
 χωρίζειν 86, 4. 115, 4. 119, 21.
 χωρίζεσθαι 7, 23. 105, 14. 112,
 5. χωριστέον 120, 15.
 χωρίς 28, 19. 61, 1. 94, 28 al.
 καὶ χωρὶς καὶ συγγεόμενον
 43, 4. δεσμών χωρίς 109, 28.
 χωριστός 111, 21.

ψευδής 46, 3.
 ψευδός 46, 7. 118, 5.
 ψιλός 35, 6. 124, 11.
 ψιλῶς 124, 8.
 ψόφος 44, 17.
 ψυχή 4, 26. 5, 25 passim. ψυ-
 χῆς ὠνέεται (Heraclit.) 113, 2.
 τὸ διανοούμενον τῆς ψυχῆς
 42, 21.
 ψυχικός. ψυχικώτερα 124, 4.
 ὦδ' ὡς 8, 16. 20, 16. 22, 17.
 ὠνέσθαι. ὠνέεται (Heraclit.)
 113, 2.
 ὦρα. καθ' ἑκαστον ὥρας μό-
 ριον 10, 7.
 ὦς. ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν 6, 18. 95,
 12. ὡς τὸ εἰκός 8, 2. ὡς εἰκός
 105, 19. ὡς ἔπος εἰπεῖν 7, 3.
 24, 11. ὡς ἔξις (?) πρὸς ἔξιν
 κρίνεσθαι 43, 3. ὡς ἐν εἰπεῖν
 60, 9 sq. ὡς πρὸς τὸν ἀνθρώ-
 πινον βίον 54, 8. τὰ ὡς πρὸς
 ἡμᾶς πρῶτα 8, 10 sq. ὡς ἐπὶ
 βραχύτατον 14, 15. ὡς ἐπὶ

- πλεῖστον 14, 16. ὥς ἐν πρὸς
 ἐν 60, 5. τὸ ὥς 58, 2. ὥς ἂν
 37, 15. ὥς c. genit. partic.
 37, 20. παραδεικτέον ὥς...
 καὶ ὅτι 37, 23 sq. ὥς... ὅτι
 in eodem enuntiato 57, 17sq.
 ὡσανεὶ 116, 22. 119, 11. 120,
 14. 125, 18.
 ὡσανύτως 12, 4. 17, 28. 18, 15.
 τὰ ... ἀεὶ κατὰ ταῦτά καὶ
 ὡσανύτως ἔχοντα 115, 6sq. 118,
 22. 120, 16sq.
 ὡφέλεια 4, 14. 37, 25. 40, 12.
 52, 26. 54, 10. (129, 17).
 ὡφέλεϊν 101, 18.
 ὡφέλιμος 11, 18. 37, 22. 53,
 16sq. 57, 18. 97, 27. ὡφελι-
 μώτατος 39, 12. 100, 4. (128,
 18).
 ὡφελίμως 37, 11.

